

Westcott-Hort New Testament 1881

Provided by:

bible4u2lvhacg4b3to2e2veqpwmrc2c3tjf2wuuqiz332vlwmr4xbad.onion
bible4u.net
bible4u.i2p
bible4u.bit

Contact:

contact@bible4u.net

Public Domain

Everyone is permitted to copy, modify and distribute copies of this document for free as long as it's
Biblical content remains unchanged.

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	3
1 ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	5
2 ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	27
3 ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	41
4 ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	63
5 ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	81
6 ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	103
7 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	111
8 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	119
9 ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	125
10 ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	129
11 ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	133
12 ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	137
13 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	139
14 ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	141
15 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	143
16 ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	147
17 ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	149
18 ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	151
19 ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	153
20 ΙΑΚΩΒΟΥ	161
21 ΠΕΤΡΟΥ Α΄	165
22 ΠΕΤΡΟΥ Β΄	169

23 ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	171
24 ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	175
25 ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	177
26 ΙΟΥΔΑ	179
27 ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	181

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ
²αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου ³ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ ⁴αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων ⁵σαλμων δε εγεννησεν τον βοες εκ της ραχαβ βοες δε εγεννησεν τον ιωβηδ εκ της ρουθ ιωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι ⁶ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου ⁷σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασαφ ⁸ασαφ δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν ⁹οζιαν δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχας αχας δε εγεννησεν τον εξεκιαν ¹⁰εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασσης δε εγεννησεν τον αμωσ αμωσ δε εγεννησεν τον ιωσιαν ¹¹ιωσιαν δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιαν βαβυλωνος ¹²μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ ¹³ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακιμ ελιακιμ δε εγεννησεν τον αζωρ ¹⁴αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχιμ αχιμ δε εγεννησεν τον ελιουδ ¹⁵ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ ¹⁶ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος ¹⁷πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιαν βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιαν βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες ¹⁸του δε [ιησου] χριστου η γενεσις ουτως ην μνηστευθεισης της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου ¹⁹ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιος ων και μη θελων αυτην δειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην ²⁰ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιος δαυιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαν την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου ²¹τεξεται δε υιον και καλεσεις

το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων ²²τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος ²³ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος ²⁴εγερθεις δε [ο] ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵και ουκ εγνωσκεν αυτην εως [ου] ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2 του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα ²λεγοντες που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω ³ακουσας δε ο βασιλευς ηρωδης εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναται ⁵οι δε ειπαν αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος ⁸και πεμφας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες εξετασατε ακριβως περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω ⁹οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαρην μεγαλην σφοδρα ¹¹και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν ¹²και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων ¹³αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ο δε εγερθεις

παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ¹⁵και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθιμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος ¹⁸φωνη εν ραμα ηκουσθη κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθνηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ²¹ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και εισηλθεν εις γην ισραηλ ²²ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει της ιουδαιας αντι του πατρος αυτου ηρωδου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας ²³και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινηται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας ²λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις δια ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη ην αυτου ακριδες και μελι αγριον ⁵τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου ⁶και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁷ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας ⁹και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ηδη δε η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹εγω μεν υμας βαπτιζω εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτερος μου εστιν ου ουκ ειμι ικανος τα υποδηματα βαστασαι αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹²ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³τοτε παραγινηται ο ιησους απο της γαλιλαιας επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ο δε διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο

σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με ¹⁵αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφηησιν αυτον ¹⁶βαπτισθεις δε ο ιησους ευθυσ ανεβη απο του υδατος και ιδου ηνεωχθησαν οι ουρανοι και ειδεν πνευμα θεου καταβαινον ωσει περιστεραν ερχομενον επ αυτον ¹⁷και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4τοτε [ο] ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηναι υπο του διαβολου ²και νηστευσας ημερας τεσσερακοντα και νυκτας τεσσερακοντα υστερον επεινασεν ³και προσελθων ο πειραζων ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου ειπον ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου ⁵τοτε παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου ⁶και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοιφης προς λιθον τον ποδα σου ⁷εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ⁸παλιν παραλαμβανει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹και ειπεν αυτω ταυτα σοι παντα δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι ¹⁰τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹τοτε αφηησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω ¹²ακουσας δε οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³και καταλιπων την ναζαρεα ελθων κατωκησεν εις καφαρναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλιμ ¹⁴ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων ¹⁶ο λαος ο καθημενος εν σκοτια φως ειδεν μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ¹⁷απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ¹⁸περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ¹⁹και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων ²⁰οι δε ευθεως αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτους ²²οι δε ευθεως αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³και περιηγεν εν ολη τη γαλιλαια διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων

πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανους συνεχομενους δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους ²⁵και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθαν [αυτω] οι μαθηται αυτου ²και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων ³μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται ⁷μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται ⁸μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οφονται ⁹μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι [αυτοι] υιοι θεου κληθησονται ¹⁰μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹¹μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου ¹²χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων ¹³υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθεν εξω καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων ¹⁴υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηται επανω ορους κειμενη ¹⁵ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια ¹⁶ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις ¹⁷μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι ¹⁸αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανός και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως [αν] παντα γενηται ¹⁹ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ²⁰λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση υμων η δικαιοσυνη πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ²¹ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει ²²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος ²³εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου ²⁴αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλ-

λαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου ²⁵ισθι ευνων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει μετ αυτου εν τη οδω μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης τω υπηρετη και εις φυλακην βληθηση ²⁶αμην λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην ²⁷ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις ²⁸εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι [αυτην] ηδη μοιχευσει αυτην εν τη καρδια αυτου ²⁹ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιός σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν ³⁰και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου εις γεενναν απελθη ³¹ερρεθη δε ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον ³²εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο απολυων την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι [και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχαται] ³³παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου ³⁴εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου ³⁵μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλευς ³⁶μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην ποιησαι η μελαιναν ³⁷εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν ³⁸ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος ³⁹εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπιζει εις την δεξιαν σιαγονα [σου] στρεφον αυτω και την αλλην ⁴⁰και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον ⁴¹και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο ⁴²τω αιτουντι σε δος και τον θελοντα απο σου δανισασθαι μη αποστραφης ⁴³ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου ⁴⁴εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τους εχθρους υμων και προσευχεσθε υπερ των διωκοντων υμας ⁴⁵οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους ⁴⁶εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴⁷και εαν ασπασθησθε τους αδελφους υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι εθνικοι το αυτο ποιουσιν ⁴⁸εσεσθε ουν υμεις τελειοι ως ο πατηρ υμων ο ουρανιος τελειος εστιν

6προσεχετε [δε] την δικαιοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προς το θεαθηναι αυτοις ει δε μη γε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ²οταν ουν ποιης ελεημοσυνην μη σαλπισης εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαις και εν ταις ρυμαις οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων

³σου δε ποιουντος ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ⁵και οταν προσευχησθε ουκ εσεσθε ως οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνιαίς των πλατειων εστωτες προσευχεσθαι οπως φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶ου δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισας την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ⁷προσευχομενοι δε μη βατταλογησθε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ [ο θεος] ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμας αιτησαι αυτον ⁹ουτως ουν προσευχεσθε υμεις πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ελθητω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι γης ¹¹τον αρτον ημων τον επιουσιον δος ημιν σημερον ¹²και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ως και ημεις αφηκαμεν τοις οφειλεταις ημων ¹³και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου ¹⁴εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουραنيος ¹⁵εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις [τα παραπτωματα αυτων] ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ως οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷ου δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸οπως μη φανης τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυφαιω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυφαιω αποδωσει σοι ¹⁹μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σης και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹οπου γαρ εστιν ο θησαυρος σου εκει εσται [και] η καρδια σου ²²ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν η ο οφθαλμος σου απλους ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον ²⁴ουδεις δυναται δυσι κυριοις δουλειει η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλειειν και μαμωνα ²⁵δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε [η τι πιητε] μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁶εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουραنيος τρεφει αυτα ουχι υμεις μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸και περι ενδυματος τι

μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανουσιν ου κοπιωσιν ουδε νηθουσιν ²⁹λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ³⁰ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ³¹μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³²παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουσιν οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουραنيος οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7μη κρινετε ινα μη κριθητε ²εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν ³τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις ⁴η πως ερεις τω αδελφω σου αφες εκβαλω το καρφος εκ του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου ⁵υποκριτα εκβαλε πρωτον εκ του οφθαλμου σου την δοκον και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων και στραφεντες ρηξωσιν υμας ⁷αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹η τις εξ υμων ανθρωπος ον αιτησει ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰η και ιχθυον αιτησει μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοσθαι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον ¹²παντα ουν οσα εαν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται ¹³εισελθατε δια της στενης πυλης οτι πλατεια και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης ¹⁴οτι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην ¹⁵προσεχετε απο των ψευδοπροφητων οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες ¹⁶απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλας η απο τριβολων συκα ¹⁷ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει ¹⁸ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ενεγκειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν ¹⁹παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ²⁰αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους ²¹ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις ουρανοις ²²πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη

ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι επροφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν ²³και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴πας ουν οστις ακουει μου τους λογους [τουτους] και ποιει αυτους ομοιωθησεται ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την πετραν ²⁵και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσαν τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την αμμον ²⁷και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσις αυτης μεγαλη ²⁸και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδασχη αυτου ²⁹ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματαις αυτων

8καταβαντος δε αυτου απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ²και ιδου λεπρος προσελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα ⁴και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δεixon τω ιερει και προσενεγκον το δωρον ο προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις ⁵εισελθοντος δε αυτου εις καφαρναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον ⁶και λεγων κυριε ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ βασανιζομενος ⁷λεγει αυτω εγω ελθων θεραπευσω αυτον ⁸αποκριθεις δε ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου ⁹και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν [τασσομενος] εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν παρ ουδενι τοσαυτην πιστιν εν τω ισραηλ ευρον ¹¹λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹²οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερρον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹³και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε ως επιστευσας γενηθητω σοι και ιαθη ο παις εν τη ωρα εκεινη ¹⁴και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν ¹⁵και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω ¹⁶οψιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακως εχοντας εθεραπευσεν ¹⁷οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτος

τας ασθeneias ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν ¹⁸ιδων δε ο ιησους οχλον περι αυτον εκελευσεν απελθην εις το περαν ¹⁹και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ²⁰και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλευουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ²¹ετερος δε των μαθητων ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθην και θαψαι τον πατερα μου ²²ο δε ιησους λεγει αυτω ακολουθει μοι και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους ²³και εμβαντι αυτω εις πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτος δε εκαθευδεν ²⁵και προσελθοντες ηγειραν αυτον λεγοντες κυριε σωσον απολλυμεθα ²⁶και λεγει αυτοις τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεις επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντες ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα αυτω υπακουουσιν ²⁸και ελθοντος αυτου εις το περαν εις την χωραν των γαδαρηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθην δια της οδου εκεινης ²⁹και ιδου εκραξαν λεγοντες τι ημιν και σοι υιε του θεου ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας ³⁰ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες ει εκβαλλεις ημας αποστειλον ημας εις την αγελην των χοιρων ³²και ειπεν αυτοις υπαγετε οι δε εξελθοντες απηλθον εις τους χοιρους και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν και απεθανον εν τοις υδασιν ³³οι δε βοσκοντες εφυγον και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ³⁴και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις υπαντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9και εμβας εις πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν ²και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφιενται σου αι αμαρτια ³και ιδου τινες των γραμματεων ειπαν εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴και ειδως ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινατι ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων ⁵τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφιενται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειρε και περιπατει ⁶ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγειρε αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου ⁷και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου ⁸ιδοντες δε οι οχλοι εφοβηθησαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ⁹και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον μαθηταιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει

μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁰και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεικοντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ¹¹και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων ¹²ο δε ακουσας ειπεν ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ¹³πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεος θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους ¹⁴τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη γε ρηγγυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολλυνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους και αμφοτεροι συντηρουνται ¹⁸ταυτα αυτου λαλουντος αυτοις ιδου αρχων [εις] προσελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην και ζησεται ¹⁹και εγερθεις ο ιησους ηκολουθει αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²²ο δε ιησους στραφεις και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης ²³και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ²⁴ελεγεν αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵οτε δε εξεβληθη ο οχλος εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης και ηγερθη το κορασιον ²⁶και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην ²⁷και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημας υιε δαυιδ ²⁸ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε ²⁹τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν ³⁰και ηνεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμηθη αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω ³¹οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ³²αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω κωφον δαιμονιζομενον ³³και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανε ουτως εν τω ισραηλ ³⁴[οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια] ³⁵και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πα-

σαν νοσον και πασαν μαλακίαν ³⁶ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσχυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα ³⁷τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι ³⁸δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10 και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν ²των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου και ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου ³φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και μαθθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και θαδδαιος ⁴σιμων ο καναναιος και ιουδας ο ισκαριωτης ο και παραδους αυτον ⁵τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε ⁶πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ⁷πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων ⁸ασθενουντας θεραπευετε νεκρους εγειρετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε ⁹μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων ¹⁰μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου ¹¹εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε ¹²εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην ¹³και εαν μεν η η οικια αξια ελθατω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων εφ υμας επιστραφητω ¹⁴και ος αν μη δεζηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι εξω της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων ¹⁵αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹⁶ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι ¹⁷προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας ¹⁸και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν ¹⁹οταν δε παραδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε ²⁰ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν ²¹παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ²²και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ²³οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την ετεραν αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις [του] ισραηλ εως ελθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδα-

σκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου ²⁵αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ επεκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικιακους αυτου ²⁶μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ους ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸και μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβεισθε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη ²⁹ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων ³⁰υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³²πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν τοις ουρανοις ³³οστις δε αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι καγω αυτον εμπροσθεν του πατρος μου του εν τοις ουρανοις ³⁴μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης ³⁶και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου ³⁷ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος ³⁸και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος ³⁹ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου λημψεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου λημψεται ⁴²και ος αν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων ²ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμφας δια των μαθητων αυτου ³ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε ⁵τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν και νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁷τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλεων ⁹αλλα τι εξηλθατε προφητην

ιδειν ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹αμην λεγω υμιν ουκ εγγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹²απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹³παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου επροφητευσαν ¹⁴και ει θελετε δεξασθαι αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι ¹⁵ο εχων ωτα ακουετω ¹⁶τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις καθημενοις εν ταις αγοραις α προσφωνουντα τοις ετεροις ¹⁷λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εβρηνησαμεν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των εργαυ αυτης ²⁰τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν ²²πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν ²³και συ καφαρναουμ μη εως ουρανου υψωθησθαι εως αδου καταβηση οτι ει εν σοδομοις εγενηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμεινεν αν μεχρι της σημερον ²⁴πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι ²⁵εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι εκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις ²⁶ναι ο πατηρ οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου ²⁷παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²⁸δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας ²⁹αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραυς ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων ³⁰ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12 εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν ²οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπαν αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν και οι μετ αυτου ⁴πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγον ο ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις ⁵η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶λεγω

δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε ⁷ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεος θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους ⁸κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου ⁹και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων ¹⁰και ιδου ανθρωπος χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου ¹¹ο δε ειπεν αυτοις τις [εσται] εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ¹²ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλως ποιειν ¹³τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον σου την χειρα και εξετεινεν και απεκατεσταθη υγιης ως η αλλη ¹⁴εξεληθοντες δε οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν ¹⁵ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας ¹⁶και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹⁷ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁸ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελει ¹⁹ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου ²⁰καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εως αν εκβαλη εις νικος την κρισιν ²¹και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν ²²τοτε προσηγγεγκαν αυτω δαιμονιζομενον τυφλον και κωφον και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον κωφον λαλειν και βλεπειν ²³και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ ²⁴οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων ²⁵ειδως δε τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτης ερημουται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτης ου σταθησεται ²⁶και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου ²⁷και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι κριται εσονται υμων ²⁸ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²⁹η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου αρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ³⁰ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ³¹δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται ³²και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τουτω τω αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ³³η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται ³⁴γεννηματα εκιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει ³⁵ο αγαθος

ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα ³⁶λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο λαλησουσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως ³⁷εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση ³⁸τοτε απεκριθησαν αυτω τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν ³⁹ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ⁴⁰ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας ⁴¹ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουςιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ⁴²βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ⁴³οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουκ ευρισκει ⁴⁴τοτε λεγει εις τον οικον μου επιστρεψω οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα [και] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ετι αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι αυτω τις εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁸και εκτεινας την χειρα [αυτου] επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁴⁹οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13εν τη ημερα εκεινη εξελθον ο ιησους της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν ²και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει ³και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηληθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ελθοντα τα πετεινα κατεφαγεν αυτα ⁵αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ο εχων ωτα ακουετω ¹⁰και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις ¹¹ο δε απο-

κριθεις ειπεν οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται ¹²οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοις ¹⁶υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα [υμων] οτι ακουουσιν ¹⁷αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδαν και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειραντος ¹⁹παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις ²⁰ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον ²¹ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται ²²ο δε εις τας ακανθας σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται ²³ο δε επι την καλην γην σπαρεις ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιεις ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁷προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια ²⁸ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν οι δε αυτω λεγουσιν θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα ²⁹ο δε φησιν ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον ³⁰αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα εως του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα [εις] δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγετε εις την αποθηκην μου ³¹αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³²ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δευδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνοουν εν τοις κλαδοις αυτου ³³αλλην παραβολην [ελαλησεν αυτοις] ομοια εστιν η βασιλεια των

ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυφεν εις αλευρουσατα τρια εως ου εζυμωθη ολον ³⁴ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρις παραβολης ουδεν ελαλει αυτοις ³⁵οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης ³⁶τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες διασαφησον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου ³⁸ο δε αγρος εστιν ο κοσμος το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁹ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος ο δε θερισμος συντελεια αιωνος εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν ⁴⁰ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι κατακαιεται ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος ⁴¹αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν ⁴²και βαλουσιν αυτοις εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁴³τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων ο εχων ωτα ακουετω ⁴⁴ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωπος εκρυφεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και πωλει οσα εχει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴⁵παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας ⁴⁶ευρων δε ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁷παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγγην βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση ⁴⁸ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγη τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁹ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων ⁵⁰και βαλουσιν αυτοις εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ⁵¹συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω να ⁵²ο δε ειπεν αυτοις δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις τη βασιλεια των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας μετηρεν εκειθεν ⁵⁴και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτοις εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπλησσεσθαι αυτοις και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις ⁵⁵ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος ουχ η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσηφ και σιμων και ιουδας ⁵⁶και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι και εν τη οικια αυτου ⁵⁸και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων

14εν εκείνω τω καιρῷ ἤκουσεν ἠρωδῆς ὁ τετραρχῆς τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ ²καὶ εἶπεν τοῖς παισὶν αὐτοῦ οὗτος ἐστὶν ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς αὐτὸς ἠγέρθη ἀπο τῶν νεκρῶν καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ ³ὁ γὰρ ἠρωδῆς κρατήσας τὸν ἰωάννην ἐδήσεν καὶ ἐν φυλακῇ ἀπέθετο διὰ ἠρωδιάδα τὴν γυναῖκα φιλιπποῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ⁴εἔλεγεν γὰρ ὁ ἰωάννης αὐτῷ οὐκ ἐξεστὶν σοὶ εἶναι αὐτὴν ⁵καὶ θελών αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἐφοβήθη τὸν ὄχλον ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον ⁶γένεσιος δὲ γενομένων τοῦ ἠρωδοῦ ὠρχήσατο ἡ θυγατὴρ τῆς ἠρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρσεν τῷ ἠρωδῇ ⁷ὄθεν μεθ' ὀρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὁ εἰάν αἰτησῆται ⁸ἡ δὲ προβασθεῖσα ὑπο τῆς μητρὸς αὐτῆς δὸς μοι φῆσιν ὡδὲ ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ⁹καὶ λυπηθεὶς ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς ὀρκούς καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσεν δοθῆναι ¹⁰καὶ πεμφθῆς ἀπεκεφαλίσεν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ ¹¹καὶ ἠνεχθῆ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ καὶ ἠνεγκεν τὴν μητρί αὐτῆς ¹²καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ πτώμα καὶ ἐθαψάν αὐτὸν καὶ ἐλθόντες ἀπηγγείλαν τῷ ἰησοῦ ¹³ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἐρημὸν τόπον κατ' ἰδίαν καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπο τῶν πόλεων ¹⁴καὶ ἐξελθὼν εἶδεν πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρωστοὺς αὐτῶν ¹⁵οψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ λέγοντες ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν ἀπολύσον τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα ¹⁶ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν δοτε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν ¹⁷οἱ δὲ λεγούσιν αὐτῷ οὐκ ἔχομεν ὡδὲ εἰ μὴ πεντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθῦας ¹⁸ὁ δὲ εἶπεν φερετε μοι ὡδὲ αὐτοὺς ¹⁹καὶ κέλευσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοῦ χορτοῦ λαβὼν τοὺς πεντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθῦας ἀναβλεψάς εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐδώκεν τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις ²⁰καὶ ἐφαγὼν πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πληρεῖς ²¹οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων ²²καὶ [εὐθεως] ἠναγκασεν τοὺς μαθητάς ἐμβῆναι εἰς πλοῖον καὶ προαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν ἕως οὐ ἀπολύση τοὺς ὄχλους ²³καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνεβῆ εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξασθαι οψίας δὲ γενομένης ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ ²⁴τὸ δὲ πλοῖον ἤδη σταδίους πολλοὺς ἀπο τῆς γῆς ἀπείχεν βασανίζομενον ὑπο τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἀνεμὸς ²⁵τεταρτῆ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν ²⁶οἱ δὲ μαθηταὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης περιπατοῦντα ἐταραχθῆσαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶν καὶ ἀπο τοῦ φόβου ἐκράξαν ²⁷εὐθεως δὲ ἐλάλησεν [ὁ ἰησοῦς] αὐτοῖς λέγων θαρσεῖτε ἐγὼ εἰμὶ μὴ φοβείσθε ²⁸ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ κυριε εἰ σύ εἰ κέλευσον με ελθεῖν πρὸς σε ἐπὶ τὰ ὕδατα ²⁹ὁ δὲ εἶπεν ἐλθε καὶ καταβάς ἀπο τοῦ πλοίου πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν ἰησοῦν

³⁰βλέπων δὲ τὸν ἀνεμὸν ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἐκράξεν λέγων κυριε σώσον με ³¹εὐθεως δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκτεινάς τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ ὀλιγοπίστε εἰς τί ἐδίστασας ³²καὶ ἀναβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκοπάσεν ὁ ἀνεμὸς ³³οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς εἶ ³⁴καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν εἰς γεννησαρετ ³⁵καὶ ἐπιγόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου ἀπεστείλαν εἰς ὄλην τὴν περιχώρον ἐκείνην καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ³⁶καὶ παρεκαλοῦν [αὐτὸν] ἵνα μόνον ἀψῶνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ὅσοι ἠψάντο διεσώθησαν

15τοτε προσερχονται τῷ ἰησοῦ ἀπο ἱεροσολυμῶν φαρισαιοὶ καὶ γραμματεῖς λέγοντες ²διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσιν τὴν παραδοσὶν τῶν πρεσβυτέρων οὐ γὰρ νιπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν ³ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παραδοσὶν ὑμῶν ⁴ὁ γὰρ θεὸς εἶπεν τιμὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ ὁ κακολόγων πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ ⁵ὑμεῖς δὲ λέγετε ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ δῶρον ὁ εἰάν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς οὐ μὴ τιμῆσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ ⁶καὶ ἠκυρώσατε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διὰ τὴν παραδοσὶν ὑμῶν ⁷ὑποκριταὶ καλῶς ἐπροφήτευσεν περὶ ὑμῶν ἠσαΐας λέγων ⁸ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσιν με τιμὰ ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πορρω ἀπεχεῖ ἀπ' ἐμοῦ ⁹ματὴν δὲ σεβονται με διδασκαλίας ἐνταλματα ἀνθρώπων ¹⁰καὶ προσκαλεσαμένος τὸν ὄχλον εἶπεν αὐτοῖς ἀκούετε καὶ συνιετε ¹¹οὐ τὸ εἰσερχομενὸν εἰς τὸ στόμα κοῖνοι τὸν ἀνθρώπον ἀλλὰ τὸ ἐκπορευομενὸν ἐκ τοῦ στόματος τοῦτο κοῖνοι τὸν ἀνθρώπον ¹²τοτε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ λεγούσιν αὐτῷ οἶδας ὅτι οἱ φαρισαιοὶ ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκάνδαλίσθησαν ¹³ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πάσα φυτεία ἣν οὐκ ἐφυτεύσεν ὁ πατὴρ μου ὁ οὐρανίος ἐκριζωθήσεται ¹⁴ἀφετε αὐτοὺς τυφλοὶ εἰσὶν ὁδηγοὶ τυφλὸς δὲ τυφλὸν εἰάν ὁδηγῇ ἀμφοτεροὶ εἰς βοθρὸν πέσονται ¹⁵ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ¹⁶ὁ δὲ εἶπεν ἀκμῆν καὶ ὑμεῖς ἀσυνετοὶ ἐστε ¹⁷οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευομενὸν εἰς τὸ στόμα εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται ¹⁸τὰ δὲ ἐκπορευομενά ἐκ τοῦ στόματος ἐκ τῆς καρδίας ἐξερχεται κακείνα κοῖνοι τὸν ἀνθρώπον ¹⁹ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξερχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ φονοὶ μοιχεῖαι πορνεῖαι κλοπαὶ ψευδομαρτυριαὶ βλασφημίαι ²⁰ταῦτα ἐστὶν τὰ κοῖνουντα τὸν ἀνθρώπον τὸ δὲ ἀνιπτοῖς χερσὶν φαγεῖν οὐ κοῖνοι τὸν ἀνθρώπον ²¹καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τυροῦ καὶ σιδωνός ²²καὶ ἰδοὺ γυνὴ χαναναία ἀπο τῶν ὀριῶν ἐκείνων ἐξελθούσα ἐκράξεν λέγουσα ἐλεῆσον με κυριε υἱὸς δαυὶδ ἡ θυγατὴρ μου κακῶς δαίμονιζεται ²³ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες ἀπολύσον αὐτὴν ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν ²⁴ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐκ ἀπεσταλὴν εἰ μὴ εἰς τὰ προβάτα τὰ ἀπολωλῶτα οἴκου

ισραηλ²⁵ η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι²⁶ ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις²⁷ η δε ειπεν ναι κυριε και [γαρ] τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων²⁸ τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γεννηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης²⁹ και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους κυλλους τυφλους κωφους και ετερους πολλους και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας αυτου και εθεραπευσεν αυτους³¹ ωστε τον οχλον θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας και χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ³² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι [ηδη] ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπαν επτα και ολιγα ιχθυδια³⁵ και παραγγειλας τω οχλω αναπεσειν επι την γην³⁶ ελαβεν τους επτα αρτους και τους ιχθυας και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις οχλοις³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και το περισσευον των κλασματων ηραν επτα σπυριδας πληρεις³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγαδαν

16 και προσελθοντες [οι] φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις [[οφιας γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε]]⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα και καταλιπων αυτους απηλθεν⁵ και ελθοντες οι μαθηται εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ εχετε⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτων ειπον υμιν προσεχετε δε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης [των αρτων] αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και

σαδδουκαιων¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου¹⁴ οι δε ειπαν οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων¹⁵ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος¹⁷ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν [τοις] ουρανοις¹⁸ καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισουσιν αυτης¹⁹ δωσω σοι τας κλειδας της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις²⁰ τοτε επετιμησεν τοις μαθηταις ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ο χριστος²¹ απο τοτε ηρξατο ιησους χριστος δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον εις ιεροσολυμα απελθειν και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι²² και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεως σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο²³ ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον ει εμου οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων²⁴ τοτε [ο] ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι²⁵ ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην²⁶ τι γαρ ωφεληθησεται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου²⁷ μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου²⁸ αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστωτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν² και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως³ και ιδου ωφθη αυτοις μωυσης και ηλιας συλλαλουντες μετ αυτου⁴ αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεις ποιησω ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν⁵ ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα ακουετε αυτου⁶ και ακουσαντες οι μαθηται επεσαν επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα⁷ και προσηλ-

θεν ο ιησους και αφαμενος αυτων ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ⁸επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη αυτον ιησουν μονον ⁹και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων εγερθη ¹⁰και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται λεγοντες τι ουν οι γραμματεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹¹ο δε αποκριθεις ειπεν ηλιας μεν ερχεται και αποκαταστησει παντα ¹²λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ¹³τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ¹⁴και ελθοντων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον ¹⁵και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως εχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ ¹⁶και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε μεθ υμων εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ¹⁹τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰ο δε λεγει αυτοις δια την ολιγοπιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβα ενθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹22 συστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ²³και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ελθοντων δε αυτων εις καφαρναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπαν ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα ²⁵λεγει ναι και ελθοντα εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶ειποντος δε απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις θαλασσαν βαλε αγχιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυν αρον και ανοιξας το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ²και προσκαλεσαμενος παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ⁴οστις ουν ταπεινωσει εαυτον ως το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵και ος εαν δεξηται εν παιδιον τοιουτου επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ος δ αν σκανδαλιση

ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοφον αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην κυλλον η χωλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηται εις το πυρ το αιωνιον ⁹και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηται εις την γεενναν του πυρος ¹⁰ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις ¹¹12 τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφησει τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη και πορευθεις ζητει το πλανωμενον ¹³και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις ¹⁴ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοις ινα αποληται εν των μικρων τουτων ¹⁵εαν δε αμαρτηση ο αδελφος σου υπαγε ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησας τον αδελφον σου ¹⁶εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ¹⁷εαν δε παρακουση αυτων ειπον τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιας παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης ¹⁸αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν ουρανω ¹⁹παλιν [αμην] λεγω υμιν οτι εαν δυο συμφωνησωσιν εξ υμων επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις ²⁰ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹τοτε προσελθων ο πετρος ειπεν [αυτω] κυριε ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω εως επτακις ²²λεγει αυτω ο ιησους ου λεγω σοι εως επτακις αλλα εως εβδομηκοντακις επτα ²³δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴αρξαμενου δε αυτου συναρειν προσηχθη εις αυτω οφειλετης μυριων ταλαντων ²⁵μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος πραθηναι και την γυναικα και τα τεκνα και παντα οσα εχει και αποδοθηναι ²⁶πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων μακροθυμησον επ εμοι και παντα αποδωσω σοι ²⁷σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου [εκεινου] απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων αποδος ει τι οφειλεις ²⁹πεσων ουν ο συνδουλος αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ο δε ουκ ηθε-

λεν αλλά απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως αποδω το οφειλομενον ³¹ιδοντες ουν οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα ³²τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με ³³ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ως καγω σε ηλεησα ³⁴και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως [ου] αποδω παν το οφειλομενον ³⁵ουτως και ο πατηρ μου ο ουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων

19 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου ²και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει ³και προσηλθον αυτω φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες ει εξεστιν απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ⁵και ειπεν ενεκα τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και κολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μια ⁶ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ⁷λεγουσιν αυτω τι ουν μωυσης εντειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι ⁸λεγει αυτοις οτι μωυσης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως ⁹λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται ¹⁰λεγουσιν αυτω οι μαθηται ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι ¹¹ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον αλλ ος δεδοται ¹²εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω ¹³τοτε προσηνεχθησαν αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται οι δε μαθηται επιτιμησαν αυτοις ¹⁴ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵και επιθεις τας χειρας αυτοις επορευθη εκειθεν ¹⁶και ιδου εις προσελθων αυτω ειπεν διδασκαλε τι αγαθον ποιησω ινα σχω ζωην αιωνιον ¹⁷ο δε ειπεν αυτω τι με ερωτας περι του αγαθου εις εστιν ο αγαθος ει δε θελεις εις την ζωην εισελθειν τηρει τας εντολας ¹⁸λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους εφη το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις ¹⁹τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁰λεγει αυτω ο νεανισκος ταυτα παντα εφυλαξα τι ετι υστερω ²¹εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανοις και δευρο

ακολουθει μοι ²²ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον [τουτον] απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι πλουσιος δυσκολως εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρηματος ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου ²⁵ακουσαντες δε οι μαθηται εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι ²⁶εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα ²⁷τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθησεθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹και πας οστις αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η τεκνα η αγρους ενεκεν του εμου ονοματος πολλαπλασιονα λημψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει ³⁰πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου ²συμφωνησας δε μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους ⁴και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵οι δε απηλθον παλιν [δε] εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως ⁶περι δε την ενδεκατην εξελθων ευρεν αλλους εστωτας και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα ⁸οφιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹ελθοντες δε οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰και ελθοντες οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειον λημψονται και ελαβον [το] ανα δηναριον και αυτοι ¹¹λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹²λεγοντες ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους αυτους ημιν εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ο δε αποκριθεις ενι αυτων ειπεν εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ως και σοι ¹⁵ουκ εξεστιν μοι ο θελω ποιησαι εν τοις εμοις η ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι ¹⁶ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι ¹⁷μελλων δε αναβαινειν ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα [μαθητας] κατ ιδιαν και εν τη οδω ειπεν αυτοις ¹⁸ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και

κατακρινουσιν αυτον [θανατω] ¹⁹και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα εγερθησεται ²⁰τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι απ αυτου ²¹ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου ²²αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμασται υπο του πατρος μου ²⁴και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ουχ ουτως εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εσται υμων διακονος ²⁷και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται υμων δουλός ²⁸ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθησιν αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ²⁹και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς ³⁰και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραξαν λεγοντες κυριε ελεησον ημας υιος δαυιδ ³¹ο δε οχλος επιτιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραξαν λεγοντες κυριε ελεησον ημας υιος δαυιδ ³²και στας [ο] ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιγωσιν οι οφθαλμοι ημων ³⁴σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των ομματων αυτων και ευθεως ανεβλεψαν και ηκολουθησαν αυτω

21 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθφαγη εις το ορος των ελαιων τοτε ιησους απεστειλεν δυο μαθητας ²λεγων αυτοις πορευεσθε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης λυσαντες αγαγετε μοι ³και εαν τις υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρεϊαν εχει ευθυσ δε αποστελει αυτους ⁴τουτο δε γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ⁵ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι πραυς και επιβεβηκως επι ονον και επι πωλον υιον υποζυγιου ⁶πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως συνεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επ αυτων τα ιματια και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυσον εν τη οδω ⁹οι δε οχλοι οι προαγοντες αυτον και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ο προφητης ιησους ο απο ναζαρεθ της γαλιλαιας ¹²και εισηλθεν

ιησους εις το ιερον και εξεβαλεν παντας τους πωλοντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλωντων τας περιστερας ¹³και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον ποιειτε σπηλαιον ληστων ¹⁴και προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας τους κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν ¹⁶και ειπαν αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει ¹⁸πρωι δε επαναγαγων εις την πολιν επεινασεν ¹⁹και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη ου μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη ²⁰και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη ²¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²²και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες λημψεσθε ²³και ελθοντος αυτου εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴αποκριθεις [δε] ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ ως προφητην εχουσιν τον ιωαννην ²⁷και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν ουκ οιδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ³⁰προσελθων δε τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον μεταμεληθεις απηλθεν ³¹τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν ο υστερος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³²ηλθεν γαρ ιωαννης προς υμας εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ουδε μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος ην οικοδοεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαον αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴οτε δε ηγγισεν ο και-

ρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως ³⁷υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και σχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινους ⁴¹λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴²λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴[και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λιχησει αυτον] ⁴⁵και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επει εις προφητην αυτον ειχον

22 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν εν παραβολαις αυτοις λεγων ²ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου ³και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ⁴παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμακα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁵οι δε αμελησαντες απηλθον ος μεν εις τον ιδιον αγρον ος δε επι την εμποριαν αυτου ⁶οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ο δε βασιλευς ωργισθη και πεμφας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπηρσεν ⁸τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ¹⁰και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας ους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο νυμφων ανακειμενων ¹¹εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹²και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη ¹³τοτε ο βασιλευς ειπεν τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας εκβαλετε αυτον εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹⁴πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁵τοτε πορευθεντες οι φαρι-

σαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω ¹⁶και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντας διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ¹⁷ειπον ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κησσον καισαρι η ου ¹⁸γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ¹⁹επιδειξατε μοι το νομισμα του κησσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον ²⁰και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹λεγουσιν καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²²και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον ²³εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ²⁴λεγοντες διδασκαλε μωυσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γημας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου ²⁶ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα ²⁷υστερον δε παντων απεθανεν η γυνη ²⁸εν τη αναστασει ουν τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην ²⁹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ³⁰εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται αλλ ως αγγελοι εν τω ουρανω εισιν ³¹περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος ³²εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν [ο] θεος νεκρων αλλα ζωντων ³³και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ³⁴οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο ³⁵και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον ³⁶διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω ³⁷ο δε εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ³⁸αυτη εστιν η μεγαλη και πρωτη εντολη ³⁹δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ⁴⁰εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος κρεμαται και οι προφηται ⁴¹συνηγγεμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους ⁴²λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ ⁴³λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν πνευματι καλει αυτον κυριον λεγων ⁴⁴ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου ⁴⁵ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν ⁴⁶και ουδεις εδυνατο αποκριθηναι αυτω λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκει

23 τοτε [ο] ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου ²λεγων επι της μωυσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ³παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν ποιησατε και τηρειτε κατα δε τα εργα αυτων

μη ποιείτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ⁴δεσμεουσιν δε φορτια βαρεα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων αυτοι δε τω δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ⁵παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν γαρ τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα ⁶φιλουσιν δε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς ⁷και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ⁸υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο διδασκαλος παντες δε υμεις αδελφοι εστε ⁹και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν υμων ο πατηρ ο ουρανιος ¹⁰μηδε κληθητε καθηγηται οτι καθηγητης υμων εστιν εις ο χριστος ¹¹ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος ¹²οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ¹³ουαι δε υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν ¹⁴ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιείτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ¹⁶ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες ος αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷μωροι και τυφλοι τις γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιασας τον χρυσον ¹⁸και ος αν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον ²²και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και το ελεος και την πιστιν ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη αφειναι ²⁴οδηγοι τυφλοι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες ²⁵ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουςιν εξ αρπαγης και ακρασιας ²⁶φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου [και της παροψιδος] ινα γενηται και το εκτος αυτου καθαρον ²⁷ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουςιν οστων νεκρων και πασης ακαθαρσιας ²⁸ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι εσωθεν δε εστε μεστοι υποκρισεως και ανομιας ²⁹ουαι υμιν γραμματαις και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³⁰και λεγετε ει ημεθα εν ταις ημεραις των πατερων ημων ουκ αν ημεθα αυτων κοινωνοι εν τω αιματι των προφητων ³¹ωστε μαρτυρειτε

εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας ³²και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³οφεις γεννηματα εχιδνων πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης ³⁴δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματαις εξ αυτων αποκτενείτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταις συναγωγαίς υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν ³⁵οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυννομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶αμην λεγω υμιν ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον ορνις επισυναγει τα νοσσια [αυτης] υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε ³⁸ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ³⁹λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εως αν ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

24 και εξελθων ο ιησους απο του ιερου επορευετο και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τας οικοδομας του ιερου ²ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ου βλεπετε ταυτα παντα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου καταλυθησεται ³καθημενου δε αυτου επι του ορους των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιας και συντελειας του αιωνος ⁴και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση ⁵πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν ⁶μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος ⁷εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και σεισμοι κατα τοπους ⁸παντα δε ταυτα αρχη ωδινων ⁹τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου ¹⁰και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους ¹¹και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους ¹²και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν φυγησεται η αγαπη των πολλων ¹³ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος ¹⁵οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστος εν τοπω αγιω ο αναγιγνωσκων νοειτω ¹⁶τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁷ο επι του δωματος μη καταβατω αραι τα εκ της οικιας αυτου ¹⁸και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁹ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ²⁰προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνος μηδε σαββατω ²¹εσται

γάρ τότε θλιψίς μεγάλη οία ου γεγονόςεν απ αρχής κοσμου
 εως του νυν ουδ ου μη γενηται ²²και ει μη εκολοβωθη-
 σαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια
 δε τους εκλεκτους κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι
²³τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη
 πιστευσητε ²⁴εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευ-
 δοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα
 ωστε πλανασθαι ει δυνατον και τους εκλεκτους ²⁵ιδου
 προειρηκα υμιν ²⁶εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω
 εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε
²⁷ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και
 φαινεται εως δυσμων ουτως εσται η παρουσια του υιου
 του ανθρωπου ²⁸οπου εαν η το πτωμα εκει συναχθησ-
 νται οι αετοι ²⁹ευθεως δε μετα την θλιψιν των ημερων
 εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το
 φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρα-
 νου και αι δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ³⁰και
 τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν
 ουρανω και τοτε κοιφονται πασαι αι φυλαι της γης και
 οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νε-
 φελων του ουρανου μετα δυναμειωσ και δοξης πολλης
³¹και αποστελει τους αγγελους αυτου μετα σαλπιγγος
 μεγαλης και επισυναξουσιν τους εκλεκτους αυτου εκ
 των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως [των]
 ακρων αυτων ³²απο δε της συκης μαθετε την παραβολ-
 λην οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα
 φυλλα εκφυη γινωσχετε οτι εγγυς το θερος ³³ουτως και
 υμεις οταν ιδητε παντα ταυτα γινωσχετε οτι εγγυς εστιν
 επι θυραις ³⁴αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα
 αυτη εως [αν] παντα ταυτα γενηται ³⁵ο ουρανος και η γη
 παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶περι
 δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι
 αγγελοι των ουρανων ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ μονος
³⁷ωσπερ γαρ αι ημεραι του νωε ουτως εσται η παρουσια
 του υιου του ανθρωπου ³⁸ως γαρ ησαν εν ταις ημεραις
 [εκειναις] ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πι-
 νοντες γαμουντες και γαμιζοντες αχρι ης ημερας εισηλ-
 θεν νωε εις την κιβωτον ³⁹και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο
 κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται η παρου-
 σια του υιου του ανθρωπου ⁴⁰τοτε εσονται δυο εν τω
 αγρω εις παραλαμβανεται και εις αφιεται ⁴¹δυο αληθου-
 σαι εν τω μυλω μια παραλαμβανεται και μια αφιεται
⁴²γρηγορευτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ημερα ο κυριος
 υμων ερχεται ⁴³εκεινο δε γινωσχετε οτι ει ηδει ο οικοδε-
 σποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν
 και ουκ αν ειασεν διορυχθηναι την οικιαν αυτου ⁴⁴δια
 τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ου δοκειτε ωρα
 ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴⁵τις αρα εστιν ο πιστος
 δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος επι της οικ-
 κειταις αυτου του δουναι αυτοις την τροφην εν καιρω
⁴⁶μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου
 ευρησει ουτως ποιουντα ⁴⁷αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν
 τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁸εαν δε ειπη
 ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει μου

ο κυριος ⁴⁹και αρξεται τυπτειν τους συνδουλους αυτου
 εσθιη δε και πινη μετα των μεθυστων ⁵⁰ηξει ο κυριος
 του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα
 η ου γινωσκει ⁵¹και διχοτομησει αυτον και το μερος αυ-
 του μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμος
 και ο βρυγμος των οδοντων

25τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα
 παρθενοις αιτινες λαβουσαι τας λαμπαδας εαυτων εξηλ-
 θον εις υπαντησιν του νυμφιου ²πεντε δε εξ αυτων ησαν
 μωραι και πεντε φρονιμοι ³αι γαρ μωραι λαβουσαι τας
 λαμπαδας [αυτων] ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴αι
 δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις μετα των λα-
 μπαδων εαυτων ⁵χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν
 πασαι και εκαθευδον ⁶μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν
 ιδου ο νυμφιος εξερχεσθε εις απαντησιν ⁷τοτε ηγεθη-
 σαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τας λα-
 μπαδας εαυτων ⁸αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν δοτε
 ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδες ημων σβεν-
 νυνται ⁹απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε
 ου μη αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε μαλλον προς
 τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις ¹⁰απερχομενων
 δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος και αι ετοιμοι ει-
 σηλθον μετ αυτου εις τους γαμους και εκλεισθη η θυρα
¹¹υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι
 κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹²ο δε αποκριθεις ειπεν αμην
 λεγω υμιν ουκ οιδα υμας ¹³γρηγορευτε ουν οτι ουκ οι-
 δατε την ημεραν ουδε την ωραν ¹⁴ωσπερ γαρ ανθρωπος
 αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδω-
 κεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵και ω μεν εδωκεν πε-
 ντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν
 δυναμιν και απεδημησεν ευθεως ¹⁶πορευθεις ο τα πε-
 ντε ταλαντα λαβων ηργασατο εν αυτοις και εκερδησεν
 αλλα πεντε ¹⁷ωσαυτως ο τα δυο εκερδησεν αλλα δυο
¹⁸ο δε το εν λαβων απελθων ωρουξεν γην και εκρυψεν το
 αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹μετα δε πολυν χρονον ερ-
 χεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναρει λογον
 μετ αυτων ²⁰και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων
 προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε
 ταλαντα μοι παρεδωκας ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερ-
 δησα ²¹εφη αυτω ο κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και
 πιστε επι ολιγα ης πιστος επι πολλων σε καταστησω
 εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²²προσελθων και
 ο τα δυο ταλαντα ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρε-
 δωκας ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα ²³εφη αυτω ο
 κυριος αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ης
 πιστος επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χα-
 ραν του κυριου σου ²⁴προσελθων δε και ο το εν ταλα-
 ντον ειληφως ειπεν κυριε εγνωσεν σε οτι σκληρος ει αν-
 θρωπος θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν
 ου διεσκορπισας ²⁵και φοβηθεις απελθων εκρυψα το τα-
 λαντον σου εν τη γη ιδε εχεις το σον ²⁶αποκριθεις δε
 ο κυριος αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε
 ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου

διεσκορπισα ²⁷εδει σε ουν βαλειν τα αργυρια μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω ²⁸αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα ²⁹τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται του δε μη εχοντος και ο χειρ αρθησεται απ αυτου ³⁰και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ³¹οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου ³²και συναχθησονται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορισει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων ³⁴τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου ³⁵επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με ³⁶γυμνος και περιεβαλετε με ησθηνησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθατε προς με ³⁷τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν ³⁸ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν ³⁹ποτε δε σε ειδομεν ασθενουντα η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε ⁴⁰και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποησατε ενι τουτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποησατε ⁴¹τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου κατηραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου ⁴²επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν [και] εδιψησα και ουκ εποτισατε με ⁴³ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθηνης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με ⁴⁴τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθηνη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι ⁴⁵τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποησατε ενι τουτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποησατε ⁴⁶και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον

26 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ²οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις το σταυρωθηναι ³τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα ⁴και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν ⁵ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω ⁶του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου ⁷προσηλθεν αυτω γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου βαρυτιμου και κατεχεεν επι της κεφαλης αυτου ανακειμενου ⁸ιδοντες δε οι μαθηται ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη ⁹εδυνατο γαρ τουτο πρα-

θηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις ¹⁰γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ηργασατο εις εμε ¹¹παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ¹²βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποησεν ¹³αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης ¹⁴τοτε πορευθεις εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις ¹⁵ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια ¹⁶και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω ¹⁷τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁸ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁹και εποησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα ²⁰οφιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα [μαθητων] ²¹και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²²και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εις εκαστος μητι εγω ειμι κυριε ²³ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαιφας μετ εμου την χειρα εν τω τρυβλιω ουτος με παραδωσει ²⁴ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²⁵αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας ²⁶εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους αρτον και ευλογησας εκλασεν και δους τοις μαθηταις ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁷και λαβων ποτηριον [και] ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες ²⁸τουτο γαρ εστιν το αιμα μου της διαθηκης το περι πολλων εκχυννομενον εις αφεσιν αμαρτιων ²⁹λεγω δε υμιν ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου ³⁰και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ³¹τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διεσκορπισθησονται τα προβατα της ποιμνης ³²μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ³³αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³⁴εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με ³⁵λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησομαι ομοιως και παντες οι μαθηται ειπαν ³⁶τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως [ου] απελθων εκει προσευξωμαι ³⁷και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁸τοτε λεγει αυτοις περιλυπος εστιν

η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ³⁹και προελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθατω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ ⁴⁰και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ⁴¹γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ⁴²παλιν εκ δευτερου απελθων προσηξαστο [λεγων] πατερ μου ει ου δυναται τουτο παρελθειν εαν μη αυτο πω γενηθητω το θελημα σου ⁴³και ελθων παλιν ευρεν αυτους καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴⁴και αφεις αυτους παλιν απελθων προσηξαστο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων παλιν ⁴⁵τοτε ερχεται προς τους μαθητας και λεγει αυτοις καθευδετε λοιπον και αναπαυεσθε ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων ⁴⁶εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με ⁴⁷και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁸ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον ⁴⁹και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵⁰ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ο παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁵¹και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλων του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον ⁵²τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον την μαχαιραν σου εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρη απολουνται ⁵³η δοκεις οτι ου δυναμαι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι αρτι πλειω δωδεκα λεγιωνας αγγελων ⁵⁴πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι ⁵⁵εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν εν τω ιερω εκαθεζομην διδασκων και ουκ εκρατησατε με ⁵⁶τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον ⁵⁷οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερεα οπου οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν ⁵⁸ο δε πετρος ηκολουθει αυτω [απο] μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ⁵⁹οι δε αρχιερεις και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν ⁶⁰και ουχ ευρον πολλων προσελθοντων ψευδομαρτυρων ⁶¹υστερον δε προσελθοντες δυο [26 61] ειπαν ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι ⁶²και αναστας ο αρχιερεως ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶³ο δε ιησους εσιωπα και ο αρχιερεως ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του

ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ⁶⁴λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ⁶⁵τοτε ο αρχιερεως διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν ⁶⁶τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπαν ενοχος θανατου εστιν ⁶⁷τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε εραπισαν ⁶⁸λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ⁶⁹ο δε πετρος εκαθητο εξω εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ο δε ηρηνησατο εμπροσθεν παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις ⁷¹εξελθοντα δε εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷²και παλιν ηρηνησατο μετα ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ⁷³μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴τοτε ηρξαστο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁷⁵και εμνησθη ο πετρος του ρηματος ιησου ειρηκοτος οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρηνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως

27 πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ²και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν πιλατω τω ηγεμονι ³τοτε ιδων ιουδας ο παραδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις εστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και πρεσβυτεροις ⁴λεγων ημαρτον παραδους αιμα δικαιον οι δε ειπαν τι προς ημας συ οψη ⁵και ριψας τα αργυρια εις τον ναον ανεχωρησεν και απελθων απηγατο ⁶οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπαν ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις ⁸διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον ⁹τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως καθα συνεταξεν μοι κυριος ¹¹ο δε ιησους εσταθη εμπροσθεν του ηγεμονος και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε ιησους εφη συ λεγεις ¹²και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν ¹⁵κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαρραββαν ¹⁷συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν [τον] βαρραββαν η ιησουν τον

λεγομενον χριστον ¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον ²⁰οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²¹αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπαν τον βαραββαν ²²λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν παντες σταυρωθητω ²³ο δε εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενυψατο τας χειρας κατεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος τουτου υμεις οψεσθε ²⁵και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸και εκδυσαντες αυτον χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν αυτω ²⁹και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της κεφαλης αυτου και καλαμον εν τη δεξια αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιξαν αυτω λεγοντες χαιρε βασιλευ των ιουδαιων ³⁰και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³²εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν κρανιου τοπος λεγομενος ³⁴εδωκαν αυτω πιειν οινον μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ ηθελησεν πιειν ³⁵σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ³⁶και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁸τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων ⁴⁰και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ομοιως [και] οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον ⁴²αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτον ⁴³πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες συν αυτω ωνειδιζον αυτον ⁴⁵απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης ⁴⁶περι δε την ενατην ωραν εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λεμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινατι με εγκατελιπες ⁴⁷τινες δε των εκει

εστηκοτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹οι δε λοιποι ειπαν αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον [[αλλος δε λαβων λογχην ενυξεν αυτου την πλευραν και εξηλθεν υδωρ και αιμα]] ⁵⁰ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη [απ] ανωθεν εως κατω εις δυο και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵²και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν ⁵³και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις ⁵⁴ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γινομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος ⁵⁵ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω ⁵⁶εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου ⁵⁷οψιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτος εμαθητευθη τω ιησου ⁵⁸ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι ⁵⁹και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο [εν] σινδονι καθαρα ⁶⁰και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ην δε εκει μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶²τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον ⁶³λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι ⁶⁴κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται κλειψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης ⁶⁵εφη αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε ⁶⁶οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ²και ιδου σεισμος εγενετο μεγας αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου και προσελθων απεκυλισεν τον λιθον και εκαθητο επανω αυτου ³ην δε η ειδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ως χιων ⁴απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενηθησαν ως νεκροι ⁵αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθως ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ⁷και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸και απελθουσαι

ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγα-
 λης εδραμον απαγγελιαι τοις μαθηταις αυτου ⁹και ιδου
 ιησους υπηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελ-
 θουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν
 αυτω ¹⁰τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε
 απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την
 γαλιλαιαν κακει με οφονται ¹¹πορευομενων δε αυτων
 ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγ-
 γειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα ¹²και συ-
 ναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβο-
 ντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις ¹³λεγοντες
 ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν
 αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴και εαν ακουσθη τουτο επι
 του ηγεμονος ημεις πεισομεν και υμας αμεριμνους ποι-
 ησομεν ¹⁵οι δε λαβοντες αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθη-
 σαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι
 της σημερον [ημερας] ¹⁶οι δε ενδεκα μαθηται επορευθη-
 σαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο
 ιησους ¹⁷και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν οι δε εδιστα-
 σαν ¹⁸και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων
 εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι [της] γης
¹⁹πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτίζο-
 ντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και
 του αγιου πνευματος ²⁰διδασκοντες αυτους τηρειν πα-
 ντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι
 πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

1 Αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου ²καθως γεγραπται εν τω ησαια τω προφητη ιδου αποστειλλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου ³φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴εγενετο ιωαννης ο βαπτιζων εν τη ερημω κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁵και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται παντες και εβαπτιζοντο υπ αυτου εν τω ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁶και ην ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριων ⁷και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω [μου] ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸εγω εβαπτισα υμας υδατι αυτος δε βαπτισει υμας πνευματι αγιω ⁹και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη εις τον ιορδανη υπο ιωαννου ¹⁰και ευθυς αναβαινων εκ του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ως περιστεραν καταβαινον εις αυτον ¹¹και φωνη [εγενετο] εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα ¹²και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον ¹³και ην εν τη ερημω τεσερακοντα ημερας πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω ¹⁴και μετα το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον του θεου ¹⁵[και λεγων] οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶και παραγων παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμων και ανδρεαν τον αδελφον σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις ¹⁷και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων ¹⁸και ευθυς αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ¹⁹και προβας ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα ²⁰και ευθυς εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹και εισπορευονται εις καφαρναουμ και ευθυς τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν ²²και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυ-

τους ως εξουσιαν εχων και ουκ ως οι γραμματεις ²³και ευθυς ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴λεγων τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου ²⁵και επετιμησεν αυτω ο ιησους [λεγων] φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷και εθαμβηθησαν απαντες ωστε συζητειν αυτους λεγοντας τι εστιν τουτο διδαχη καινη κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαροις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸και εξηλθεν η ακοη αυτου ευθυς πανταχου εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹και ευθυς εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθυς λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος και αφηκεν αυτην ο πυρετος και διηκονει αυτοις ³²οφιας δε γενομενης οτε εδυσεν ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³και ην ολη η πολις επισυνηγμενη προς την θυραν ³⁴και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον [χριστον ειναι] ³⁵και πρωι εννυχα λιαν αναστας εξηλθεν [και απηλθεν] εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο ³⁶και κατεδιωξεν αυτον σιμων και οι μετ αυτου ³⁷και ευρον αυτον και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε ³⁸και λεγει αυτοις αγωμεν αλλαχου εις τας εχομενας κωμπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξηλθον ³⁹και ηλθεν κηρυσσων εις τας συναγωγας αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον [και γονυπετων] λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹και σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα αυτου ηψατο και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴²και ευθυς απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³και εμβριησαμενος αυτω ευθυς εξεβαλεν αυτον ⁴⁴και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδενι ειπης αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενηγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριον αυτοις ⁴⁵ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω επ ερημοις τοποις [ην] και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν

2 και εισελθων παλιν εις καφαρναουμ δι ημερων ηκουσθη οτι εν οικω εστιν 2 και συνηχθησαν πολλοι ωστε μη κετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον 3 και ερχονται φεροντες προς αυτον παραλυτικον αιρομενον υπο τεσσαρων 4 και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραβαττον οπου ο παραλυτικος κατεκειτο 5 και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφιενται σου αι αμαρτιαι 6 ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων 7 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημει τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος 8 και ευθυς επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι [ουτως] διαλογιζονται εν εαυτοις λεγει [αυτοις] τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων 9 τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφιενται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρου [και] αρον τον κραβαττον σου και περιπατει 10 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι αμαρτιας επι της γης λεγει τω παραλυτικω 11 σοι λεγω εγειρε αρον τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον οικον σου 12 και ηγερθη και ευθυς αρρας τον κραβαττον εξηλθεν εμπροσθεν παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον [λεγοντας] οτι ουτως ουδεποτε ειδομεν 13 και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους 14 και παραγων ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω 15 και γινεται κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθουν αυτω 16 και οι γραμματεις των φαρισαιων ιδοντες οτι εσθιει μετα των αμαρτωλων και τελωνων ελεγον τοις μαθηταις αυτου οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει 17 και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις [οτι] ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους 18 και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι φαρισαιοι νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι μαθηται των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι [μαθηται] ου νηστεουσιν 19 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον εχουσιν τον νυμφιον μετ αυτων ου δυνανται νηστευειν 20 ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκεινη τη ημερα 21 ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει επι ιματιον παλαιον ει δε μη αιρει το πληρωμα απ αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται 22 και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη ρηξει ο οινος τους ασκους και ο οινος απολλυται και οι ασκοι [αλλα οινον νεον εις ασκους καινους] 23 και εγενετο αυτον εν τοις σαββασιν διαπορευεσθαι δια των σποριμων και οι μαθηται αυτου ηρξαντο οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας 24 και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω

ιδε τι ποιουσιν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν 25 και λεγει αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου 26 [πως] εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τους ιερεις και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν 27 και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο και ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον 28 ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

3 και εισηλθεν παλιν εις συναγωγην και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα 2 και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου 3 και λεγει τω ανθρωπω τω την χειρα εχοντι ξηραν εγειρε εις το μεσον 4 και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων 5 και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου 6 και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθυς μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εδιδουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν 7 και ο ιησους μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας ηκολουθησεν και απο της ιουδαιας 8 και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιας και περαν του ιορδανου και περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουοντες οσα ποιει ηλθον προς αυτον 9 και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον 10 πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας 11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρουν προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου 12 και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν 13 και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος και απηλθον προς αυτον 14 και εποιησεν δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν 15 και εχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια [3 16] και εποιησεν τους δωδεκα 16 και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι πετρον 17 και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονομα βοανηργες ο εστιν υιοι βροντης 18 και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον 19 και ιουδαν ισκαριωθ ος και παρεδωκεν αυτον [3 20] και ερχεται εις οικον 20 και συνερχεται παλιν [ο] οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν 21 και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη 22 και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια 23 και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγεν αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν 24 και εαν βασιλεια εφ

εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη ²⁵και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυνασεται η οικια εκεινη στηναι ²⁶και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και εμερισθη ου δυναται στηναι αλλα τελος εχει ²⁷αλλ ου δυναται ουδεις εις την οικιαν του ισχυρου εισελθων τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ²⁸αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τοις υιοις των ανθρωπων τα αμαρτηματα και αι βλασφημιαι οσα εαν βλασφημησωσιν ²⁹ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλα ενοχος εστιν αιωνιου αμαρτηματος ³⁰οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ³¹και ερχονται η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και εξω στήκοντες απεστειλαν προς αυτον καλουντες αυτον ³²και εκαθητο περι αυτον οχλος και λεγουσιν αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω ζητουσιν σε ³³και αποκριθεις αυτοις λεγει τις εστιν η μητηρ μου και οι αδελφοι ³⁴και περιβλεψαμενος τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ³⁵ος αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη και μητηρ εστιν

4 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συναγεται προς αυτον οχλος πλειστος ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν ²και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου ³ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων σπειραι ⁴και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο ⁵και αλλο επεσεν επι το πετρωδες [και] οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθυς εξανειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶και οτε ανετειλεν ο ηλιος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸και αλλα επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομενα και εφερεν εις τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹και ελεγεν ος εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰και οτε εγενετο κατα μονας ηρωτων αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα τας παραβολας ¹¹και ελεγεν αυτοις υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται ¹²ινα βλέποντες βλέπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις ¹³και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε ¹⁴ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθυς ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εις αυτους ¹⁶και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυς μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον ¹⁷και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια

τον λογον ευθυς σκανδαλιζονται ¹⁸και αλλοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουσαντες ¹⁹και αι μεριμναι του αιωνος και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται ²⁰και εκεινοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και [εν] εξηκοντα και [εν] εκατον ²¹και ελεγεν αυτοις οτι μητι ερχεται ο λυχνος ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν τεθη ²²ου γαρ εστιν κρυπτον εαν μη ινα φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα ελθη εις φανερον ²³ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ²⁴και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν ²⁵ος γαρ εχει δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης ²⁷και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστα και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος ²⁸αυτοματη η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτεν σταχυν ειτεν πληρη σιτον εν τω σταχυι ²⁹οταν δε παραδοι ο καρπος ευθυς αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος ³⁰και ελεγεν πως ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν τινι αυτην παραβολη θωμεν ³¹ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερον ον παντων των σπερματων των επι της γης ³²και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται μειζον παντων των λαχανων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνοουν ³³και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθως ηδυναντο ακουειν ³⁴χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις μαθηταις επελυεν παντα ³⁵και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν ³⁶και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια ην μετ αυτου ³⁷και γινεται λαϊλαψ μεγαλη ανεμου και τα κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον ³⁸και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και εγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουπω εχετε πιστιν ⁴¹και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει αυτω

5 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασηνων ²και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου [ευθυς] υπηγητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω ³ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουδε αλυσει ουκετι ουδεις εδυνατο αυτον δησαι ⁴δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας

πεδας συντετριφθαι και ουδεις ισχυεν αυτον δαμασαι⁵ και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν και εν τοις ορεσιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις⁶ και ιδων τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτον⁷ και κραξας φωνη μεγαλη λεγει τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υφιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου⁹ και επηρωτα αυτον τι ονομα σοι και λεγει αυτω λεγιων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστειλη εξω της χωρας¹¹ ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη¹² και παρεκαλεσαν αυτον λεγοντες πεμφον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν¹³ και επετρεψεν αυτοις και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση¹⁴ και οι βοσκοντες αυτους εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος¹⁵ και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγιωνα και εφοβηθησαν¹⁶ και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων¹⁸ και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιο παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η¹⁹ και ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και απαγγειλον αυτοις οσα ο κυριος σοι πεποιηκεν και ηλεησεν σε²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον²¹ και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν²² και ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαιρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου²³ και παρακαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης τας χειρας αυτη ινα σωθη και ζηση²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνθηλιβον αυτον²⁵ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα²⁷ ακουσασα τα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηφατο του ιματιου αυτου²⁸ ελεγεν γαρ οτι εαν αφωμαι καν των ιματιων αυτου σωθησομαι²⁹ και ευθυς εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος³⁰ και ευθυς ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηφατο των ιματιων³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθηλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηφατο³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η

πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου³⁵ ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι συλλεις τον διδασκαλον³⁶ ο δε ιησους παρακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα μετ αυτου συνακολουθησαι ει μη τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου³⁸ και ερχονται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα³⁹ και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει⁴⁰ και κατεγελων αυτου αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον⁴¹ και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνηυομενον το κορασιον σοι λεγω εγειρε⁴² και ευθυς ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν ευθυς εκστασει μεγαλη⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνοι τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6 και εξηλθεν εκειθεν και ερχεται εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου² και γενομενου σαββατου ηρξατο διδασκειν εν τη συναγωγη και οι πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα τουτω και αι δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινομεναι³ ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος της μαριας και αδελφος ιακωβου και ιωσητος και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω⁴ και ελεγεν αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου⁵ και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν⁶ και εθαυμασεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων⁷ και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη αρτον μη πηραν μη εις την ζωνην χαλκον⁹ αλλα υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσασθαι δυο χιτωνας¹⁰ και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν¹¹ και ος αν τοπος μη δεξηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις¹² και εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανωσιν¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγον οτι ιωαννης ο βαπτιζων εγηγερται εκ νεκρων και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω¹⁵ αλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης ως εις των προφητων¹⁶ ακουσας δε ο ηρω-

δης ελεγεν ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος ηγερθη ¹⁷αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα ηπορει και ηδεως αυτου ηκουεν ²¹και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιησεν τοις μεγαστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας ²²και εισελθουσης της θυγατρος αυτου ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ο δε βασιλευς ειπεν τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι ²³και ωμοσεν αυτη ο τι εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ²⁴και εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησωμαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιζοντος ²⁵και εισελθουσα ευθυς μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα εξ αυτης δωσω μοι επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους ανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην ²⁷και ευθυς αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου ²⁸και απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη [6 28] και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ²⁹και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ησαν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ³⁰και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν ³¹και λεγει αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ³²και απηλθον εν τω πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν ³³και ειδον αυτους υπαγοντας και εγνωσαν πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους ³⁴και εξελθων ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτους οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις τι φαγωσιν ³⁷ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωσομεν αυτοις φαγειν ³⁸ο δε λεγει αυτοις ποσους εχετε αρτους υπαγετε ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας ³⁹και επεταξεν αυτοις ανακλιθηναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴⁰και ανεπεσαν πρασιαι πρασιαι κατα εκατον και κατα πεντηκοντα ⁴¹και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας ανα-

βλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις ινα παρατιθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν ⁴²και εφαγον παντες και εχορτασθησαν ⁴³και ησαν κλασματα δωδεκα κοφινων πληρωματα και απο των ιχθυων ⁴⁴και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες ⁴⁵και ευθυς ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυει τον οχλον ⁴⁶και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι ⁴⁷και οφιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ⁴⁸και ιδων αυτους βασανιζομενους εν τω ελαινειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους ⁴⁹οι δε ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν και ανεκραξαν ⁵⁰παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν ο δε ευθυς ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εν εαυτοις εξισταντο ⁵²ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις αλλη αυτων η καρδια πεπωρωμενη ⁵³και διαπερασαντες επι την γην ηλθον εις γεννησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθυς επιγοντες αυτον ⁵⁵περιεδραμον ολην την χωραν εκεινην και ηρξαντο επι τοις κραβαττοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εστιν ⁵⁶και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολεις η εις αγρους εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηψαντο αυτου εσωζοντο

7 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ²και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι κοινας χερσιν τουτ εστιν ανιπτους εσθιουσιν τους αρτους ³οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴και απ αγορας εαν μη ραντισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων ⁵και επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις δια τι ου περιπατουσιν οι μαθηται σου κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα κοινας χερσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ο δε ειπεν αυτοις καλως επροφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων ως γεγραπται οτι ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ⁸αφεντες την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων ⁹και ελεγεν αυτοις καλως αθετετε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰μουσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος

τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης ¹²ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι η τη μητρι ¹³ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουσατε μου παντες και συνετε ¹⁵ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται κοινωσαι αυτον αλλα τα εκ του ανθρωπου εκπορευομενα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶¹⁷και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην ¹⁸και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζων παντα τα βρωματα ²⁰ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται πορνειαι κλοπαι φρονι ²²μοιχειαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγεια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴εκειθεν δε αναστας απηλθεν εις τα ορια τυρου [και σιδωνος] και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνασθη λαθειν ²⁵αλλ ευθυς ακουσασα γυνη περι αυτου ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου ²⁶η δε γυνη ην ελληνης συροφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης ²⁷και ελεγεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και τοις κυναριοις βαλειν ²⁸η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν εκ της θυγατρος σου το δαιμονιον ³⁰και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το παιδιον βεβλημενον επι την κλινην και το δαιμονιον εξεληλυθος ³¹και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου ηλθεν δια σιδωνος εις την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως ³²και φερουσιν αυτω κωφον και μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου ³⁴και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι ³⁵και ηνοιγησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως ³⁶και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν οσον δε αυτοις διεστειλετο αυτοι μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον ³⁷και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και αλαλους λαλειν

8 Δεν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος

και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος τους μαθητας λεγει αυτοις ²σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³και εαν απολυσω αυτους νηστεις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω και τινες αυτων απο μακροθεν εισιν ⁴και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου οτι ποθεν τουτους δυνασεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ⁵και ηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπαν επτα ⁶και παραγγελλει τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας αυτα ειπεν και ταυτα παρατιθεναι ⁸και εφαγον και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματος επτα σφυριδας ⁹ησαν δε ως τετρακιςχιλιοι και απελυσεν αυτους ¹⁰και ευθυς εμβας εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹¹και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντες αυτον ¹²και αναστεναξας τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη ζητει σημειον αμην λεγω ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³και αφεις αυτους παλιν εμβας απηλθεν εις το περαν ¹⁴και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω ¹⁵και διεστειλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ¹⁶και διελογιζοντο προς αλληλους οτι αρτους ουκ εχουσιν ¹⁷και γνους λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸οφθαλμους εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακιςχιλιους ποσους κοφινους κλασματος πληρεις ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰οτε τους επτα εις τους τετρακιςχιλιους ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματος ηρατε και λεγουσιν αυτω επτα ²¹και ελεγεν αυτοις ουπω συνιετε ²²και ερχονται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται ²³και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεις τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπεις ²⁴και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας ²⁵ειτα παλιν εθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και διεβλεψεν και απεκατεστη και ενεβλεπεν τη λαυγως απαντα ²⁶και απεστειλεν αυτον εις οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθης ²⁷και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι ²⁸οι δε ειπαν αυτω λεγοντες οτι ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε οτι εις των προφητων ²⁹και αυτος επηρωτα αυτους υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χριστος ³⁰και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου ³¹και ηρξατο

διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³²και παρηρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος ο πετρος αυτον ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ο δε επιστραφεις και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν πετρω και λεγει υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴και προσκαλεσαμενος τον οχλον συν τοις μαθηταις αυτου ειπεν αυτοις ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ος γαρ εαν θελη την εαυτου ψυχην σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει την ψυχην αυτου ενεκεν [εμου και] του ευαγγελιου σωσει αυτην ³⁶τι γαρ ωφελει ανθρωπον κερδησαι τον κοσμον ολον και ζημιωθηναι την ψυχην αυτου ³⁷τι γαρ δοι ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες ωδε των εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ²και μετα ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³και τα ιματια αυτου εγενετο σπιλβοντα λευκα λιαν οια γναφευς επι της γης ου δυναται ουτως λευκαναι ⁴και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωυσει και ησαν συλλαουντες τω ιησου ⁵και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν τρεις σκηνας σοι μιαν και μωυσει μιαν και ηλια μιαν ⁶ου γαρ ηδει τι αποκριθη εκφοβοι γαρ εγενοντο ⁷και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και εγενετο φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος ακουετε αυτου ⁸και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον μεθ εαυτων ει μη τον ιησουν μονον ⁹και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι α ειδον διηγησωνται ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματαις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹²ο δε εφη αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαθιστανει παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενηθη ¹³αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιας εληλυθεν και εποησαν αυτω οσα ηθελον καθως γεγραπται επ αυτον ¹⁴και ελθοντες προς τους μαθητας ειδον οχλον πολυν περι αυτους και γραμματαις συζητουντας προς αυτους ¹⁵και ευθυς πας ο οχλος ιδοντες αυτον εξεθαμβηθησαν και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ¹⁶και επηρωτησεν αυτους τι συζητειτε προς αυτους ¹⁷και απε-

κριθη αυτω εις εκ του οχλου διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁸και οπου εαν αυτον καταλαβη ρησει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας και ξηραινεται και ειπα τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁹ο δε αποκριθεις αυτοις λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ²⁰και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον το πνευμα ευθυς συνεσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων ²¹και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ως τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν εκ παιδιοθεν ²²και πολλακις και εις πυρ αυτον εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνα η βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας ²³ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνα παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁴ευθυς κραξας ο πατηρ του παιδιου ελεγεν πιστευω βοηθει μοι τη απιστια ²⁵ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το αλαλον και κωφον πνευμα εγω επιτασσω σοι εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον ²⁶και κραξας και πολλα σπαραξας εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε τους πολλους λεγειν οτι απεθανεν ²⁷ο δε ιησους κρατησας της χειρος αυτου ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁸και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον οτι ημεις ουκ ηδυνθημεν εκβαλειν αυτο ²⁹και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη ³⁰κακειθεν εξελθοντες επορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι ³¹εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν [αυτοις] οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις μετα τρεις ημερας αναστησεται ³²οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ³³και ηλθον εις καφαρναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω διελογιζεσθε ³⁴οι δε εσειωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων ³⁵και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁶και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις ³⁷ος αν [εν] των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεχεται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸εφη αυτω ο ιωαννης διδασκαλε ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ηκολουθει ημιν ³⁹ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνασεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν ⁴¹ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν οτι ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴²και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴³και εαν σκανδαλιση σε η χειρ σου αποκοψον

αυτην καλον εστιν σε κυλλον εισελθειν εις την ζωην η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁴και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν ⁴⁶και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σε εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις γεενναν ⁴⁸οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹πας γαρ πυρι αλισθησεται ⁵⁰καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλα και ειρηνευετε εν αλληλοις

10 και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαίας και περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ²και [προσελθοντες φαρισαιοι] επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν εντειλατο μωυσης ⁴οι δε ειπαν επετρεψεν μωυσης βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι ⁵ο δε ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν [αυτους] ⁷ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα ⁸και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰και εις την οικιαν παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον ¹¹και λεγει αυτοις ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαται επ αυτην ¹²και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον μοιχαται ¹³και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αφηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁴ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφερε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁶και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ αυτα ¹⁷και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹τας εντολας οιδας μη φονευσης μη μοιχευσης μη κλειψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ο δε εφη αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σε υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος [τοις] πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²²ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²⁴οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις

λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυμαλιας ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς αυτον και τις δυναται σωθηναι ²⁷εμβλεψας αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα παρα [τω] θεω ²⁸ηρξατο λεγειν ο πετρος αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι ²⁹εφη ο ιησους αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και [ενεκεν] του ευαγγελιου ³⁰εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι ³²ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο οι δε ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴και εμπαιξουσιν αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν και μετα τρεις ημερας αναστησεται ³⁵και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι [δυο] υιοι ζεβεδαιου λεγοντες αυτω διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν σε ποιησης ημιν ³⁶ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησω υμιν ³⁷οι δε ειπαν αυτωδος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁹οι δε ειπαν αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οις ητοιμαστα ⁴¹και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτηειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴²και προσκαλεσαμενος αυτους ο ιησους λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν αλλ ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν εσται υμων διακονος ⁴⁴και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος τιμαίου βαρτιμαιος τυφλος προσαιτης εκαθητο παρα την οδον ⁴⁷και ακουσας οτι ιησους ο ναζαρηνης εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν υιε δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον

με ⁴⁹και στας ο ιησους ειπεν φωνησατε αυτον και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειρε φωνει σε ⁵⁰ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον ιησουν ⁵¹και αποκριθεις αυτω ο ιησους ειπεν τι σοι θελεις ποιησω ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω ⁵²και ο ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθυς ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω εν τη οδω

11 και οτε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ²και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθυς εισπορευομενοι εις αυτην ευρησατε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν λυσατε αυτον και φερετε ³και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθυς αυτον αποστελλει παλιν ωδε ⁴και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον ⁵και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον ⁶οι δε ειπαν αυτοις καθως ειπεν ο ιησους και αφηκαν αυτους ⁷και φερουσιν τον πωλον προς τον ιησουν και επιβαλλουσιν αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτον ⁸και πολλοι τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στιβαδας κοψαντες εκ των αγρων ⁹και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹¹και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψε ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹²και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν ¹³και ιδων συκη απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν εις αυτην ευρησει εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ο γαρ καιρος ουκ ην συκων ¹⁴και αποκριθεις ειπεν αυτη μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁵και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλοντων τας περιστερας κατεστρεψε ¹⁶και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου ¹⁷και εδιδασκεν και ελεγεν ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε πεποιηκατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματαις και εζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον πας γαρ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹και οταν οψε εγενετο εξεπορευοντο εξω της πολεως ²⁰και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην καταρασω εξηρανται ²²και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ²³αμην λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρ-

δια αυτου αλλα πιστευη οτι ο λαλει γινεται εσται αυτω ²⁴δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε πιστευετε οτι ελαβετε και εσται υμιν ²⁵και οταν στηκατε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματαις και οι πρεσβυτεροι ²⁸και ελεγον αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιης ²⁹ο δε ιησους ειπεν αυτοις επερωτησω υμας ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰το βαπτισμα το ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι [ουν] ουκ επιστευσατε αυτω ³²αλλα ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον οχλον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως οτι προφητης ην ³³και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν ουκ οιδαμεν και ο ιησους λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λαλειν αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν ²και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος ³και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον εκεφαλιωσαν και ητιμασαν ⁵και αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους ους μεν δερνοντες ους δε αποκτεινοντες ⁶ετι ενα ειχεν υιον αγαπητον απεστειλεν αυτον εσχοντος προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸και λαβοντες απεκτειναν αυτον και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος ⁹τι ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ¹⁰ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹¹παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹²και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴και ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν δουναναι κηνησον καισαρι η ου ¹⁵δωμεν η μη δωμεν [12 15] ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι μεπειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε

ειπαν αυτω καισαρος ¹⁷ο δε ιησους ειπεν τα καισαρος αποδοτε καισαρι και τα του θεου τω θεω και εξεθαυμαζον επ αυτω ¹⁸και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και επηρωτων αυτον λεγοντες ¹⁹διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και μη αφη τεκνον ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν μη καταλιπων σπερμα και ο τριτος ωσαυτως ²²και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν ²³εν τη αναστασει τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴εφη αυτοις ο ιησους ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται αλλ εισιν ως αγγελιοι εν τοις ουρανοις ²⁶περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωυσεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ ²⁷ουκ εστιν θεος νεκρων αλλα ζωντων πολυ πλανασθε ²⁸και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδως οτι καλως απεκριθη αυτοις επηρωτησεν αυτον ποια εστιν εντολη πρωτη παντων ²⁹απεκριθη ο ιησους οτι πρωτη εστιν ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν ³⁰και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου ³¹δευτερα αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³²ειπεν αυτω ο γραμματευς καλως διδασκαλε επ αληθειας ειπες οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου ³³και το αγαπαν αυτον εξ ολης καρδιας και εξ ολης της συνσεως και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων ³⁴και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν [ει] απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεις οτι ο χριστος υιος δαυιδ εστιν ³⁶αυτος δαυιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου ³⁷αυτος δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν αυτου εστιν υιος και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως ³⁸και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις ³⁹και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁰οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα ⁴¹και καθισας κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴²και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα

δυο ο εστιν κοδραντης ⁴³και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον ⁴⁴παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13 και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ²και ο ιησους ειπεν αυτω βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθη ³και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας ⁴ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα ⁵ο δε ιησους ηρξατο λεγειν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση ⁶πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλοις πλανησουσιν ⁷οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων μη θροεισθε δει γενεσθαι αλλ ουπω το τελος ⁸εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνος και βασιλεια επι βασιλεια ενσονται σεισμοι κατα τοπους ενσονται λιμοι αρχη ωδινων ταυτα ⁹βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις ¹⁰και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹και οταν αγωσιν υμας παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹²και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους ¹³και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται ¹⁴οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη ¹⁵ο επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθατω τι αραι εκ της οικιας αυτου ¹⁶και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις ¹⁸προσευχεσθε δε ινα μη γενηται χειμωνος ¹⁹ενσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται ²⁰και ει μη εκολοβωσεν κυριος τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας ²¹και τοτε εαν τις υμιν ειπη ιδε ωδε ο χριστος ιδε εκει μη πιστευετε ²²εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν ει δυνατον τους εκλεκτους ²³υμεις δε βλεπετε προειρηκα υμιν παντα ²⁴αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης ²⁵και οι αστερες ενσονται εκ του ουρανου πιπτοντες και αι

δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται ²⁶και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμειως πολλης και δοξης ²⁷και τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου] εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου ²⁸απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκατε οτι εγγυς το θερος εστιν ²⁹ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκατε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ³⁰αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρις ου ταυτα παντα γενηται ³¹ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου παρελευσονται ³²περι δε της ημερας εκεινης η της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ ³³βλεπετε αγρυπνειτε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος [εστιν] ³⁴ως ανθρωπος αποδημος αφεις την οικιαν αυτου και δους τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιας ερχεται η οψε η μεσονυκτιον η αλεκτοροφωνιας η πρωι ³⁶μη ελθων εξαιφνης ευρη υμας καθευδοντας ³⁷ο δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν ²ελεγον γαρ μη εν τη εορτη μηποτε εσται θορυβος του λαου ³και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελους συντριψασα την αλαβαστρον κατεχεεν αυτου της κεφαλης ⁴ησαν δε τινες αγανακτουντες προς εαυτους εις τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι επανω δηναριων τριακοσιων και δοθηναι τοις πτωχοις και ενεβριμωντο αυτη ⁶ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον εργον ηργασατο εν εμοι ⁷παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτοις [παντοτε] ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ο εσχεν εποισησεν προσελαβεν μυρισσαι το σωμα μου εις τον ενταφιασμον ⁹αμην δε λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον εις ολον τον κοσμον και ο εποισησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης ¹⁰και ιουδας ισκαριωθ ο εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερεις ινα αυτον παραδοι αυτοις ¹¹οι δε ακουσαντες εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πως αυτον ευκαιρωσ παραδοι ¹²και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγης το πασχα ¹³και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις υπαγετε εις την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα μου οπου το πασχα μετα των μαθητων μου

φαγω ¹⁵και αυτος υμιν δεიξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον και εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶και εξηλθον οι μαθηται και ηλθον εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷και οψιας γενομενης ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ¹⁹ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εις κατα εις μητι εγω ²⁰ο δε ειπεν αυτοις εις των δωδεκα ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το [εν] τρυβλιον ²¹οτι ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδεται καλον αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος ²²και εσθιοντων αυτων λαβων αρτον ευλογησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³και λαβων ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ²⁴και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου της διαθηκης το εκχυνομενον υπερ πολλων ²⁵αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου ²⁶και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ²⁷και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και τα προβατα διασκορπισθησονται ²⁸αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ²⁹ο δε πετρος εφη αυτω ει και παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον ταυτη τη νυκτι πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρνηση ³¹ο δε εκπερισσως ελαλει εαν δεη με συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησομαι ωσαυτως [δε] και παντες ελεγον ³²και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανι και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι ³³και παραλαμβανει τον πετρον και τον ιακωβον και τον ιωαννην μετ αυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵και προσελθων μικρον επιπτεν επι της γης και προσηυχετο ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον τουτο απ εμου αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη ελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ³⁹και παλιν απελθων προσηυξατο [τον αυτον λογον ειπων] ⁴⁰και παλιν ελθων ευρεν αυτους καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι και ουκ ηδειςαν τι αποκριθωσιν αυτω ⁴¹και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε [το] λοιπον και αναπαυεσθε απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδεται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων ⁴²εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν ⁴³και ευθυς ετι αυτου λαλουντος παραγινηται [ο] ιουδας εις των δωδεκα και μετ αυτου οχλος μετα μαχαιρων και ξυ-

λων παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλως ⁴⁵και ελθων ευθυς προσελθων αυτω λεγει ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶οι δε επεβαλον τας χειρας αυτω και εκρατησαν αυτον ⁴⁷εις δε [τις] των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωταριον ⁴⁸και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰και αφεντες αυτον εφυγον παντες ⁵¹και νεανισκος τις συνηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον ⁵²ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνος εφυγεν ⁵³και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα και συνερχονται παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεις ⁵⁴και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως ⁵⁵οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουκ ηυρισκον ⁵⁶πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες ⁵⁸οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ο δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου ⁶²ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει τι ετι χριστην εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ηκουσατε της βλασφημιας τι υμιν φαινεται οι δε παντες κατεκριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου ⁶⁵και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προσωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον ⁶⁶και οντος του πετρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως ⁶⁷και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ησθα του ιησου ⁶⁸ο δε ηρνησατο λεγων ουτε οίδα ουτε επισταμαι συ τι λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον ⁶⁹και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ⁷⁰ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει ⁷¹ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυαι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷²και ευθυς εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνη-

στη ο πετρος το ρημα ως ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα δις φωνησαι τρις με απαρηνηση και επιβαλων εκλαιεν

15 και ευθυς πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν πιλατω ²και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω λεγει συ λεγεις ³και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα ⁴ο δε πιλατος παλιν επηρωτα αυτον [λεγων] ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου κατηγορουσιν ⁵ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον παρητουντο ⁷ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ⁸και αναβας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις ⁹ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον [οι αρχιερεις] ¹¹οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹²ο δε πιλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις τι ουν ποιησω [ον] λεγετε τον βασιλεα των ιουδαιων ¹³οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ εποιησεν κακον οι δε περισσως εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁶οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷και ενδιδυσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε βασιλευ των ιουδαιων ¹⁹και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηαιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²²και φερουσιν αυτον επι τον γολγοθαν τοπον ο εστιν μεθερμηνηνομενος κρανιου τοπος ²³και εδιδουν αυτω εσμυρνισμενον οινον ος δε ουκ ελαβεν ²⁴και σταυρουσιν αυτον και διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη ²⁵ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁷και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ^{28,29}και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και οικοδομων [εν] τρισιν ημεραις ³⁰σωσον σεαυτον καταβας απο του σταυρου ³¹ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται

σωσαι ³²ο χριστος ο βασιλευς ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν και οι συνεσταυρωμενοι συν αυτω ωνειδιζον αυτον ³³και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ³⁴και τη ενατη ωρα εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη ελωι ελωι λαμα σαβραχθاني ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου [ο θεος μου] εις τι εγκατελιπες με ³⁵και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδε ηλιαν φωνει ³⁶δραμων δε τις γεμισας σπογγον οξους περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιος καθελειν αυτον ³⁷ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν ³⁸και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ ανωθεν εως κατω ³⁹ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως εξεπνευσεν ειπεν αληθως ουτος ο ανθρωπος υιος θεου ην ⁴⁰ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι εν αις και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιακωβου του μικρου και ιωσητος μητηρ και σαλωμη ⁴¹αι οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ⁴²και ηδη οφιας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον ⁴³ελθων ιωσηφ απο αριμαθειας ευσημων βουλευτης ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου τολμησας εισηλθεν προς τον πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθηκεν και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει ηδη απεθανεν ⁴⁵και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το πτωμα τω ιωσηφ ⁴⁶και αγορασας σινδονα καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι ο ην λελατομημενον εκ πετρας και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωσητος εθεωρουν που τεθειται

16και διαγενομενου του σαββατου [η] μαρια η μαγδαληνη και μαρια η [του] ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ²και λιαν πρωι [τη] μια των σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου ³και ελεγον προς εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου ⁴και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι ανακεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα ⁵και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον ⁷αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθως ειπεν υμιν ⁸και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπαν εφοβουντο γαρ ⁹[[αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανε η πρωτον μαρια τη μαγδαληνη παρ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ

αυτης ηπιστησαν ¹²μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον ¹³κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν ¹⁴υστερον [δε] ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγγηγεμενον [εκ νεκρων] ουκ επιστευσαν ¹⁵και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται ο δε απιστησας κατακριθησεται ¹⁷σημεια δε τοις πιστευσασιν ακολουθησει ταυτα εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις λαλησουσιν ¹⁸[και εν ταις χερσιν] οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν ¹⁹ο μεν ουν κυριος [ιησους] μετα το λαλησαι αυτοις ανελημφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων]] [[παντα δε τα παρηγγελμενα τοις περι τον πετρον συντομως εξηγγειλαν μετα δε ταυτα και αυτος ο ιησους απο ανατολης και αχρι δυσεως εξαπεστειλεν δι αυτων το ιερον και αφθαρτον κηρυγμα της αιωνιου σωτηριας]]

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

1 Επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των επληροφορημενων εν ημιν πραγματων ²καθως παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ινα επιγνως περι ων κατηχητης λογων την ασφαλειαν ⁵εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου βασιλευς της ιουδαιας ιερεις τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβητ ⁶ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του θεου πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷και ουκ ην αυτοις τεκνον καθοτι ην [η] ελισαβητ στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν ⁸εγενετο δε εν τω ιερατευει αυτον εκ τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου ⁹κατα το εθος της ιερατειας ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου ¹⁰και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος ¹¹ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος ¹²και εταραχθη ζαχαριας ιδων και φοβος επεπεσεν επ αυτον ¹³ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησις σου και η γυνη σου ελισαβητ γεννησει υιον σοι και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην ¹⁴και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται ¹⁵εσται γαρ μεγας ενωπιον κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου ¹⁶και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεφαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης ¹⁹και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰και ιδου εσησιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσας τοις λογοις μου οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων ²¹και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω

χρονιζειν εν τω ναω αυτον ²²εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτος ην διανευων αυτοις και διεμενεν κωφος ²³και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου ²⁴μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβητ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνας πεντε λεγουσα ²⁵οτι ουτως μοι πεποιηκεν κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν ονειδος μου εν ανθρωποις ²⁶εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ απο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρεθ ²⁷προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ ²⁸και εισελθων προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ²⁹η δε επι τω λογω διεταραχθη και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος ³⁰και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν ³²ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου ³³και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος ³⁴ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμεις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου ³⁶και ιδου ελισαβητ η συγγενις σου και αυτη συνειληφεν υιον εν γηρει αυτης και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷οτι ουκ αδυνατησει παρα του θεου παν ρημα ³⁸ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος ³⁹αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα ⁴⁰και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ ⁴¹και εγενετο ως ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας η ελισαβητ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβητ ⁴²και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου ⁴³και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς εμε ⁴⁴ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου ⁴⁵και μακαρια η

πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου ⁴⁶και ειπεν μαριαμ μεγαλυνη η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹οτι εποιησεν μοι μεγαλα ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου ⁵⁰και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας τοις φοβουμενοις αυτον ⁵¹εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων ⁵²καθειλεν δυναστας απο θρωνων και υψωσεν ταπεινους ⁵³πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους ⁵⁴αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηται ελεους ⁵⁵καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα ⁵⁶εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ως μηνας τρεις και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης ⁵⁷τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ⁵⁸και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνην κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη ⁵⁹και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν ⁶⁰και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης ⁶¹και ειπαν προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ος καλειται τω ονοματι τουτου ⁶²ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο ⁶³και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν ονομα αυτου και εθαυμασσαν παντες ⁶⁴ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ⁶⁵και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ⁶⁶και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και γαρ χειρ κυριου ην μετ αυτου ⁶⁷και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν λεγων ⁶⁸ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ⁶⁹και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν οικω δαυιδ παιδος αυτου ⁷⁰καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων απ αιωνος προφητων αυτου ⁷¹σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας ⁷²ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηται διαθηκης αγιας αυτου ⁷³ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ⁷⁴αφοβως εκ χειρος εχθρων ρυσθεντας λατρευειν αυτω ⁷⁵εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις ταις ημεραις ημων ⁷⁶και συ δε παιδιον προφητης υψιστου κληθησθαι προπορευση γαρ ενωπιον κυριου ετοιμασαι οδους αυτου ⁷⁷του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁷⁸δια σπλαγγνα ελεους θεου ημων εν οις επισκεψεται ημας ανατολη εξ υψους ⁷⁹επιφαναί τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ⁸⁰το δε παιδιον ηυξανε και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως

αυτου προς τον ισραηλ

2εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ²αυτη απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου ³και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την εαυτου πολιν ⁴ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ ⁵απογραψασθαι συν μαριαμ τη εμνηστευμενη αυτω ουση εγκυω ⁶εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατην διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹και αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ ¹²και τουτο υμιν σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατην ¹³και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκιας ¹⁵και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι οι ποιμενες ελαλουν προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶και ηλθαν σπευσαντες και ανευραν την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατην ¹⁷ιδοντες δε εγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸και παντες οι ακουσαντες εθαυμασσαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹η δε μαρια παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους ²¹και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²²και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμού αυτων κατα τον νομον μωυσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν τω νομω κυριου ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοις περιστερων ²⁵και ιδου ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν [η] αν ιδη τον χριστον κυριου ²⁷και ηλθεν

εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκαλας και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων ³²φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³και ην ο πατηρ αυτου και η μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαουμενοις περι αυτου ³⁴και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ³⁵και σου αυτης την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα μετα ανδρος ετη επτα απο της παρθενιας αυτης ³⁷και αυτη χηρα εως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο του ιερου νηστειαις και δεησεν λατρευουσα νυχτα και ημεραν ³⁸και αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω θεω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ιερουσαλημ ³⁹και ως ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον κυριου επεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις πολιν εαυτων ναζαρεθ ⁴⁰το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πληρουμενον σοφια και χαρις θεου ην επ αυτο ⁴¹και επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴²και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης ⁴³και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου ⁴⁴νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευσιν και τοις γνωστοις ⁴⁵και μη ευροντες υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ αναζητουντες αυτον ⁴⁶και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους ⁴⁷εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου τεκνον τι εποιησας ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου και εγω οδυνωμενοι ζητουμεν σε ⁴⁹και ειπεν προς αυτους τι οτι εζητειτε με ουκ ηδείτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με ⁵⁰και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ και ην υποτασσομενος αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης ⁵²και ιησους προεκοπτεν τη σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις

3εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας και τετρααρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετρααρχουντος της ιτουραιας και

τραχωνιτιδος χωρας και λυσανιου της αβιληνης τετρααρχουντος ²επι αρχιερεως αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω ³και ηλθεν εις πασαν περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁵πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται τα σχολια εις ευθειας και αι τραχειαι εις οδους λειας ⁶και οφεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθησαι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης ⁸ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον [καλον] εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησωμεν ¹¹αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω ¹²ηλθον δε και τελωναι βαπτισθησαι και ειπαν προς αυτον διδασκαλε τι ποιησωμεν ¹³ο δε ειπεν προς αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε ¹⁴επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες τι ποιησωμεν και ημεις και ειπεν αυτοις μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτος ειη ο χριστος ¹⁶απεκρινατο λεγων πασιν ο ιωαννης εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι την αλωνα αυτου και συναγαγειν τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ο δε ηρωδης ο τετρααρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης ²⁰προσεθηκεν και τουτο επι πασιν κατεκλεισεν τον ιωαννην εν φυλακη ²¹εγενετο δε εν τω βαπτισθησαι παντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθησαι τον ουρανον ²²και καταβησαι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ως περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα ²³και αυτος ην ιησους αρχομενος ωσει ετων τριακοντα ων υιος ως ενομιζετο ιωσηφ του ηλι ²⁴του μαθθατ του λευι του μελχι του ιανναι του ιωσηφ ²⁵του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι ²⁶του μααθ του ματταθιου του σεμειν του ιωσηφ του ιωδα ²⁷του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸του μελχι του αδδι του κωσαμ του

ελμαδαμ του ηρ²⁹ του ιησου του ελιεζερ του ιωριμ του μαθητα του λει³⁰ του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωναμ του ελιακιμ³¹ του μελεα του μεννα του ματταθα του ναθαμ του δαυιδ³² του ιεσσαί του ιωβηδ του βοος του σαλα του νασσω³³ του αδμιν του αρνι του εσρωμ του φαρες του ιουδα³⁴ του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ³⁵ του σερουχ του ραγαυ του φαλεκ του εβερ του σαλα³⁶ του καιναμ του αρφαξάδ του σημ του νωε του λαμεχ³⁷ του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρετ του μαλελεηλ του καιναμ³⁸ του ενως του σηθ του αδαμ του θεου

4 **Ι**ησους δε πληρης πνευματος αγιου υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εν τη ερημω² ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφραγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων επεινασεν³ ειπεν δε αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος⁴ και απεκριθη προς αυτον ο ιησους γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος⁵ και αναγαγων αυτον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην⁷ ου ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα⁸ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω γεγραπται κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις⁹ ηγαγεν δε αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν [αυτω] ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε¹¹ και οτι επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου¹² και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου¹³ και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου¹⁵ και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαίς αυτων δοξαζομενος υπο παντων¹⁶ και ηλθεν εις ναζαρα ου ην τεθραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωνας¹⁷ και επεδοθη αυτω βιβλιον του προφητου ησαιου και ανοιξας το βιβλιον ευρεν [τον] τοπον ου ην γεγραμμενον¹⁸ πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει¹⁹ κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον²⁰ και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων οι οφθαλμοι εν τη συναγωγη ησαν ατενιζοντες αυτω²¹ ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον εκπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων²² και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και

ελεγον ουχι υιος εστιν ιωσηφ ουτος²³ και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εις την καφαρναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου²⁴ ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου²⁵ επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανός ετη τρια και μηνας εξ ως εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην²⁶ και προς ουδεμιαν αυτων επεμψθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνιας προς γυναικα χηραν²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ισραηλ επι ελισαιου του προφητου και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη ναϊμαν ο συρος²⁸ και επλησθησαν παντες θυμοι εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα²⁹ και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως και ηγαγον αυτον εως οφρους του ορους εφ ου η πολις ωκοδομητο αυτων ωστε κατακρημνισαι αυτον³⁰ αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο³¹ και κατηλθεν εις καφαρναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασι³² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου³³ και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη³⁴ εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οίδα σε τις ει ο αγιος του θεου³⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε απ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον³⁶ και εγενετο θαμβος επι παντας και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες τις ο λογος ουτος οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται³⁷ και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου³⁸ αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτης³⁹ και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις⁴⁰ δυνατος δε του ηλιου απαντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποιικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν αυτους⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι⁴² γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εως αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων⁴³ ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι επι τουτο απεσταλην⁴⁴ και ην κηρυσσων εις τας συναγωγας της ιουδαϊας

5 **Ε**γενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ² και ειδεν πλοια δυο εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεις απ αυτων αποβαντες επλυνον τα δικτυα³ εμβας δε εις εν των πλοιων ο ην σιμωνος

ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον καθισας δε εκ του πλοιου εδιδασκεν τους οχλους ⁴ως δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν ⁵και αποκριθεις σιμων ειπεν επιστατα δι ολης νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα δικτυα ⁶και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρησσετο δε τα δικτυα αυτων ⁷και κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε ⁹θαμβοσ γαρ περιεσχεν αυτον και παντασ τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων ων συνελαβον ¹⁰ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιοσ ζεβεδαιοσ οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ιησουσ μη φοβου απο του νυν ανθρωποσ εση ζωγων ¹¹και καταγαγοντεσ τα πλοια επι την γην αφεντεσ παντα ηκολουθησαν αυτω ¹²και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ ιδων δε τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ¹³και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωυσησ εις μαρτυριον αυτοισ ¹⁵διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι απο των ασθeneiων αυτων ¹⁶αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ ¹⁷και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριοσ ην εις το ιασθαι αυτον ¹⁸και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον] ενωπιον αυτου ¹⁹και μη ευροντεσ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αμαρτιασ αφειναι ει μη μονοσ ο θεοσ ²²επιγνοσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμοσ αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτοσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων ²³τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειρε και περιπατει ²⁴ινα δε ειδητε οτι ο υιοσ του ανθρωπου εξουσιαν εχει επι της γησ αφειναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειρε και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου ²⁵και παραρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶και εκ-

στασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντεσ οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸και καταλιπων παντα αναστασ ηκολουθει αυτω ²⁹και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ πολυσ τελωνων και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰και εγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ αυτων προς τουσ μαθητασ αυτου λεγοντεσ δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹και αποκριθεις [ο] ιησουσ ειπεν προς αυτοσ ου χρειαν εχουσιν οι υγαινοντεσ ιατρου αλλα οι κακωσ εχοντεσ ³²ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοσ αλλα αμαρτωλοσ εις μετανοιαν ³³οι δε ειπαν προς αυτον οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ο δε ιησουσ ειπεν προς αυτοσ μη δυνασθε τουσ υιοσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι ³⁵ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστευσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ³⁶ελεγεν δε και παραβολην προς αυτοσ οτι ουδεις επιβλημα απο ιματιου καινου σχισασ επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μη γε και το καινον σχισει και τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο του καινου ³⁷και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη γε ρηξει ο οиноσ ο νεοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινοσ βλητεον ³⁹[ουδεις πιωσ παλαιον θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοσ εστιν]

6εγενετο δε εν σαββατω διαπορευεσθαι αυτον δια σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου και ησθιον τουσ σταχυασ ψωχοντεσ ταισ χειρσιν ²τινεσ δε των φαρισαιων ειπαν τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν τοισ σαββασισ ³και αποκριθεις προς αυτοσ ειπεν [ο] ιησουσ ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ⁴[ωσ] εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ λαβων εφαγεν και εδωκεν τοισ μετ αυτου οουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τουσ ιερεισ ⁵και ελεγεν αυτοισ κυριοσ εστιν του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου ⁶εγενετο δε εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην ανθρωποσ εκει και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷παρετηρουντο δε αυτον οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει ινα ευρωσιν κατηγορειν αυτου ⁸αυτοσ δε ηδει τουσ διαλογισμοσ αυτων ειπεν δε τω ανδρι τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειρε και στηθι εις το μεσον και αναστασ εστη ⁹ειπεν δε [ο] ιησουσ προς αυτοσ επερωτω υμασ ει εξεστιν τω σαββατω αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η απολεσαι ¹⁰και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτοσ ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και απεκατεσταθη η χειρ αυτου ¹¹αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προς αλληλοσ τι αν ποιησαιεν τω ιησου ¹²εγενετο δε εν ταισ ημεραισ ταυταισ

εξέλθειν αυτον εις το ορος προσευξασθαι και την διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹³και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων δωδεκα ους και αποστολους ωνομασεν ¹⁴σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου και ιακωβον και ιωαννην και φιλιππον και βαρθολομαιον ¹⁵και μαθθαιον και θωμαν [και] ιακωβον αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁶και ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωθ ος εγενετο προδοτης ¹⁷και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος πολυς μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος [6 18] οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁸και οι ενοχλουμενοι απο πνευματων ακαθαρτων εθεραπευοντο ¹⁹και πας ο οχλος εξητουν απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας ²⁰και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ²¹μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε ²²μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²³χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων ²⁴πλην ουαι υμιν τοις πλουτοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²⁵ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι νυν οτι πεινασετε ουαι οι γελωντες νυν οτι πενηθησετε και κλαυσετε ²⁶ουαι οταν καλως υμας ειπωσιν παντες οι ανθρωποι κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων ²⁷αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας ²⁸ευλογειτε τους καταρωμενους υμας προσευχεσθε περι των επηρεαζωντων υμας ²⁹τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης ³⁰παντι αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει ³¹και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ποιειτε αυτοις ομοιως ³²και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτοις αγαπωσιν ³³και [γαρ] εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³⁴και εαν δανισητε παρ ων ελπίζετε λαβειν ποια υμιν χαρις [εστιν] και αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα ³⁵πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους ³⁶γινεσθε οικτιρμονες καθως ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν ³⁷και μη κρινετε και ου μη κριθητε και μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε ³⁸διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον σεσαλευμε-

νον υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων ω γαρ μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³⁹ειπεν δε και παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον εμπεσουνται ⁴⁰ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον κατηρητισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου ⁴¹τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις ⁴²πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλειψεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν ⁴³ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε παλιν δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁴⁴εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν σικα ουδε εκ βατου σταφυλην τρυγωσιν ⁴⁵ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας προφερεει το αγαθον και ο πονηρος εκ του πονηρου προφερεει το πονηρον εκ γαρ περισσειματος καρδιας λαλει το στομα αυτου ⁴⁶τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ⁴⁷πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτοις υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος ⁴⁸ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρης δε γενομενης προσερηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην δια το καλως οικοδομησθαι αυτην ⁴⁹ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρις θεμελιου η προσερηξεν ο ποταμος και ευθυσ συνεπεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7 επειδη επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εις τας ακοας του λαου εισηλθεν εις καφαρναουμ ²εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων ημελλεν τελευταν ος ην αυτω εντιμος ³ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξη τουτο ⁵αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν ⁶ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμφεν φιλους ο εκατονταρχης λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ικανος ειμι ινα υπο την στεγην μου εισελθης ⁷διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλα ειπε λογω και ιαθητω ο παις μου ⁸και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰και υποστρεψαντες εις

τον οικον οι πεμφθεντες ευρον τον δουλον υγιανοντα ¹¹και εγενετο εν τω εξης επορευθη εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου και οχλος πολυς ¹²ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκως μονογενης υιος τη μητρι αυτου και αυτη ην χηρα και οχλος της πολεως ικανος ην συν αυτη ¹³και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε ¹⁴και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι ¹⁵και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητης μεγας ηγερθη εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου ¹⁷και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και παση τη περιχωρω ¹⁸και απηγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμφεν προς τον κυριον λεγων συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ²⁰παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπαν ιωαννης ο βαπτιστης απεστειλεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν ²¹εν εκεινη τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο βλεπειν ²²και αποκριθεις ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν προς τους οχλους περι ιωαννου τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵αλλα τι εξηλθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλειοις εισιν ²⁶αλλα τι εξηλθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸λεγω υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινι εισιν ομοιοι ³²ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις α λεγει ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν και ουκ εκλαυσασθε ³³εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵και εδικαιωθη η σοφια απο παντων των τεκνων αυτης ³⁶ηρωτα δε τις αυτον των φα-

ρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις τον οικον του φαρισαιου κατεκλιθη ³⁷και ιδου γυνη ητις ην εν τη πολει αμαρτωλος και επιγνουσα οτι κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου κλαιουσα τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην [ο] προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε διδασκαλε ειπε φησιν ⁴¹δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πεντηκοντα ⁴²μη εχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων πλειον αγαπησει αυτον ⁴³αποκριθεις σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινας ⁴⁴και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν ⁴⁵φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειφεν τους ποδας μου ⁴⁷ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτιαι ⁴⁹και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφιησιν ⁵⁰ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8 και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ²και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ³και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοις εκ των υπαρχοντων αυταις ⁴συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγην αυτο ⁶και ετερον κατεπεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη ¹⁰ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποις εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουο-

ντες μη συνιωσιν ¹¹εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου ¹²οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁵το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ουδεις δε λυχνον αφιας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν αλλ επι λυχνιας τιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως ¹⁷ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις φανερον ελθη ¹⁸βλεπετε ουν πως ακουετε ος αν γαρ εχη δοθησεται αυτω και ος αν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ²⁰απηγγειλη δε αυτω η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε ²¹ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες ²²εγενετο δε εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχησαν ²³πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαλαιψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνεουν ²⁴προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁵ειπεν δε αυτοις που η πιστις υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²⁶και κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασσηνων ητις εστιν αντιπερα της γαλιλαιας ²⁷εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια και χρονω ικανω ουκ ενεδυσαστο ιματιον και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν ²⁸ιδων δε τον ιησουν ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε [του θεου] του υφιστου δεομαι σου μη με βασανισης ²⁹παρηγγελλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονις συνηρπακει αυτον και εδεσμευετο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο απο του δαιμονιου εις τας ερημους ³⁰επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους τι σοι ονομα εστιν ο δε ειπεν λεγιων οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον ³¹και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν ³²ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις ³³εξελθοντα δε τα δαιμονια απο

του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη ³⁴ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγονος εφυγον και απηγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους ³⁵εξεληθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας [του] ιησου και εφοβηθησαν ³⁶απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ³⁷και ηρωτησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασσηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις πλοιον υπεστρεψεν ³⁸εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια εινα συν αυτω απελυσεν δε αυτον λεγων ³⁹υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγουσα σοι εποιησεν ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ⁴⁰εν δε τω υποστρεφειν τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ⁴²οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ⁴³και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ουκ ισχυσεν απ ουδενος θεραπευθηναι ⁴⁴προσελθουσα οπισθεν ηφατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ⁴⁵και ειπεν ο ιησους τις ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν ⁴⁶ο δε ιησους ειπεν ηφατο μου τις εγω γαρ εγνω δυναμιν εξεληλυθιαν απ εμου ⁴⁷ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω διη αιτια ηφατο αυτου απηγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα ⁴⁸ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ⁴⁹ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μηκειτι σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω μη φοβου μονον πιστευσον και σωθησεται ⁵¹ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα ⁵²εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ου γαρ απεθανεν αλλα καθευδει ⁵³και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ⁵⁴αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρε ⁵⁵και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9 συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ²και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι ³και ειπεν προς αυτους μηδεν

αιρετε εις την οδον μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε δυο χιτωνας εχειν ⁴και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵και οσοι αν μη δεχωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ αυτους ⁶εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ηκουσεν δε ηρωδης ο τετρααρχης τα γινόμενα παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγερθη εκ νεκρων ⁸υπο τινων δε οτι ηλιας εφανη αλλων δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ⁹ειπεν δε [ο] ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου ακουω τοιαυτα και εζητει ιδειν αυτον ¹⁰και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις πολιν καλουμενην βηθσαιδα ¹¹οι δε οχλοι γινοντες ηκολουθησαν αυτω και αποδεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειας ιατο ¹²η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπαν αυτω απολυσον τον οχλον ινα πορευθεντες εις τας κυκλω κωμας και αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις φαγειν υμεις οι δε ειπαν ουκ εισιν ημιν πλειον η αρτοι πεντε και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ωσει ανα πεντηκοντα ¹⁵και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν απαντας ¹⁶λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι τω οχλω ¹⁷και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα ¹⁸και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα μονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με οι οχλοι λεγουσιν ειναι ¹⁹οι δε αποκριθεντες ειπαν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι πετρος δε αποκριθεις ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν τουτο ²²ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²³ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι αρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν και ακολουθειτω μοι ²⁴ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην ²⁵τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεις ²⁶ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων ²⁷λεγω

δε υμιν αληθως εισιν τινες των αυτου εστηκοτων οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι ²⁹και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων ³⁰και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωυσης και ηλιας ³¹οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³²ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω ³³και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιν σοι και μιν μωυσει και μιν ηλια μη ειδως ο λεγει ³⁴ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτους εις την νεφελην ³⁵και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος αυτου ακουετε ³⁶και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ιησους μονος και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδεν ων εωρακαν ³⁷εγενετο δε τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνητησεν αυτω οχλος πολυς ³⁸και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενης μοι εστιν ³⁹και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαίφνης κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μολις αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων προσαγαγε ωδε τον υιον σου ⁴²ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³εξεπλησσοντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιει ειπεν προς τους μαθητας αυτου ⁴⁴θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων ⁴⁵οι δε ηγνωουν το ρημα τουτο και ην παρακαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων ⁴⁷ο δε ιησους ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸και ειπεν αυτοις ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος αν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας ⁴⁹αποκριθεις δε ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰ειπεν δε προς αυτον ιησους μη κωλυετε ος γαρ

οὐκ ἐστὶν καθ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστὶν ⁵¹ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον ἐστήρισεν τοῦ πορευεσθαι εἰς ἱερουσαλήμ. ⁵²καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ πορευθέντες εἰσηλθόντες εἰς κωμὴν σαμαριτῶν ὡς ἐτοιμασαὶ αὐτῷ ⁵³καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευομένον εἰς ἱερουσαλήμ. ⁵⁴ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἰακώβος καὶ ἰωάννης εἶπαν κυριε θέλεις εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλωσαὶ αὐτούς. ⁵⁵στραφεῖς δὲ ἐπετιμήσεν αὐτοῖς. ⁵⁶καὶ ἐπορευθῆσαν εἰς ἑτέραν κωμὴν. ⁵⁷καὶ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν τις πρὸς αὐτὸν ἀκολουθήσω σοὶ ὅπου εἴαν ἀπερχῆ. ⁵⁸καὶ εἶπεν αὐτῷ [ο] ἰησοῦς αἱ ἀλώπεκες φωνῶντες ἔχουσιν καὶ τὰ πέτεινα τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού την κεφαλὴν κλινῆ. ⁵⁹εἶπεν δὲ πρὸς ἕτερον ἀκολουθεῖ μοι. ὁ δὲ εἶπεν ἐπιτρέψον μοι πρῶτον ἀπελθόντι θάψαι τὸν πατέρα μου. ⁶⁰εἶπεν δὲ αὐτῷ ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. σὺ δὲ ἀπελθὼν διαγγέλλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ⁶¹εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος ἀκολουθήσω σοὶ κυριε πρῶτον δὲ ἐπιτρέψον μοι ἀποταξάσθαι τοὺς εἰς τὸν οἶκόν μου. ⁶²εἶπεν δὲ [πρὸς αὐτόν] ὁ ἰησοῦς οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἀρότρον καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὐθετός ἐστὶν τῆ βασιλεία τοῦ θεοῦ.

10 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεδείξεν ὁ κύριος ἑτέροισιν εβδομήκοντα [δύο] καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνά δύο [δύο] πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἠμελλεν αὐτὸς ἐρχεσθαι. ²ἐλέγεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς οἱ δὲ ἐργαταὶ ὀλίγοι. δεηθήτε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ ὡς ἐργατὰς ἐκβάλη εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. ³ὑπάγετε ἰδοὺ ἀποστελλῶ ὑμᾶς ὡς ἀρνᾶς ἐν μέσῳ λύκων. ⁴μη βαστάζετε βάλλαντιον μη πήραν μη υποδήματα καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπασήσθε. ⁵εἰς ἣν δ' ἀν εἰσελήθητε οἰκίαν πρῶτον λέγετε εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. ⁶καὶ εἴαν ἐκεῖ ἡ υἱὸς εἰρήνης ἐπαναπαῆσεται ἐπ' αὐτόν ἡ εἰρήνη ὑμῶν εἰ δὲ μή γε ἐφ' ὑμᾶς ἀνακαμίψει. ⁷ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ἐσθιοντες καὶ πινοντες τὰ παρ' αὐτῶν ἀξίος γὰρ ὁ ἐργατὴς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ μὴ μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. ⁸καὶ εἰς ἣν ἀν πόλιν εἰσερχήσθε καὶ δεχῶνται ὑμᾶς ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν. ⁹καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς καὶ λέγετε αὐτοῖς ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ¹⁰εἰς ἣν δ' ἀν πόλιν εἰσελήθητε καὶ μὴ δεχῶνται ὑμᾶς ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείαις αὐτῆς εἶπατε. ¹¹καὶ τὸν κωνορτόν τὸν κολλήθεντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν εἰς τοὺς ποδας ἀπομασσομεθα ὑμῖν. πλὴν τοῦτο γινώσκετε ὅτι ἡγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ¹²λέγω ὑμῖν ὅτι σοδομοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἐστὶ ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. ¹³οὐαὶ σοὶ χοραζίν οὐαὶ σοὶ βηθσαϊδα ὅτι εἰ ἐν τυρῷ καὶ σιδῶνι ἐγενήθησαν αἱ δυνάμεις αἱ γενομέναι ἐν ὑμῖν παλαιὰν ἐν σακκῷ καὶ σποδῷ καθήμενοι μετενοήσαν. ¹⁴πλὴν τυρῷ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἐστὶ ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν. ¹⁵καὶ σὺ καφαρναούμ μὴ εἰς οὐρανοῦ ὑψώθησθαι εἰς τὸν αἰθῶρα κατὰ

βῆσθαι. ¹⁶ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμε ἀθετεῖ. ὁ δὲ ἐμε ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. ¹⁷ὑπεστρέψαν δὲ οἱ εβδομήκοντα [δύο] μετὰ χαρᾶς λέγοντες κυριε καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματι σου. ¹⁸εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἐθεωροῦν τὸν σατανᾶ ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσοντά. ¹⁹ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὀφθῶν καὶ σκορπιῶν καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. ²⁰πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαιρετεῖτε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται. χαιρετεῖτε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγεγραπτά ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ²¹ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλίασατο τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ εἶπεν ἐξομολογοῦμαι σοὶ πατέρη κυριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ὅτι ἀπεκρύψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν καὶ ἀπεκαλύψας αὐτὰ νηπιῶσι. ναὶ ὁ πατήρ ὅτι οὕτως εὐδοκία ἐγένετο ἐμπροσθέν σου. ²²πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ υἱὸς εἰ μὴ ὁ πατήρ καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὁ υἱὸς ἐάν βουλήται ὁ υἱὸς ἀποκαλυφθῆναι. ²³καὶ στραφεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν μακαριοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. ²⁴λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ προφηταὶ καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ οὐκ εἶδαν καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε καὶ οὐκ ἤκουσαν. ²⁵καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνεστῆ ἐκπεπραζὼν αὐτὸν λέγων διδασκαλε τί ποιήσας ζῶναι αἰώνιον κληρονομήσω. ²⁶ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν ἐν τῷ νόμῳ τί γεγραπτά πῶς ἀναγινώσκεις. ²⁷ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου ἐξ ὅλης καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ²⁸εἶπεν δὲ αὐτῷ ὀρθῶς ἀπεκρίθης τοῦτο ποιεῖ καὶ ζῆσθαι. ²⁹ὁ δὲ θελὼν δικαιοῦσαι ἑαυτόν εἶπεν πρὸς τὸν ἰησοῦν καὶ τίς ἐστὶν μοῦ πλησίον. ³⁰ὑπολαβὼν ὁ ἰησοῦς εἶπεν ἀνθρώπος τίς κατεβαίνειν ἀπὸ ἱερουσαλήμ εἰς ἱεριχὼ καὶ ληστὰς περιεπέσεν οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπήλθον ἀφέντες ἡμιθᾶν. ³¹κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τίς κατεβαίνειν [ἐν] τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ καὶ ἰδὼν αὐτόν ἀντιπαρήλθεν. ³²ὁμοίως δὲ καὶ λευιτῆς κατὰ τὸν τόπον ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρήλθεν. ³³σαμαριτῆς δὲ τίς ὁδευὼν ἦλθεν κατ' αὐτόν καὶ ἰδὼν ἐσπλαγχνίσθη. ³⁴καὶ προσελθὼν κατέδησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχεῶν ἐλαίον καὶ οἶνον ἐπιβίβασας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἡγάγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. ³⁵καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐκβάλων δύο δηνάρια ἐδώκεν τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν ἐπιμελήθητι αὐτοῦ καὶ ὅτι ἀν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι με ἀποδώσω σοὶ. ³⁶τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοὶ γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσοντός εἰς τοὺς ληστὰς. ³⁷ὁ δὲ εἶπεν ὁ ποιήσας τὸ ἐλεός μετ' αὐτοῦ. εἶπεν δὲ αὐτῷ [ο] ἰησοῦς πορευοῦ καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως. ³⁸ἐν δὲ τῷ πορευεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσηλθὼν εἰς κωμὴν τινὰ γυνὴ δὲ τίς ὀνόματι μαρθᾶ ὑπεδέξατο αὐτόν εἰς τὴν οἰκίαν. ³⁹καὶ τῆδε ἣν ἀδελφὴ καλούμενη μαριαμ [ἡ] καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς ποδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ. ⁴⁰ἡ δὲ μαρθᾶ περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν ἐπιστάσα

δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπον ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο κυριος μαρθα μαρθα μεριμνας και θορυβαζη περι πολλα ⁴²ολιγων δε εστιν χρεια η ενος μαριαμ γαρ την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητις ουκ αφαιρεθησεται αυτης

11 και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημας προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδαξεν τους μαθητας αυτου ²ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου ³τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴και αφες ημιν τας αμαρτιας ημων και γαρ αυτοι αφιομεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον ⁵και ειπεν προς αυτους τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρηση μοι τρεις αρτους ⁶επειδη φιλος μου παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷κακεινος εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι ⁸λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι φιλον αυτου δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεις δωσει αυτω οσων χρηζει ⁹καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹τινα δε εξ υμων τον πατερα αιτησει ο υιος ιχθυον μη αντι ιχθυος οφιν αυτω επιδωσει ¹²η και αιτησει ων επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ [ο] εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον ¹⁴και ην εκβαλλων δαιμονιον κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι ¹⁵τινες δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ετεροι δε πειραζοντες σημειον εξ ουρανου εζητουν παρ αυτου ¹⁷αυτος δε ειδως αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθαισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει ¹⁸ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων κριται εσονται ²⁰ει δε εν δακτυλω θεου [εγω] εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ²¹οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²²επαν δε ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ²⁴οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διε-

χεται δι ανδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον [τοτε] λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵και ελθον ευρισκει [σχολαζοντα] σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶τοτε πορευεται και παραλαμβανει ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου επτα και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις φωνην γυνη εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ους εθηλασας ²⁸αυτος δε ειπεν μενουν μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες ²⁹των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη γενεα πονηρα εστιν σημειον ζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα ³⁰καθως γαρ εγενετο [ο] ιωνας τοις νινευιταις σημειον ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ³²ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ουδεις λυχνον αφας εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φως βλεπωσιν ³⁴ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου οταν ο οφθαλμος σου απλους η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρος η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον μερος τι σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον φαρισαιος οπως αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ειπεν δε ο κυριος προς αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας ⁴⁰αφρονες ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν ⁴¹πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴²αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αποδεκατουτε το ηδουοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι ⁴³ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαις και τους ασπασμους εν ταις αγοραις ⁴⁴ουαι υμιν οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι οι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημας υβριζεις ⁴⁶ο δε ειπεν και υμιν τοις νομικοις ουαι οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσφαιετε τοις φορτιοις ⁴⁷ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους ⁴⁸αρα μαρτυρες εστε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων

οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε ⁴⁹δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν ⁵⁰ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκκεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης ⁵¹απο αιματος αβελ εως αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης ⁵²ουαι υμιν τοις νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε ⁵³κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ενεδρευοντες αυτον θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου

12εν οις επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης ητις εστιν υποκρισις των φαρισαιων ²ουδεν δε συγκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ανθ ων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εχοντα εξουσιαν εμβαλειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ουχι πεντε στρουθια πωλουνται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸λεγω δε υμιν πας ος αν ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου ¹⁰και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹οταν δε εισφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας μη μεριμνησητε πως [η τι] απολογησησθε η τι ειπητε ¹²το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν ¹³ειπεν δε τις εκ του οχλου αυτω διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁴ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τις με κατεστησεν κριτην η μεριστην εφ υμας ¹⁵ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο πασης πλεονεξιας οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτω ¹⁶ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁷και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου ¹⁸και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω και συναξω εκει παντα τον σιτον και τα αγαθα μου ¹⁹και ερω τη ψυχη

μου ψυχη εχεις πολλα αγαθα [κειμενα εις ετη πολλα αναπαυου φαγε πιε] ευφραϊνου ²⁰ειπεν δε αυτω ο θεος αφρων ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου αιτουσιν απο σου α δε ητοιμασας τιμν εσται ²¹[ουτως ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων] ²²ειπεν δε προς τους μαθητας [αυτου] δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη τι φαγητε μηδε τω σωματι [υμων] τι ενδυσησθε ²³η γαρ ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁴κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οις ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων ²⁵τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται επι την ηλικιαν αυτου προσθειναι πηχυν ²⁶ει ουν ουδε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων ²⁸ει δε εν αγρω τον χορτον οντα σημερον και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεζει ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ²⁹και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε και τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητουσιν υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων ³¹πλην ζητειτε την βασιλειαν αυτου και ταυτα προστεθησεται υμιν ³²μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει ³⁴οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται ³⁵εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι ³⁶και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω ³⁷μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις ³⁸καν εν τη δευτερα καν εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν εκεινοι ³⁹τουτο δε γινωσχετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αφηκεν διορυχθηναι τον οικον αυτου ⁴⁰και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται ⁴¹ειπεν δε ο πετρος κυριε προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας ⁴²και ειπεν ο κυριος τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος ο φρονιμος ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω [το] σιτομετριον ⁴³μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁴αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας εσθειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα

των απιστων θησει ⁴⁷εκεινος δε ο δουλός ο γνους το θελημα του κυριου αυτου και μη ετοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας ⁴⁸ο δε μη γνους ποιησας δε αξια πληγων δαρησεται ολιγας παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹πυρ ηλθον βαλειν επι την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰βαπτισμα δε εχω βαπτισθη και πως συνεχομαι εως οτου τελεσθη ⁵¹δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομενη δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵²εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ενι οικω διαμεμερισμενοι τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν ⁵³διαμερισθησονται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι μητηρ επι θυγατερα και θυγατηρ επι την μητερα πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν ⁵⁴ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε νεφελην ανατελλουσαν επι δυσμων ευθεως λεγετε οτι ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ⁵⁵και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καισων εσται και γινεται ⁵⁶υποκριται το προσωπον της γης και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν ⁵⁷τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον ⁵⁸ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δου εργασιαν απηλλαχθαι [απ] αυτου μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην και ο κριτης σε παραδωσει τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην ⁵⁹λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως και το εσχατον λεπτον αποδωσ

13 παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ²και αποκριθεις ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι ταυτα πεπονθασιν ³ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε ⁴η εκεινοι οι δεκαοκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους ανθρωπους τους κατοικουντας ιερουσαλημ ⁵ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοησητε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁶ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκη ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουκ ευρεν ⁷ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη αφ ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουκ ευρισκω εκκοφον αυτην ινατι και την γην καταργει ⁸ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια ⁹καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον ει δε μη γε εκκοφεις αυτην ¹⁰ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασι ¹¹και ιδου γυνη πνευμα εχουσα ασθeneias ετη δεκαοκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυφαι εις το παντελες ¹²ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneias σου ¹³και επεθηκην αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹⁴αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθερα-

πευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁵απεκριθη δε αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγων ποτιζει ¹⁶ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁷και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁸ελεγεν ουν τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην ¹⁹ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ²⁰και παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²¹ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον ²²και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα ²³ειπεν δε τις αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους ²⁴αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν ²⁵αφ ου αν εγεροθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οιδα υμας ποθεν εστε ²⁶τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλατειαις ημων εδιδασξας ²⁷και ερει λεγων υμιν ουκ οιδα ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες εργαται αδικιας ²⁸εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμας δε εκβαλλομενους εξω ²⁹και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ³⁰και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ³¹εν αυτη τη ωρα προσηλθαν τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι ³²και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ³³πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ³⁴ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υποτας περυγας και ουκ ηθελησατε ³⁵ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων λεγω [δε] υμιν ου μη ιδητε με εως ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14 και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων [των] φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ²και ιδου ανθρωπος

τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου ³και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι η ου ⁴οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελευσεν ⁵και προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ πεσειται και ουκ ευθεως ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου ⁶και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι προς ταυτα ⁷ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους ⁸οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ⁹και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων σοι ¹¹οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹²ελεγεν δε και τω κεκληκоти αυτον οταν ποιης αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι αντικαλεσωσιν σε και γενηται ανταποδομα σοι ¹³αλλ οταν δοχην ποιης καλει πτωχους αναπειρους χωλους τυφλους ¹⁴και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων ¹⁵ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οστις φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τις εποιει δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους ¹⁷και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν ¹⁸και ηρξαντο απο μιας παντες παραιτισται ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθων ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹και ετερος ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹και παραγενομενος ο δουλος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε ²²και ειπεν ο δουλος κυριε γεγονεν ο επεταξας και ετι τοπος εστιν ²³και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη μου ο οικος ²⁴λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου ²⁵συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους ²⁶ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι τε και την ψυχην εαυτου ου δυναται ειναι μου μαθητης ²⁷οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης ²⁸τις

γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην ει εχει εις απαρτισμον ²⁹ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαιζειν ³⁰λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹η τις βασιλευς πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλειν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³²ει δε μη γε ετι αυτου πορρω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα προς ειρηνην ³³ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης ³⁴καλον ουν το αλας εαν δε και το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15ησαν δε αυτω εγγιζοντες παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ²και διεγογγυζον οι τε φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλος προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις ³ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων ⁴τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εξ αυτων εν ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο ⁵και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους αυτου χαιρων ⁶και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος ⁷λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εν τω ουρανω εσται επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιους οιτινες ου χριαν εχουσιν μετανοιας ⁸η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως ου ευρη ⁹και ευρουσα συγκαλει τας φιλας και γειτονας λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ουτως λεγω υμιν γινεται χαρα ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι ¹¹ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους ¹²και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερ δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας ο δε διειλεν αυτοις τον βιον ¹³και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων παντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως ¹⁴δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμος ισχυρα κατα την χωραν εκεινην και αυτος ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης και επεμφεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους ¹⁶και επεθυμει χορτασθηναι εκ των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω ¹⁷εις εαυτον δε ελθων εφη ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευονται αρτων εγω δε λιμω ωδε απολλυμαι ¹⁸αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου ποιησον με ως ενα των μισθιων σου ²⁰και αναστας ηλθεν

προς τον πατερα εαυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ειπεν δε ο υιος αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ουκειτι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου [ποιησον με ως ενα των μισθιων σου] ²²ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου ταχυ εξενεγκατε στολην την πρωτην και ενδυσαστε αυτον και δοτε δακτυλον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας ²³και φερετε τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν ²⁴οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν ην απολωλως και ευρεθη και ηρξαντο ευφρανεσθαι ²⁵ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιας και χορων ²⁶και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυθανετο τι αν ειη ταυτα ²⁷ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινωντα αυτον απελαβεν ²⁸ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο δε πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον ²⁹ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι αυτου ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω ³⁰οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσας αυτω τον σιτευτον μοσχον ³¹ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν ³²ευφρανθηται δε και χαρηται εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και εζησεν και απολωλως και ευρεθη

16ελεγεν δε και προς τους μαθητας ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου ²και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυνα ητι οικονομειν ³ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι ⁴εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω εκ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους εαυτων ⁵και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χροεφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου ο δε ειπεν αυτω δεξαι σου τα γραμματα και καθισας ταχεως γραφον πεντηκοντα ⁷επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου λεγει αυτω δεξαι σου τα γραμματα και γραφον ογδοηκοντα ⁸και επηρνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹και εγω υμιν λεγω εαυτοις ποιησατε φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπη δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας ¹⁰ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον

τις υμιν πιστευσει ¹²και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το ημετερον τις δωσει υμιν ¹³ουδεις οικητης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ηκουον δε ταυτα παντα οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιοουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου ¹⁶ο νομος και οι προφηται μεχρι ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται ¹⁷ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφρανομενος καθ ημεραν λαμπρως ²⁰πτωχος δε τις ονοματι λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλωμενος ²¹και επιθυμων χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα ελκη αυτου ²²εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηται αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου ²⁴και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελησον με και πεμφον λαζαρον ινα βαφη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταφυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιως τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶και εν πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυναωνται μηδε εκειθεν προς ημας διαπερωσιν ²⁷ειπεν δε ερωτω σε ουν πατερ ινα πεμφης αυτον εις τον οικον του πατρος μου ²⁸εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹λεγει δε αβρααμ εχουσιν μωυσεα και τους προφητας ακουσατωσαν αυτων ³⁰ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν ³¹ειπεν δε αυτω ει μωυσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδ εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου ανενδεκτον εστιν του τα σκανδαλα μη ελθειν πλην ουαι δι ου ερχεται ²λυσιτελει αυτω ει λιθος μυλικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση των μικρων τουτων ενα ³προσεχετε εαυτοις εαν αμαρτη ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ⁴και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση εις σε και επτακις επιστρεψη προς σε λεγων με-

τανω αφησεις αυτω ⁵και ειπαν οι αποστολοι τω κυριω προσθες ημιν πιστιν ⁶ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ως κοκκιν σιναπεως ελεγετε αν τη συκαμινω [ταυτη] εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω ευθεως παρελθων αναπεσε ⁸αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εως φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁹μη χειρι χαριν τω δουλω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ¹⁰ουτως και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν ¹¹και εγενετο εν τω πορευεσθαι εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσον σαμαρειας και γαλιλαιας ¹²και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν δεκα λεπροι ανδρες οι ανεστησαν πορρωθεν ¹³και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελεησον ημας ¹⁴και ιδων ειπεν αυτοις πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν ¹⁵εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεφεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον ¹⁶και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω και αυτος ην σαμαριτης ¹⁷αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι [δε] εννεα που ¹⁸ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος ¹⁹και ειπεν αυτω αναστας πορευου η πιστις σου σεσωκεν σε ²⁰επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοις και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως ²¹ουδε ερουσιν ιδου ωδε η εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν ²²ειπεν δε προς τους μαθητας ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²³και ερουσιν υμιν ιδου εκει η ιδου ωδε μη [απελθητε μηδε] διωξητε ²⁴ωσπερ γαρ η αστραπη αστραπτουσα εκ της υπο τον ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου ²⁵πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης ²⁶και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου ²⁷ησθιον επινον εγαμουν εγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν παντας ²⁸ομοιως καθως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν ²⁹η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας ³⁰κατα τα αυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω ³²μνημονευετε της γυναικος λωτ ³³ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεσει ζωογονησει αυτην ³⁴λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης [μιας] ο εις παραλημ-

φθησεται και ο ετερος αφεθησεται ³⁵εσονται δυο αληθουσας επι το αυτο η μια παραλημφθησεται η δε ετερα αφεθησεται ^{36,37}και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοις οπου το σωμα εκει και οι αετοι επισυναχθησονται

18ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτους και μη εγκακειν ²λεγων κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος ³χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴και ουκ ηθελεν επι χρονον μετα ταυτα δε ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι ⁵δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με ⁶ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων αυτω ημερας και νυκτος και μακροθυμει επ αυτοις ⁸λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αραι ευρησει την πιστιν επι της γης ⁹ειπεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι εις φαρισαιος και ο ετερος τελωνης ¹¹ο φαρισαιος σταθεις ταυτα προς εαυτον προσηυχετο ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγες αδικοι μοιχοι η και ως ουτος ο τελωνης ¹²νηστευω δις του σαββατου αποδεκατευω παντα οσα κτωμαι ¹³ο δε τελωνης μακροθεν εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον αλλ ετυπεν το στήθος εαυτου λεγων ο θεος ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ εκεινον οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων αυτοις ¹⁶ο δε ιησους προσεκαλεσατο [αυτα] λεγων αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁸και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησας ζωνι αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις [ο] θεος ²⁰τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλειψης μη ψευδομαρτυρησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²¹ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξα εκ νεοτητος ²²ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν [τοις] ουρανοις και δευρο ακολουθει μοι ²³ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενηθη ην γαρ πλουσιος σφοδρα ²⁴ιδων δε αυτον [ο] ιησους ειπεν πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισπορευονται ²⁵ευκοπωτερον γαρ εστιν κα-

μηλον δια τρηματος βελονης εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ειπαν δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι ²⁷ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω θεω εστιν ²⁸ειπεν δε ο πετρος ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του θεου ³⁰ος ουχι μη λαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹παραλαβων δε τους δωδεκα ειπεν προς αυτοις ιδου αναβαινομεν εις ιερουσαλημ και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³²παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται ³³και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγνωσκον τα λεγομενα ³⁵εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις εκαθητο παρα την οδον επαιτων ³⁶ακουσας δε οχλου διαπορευομενου επυθανετο τι ειη τουτο ³⁷απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος παρερχεται ³⁸και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με ³⁹και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγηση αυτος δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁰σταθεις δε ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹τι σοι θελεις ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴²και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστις σου σεσωκεν σε ⁴³και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω ²και ιδου ανηρονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος ³και εζητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην ⁴και προδραμων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι ⁵και ως ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας [ο] ιησους ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημισια μου των υπαρχοντων κυριε [τοις] πτωχοις διδωμι και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ειπεν δε προς αυτον [ο] ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ [εστιν] ¹⁰ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος ¹¹ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον και δοκειν αυτοις οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹²ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και

υποστρεφαι ¹³καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτοις πραγματευσασθαι εν ω ερχομαι ¹⁴οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας ¹⁵και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις δεδωκει το αργυριον ινα γνοι τι διεπραγματευσαντο ¹⁶παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου δεκα προσηργασατο μνας ¹⁷και ειπεν αυτω ευγε αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁸και ηλθεν ο δευτερος λεγων η μνα σου κυριε εποιησεν πεντε μνας ¹⁹ειπεν δε και τουτω και συ επανω γινου πεντε πολεων ²⁰και ο ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας ²²λεγει αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²³και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυριον επι τραπεζαν καγω ελθων συν τοκω αν αυτο επραξα ²⁴και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι ²⁵και ειπαν αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁶λεγω υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται ²⁷πλην τους εχθρους μου τουτους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε αυτοις εμπροσθεν μου ²⁸και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁹και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανια προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων ³⁰λεγων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν και λυσαντες αυτον αγαγετε ³¹και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³²απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις ³³λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προς αυτοις τι λυετε τον πωλον ³⁴οι δε ειπαν οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁵και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιριψαντες αυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια εαυτων εν τη οδω ³⁷εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁸λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος ο βασιλευς εν ονοματι κυριου εν ουρανω ειρηνη και δοξα εν υψιστοις ³⁹και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπαν προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου ⁴⁰και αποκριθεις ειπεν λεγω υμιν εαν ουτοι σιωπησουσιν οι λιθοι κραξουσιν ⁴¹και ως ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτην ⁴²λεγων οτι ει εγνωσ εν τη ημερα ταυτη και συ τα προς ειρηνην νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρεμβαλουσιν οι εχθροι σου

χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιον σε παντοθεν ⁴⁴και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφηρουσιν λιθον επι λιθον εν σοι ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπης σου ⁴⁵και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας ⁴⁶λεγων αυτοις γεγραπται και εσται ο οικος μου οικος προσευχης υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸και ουκ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων

20 και εγενετο εν μια των ημερων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις ²και ειπαν λεγοντες προς αυτον ειπον ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην ³αποκριθεις δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμας καγω λογον και ειπατε μοι ⁴το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω ⁶εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων ο λαος απας καταλιθασει ημας πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι ⁷και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸και ο ιησους ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωπος εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονους ικανους ¹⁰και καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν αυτω οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον δειραντες κενον ¹¹και προσεθετο ετερον πεμψαι δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον ¹²και προσεθετο τριτον πεμψαι οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον ¹³ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ισως τουτον εντραπησονται ¹⁴ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες ουτος εστιν ο κληρονομος αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ¹⁵και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος ¹⁶ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντες δε ειπαν μη γενοιτο ¹⁷ο δε εμβλεψας αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹⁸πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λιχμησει αυτον ¹⁹και εζητησαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις επιβαλειν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν τον λαον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην ²⁰και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος ²¹και επη-

ρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις ²²εξεστιν ημας καισαρι φορον δουναι η ου ²³κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους ²⁴δειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην οι δε ειπαν καισαρος ²⁵ο δε ειπεν προς αυτους τοιουν αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι του ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εισησαν ²⁷προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι λεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸λεγοντες διδασκαλε μωυσης εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος η ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ³⁰και ο δευτερος ³¹και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ³²υστερον και η γυνη απεθανεν ³³η γυνη ουν εν τη αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴και ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και γαμισκονται ³⁵οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται ³⁶ουδε γαρ αποθανειν ετι δυνανται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν θεου της αναστασεως υιοι οντες ³⁷οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωυσης εμνηυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και θεον ισαακ και θεον ιακωβ ³⁸θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ³⁹αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν διδασκαλε καλως ειπας ⁴⁰ουκετι γαρ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον ειναι δαυιδ υιον ⁴²αυτος γαρ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴δαυιδ ουν αυτον κυριον καλει και πως αυτου υιος εστιν ⁴⁵ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις ⁴⁶προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλουντων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁷οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφρασει μακρα προσευχονται ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα

21 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους ²ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο ³και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν ⁴παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ωδε ος

ου καταλυθησεται ⁷επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες δι-
 δασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν
 μελλη ταυτα γινεσθαι ⁸ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανη-
 θητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγο-
 ντες εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη πορευθητε οπισω
 αυτων ⁹οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασις
 μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ
 ευθεως το τελος ¹⁰τοτε ελεγεν αυτοις εγερωθησεται εθνος
 επ εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν ¹¹σεισμοι τε μεγα-
 λοι και κατα τοπους λοιμοι και λιμοι εσονται φοβητρα
 τε και απ ουρανου σημεια μεγαλα εσται ¹²προ δε του-
 των παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και
 διωξουσιν παραδιδοντες εις τας συναγωγας και φυλα-
 κας απαγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του
 ονοματος μου ¹³αποβησεται υμιν εις μαρτυριον ¹⁴θετε
 ουν εν ταις καρδιαις υμων μη προμελεταν απολογηθη-
 ναι ¹⁵εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνα-
 σονται αντιστηναι η αντειπειν απαντες οι αντικειμενοι
 υμιν ¹⁶παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και αδελφων
 και συγγενων και φιλων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁷και
 εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁸και
 θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται ¹⁹εν τη υπο-
 μονη υμων κτησεσθε τας ψυχας υμων ²⁰οταν δε ιδητε
 κυκλουμενην υπο στρατοπεδων ιερουσαλημ τοτε γνωτε
 οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης ²¹τοτε οι εν τη ιουδαια φευ-
 γετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν
 και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην ²²οτι
 ημεραι εκδικησεως αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα
 γεγραμμενα ²³ουαι ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θη-
 λαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη
 μεγαλη επι της γης και οργη τω λαω τουτω ²⁴και πεσου-
 νται στοματι μαχαιρης και αιχμαλωτισθησονται εις τα
 εθνη παντα και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων
 αχρις ου πληρωθωσιν [και εσονται] καιροι εθνων ²⁵και
 εσονται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι
 της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχους θαλασσης και
 σαλου ²⁶αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσ-
 δοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις
 των ουρανων σαλευθησονται ²⁷και τοτε οψονται τον υιον
 του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμειως και
 δοξης πολλης ²⁸αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυ-
 φατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η
 απολυτρωσις υμων ²⁹και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε
 την συκην και παντα τα δενδρα ³⁰οταν προβαλωσιν ηδη
 βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θε-
 ρος εστιν ³¹ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα
 γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου ³²αμην
 λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως [αν] πα-
 ντα γενηται ³³ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε
 λογοι μου ου μη παρελευσονται ³⁴προσεχετε δε εαυτοις
 μηποτε βαρηθωσιν αι καρδιαι υμων εν κραιπαλη και
 μεθη και μεριμναις βιωτικαις και επιστη εφ υμας αιφνι-
 διος η ημερα εκεινη ³⁵ως παγίς επεισελευσεται γαρ επι
 παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης

³⁶αγρυπνειτε δε εν παντι καιρω δεομενοι ινα κατισχυ-
 σθητε εκφυγειν ταυτα παντα τα μελλοντα γινεσθαι και
 σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁷ην δε τας
 ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος
 ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων ³⁸και πας ο
 λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα
²και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανε-
 λωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ³εισηλθεν δε σατα-
 νας εις ιουδαν τον καλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του
 αριθμου των δωδεκα ⁴και απελθων συνελαλησεν τοις αρ-
 χιερευσι και στρατηγοις το πως αυτοις παραδω αυτον
⁵και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι ⁶και
 εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουναι αυ-
 τον ατερ οχλου αυτοις ⁷ηλθεν δε η ημερα των αζυμων
 η εδει θυεσθαι το πασχα ⁸και απεστειλεν πετρον και
 ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα
 ινα φαγωμεν ⁹οι δε ειπαν αυτω που θελεις ετοιμασωμεν
¹⁰ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν
 συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων
 ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν εις ην εισπορευεται
¹¹και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο δι-
 δασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα
 των μαθητων μου φαγω ¹²κακεινος υμιν δειξει αναγαιον
 μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹³απελθοντες δε ευ-
 ρον καθως ειρηκει αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁴και
 οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι αποστολοι συν αυτω
¹⁵και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτο το
 πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶λεγω γαρ
 υμιν οτι ου μη φαγω αυτο εως οτου πληρωθη εν τη βα-
 σιλεια του θεου ¹⁷και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας
 ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εις εαυτους ¹⁸λεγω
 γαρ υμιν ου μη πιω απο του νυν απο του γεννηματος
 της αμπελου εως ου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁹και λα-
 βων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λε-
 γων τουτο εστιν το σωμα μου [[το υπερ υμων διδομενον
 τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ²⁰και το ποτηριον
 ωσαυτως μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον
 η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυ-
 νομενον]] ²¹πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ
 εμου επι της τραπεζης ²²οτι ο υιος μεν του ανθρωπου
 κατα το ωρισμενον πορευεται πλην ουαι τω ανθρωπω
 εκεινω δι ου παραδιδοται ²³και αυτοι ηρξαντο συζητειν
 προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων
 πρασσειν ²⁴εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις
 αυτων δοκει ειναι μειζων ²⁵ο δε ειπεν αυτοις οι βασι-
 λεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες
 αυτων ευεργεταται καλουνται ²⁶υμεις δε ουχ ουτως αλλ
 ο μειζων εν υμιν γινεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμε-
 νος ως ο διακωνων ²⁷τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο
 διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε εν μεσω υμων ειμι
 ως ο διακωνων ²⁸υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ
 εμου εν τοις πειρασμοις μου ²⁹καγω διατιθεμαι υμιν κα-

θως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ³⁰ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου εν τη βασιλεια μου και καθησθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας κρινοντες του ισραηλ ³¹σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινασαι ως τον σιτον ³²εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηρισον τους αδελφους σου ³³ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι ³⁴ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου φωνησει σημερον αλεκτωρ εως τρις με απαρηνηση ειδεναι ³⁵και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπαν ουθενος ³⁶ειπεν δε αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλλαντιον αρατω ομοιως και πηραν και ο μη εχων πωλησατω το ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν ³⁷λεγω γαρ υμιν οτι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ το περι εμου τελος εχει ³⁸οι δε ειπαν κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν ³⁹και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω [και] οι μαθηται ⁴⁰γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον ⁴¹και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεις τα γονατα προσηυχето ⁴²λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω ⁴³[[ωφθη δε αυτω αγγελος απο του ουρανου ενισχυων αυτον ⁴⁴και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето και εγενετο ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην]] ⁴⁵και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν κοιμωμενους αυτους απο της λυπης ⁴⁶και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον ⁴⁷ετι αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ιησους δε ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ⁴⁹ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρη ⁵⁰και επαταξεν εις τις εξ αυτων του αρχιερεως τον δουλον και αφειλεν το ους αυτου το δεξιον ⁵¹αποκριθεις δε [ο] ιησους ειπεν εατε εως τουτου και αφιαμενος του ωτιου ιασατο αυτον ⁵²ειπεν δε ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη εστιν υμων η ωρα και η εξουσια του σκοτους ⁵⁴συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν ⁵⁵περιαψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο πετρος μεσος αυτων ⁵⁶ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην ⁵⁷ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα αυτον γυναι ⁵⁸και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετρος

εφη ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις διιχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν ⁶⁰ειπεν δε ο πετρος ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεις και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹και στραφεις ο κυριος ενεβλειψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετρος του ρηματος του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρηνηση με τρις ⁶²[και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ] ⁶³και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δεροντες ⁶⁴και περικαλυψαντες αυτον επηρωτων λεγοντες προφητευσον τις εστιν ο παισας σε ⁶⁵και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον ⁶⁶και ως εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις τε και γραμματεις και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες ⁶⁷ει συ ει ο χριστος ειπον ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸εαν δε ερωτησω ου μη αποκριθητε ⁶⁹απο του νυν δε εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμειως του θεου ⁷⁰ειπαν δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτους εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹οι δε ειπαν τι ετι εχομεν μαρτυριας χρεϊαν αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23 και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ²ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευραμεν διαστρεφοντα το εθος ημων και κωλυοντα φορους καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι ³ο δε πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις ⁴ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολης της ιουδαιας και αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε ⁶πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει [ο] ανθρωπος γαλιλαιος εστιν ⁷και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις ⁸ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου ¹¹εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλων εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹²εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης και ο πιλατος εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους ¹³πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ¹⁴ειπεν προς αυτους προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου ¹⁵αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψεν γαρ αυτον προς

ημας και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶παιδευσας ουν αυτον απολυσω ¹⁷¹⁸ ανεκραγον δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν τον βαραββαν ¹⁹οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη ²⁰παλιν δε ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρου σταυρου αυτον ²²ο δε τριτον ειπεν προς αυτους τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω ²³οι δε επεκειντο φωναίς μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναί αυτων ²⁴και πιλατος επεκριεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶και ως απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωννα τινα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνον αυτον ²⁸στραφεις δε προς αυτας ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και αι κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν ³⁰τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημας και τοις βουνοις καλυψατε ημας ³¹οτι ει εν υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³²ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναιρεθηναι ³³και οτε ηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρانيον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴[[ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφες αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν]] διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος του θεου ο εκλεκτος ³⁶ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι οξος προσφεροντες αυτω ³⁷και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ην δε και επιγραφη επ αυτω ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος ³⁹εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον ουχι συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας ⁴⁰αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν ⁴²και ελεγεν ιησου μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου ⁴³και ειπεν αυτω αμην σοι λεγω σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ⁴⁵του ηλιου εκλειποντος εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παρατιθεται το πνευμα μου τουτο δε ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην ⁴⁸και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεω-

ρησαντες τα γενομενα τυπτοντες τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος ⁵¹ουτος ουκ ην συγκαταθεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθειας πολεως των ιουδαιων ος προσεδεχετο την βασιλειαν του θεου ⁵²ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω κειμενος ⁵⁴και ημερα ην παρασκευης και σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵κατακολουθησασαι δε αι γυναικες αιτινες ησαν συνελλυθυιαι εκ της γαλιλαιας αυτω εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶υποστρεφασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημα ηλθον φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα ²ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³εισελθουσαι δε ουκ ευρον το σωμα [[του κυριου ιησου]] ⁴και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση ⁵εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶[[ουκ εστιν ωδε αλλα ηγερθη]] μνησθητε ως ελαλησεν υμιν ετι ων εν τη γαλιλαια ⁷λεγων τον υιον του ανθρωπου οτι δει παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹και υποστρεφασαι [απο του μνημειου] απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια η ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹¹και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ταυτα και ηπιστουν αυταις ¹²[[ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος]] ¹³και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους ¹⁴και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν [και] αυτος ιησους εγγισσας συνεπορευετο αυτοις ¹⁶οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον ¹⁷ειπεν δε προς αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εσταθησαν σκυθρωποι ¹⁸αποκριθεις δε εις ονοματι κλεοπας ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις ¹⁹και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπαν αυτω τα περι ιησου του ναζαρηνου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου ²⁰οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις

κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει αφ ου ταυτα εγενετο ²²αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθρηναι επι το μνημειον ²³και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵και αυτος ειπεν προς αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται ²⁶ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁷και αρξαμενος απο μωυσεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου ²⁸και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιησατο πορρωτερον πορευεσθαι ²⁹και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις ³⁰και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις ³¹αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ³²και ειπαν προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιιομενη ην ως ελαλει ημιν εν τη οδω ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας ³³και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον ηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις ³⁴λεγοντας οτι οντως ηγερθη ο κυριος και ωφθη σιμωνι ³⁵και αυτοι εξηγγουντο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσω αυτων [[και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν]] ³⁷πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια υμων ³⁹ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι εγω ειμι αυτος ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰[[και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας]] ⁴¹ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴²οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος ⁴³και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ειπεν δε προς αυτους ουτοι οι λογοι μου ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυσεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου ⁴⁵τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁶και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι απο ιερουσαλημ ⁴⁸υμεις μαρτυρες τουτων ⁴⁹και ιδου εγω εξαποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσησθε εξ υψιους δυναμιν ⁵⁰εξηγαγεν δε αυτους εως προς βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου

ευλογησεν αυτους ⁵¹και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων [[και ανεφερετο εις τον ουρανον]] ⁵²και αυτοι [[προσκυνησαντες αυτον]] υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης ⁵³και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον θεον

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹Εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ²ουτος ην εν αρχη προς τον θεον ³παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν ⁴εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων ⁵και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν ⁶εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ⁷ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ⁸ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος ⁹ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον εις τον κοσμον ¹⁰εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ¹¹εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον ¹²οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου ¹³οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν ¹⁴και ο λογος σαρχ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας ¹⁵ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ο ειπων ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ¹⁶οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος ¹⁷οτι ο νομος δια μωυσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο ¹⁸θεον ουδεις εωρακεν πωποτε μονογενης θεος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο ¹⁹και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν προς αυτον οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει ²⁰και ωμολογησεν και ουκ ηρησατο και ωμολογησεν οτι εγω ουκ ειμι ο χριστος ²¹και ηρωτησαν αυτον τι ουν [συ] ηλιας ει και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου ²²ειπαν ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου ²³εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης ²⁴και απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων ²⁵και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουδε ηλιας ουδε ο προφητης ²⁶απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος υμων στηκει ον υμεις ουκ οιδατε ²⁷οπισω μου ερχομενος ου ουκ ειμι [εγω] αξιος ινα λυσω αυτου τον μαντα του υποδη-

ματος ²⁸ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ο ιωαννης βαπτιζων ²⁹τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ³⁰ουτος εστιν υπερ ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ³¹καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν υδατι βαπτιζων ³²και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον ³³καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμφας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ³⁴καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ³⁵τη επαυριον παλιν εισηκει ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο ³⁶και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου ³⁷και ηκουσαν οι δυο μαθηται αυτου λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου ³⁸στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπαν αυτω ραββι ο λεγεται μεθερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις ³⁹λεγει αυτοις ερχεσθε και οψεσθε ηλθαν ουν και ειδαν που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκακτη ⁴⁰ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ⁴¹ευρισκει ουτος πρωτον τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος ⁴²ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωαννου συ κληθησθ κηφας ο ερμηνευεται πετρος ⁴³τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι ⁴⁴ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου ⁴⁵ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωυσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴⁶και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω ο φιλιππος ερχου και ιδε ⁴⁷ειδεν ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν ⁴⁸λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁴⁹απεκριθη αυτω

ναθαναήλ ραββί συ ει ο υιος του θεου συ βασιλευς ει του ισραήλ ⁵⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι οτι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οψη ⁵¹και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει ²εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον ³και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ⁴και λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι χωρι ηκει η ωρα μου ⁵λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁶ησαν δε εκει λιθινα υδριαι εξ κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων κειμεναι χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις ⁷λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω ⁸και λεγει αυτοις αντηλασθε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω οι δε ηνεγκαν ⁹ως δε εγευσασατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγεννημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδειςαν οι ηντηλαχοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος ¹⁰και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι ¹¹ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹²μετα τουτο κατεβη εις καφαρναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας ¹³και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹⁴και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους ¹⁵και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινηων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τους βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν τα κερματα και τας τραπεζας ανετρεψεν ¹⁶και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου ¹⁷εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζήλος του οικου σου καταφαγεται με ¹⁸απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις ¹⁹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και [εν] τρισιν ημεραις εγερω αυτον ²⁰ειπαν ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν οικοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον ²¹εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου ²²οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ον ειπεν ο ιησους ²³ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει ²⁴αυτος δε ιησους ουκ επιστευεν αυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας ²⁵και οτι ου χριαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι

ην εν τω ανθρωπω

3 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ²ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ δυναται ταυτα τα σημεια ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου ³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ⁴λεγει προς αυτον [ο] νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁵απεκριθη [ο] ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁶το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν ⁷μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν ⁸το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος ⁹απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι ¹⁰απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραήλ και ταυτα ου γινωσκεις ¹¹αμην αμην λεγω σοι οτι ο οιδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε ¹²ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε ¹³και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ¹⁴και καθως μωυσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου ¹⁵ινα πας ο πιστευων εν αυτω εχη ζωην αιωνιον ¹⁶ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον τον μονογενη εδωκεν ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον ¹⁷ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου ¹⁸ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου ¹⁹αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ αυτων πονηρα τα εργα ²⁰πας γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου ²¹ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα ²²μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν ²³ην δε και [ο] ιωαννης βαπτιζων εν αιωνων εγγυς του σαλειμ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο ²⁴ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ιωαννης ²⁵εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου ²⁶και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπαν αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον ²⁷απεκριθη ιω-

αννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου ²⁸ αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον [εγω] ουκ ειμι εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου ²⁹ ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκως και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται ³⁰ εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι ³¹ ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν ³² ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει ³³ ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν ³⁴ ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν το πνευμα ³⁵ ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ³⁶ ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4ως ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει [η] ιωαννης ² και τοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³ αφηκεν την ιουδαιαν και απηληθεν παλιν εις την γαλιλαιαν ⁴ εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁵ ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ [τω] ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη ωρα ην ως εκτη ⁷ ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν ⁸ οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφας αγορασωσιν ⁹ λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαριτις πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις γυναικος σαμαριτιδος ουσης [ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαριταις] ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ ανητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹¹ λεγει αυτω κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων ¹² μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου ¹³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν ¹⁴ ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον ¹⁵ λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε διερχωμαι ενθαδε αντλειν ¹⁶ λεγει αυτη υπαγε φωνησον σου τον ανδρα και ελθε ενθαδε ¹⁷ απεκριθη η γυνη και ειπεν [αυτω] ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁸ πεντε γαρ ανδρας εσχες και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθης ειρηκας ¹⁹ λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητης ει συ ²⁰ οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και

υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου προσκυνην δει ²¹ λεγει αυτη ο ιησους πιστευε μοι γυναι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι ²² υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεις προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²³ αλλα ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον ²⁴ πνευμα ο θεος και τους προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁵ λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσσιος ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγειλει ημιν απαντα ²⁶ λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι ²⁷ και επι τουτω ηλθαν οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης ²⁸ αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηληθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις ²⁹ δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα α εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος ³⁰ εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον ³¹ εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε ³² ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε ³³ ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν ³⁴ λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμφαντος με και τελειωσω αυτου το εργον ³⁵ ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη ³⁶ ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων ³⁷ εν γαρ τουτω ο λογος εστιν αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων ³⁸ εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε ³⁹ εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαριτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα α εποιησα ⁴⁰ ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαριται ηρωτων αυτον μιναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας ⁴¹ και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου ⁴² τη τε γυναικι ελεγον [οτι] ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ⁴³ μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις την γαλιλαιαν ⁴⁴ αυτος γαρ ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες οσα εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην ⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καφαρναουμ ⁴⁷ ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηληθεν προς αυτον και ηρωτα ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον ημελλεν γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε

ου μη πιστευσητε ⁴⁹λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ον ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου υπηγητησαν αυτω λεγοντες οτι ο παις αυτου ζη ⁵²επυθετο ουν την ωραν παρ αυτων εν η κομφοτερον εσχεν ειπαν ουν αυτω οτι εχθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος ⁵³εγνω ουν ο πατηρ οτι εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη ⁵⁴τουτο [δε] παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων και ανεβη ιησους εις ιεροσολυμα ²εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθζαθα πεντε στοας εχουσα ³εν ταυταις κατεκειτο πληθος των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων ⁴ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα [και] οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia αυτου ⁵τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εκει λεγει αυτω θελεις υγιης γενεσθαι ⁷απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει ⁸λεγει αυτω ο ιησους εγειρε αρον τον κραβαττον σου και περιπατει ⁹και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος και ηρεν τον κραβαττον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα ¹⁰ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπειμενω σαββατον εστιν και ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον ¹¹ος δε απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρον τον κραβαττον σου και περιπατει ¹²ηρωτησαν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρον και περιπατει ¹³ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω ¹⁴μετα ταυτα ευρισκει αυτον [ο] ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιης γεγονας μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον σοι τι γενηται ¹⁵απηλθεν ο ανθρωπος και ειπεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη ¹⁶και δια τουτο εδιωκον οι ιουδαιοι τον ιησουν οτι ταυτα εποιει εν σαββατω ¹⁷ο δε απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι ¹⁸δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω ¹⁹απεκρινατο ουν [ο ιησους] και ελεγεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει ²⁰ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε ²¹ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει ²²ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω ²³ινα παντες τιμωσιν τον υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον

ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον ²⁴αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εκει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην ²⁵αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησουσιν ²⁶ωσπερ γαρ ο πατηρ εκει ζωην εν εαυτω ουτως και τω υιω εδωκεν ζωην εκειν εν εαυτω ²⁷και εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ²⁸μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης αυτου ²⁹και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως ³⁰ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με ³¹εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης ³²αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου ³³υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια ³⁴εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε ³⁵εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου ³⁶εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν ³⁷και ο πεμφας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου πωποτε ακηκοατε ουτε ειδος αυτου εωρακατε ³⁸και τον λογον αυτου ουκ εχετε εν υμιν μενοντα οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε ³⁹εραυνατε τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνιον εκειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου ⁴⁰και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωην εχητε ⁴¹δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω ⁴²αλλα εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις ⁴³εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον λημψεσθε ⁴⁴πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου [θεου] ου ζητειτε ⁴⁵μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωυσης εις ον υμεις ηλπικατε ⁴⁶ει γαρ επιστευετε μωυσει επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν ⁴⁷ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευσετε

6μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος ²ηκολουθει δε αυτω οχλος πολλος οτι εθεωρουν τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων ³ανηλθεν δε εις το ορος ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵επαρας ουν τους οφθαλμους ο ιησους και θεασαμενος οτι πολλος οχλος ερχεται προς αυτον λεγει

προς φιλιππον ποθεν αγορασωμεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι ⁶τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν ⁷απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος βραχυ λαβη ⁸λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹εστιν παιδαριον ωδε ος εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους ¹⁰ειπεν ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσαν ουν οι ανδρες τον αριθμον ως πεντακισχιλιοι ¹¹ελαβεν ουν τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹²ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισευσαν τοις βεβρωκοσιν ¹⁴οι ουν ανθρωποι ιδοντες α εποιησεν σημεια ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον ¹⁵ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν βασιλευσιν ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος ¹⁶ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπω εληλυθει προς αυτους ο ιησους ¹⁸η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο ¹⁹εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ²⁰ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ην υπηγον ²²τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³αλλα ηλθεν πλοια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου ²⁴οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοιαρια και ηλθον εις καφαρναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁵και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας ²⁶απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος ²⁸ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου ²⁹απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευητε εις ον απεστειλεν εκεινος ³⁰ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν ³²ειπεν ουν αυτοις

ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωυσης εδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον ³³ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζων διδους τω κοσμω ³⁴ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ειπεν αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς εμε ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει πωποτε ³⁶αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε [με] και ου πιστευετε ³⁷παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω ³⁸οτι καταβεβηκα απο του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με ³⁹τουτο δε εστιν το θελημα του πεμφαντος με ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα ⁴⁰τουτο γαρ εστιν το θελημα του πατρος μου ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου ⁴²και ελεγον ουχι ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως νυν λεγει οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα ⁴³απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων ⁴⁴ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμφας με ελκυση αυτον καγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁵εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε ⁴⁶ουχ οτι τον πατερα εωρακεν τις ει μη ο ων παρα [του] θεου ουτος εωρακεν τον πατερα ⁴⁷αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εχει ζωην αιωνιον ⁴⁸εγω ειμι ο αρτος της ζωης ⁴⁹οι πατερες υμων εφαγον εν τη ερημω το μαννα και απεθανον ⁵⁰ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησει εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν υπερ της του κοσμου ζωης ⁵²εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα [αυτου] φαγειν ⁵³ειπεν ουν αυτοις [ο] ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις ⁵⁴ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον καγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵η γαρ σαρξ μου αληθης εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθης εστιν ποσις ⁵⁶ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω ⁵⁷καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησει δι εμε ⁵⁸ουτος εστιν ο αρτος ο εξ ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησει εις τον αιωνα ⁵⁹ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καφαρναουμ ⁶⁰πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν σκληρος εστιν ο λογος ουτος τις δυναται αυτου

ακουειν ⁶¹ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶²εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λελαληκα υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος ⁶⁶εκ τουτου πολλοι εκ των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν ⁶⁷ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν ⁶⁸απεκριθη αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις ⁶⁹και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του θεου ⁷⁰απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν ⁷¹ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτου ουτος γαρ εμελλεν παραδιδοναι αυτον εις εκ των δωδεκα

7 και μετα ταυτα περιεπατει [ο] ιησους εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ²ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησουσιν [σου] τα εργα α ποιεις ⁴ουδεις γαρ τι εν κρυπτω ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω ⁵ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον ⁶λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος ⁷ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸υμεις αναβητε εις την εορτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται ⁹ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εις την εορτην τοτε και αυτος ανεβη ου φανερωσ αλλα ως εν κρυπτω ¹¹οι ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος ¹²και γογγυσμος περι αυτου ην πολυς εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι [δε] ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵εθαυμαζον ουν οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως ¹⁶απεκριθη ουν αυτοις ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με ¹⁷εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος αυτου ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ¹⁹ου μωυσης εδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων

ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ²⁰απεκριθη ο οχλος δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι ²¹απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε ²²δια τουτο μωυσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωυσεως εστιν αλλ εκ των πατερων και [εν] σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον ²³ει περιτομην λαμβανει [ο] ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωυσεως εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγη εποιησα εν σαββατω ²⁴μη κρινετε κατ οφιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινετε ²⁵ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ²⁶και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν ο χριστος ²⁷αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ²⁸εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων [ο] ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμφας με ον υμεις ουκ οιδατε ²⁹εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν ³⁰εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ³¹εκ του οχλου δε πολλοι επιστευσαν εις αυτον και ελεγον ο χριστος οταν ελθη μη πλειονα σημεια ποιησει ων ουτος εποιησεν ³²ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον ³³ειπεν ουν ο ιησους ετι χρονον μικρον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με ³⁴ζητησετε με και ουχ ευρησετε με και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁵ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας ³⁶τις εστιν ο λογος ουτος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε με και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁷εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω ³⁸ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος ³⁹τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευσαντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα οτι ιησους ουπω εδοξασθη ⁴⁰εκ του οχλου ουν ακουσαντες των λογων τουτων ελεγον [οτι] ουτος εστιν αληθως ο προφητης ⁴¹αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος οι δε ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ⁴²ουχ η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ερχεται ο χριστος ⁴³σχισμα ουν εγενετο εν τω οχλω δι αυτον ⁴⁴τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις εβαλεν επ αυτον τας χειρας ⁴⁵ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον ⁴⁶απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ελαλησεν ουτως ανθρωπος ⁴⁷απεκριθησαν ουν [αυτοις] οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ⁴⁸μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων

⁴⁹άλλα ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επαρα-
τοι εισιν ⁵⁰λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων προς
αυτον προτερον εις ων εξ αυτων ⁵¹μη ο νομος ημων κρι-
νει τον ανθρωπον εαν μη ακουση πρωτον παρ αυτου
και γνω τι ποιει ⁵²απεκριθησαν και ειπαν αυτω μη και
συ εκ της γαλιλαιας ει εραυνησον και ιδε οτι εκ της
γαλιλαιας προφητης ουκ εγειρεται ⁵³[[και επορευθησαν
εκαστος εις τον οικον αυτου

Ο ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ²ορθρου
δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον [και πας ο λαος ηρχετο
προς αυτον και καθισας εδιδασκεν αυτους] ³αγουσιν
δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια
κατειλημμενη και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴λεγουσιν
αυτω διδασκαλε αυτη η γυνη κατειληπται επ αυτοφωρω
μοιχευομενη ⁵εν δε τω νομω [ημιν] μωυσης ενετειλατο
τας τοιαυτας λιθαζειν συ ουν τι λεγεις ⁶[τουτο δε ελεγον
πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου] ο δε
ιησους κατω κυφας τω δακτυλω κατεγραφεν εις την γην
⁷ως δε επεμενον ερωτωντες [αυτον] ανεκυψεν και ειπεν
[αυτοις] ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω
λιθον ⁸και παλιν κατακυφας εγραφεν εις την γην ⁹οι δε
ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των
πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος και η γυνη εν μεσω
ουσα ¹⁰ανακυφας δε ο ιησους ειπεν αυτη γυναι που εισιν
ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο
ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευου απο του νυν μη-
κετι αμαρτανει]] ¹²παλιν ουν αυτοις ελαλησεν [ο] ιησους
λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων μοι ου
μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης
¹³ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυ-
ρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴απεκριθη ιησους
και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αλη-
θης εστιν η μαρτυρια μου οτι οιδα ποθεν ηλθον και που
υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι η που υπαγω
¹⁵υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα
¹⁶και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθινη εστιν οτι
μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμφας με [πατηρ] ¹⁷και εν
τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων
η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸εγω ειμι ο μαρτυρων περι
εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμφας με πατηρ
¹⁹ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιη-
σους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε
και τον πατερα μου αν ηδειτε ²⁰ταυτα τα ρηματα ελαλη-
σεν εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις
επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ειπεν
ουν παλιν αυτοις εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη
αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου
δυνασθε ελθειν ²²ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει
εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελ-
θειν ²³και ελεγεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ
των ανω ειμι υμεις εκ τουτου του κοσμου εστε εγω ουκ
ειμι εκ του κοσμου τουτου ²⁴ειπον ουν υμιν οτι αποθανει-
σθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι

εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων ²⁵ελεγον
ουν αυτω συ τις ει ειπεν αυτοις [ο] ιησους την αρχην ο τι
και λαλω υμιν ²⁶πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν
αλλ ο πεμφας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυ-
του ταυτα λαλω εις τον κοσμον ²⁷ουκ εγνωσαν οτι τον
πατερα αυτοις ελεγεν ²⁸ειπεν ουν ο ιησους οταν υψω-
σητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι
και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο
πατηρ ταυτα λαλω ²⁹και ο πεμφας με μετ εμου εστιν
ουκ αφηκεν με μονον οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω
παντοτε ³⁰ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν
εις αυτον ³¹ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκο-
τας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω
εμω αληθως μαθηται μου εστε ³²και γνωσεσθε την αλη-
θειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ³³απεκριθησαν
προς αυτον σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλε-
καμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε
³⁴απεκριθη αυτοις [ο] ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι
πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν [της αμαρτιας]
³⁵ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος
μενει εις τον αιωνα ³⁶εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση
οντως ελευθεροι εσεσθε ³⁷οιδα οτι σπερμα αβρααμ εστε
αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει
εν υμιν ³⁸α εγω εωρακα παρα τω πατρι λαλω και υμεις
ουν α ηκουσατε παρα του πατρος ποιειτε ³⁹απεκριθησαν
και ειπαν αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυ-
τοις [ο] ιησους ει τεκνα του αβρααμ εστε τα εργα του
αβρααμ ποιειτε ⁴⁰ουν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρω-
πον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα
του θεου τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν ⁴¹υμεις ποιειτε τα
εργα του πατρος υμων ειπαν αυτω ημεις εκ πορνειας
ουκ εγεννηθημεν ενα πατερα εχομεν τον θεον ⁴²ειπεν
αυτοις [ο] ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν
εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ
εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν ⁴³δια τι την
λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν
τον λογον τον εμον ⁴⁴υμεις εκ του πατρος του διαβολου
εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν
εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια
ουκ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το
ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πα-
τηρ αυτου ⁴⁵εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε
μοι ⁴⁶τις εξ υμων ελεγει με περι αμαρτιας ει αληθειαν
λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι ⁴⁷ο ων εκ του θεου τα
ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε
οτι εκ του θεου ουκ εστε ⁴⁸απεκριθησαν οι ιουδαιοι και
ειπαν αυτω ου καλως λεγομεν ημεις οτι σαμαριτης ει
συ και δαιμονιον εχεις ⁴⁹απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον
ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε
με ⁵⁰εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και
κρινων ⁵¹αμην αμην λεγω υμιν εαν τις τον εμον λογον τη-
ρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁵²ειπον αυτω
οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ
απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λο-

γον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα ⁵³μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον ποιεις ⁵⁴απεκριθη ιησους εαν εγω δοξασω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεος υμων εστιν ⁵⁵και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον καν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμιν ψευστης αλλα οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁵⁶αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁵⁷ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας ⁵⁸ειπεν αυτοις ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵⁹ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου

9 και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης ²και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τις ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη ³απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴ημας δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμφαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι ⁵οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου ⁶ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεθηκεν αυτου τον πηλον επι τους οφθαλμους ⁷και ειπεν αυτω υπαγε νιφαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιφατο και ηλθεν βλεπων ⁸οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι προσαιτης ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων ⁹αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι ελεγον ουχι αλλα ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι ¹⁰ελεγον ουν αυτω πως [ουν] ηνεωχθησαν σου οι οφθαλμοι ¹¹απεκριθη εκεινος ο ανθρωπος ο λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι υπαγε εις τον σιλωαμ και νιφαι απελθων ουν και νιφαμενος ανεβλεψα ¹²και ειπαν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οίδα ¹³αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον ¹⁴ην δε σαββατον εν η ημερα τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους ¹⁵παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιφαμην και βλεπω ¹⁶ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουκ εστιν ουτος παρα θεου ο ανθρωπος οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι [δε] ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις ¹⁷λεγουσιν ουν τω τυφλω παλιν τι συ λεγεις περι αυτου οτι ηνεωξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν ¹⁸ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ην τυφλος και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος ¹⁹και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν βλεπει αρτι ²⁰απεκριθησαν

ουν οι γονεις αυτου και ειπαν οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη ²¹πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτον ερωτησατε ηλικιαν εχει αυτος περι εαυτου λαλησει ²²ταυτα ειπαν οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησεν χριστον αποσυναγωγος γενηται ²³δια τουτο οι γονεις αυτου ειπαν οτι ηλικιαν εχει αυτον επερωτησατε ²⁴εφωνησαν ουν τον ανθρωπον εκ δευτερου ος ην τυφλος και ειπαν αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ουτος ο ανθρωπος αμαρτωλος εστιν ²⁵απεκριθη ουν εκεινος ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω ²⁶ειπον ουν αυτω τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ²⁷απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁸και ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ μαθητης ει εκεινου ημεις δε του μωυσεως εσμεν μαθηται ²⁹ημεις οίδαμεν οτι μωυσει λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν ³⁰απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν τουτω γαρ το θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ηνοιξεν μου τους οφθαλμους ³¹οίδαμεν οτι ο θεος αμαρτωλων ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³²εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου ³³ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁴απεκριθησαν και ειπαν αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω ³⁵ηκουσεν ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου ³⁶απεκριθη εκεινος [και ειπεν] και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον ³⁷ειπεν αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν ³⁸ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω ³⁹και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται ⁴⁰ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι μετ αυτου οντες και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν ⁴¹ειπεν αυτοις [ο] ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχατε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η αμαρτια υμων μενει

10 αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης ²ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων ³τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα φωνει κατ ονομα και εξαγει αυτα ⁴οταν τα ιδια παντα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου ⁵αλλοτριω δε ου μη ακολουθησουσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην ⁶ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυ-

τοὺς ἔειπεν οὖν πάλιν [ο] ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα τῶν προβάτων ἅπαντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησται ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα ἔγωγε εἰμὶ ἡ θύρα δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσελθῆ σωθήσεται καὶ εἰσελευσεται καὶ ἐξελευσεται καὶ νομὴν εὐρήσει ἡ κλεπτὴς οὐκ ἐρχεται εἰ μὴ ἵνα κλεψῆ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ ἤλθον ἵνα ζῶντες ἐχῶσιν καὶ περισσοὺν ἐχῶσιν ἔγωγε εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθεισιν ὑπὲρ τῶν προβάτων ἡ μισθωτὸς καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν οὐ οὐκ ἐστὶν τὰ πρόβατα ἴδια θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχομένον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει ἵνα μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων ἔγωγε εἰμὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμέα καὶ γινώσκουσιν με τὰ ἐμέα ὡς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθειμι ὑπὲρ τῶν προβάτων καὶ ἀλλὰ πρόβατα ἐχῶ ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κακίονα δὲ με ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκουσοῦσιν καὶ γενήσονται μία ποιμνὴ εἰς ποιμνὴν διὰ τοῦτο με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθειμι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν ὁ οὐδεὶς ἔσθλην αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐγὼ τίθειμι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐξουσίαν ἐχῶ θείναι αὐτήν καὶ ἐξουσίαν ἐχῶ πάλιν λαβεῖν αὐτήν ταύτην τὴν ἐντολήν ἐλάβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου ἡ σχίσμα πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δαιμονιον ἔχει καὶ μαινεται τί αὐτοῦ ἀκούετε ἄλλοι ἐλεγον ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἐστὶν δαιμονιζόμενον μὴ δαιμονιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίξειν ἐγένετο τότε τὰ ἐγκαινία ἐν τοῖς ἱεροσολυμοῖς χειμῶν ἡ περιεπατεῖ [ο] ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶνος ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐλεγον αὐτῷ ἕως ποτε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἵρεις εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς εἶπον ἡμῖν παρρησια ἄπεκριθὲν αὐτοῖς [ο] ἰησοῦς εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ἀλλὰ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε ὅτι οὐκ ἐστέ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν τὰ πρόβατα τὰ ἐμέα τῆς φωνῆς μου ἀκούουσιν καὶ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσιν μοι καὶ γὰρ δίδωμι αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐκ ἀρπάζει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου ὁ πατήρ μου ὁ δὲ δῶκεν μοι πάντων μείζον ἐστὶν καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς ἔγωγε καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐσμέν ἐβάστασαν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι ἵνα λιθασῶσιν αὐτὸν ἀπεκριθὲν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ ἔργα ἐδείξα ὑμῖν καλά ἐκ τοῦ πατρὸς διὰ τοῖς αὐτῶν ἔργων ἐμε λιθάζετε ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθαζόμεν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν ἀπεκριθὲν αὐτοῖς [ο] ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστέ εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή ὅτι ὁ πατήρ ἡγάσεν καὶ ἀπεστείλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ

θεοῦ εἰμὶ εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μὴ πιστεύετε μοι εἰ δὲ ποιῶ καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε τοῖς ἔργοις πιστεύετε ἵνα γνῶτε καὶ γινώσκητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ ἐν τῷ πατρὶ ἐξήλθον [οὖν] αὐτὸν πάλιν πιασαὶ καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων καὶ ἐμένεν ἐκεῖ καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλεγον ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τοῦτο ἀλήθη ἦν καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν ἐκεῖ

11 ἡν δὲ τις ἀσθενῶν λαζάρου ἀπὸ βηθανίας ἐκ τῆς κοίτης μαριάμ καὶ μαρθᾶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς ἡν δὲ μαριάμ ἡ ἀλειψασα τὸν κύριον μύρω καὶ ἐκμάξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἡ ἀδελφὸς λαζάρου ἡσθενεῖ ἀπεστείλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι κυριε ἴδε ὃν φίλιος ἀσθενεῖ ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ἡ ἀσθενεῖα οὐκ ἐστὶν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δοξῆς τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς ἡγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μαρθᾶ καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν λαζάρου ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ᾧ ἦν τοπῶ δύο ἡμέρας ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν ἔλεγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ῥαββί νῦν ἐξήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑπαγεῖς ἐκεῖ ἀπεκριθὲν ἰησοῦς οὐχὶ δώδεκα ὥραι εἰσὶν τῆς ἡμέρας εἰάν τις περιπατῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτο βλέπει ἔαν δὲ τις περιπατῆ ἐν τῇ νυκτὶ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς λαζάρου ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμηται ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν εἶπαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτῷ κυριε εἰ κεκοιμηται σωθήσεται εἰρηκεῖ δὲ ὁ ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκεῖνοι δὲ ἐδοξάζαν ὅτι περὶ τῆς κοιμησεως τοῦ ὑπνίου λέγει τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παρρησια λαζάρου ἀπεθάνεν καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ ἀλλὰ ἀγωμεν πρὸς αὐτὸν εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγομένος διδύμος τοῖς συμμαθηταῖς ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ ἔλθων οὖν ὁ ἰησοῦς εὐρεν αὐτὸν τεσσαρᾶς ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ ἡν δὲ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱεροσολυμῶν ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπεντε πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλυθεισαν πρὸς τὴν μαρθᾶ καὶ μαριάμ ἵνα παραμυθησῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡ οὖν μαρθᾶ ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰησοῦς ἐρχεται ὑπηγήτησεν αὐτῷ μαριάμ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθεζέτο εἶπεν οὖν ἡ μαρθᾶ πρὸς ἰησοῦν κυριε εἰ ἡς ὡδὲ οὐκ ἀν' ἀπεθάνεν ὁ ἀδελφός μου καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἀν' αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοὶ ὁ θεός λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου λέγει αὐτῷ ἡ μαρθᾶ οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστευῶν εἰς ἐμὲ καὶ ἀποθάνῃ ζήσεται καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστευῶν εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα πιστεύεις τοῦτο λέγει αὐτῷ ναι κυριε ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χρι-

στος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος ²⁸ και τουτο ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαμ την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε ²⁹ εκεινη δε ως ηκουσεν ηγερθη ταχυ και ηρχετο προς αυτον ³⁰ ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην ³¹ οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παρραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαμ οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη δοξαντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει ³² η ουν μαριαμ ως ηλθεν οπου ην ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου προς τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν μου απεθανεν ο αδελφος ³³ ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον ³⁴ και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε ³⁵ εδακρυσεν ο ιησους ³⁶ ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον ³⁷ τινες δε εξ αυτων ειπαν ουκ εδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη ³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψη την δοξαν του θεου ⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου ⁴² εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴ εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει [ο] ιησους αυτοις λυσατε αυτον και αφετε αυτον υπαγειν ⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαμ και θεασαμενοι ο επιοησεν επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπαν αυτοις α εποιησεν ιησους ⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα ποιει σημεια ⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹ εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ ουδε λογιζεσθε οτι συμφερει υμιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου επροφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³ απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ο ουν ιησους ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει εμεινεν μετα

των μαθητων ⁵⁵ ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεισαν δε οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολας ινα εαν τις γνω που εστιν μνηυση οπως πιασωσιν αυτον

12 ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους ² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην εκ των ανακειμενων συν αυτω ³ η ουν μαριαμ λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας [του] ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει [δε] ιουδας ο ισκαριωτης εις των μαθητων αυτου ο μελλων αυτον παραδιδομαι ⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον εχων τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ο ουν ο ιησους αφες αυτην ινα εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση αυτο ⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγνω ο ον ο οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹² τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραυγαζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου και ο βασιλευς του ισραηλ ¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον ¹⁵ μη φοβου θυγατηρ σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου ¹⁶ ταυτα ουκ εγνωσαν αυτου οι μαθηται το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω ¹⁷ εμαρτυρει ο ον ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸ δια τουτο και υπηνησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον ¹⁹ οι ουν φαρισαιοι ειπαν προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ ησαν δε ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²² ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα ερχεται ανδρεα και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου ²³ ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτος μονος μενει εαν δε

αποθανη πολυν καρπον φερει ²⁵ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην ²⁶εαν εμοι τις διακονη εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ²⁷νυν η ψυχη μου τεταραχται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρας ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην ²⁸πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ο [ουν] οχλος ο εστωσ και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελος αυτω λελαληκεν ³⁰απεκριθη και ειπεν ιησους ου δι εμε η φωνη αυτη γεγονεν αλλα δι υμας ³¹νυν κρισις εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω ³²καγω εαν υψωθω εκ της γης παντας ελκυσω προς εμαυτον ³³τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω ημελλον αποθνησκειν ³⁴απεκριθη ουν αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πως λεγεις συ οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου ³⁵ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως εν υμιν εστιν περιπατειτε ως το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ³⁶ως το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων ³⁷τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκotos εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη ³⁹δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας ⁴⁰τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωσεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν και ιασομαι αυτους ⁴¹ταυτα ειπεν ησαιας οτι ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ⁴²ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουκ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται ⁴³ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ⁴⁴ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα εις τον πεμφαντα με ⁴⁵και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμφαντα με ⁴⁶εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη ⁴⁷και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ⁴⁸ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμφας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν τι ειπω και τι λαλησω ⁵⁰και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν εγω λαλω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

ηλθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους ²και δειπνου γινομενου του διαβολου ηδη βεβληκotos εις την καρδιαν ινα παραδοι αυτον ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ³ειδως οτι παντα εδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει ⁴εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον ⁵ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος ⁶ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον λεγει αυτω κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας ⁷απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα ⁸λεγει αυτω πετρος ου μη νιψης μου τους ποδας εις τον αιωνα απεκριθη ιησους αυτω εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου ⁹λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην ¹⁰λεγει αυτω ιησους ο λελουμενος ουκ εχει χριαν [ει μη τους ποδας] νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες ¹¹ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν οτι ουχι παντες καθαροι εστε ¹²οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου και ανεπεσεν παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν ¹³υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλως λεγετε ειμι γαρ ¹⁴ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας ¹⁵υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε ¹⁶αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον ¹⁷ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα ¹⁸ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα τινας εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου ¹⁹απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα πιστευητε οταν γενηται οτι εγω ειμι ²⁰αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων αν τινα πεμφω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με ²¹ταυτα ειπων ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²²εβλεπον εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ²³ην ανακειμενος εις εκ των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα [ο] ιησους ²⁴νευει ουν τουτω σιμων πετρος και λεγει αυτω ειπε τις εστιν περι ου λεγει ²⁵αναπεσων εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν ²⁶αποκρινεται ουν [ο] ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψω το ψωμιον και δωσω αυτω βαψας ουν [το] ψωμιον λαμβανει και διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ²⁷και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον ²⁸τουτο [δε] ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω ²⁹τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ιουδας οτι λεγει αυτω ιησους αγορασον ων χριαν εχομεν εις την εορτην η τοις

13προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι

πτωχοις ινα τι δω³⁰ λαβων ουν το ψωμιον εκεινος εξηλθεν ευθυς ην δε νυξ³¹ οτε ουν εξηλθεν λεγει ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω³² και ο θεος δοξασει αυτον εν αυτω και ευθυς δοξασει αυτον³³ τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους³⁵ εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπηνη εχητε εν αλληλοις³⁶ λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι ακολουθησεις δε υστερον³⁷ λεγει αυτω [ο] πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθειν αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω³⁸ αποκρινεται ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου αρνηση με τρις

14μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε² εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν³ και εαν πορευθω και ετοιμασω τοπον υμιν παλιν ερχομαι και παραλημφομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε⁴ και οπου εγω υπαγω οιδατε την οδον⁵ λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις πως οιδαμεν την οδον⁶ λεγει αυτω ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου⁷ ει γνωσκετε με και τον πατερα μου αν ηδείτε απ αρτι γνωσκετε αυτον και εωρακατε⁸ λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν⁹ λεγει αυτω [ο] ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα¹⁰ ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λεγω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ εν εμοι μενων ποιει τα εργα αυτου¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα πορευομαι¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω¹⁴ εαν τι αιτησητε [με] εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω¹⁵ εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησετε¹⁶ καγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα η μεθ υμων εις τον αιωνα¹⁷ το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει υμεις γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εστιν¹⁸ ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας¹⁹ ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησετε²⁰ εν εκεινη τη ημερα υμεις γνωσεσθε οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν²¹ ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν

ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου καγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον²² λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω²³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα²⁴ ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων²⁶ ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν εγω²⁷ ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω²⁸ ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μειζων μου εστιν²⁹ και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε³⁰ ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν³¹ αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθως εντολην εδωκεν μοι ο πατηρ ουτως ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν² παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα καρπον πλειονα φερη³ ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν⁴ μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε⁵ εγω ειμι η αμπελος υμεις τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν⁶ εαν μη τις μενη εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε και γενησεται υμιν⁸ εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενηθε εμοι μαθηται⁹ καθως ηγαπησεν με ο πατηρ καγω υμας ηγαπησα μεινατε εν τη αγαπη τη εμη¹⁰ εαν τας εντολας μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθως εγω του πατρος τας εντολας τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη¹¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη¹² αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας¹³ μειζονα ταυτης αγαπηνη ουδεις εχει ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου¹⁴ υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε ο εγω εντελλομαι υμιν¹⁵ ουκετι λεγω υμας δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμας δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν¹⁶ ουχ υμεις με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρ-

πον φερητε και ο καρπος υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ταυτα εντελομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλους ¹⁸ει ο κοσμος υμας μισει γινωσκετε οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμος αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμας ο κοσμος ²⁰μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμας διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν ²¹αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις υμας δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμφαντα με ²²ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχουσαν νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων ²³ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοις α ουδεις αλλος εποιησεν αμαρτιαν ουκ ειχουσαν νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶οταν ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμφω υμιν παρα του πατρος το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται εκεινος μαρτυρησει περι εμου ²⁷και υμεις δε μαρτυρειτε οτι απ αρχης μετ εμου εστε

16 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε ²αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας [υμας] δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην ⁵νυν δε υπαγω προς τον πεμφαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεις ⁶αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν ⁷αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ μη απελθω ο παρακλητος ου μη ελθη προς υμας εαν δε πορευθω πεμφω αυτον προς υμας ⁸και ελθων εκεινος ελεγχξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως ⁹περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε ¹⁰περι δικαιοσυνης δε οτι προς τον πατερα υπαγω και ουκετι θεωρειτε με ¹¹περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται ¹²ετι πολλα εχω υμιν λεγειν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι ¹³οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις την αληθειαν πασαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα ακουει λαλησει και τα ερχομενα αναγγελοι υμιν ¹⁴εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου λημφεται και αναγγελοι υμιν ¹⁵παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελοι υμιν ¹⁶μικρον και ουκετι θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ¹⁷ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι υπαγω προς τον πατερα ¹⁸ελεγον ουν τι εστιν τουτο ο λεγει μικρον ουκ οιδαμεν [τι λαλει] ¹⁹εγνω

ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με ²⁰αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται ²¹η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον ²²και υμεις ουν νυν μεν λυπην εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αρει αφ υμων ²³και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν αν τι αιτησητε τον πατερα δωσει υμιν εν τω ονοματι μου ²⁴εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και λημψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη ²⁵ταυτα εν παροιμιαις λελαληκα υμιν ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαις λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν ²⁶εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων ²⁷αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του πατρος εξηλθον ²⁸εξηλθον εκ του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα ²⁹λεγουσιν οι μαθηται αυτοι οδε νυν εν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις ³⁰νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρειαν εχεις ινα τις σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες ³¹απεκριθη αυτοις ιησους αρτι πιστευετε ³²ιδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν ³³ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17 ταυτα ελαλησεν ιησους και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα ο υιος δοξαση σε ²καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον ³αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον ⁴εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας ο δεδωκας μοι ινα ποιησω ⁵και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι ⁶εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου σοι ησαν καμοι αυτους εδωκας και τον λογον σου τετηρηκαν ⁷νυν εγνωκαν οτι παντα οσα εδωκας μοι παρα σου εισιν ⁸οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας ⁹εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν ¹⁰και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις ¹¹και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και αυτοι εν τω κοσμω εισιν καγω

προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις ¹²οτε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι και εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη ¹³νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις ¹⁴εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁵ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου ¹⁶εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁷αγιασον αυτους εν τη αληθεια ο λογος ο σος αληθεια εστιν ¹⁸καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον ¹⁹και υπερ αυτων [εγω] αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια ²⁰ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε ²¹ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατηρ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευη οτι συ με απεστειλας ²²καγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν ²³εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας ²⁴πατηρ ο δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου ²⁵πατηρ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας ²⁶και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18 ταυτα ειπων ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου ²ηρδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ³ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερευων και [εκ] των φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φωνων και λαμπαδων και οπλων ⁴ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξηλθεν και λεγει αυτοις τινα ζητειτε ⁵απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων ⁶ως ουν ειπεν αυτοις εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσαν χαμαι ⁷παλιν ουν ετηρωτησεν αυτους τινα ζητειτε οι δε ειπαν ιησουν τον ναζωραιον ⁸απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφερε τουτους υπαγειν ⁹ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδεν ¹⁰σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλικυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερευως δουλων και απεκοψεν αυτου το ωταριον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος ¹¹ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το

ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ¹²η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον ¹³και ηγαγον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου ¹⁴ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν υπερ του λαου ¹⁵ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και αλλος μαθητης ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερευως ¹⁶ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο γνωστος του αρχιερευως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ¹⁷λεγει ουν τω πετρω η παιδισκη η θυρωρος μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι ¹⁸ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικωτες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και ο πετρος μετ αυτων εστως και θερμαινομενος ¹⁹ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ²⁰απεκριθη αυτω ιησους εγω παρρησια λελαληκα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντες οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν ²¹τι με ερωτας ερωτησον τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ²²ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκως των υπηρετων εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει ²³απεκριθη αυτω ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις ²⁴απεστειλεν ουν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα ²⁵ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο εκεινος και ειπεν ουκ ειμι ²⁶λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερευως συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ²⁷παλιν ουν ηρνησατο πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ²⁸αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα ²⁹εξηλθεν ουν ο πιλατος εξω προς αυτους και φησιν τινα κατηγοριαν φερετε του ανθρωπου τουτου ³⁰απεκριθησαν και ειπαν αυτω ει μη ην ουτος κακων ποιων ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ³¹ειπεν ουν αυτοις πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδεν ³²ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν ³³εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁴απεκριθη ιησους απο σεαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι ειπον σοι περι εμου ³⁵απεκριθη ο πιλατος μητι εγω ιουδαιος ειμι το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησας ³⁶απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμην ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμην οι υπηρεται οι εμοι ηγωνιζοντο αν ινα μη παραδοθω τοις

ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν ³⁷ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη [ο] ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης ³⁸λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν ευρισκω εν αυτω αιτιαν ³⁹εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα απολυσω υμιν [εν] τω πασχα βουλεσθε ουν απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ⁴⁰εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

19τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν ²και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον ³και ηρχοντο προς αυτον και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουσαν αυτω ραπισματα ⁴και εξηλθεν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ⁵εξηλθεν ουν [ο] ιησους εξω φρων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδου ο ανθρωπος ⁶οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουκ ευρισκω εν αυτω αιτιαν ⁷απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον οφειλει αποθανειν οτι υιον θεου εαυτον εποιησεν ⁸οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη ⁹και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω ¹⁰λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω απολυσαι σε και εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε ¹¹απεκριθη αυτω ιησους ουκ ειχες εξουσιαν κατ εμου ουδεμιαν ει μη ην δεδομενον σοι ανωθεν δια τουτο ο παραδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει ¹²εκ τουτου ο πιλατος εζητει απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραυγασαν λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι ¹³ο ουν πιλατος ακουσας των λογων τουτων ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα ¹⁴ην δε παρασκευη του πασχα ωρα ην ως εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων ¹⁵εκραυγασαν ουν εκεινοι αρων αρων σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα ¹⁶τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον ουν τον ιησουν ¹⁷και βασταζων εαυτω τον σταυρον εξηλθεν εις τον λεγομενον κρانيου τοπον ο λεγεται εβραιστι γολγοθα ¹⁸οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν ¹⁹εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους

ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁰τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ρωμαιοστι ελληνιστι ²¹ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς των ιουδαιων ειμι ²²απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα ²³οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου ²⁴ειπαν ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν ²⁵ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη ²⁶ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι γυναι ιδε ο υιος σου ²⁷ειτα λεγει τω μαθητη ιδε η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια ²⁸μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι ηδη παντα τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω ²⁹σκευος εκειτο οξους μεστον σπογγον ουν μεστον του οξους υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι ³⁰οτε ουν ελαβεν το οξος [ο] ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹οι ουν ιουδαιοι επει παρασκευη ην ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³²ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον ηδη αυτον τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴αλλ εις των στρατιωτων λογη αυτου την πλευραν ενυξεν και εξηλθεν ευθυσ αιμα και υδωρ ³⁵και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια και εκεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα και υμεις πιστευητε ³⁶εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστουν ου συντριβησεται αυτου ³⁷και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ απο αριμαθαιας ων μαθητης [του] ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου ³⁹ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον φερων ελιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον ⁴⁰ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν ⁴¹ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος ⁴²εκει ουν δια την παρασκευη των ιουδαιων οτι εγγυς ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20^η δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ²τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οιδαμεν που εθηκαν αυτον ³εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον ⁴ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον ⁵και παρακυφας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν ⁶ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁷και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον ⁸τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευεν ⁹ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ¹⁰απηλθον ουν παλιν προς αυτους οι μαθηται ¹¹μαρια δε εισηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον ¹²και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹³και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον ¹⁴ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν ¹⁵λεγει αυτη ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον καγω αυτον αρω ¹⁶λεγει αυτη ιησους μαριαμ στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραιστι ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε ¹⁷λεγει αυτη ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ¹⁸ερχεται μαριαμ η μαγδαληνη αγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ¹⁹ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ²⁰και τουτο ειπων εδειξεν και τας χειρας και την πλευραν αυτοις εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ²¹ειπεν ουν αυτοις [ο ιησους] παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας ²²και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον ²³αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφεωνται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται ²⁴θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ιησους ²⁵ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ²⁶και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν

εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος ²⁸απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου ²⁹λεγει αυτω [ο] ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ³⁰πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21^η μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως ²ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ⁴πρωιας δε ηδη γινομενης εστη ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁵λεγει ουν αυτοις ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁶ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληθους των ιχθυων ⁷λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηλων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ¹⁰λεγει αυτοις [ο] ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ανεβη ουν σιμων πετρος και ειλικυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹²λεγει αυτοις [ο] ιησους δευτε αριστησατε ουδεις ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ερχεται ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως ¹⁴τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ιησους τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων ¹⁵οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωαννου αγαπας με πλεον τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκη τα αρνια μου ¹⁶λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωαννου αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατια μου ¹⁷λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωαννου φιλεις με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεις με και ειπεν αυτω κυριε παντα συ οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ιη-

σους βοσκει τα προβατια μου ¹⁸αμην αμην λεγω σοι οτε ης νεωτερος εξωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες οταν δε γηρασης εκτενεις τας χειρας σου και αλλος ζωσει σε και οισει οπου ου θελεις ¹⁹τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰επιστραφεις ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στήθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδους σε ²¹τουτον ουν ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτος δε τι ²²λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε συ μοι ακολουθει ²³εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει ουκ ειπεν δε αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι τι προς σε ²⁴ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και ο γραψας ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης αυτου η μαρτυρια εστιν ²⁵εστιν δε και αλλα πολλα α εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδ αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησειν τα γραφομενα βιβλια

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1 **Τ**ον μεν πρωτον λογον εποησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ιησους ποιειν τε και διδασκειν ²αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη ³οις και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσερακοντα οπτανόμενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου ⁴και συναλιζόμενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου ⁵οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε εν πνευματι βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας ⁶οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ ⁷ειπεν προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωνας χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια ⁸αλλα λημψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν] παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατος της γης ⁹και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρηθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων ¹⁰και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευόμενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρεισητησαν αυτοις εν εσθησει λευκαις ¹¹οι και ειπαν ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε βλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευόμενον εις τον ουρανον ¹²τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον ¹³και οτε εισηλθον εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιωαννης και ιακωβος και ανδρεας φιλιππος και θωμας βαρθολομαιος και μαθθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου ¹⁴ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και μαριαμ τη μητρι [του] ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου ¹⁵και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των αδελφων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσι ¹⁶ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν ιησουν ¹⁷οτι κατηριθμημενος ην εν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης ¹⁸ουτος μεν

ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγγνα αυτου ¹⁹και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη διαλεκτω αυτων ακελδαμαχ τουτ εστιν χωριον αιματος ²⁰γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος ²¹δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους ²²αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ης ανελημφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου συν ημιν γενεσθαι ενα τουτων ²³και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαββαν ος επεκληθη ιουστος και μαθθιαν ²⁴και προσευξαμενοι ειπαν συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα ²⁵λαβειν τον τοπον της διακονιας ταυτης και αποστολης αφ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον ²⁶και εδωκαν κληρους αυτοις και επεσεν ο κληρος επι μαθθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2 **Κ**αι εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν παντες ομου επι το αυτο ²και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι ³και ωφθησαν αυτοις διαμεριζόμενα γλωσσαι ωσει πυρος και εκαθισεν εφ ενα εκαστον αυτων ⁴και επληθησαν παντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις ⁵ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον ⁶γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουσεν εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων ⁷εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες ουχι ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι ⁸και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν ⁹παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ¹⁰φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι ¹¹κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου ¹²εξισταντο

δε παντες και διηπορουντο αλλος προς αλλον λεγοντες τι θελει τουτο ειναι ¹³ετεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν ¹⁴σταθεις δε ο πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ παντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωπισασθε τα ρηματα μου ¹⁵ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας ¹⁶αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁷και εσται εν ταις εσχαταις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνιοις ενυπνιασθησονται ¹⁸και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν ¹⁹και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ²⁰ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹και εσται πας ος εαν επικαλεσθαι το ονομα κυριου σωθησεται ²²ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα αποδεδειγμενον απο του θεου εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οις εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθως αυτοι οιδατε ²³τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον δια χειρος ανομων προσπηξαντες ανειλατε ²⁴ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προορωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶δια τουτο ηυφρανθη μου η καρδια και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρχ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁷οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου ²⁹ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης ³⁰προφητης ουν υπαρχων και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου καθισαι επι τον θρονον αυτου ³¹προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ουτε εγκατελειφθη εις αδην ουτε η σαρχ αυτου ειδεν διαφθοραν ³²τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες ³³τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του πνευματος του αγιου λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο υμεις [και] βλεπετε και ακουετε ³⁴ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τους ουρανους λεγει δε αυτος ειπεν κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον αυτον και χριστον εποιησεν ο θεος τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε ³⁷ακουσαντες δε κατενυγησαν την καρδιαν ειπον τε προς

τον πετρον και τους λοιπους αποστολους τι ποιησωμεν ανδρες αδελφοι ³⁸πετρος δε προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων εν τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν των αμαρτιων υμων και λημψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος ³⁹υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσθαι κυριος ο θεος ημων ⁴⁰ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρατο και παρεκαλει αυτους λεγων σωθητε απο της γενεας της σχολιας ταυτης ⁴¹οι μεν ουν αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν εν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλια ⁴²ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις ⁴³εγινετο δε παση ψυχη φοβος πολλα δε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο ⁴⁴παντες δε οι πιστευσαντες επι το αυτο ειχον απαντα κοινα ⁴⁵και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ⁴⁶καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας ⁴⁷αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν επι το αυτο

3πετρος δε και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην ²και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον ³ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν ⁴ατενισας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημας ⁵ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν ⁶ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου περιπατει ⁷και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον παραχρημα δε εστερεωθησαν αι βασεις αυτου και τα σφυδρα ⁸και εξαλλομενος εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιωνων τον θεον ⁹και ειδεν πας ο λαος αυτον περιπατουντα και αινουντα τον θεον ¹⁰επεγινωσκον δε αυτον οτι ουτος ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω ¹¹κρατουντος δε αυτου τον πετρον και τον ιωαννην συνεδραμεν πας ο λαος προς αυτους επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι ¹²ιδων δε ο πετρος απεκρινατο προς τον λαον ανδρες ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον ¹³ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεος των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε κατα προσωπον πιλατου κριναντος εκεινου απολυειν ¹⁴υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνη-

σασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν ¹⁵τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν ¹⁶και τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων ¹⁷και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων ¹⁸ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων παθειν τον χριστον αυτου επληρωσεν ουτως ¹⁹μετανοησατε ουν και επιστρεψατε προς το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτίας [3 20] οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου ²⁰και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν ²¹ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος των αγιων απ αιωνος αυτου προφητων ²²μωυσης μεν ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος εκ των αδελφων υμων ως εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας ²³εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολθρευθησεται εκ του λαου ²⁴και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας ²⁵υμεις εστε οι υιοι των προφητων και της διαθηκης ης ο θεος διεθετο προς τους πατερας υμων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης ²⁶υμιν πρωτον αναστησας ο θεος τον παιδα αυτου απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων [υμων]

4 ελαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι αρχιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι ²διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων ³και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη ⁴πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη αριθμος των ανδρων ως χιλιαδες πεντε ⁵εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις εν ιερουσαλημ ⁶και αννας ο αρχιερευς και καιαφας και ιωαννης και αλεξανδρος και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου ⁷και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις ⁸τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι ⁹ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι ουτος σεσωσται ¹⁰γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης ¹¹ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας ¹²και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουδε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον

ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας ¹³θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν ¹⁴τον τε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν ¹⁵κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους ¹⁶λεγοντες τι ποιησωμεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνεισθαι ¹⁷αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλησωμεθα αυτοις μηκει λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων ¹⁸και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι [του] ιησου ¹⁹ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες ειπον προς αυτους ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε ²⁰ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδαμεν και ηκουσαμεν μη λαλειν ²¹οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι ²²ετων γαρ ην πλειωνων τεσσερακοντα ο ανθρωπος εφον γεγονει το σημειον τουτο της ιασεως ²³απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν ²⁴οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπαν δεσποτα συ ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ²⁵ο του πατρος ημων δια πνευματος αγιου στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινατι εφρουαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα ²⁶παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου ²⁷συνηχθησαν γαρ επ αληθειας εν τη πολει ταυτη επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ ²⁸ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη προωρισεν γενεσθαι ²⁹και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων καιδος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου ³⁰εν τω την χειρα εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες του αγιου πνευματος και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας ³²του δε πληθους των πιστευσαντων ην καρδια και ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις παντα κοινα ³³και δυναμει μεγαλη απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι του κυριου ιησου της αναστασεως χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους ³⁴ουδε γαρ ενδεης τις ην εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων ³⁵και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδετο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν ³⁶ιωσηφ δε ο επικληθεις βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενος υιος πα-

ρακλήσεως λειψίτης κυπριος τω γενει³⁷ υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5 ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα² και ενοςφισατο απο της τιμης συνειδυιης και της γυναικος και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν³ ειπεν δε ο πετρος ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου φευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοςφισασθαι απο της τιμης του χωριου⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω⁵ ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν⁷ εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν⁸ απεκριθη δε προς αυτην πετρος ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου⁹ ο δε πετρος προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε¹⁰ επεσεν δε παραχρημα προς τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης¹¹ και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω και ησαν ομοθυμαδον παντες εν τη στοα σολομωντος¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυεν αυτους ο λαος¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων¹⁵ ωστε και εις τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλιναριων και κραβαττων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιασει τινι αυτων¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπειοντο απαντες¹⁷ αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου¹⁸ και επεβαλον τας χειρας επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια¹⁹ αγγελος δε κυριου δια νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν²⁰ πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης²¹ ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εις το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους²² οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουκ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν²³ λεγοντες οτι το δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας επι των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν²⁴ ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο

τε στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο²⁵ παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον μη λιθασθωσιν²⁷ αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς²⁸ λεγων παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτου και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου²⁹ αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπαν πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις³⁰ ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου³¹ τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου [του] δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων³² και ημεις εσμεν μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω³³ οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλοντο ανελειν αυτους³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τους ανθρωπους ποιησαι³⁵ ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων εινα ινα εαυτον ω προσεκληθη ανδρων αριθμος ως τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν³⁸ και [τα] νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και αφετε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο καταλυθησεται³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασεσθε καταλυσαι αυτους μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε⁴⁰ επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι κατηξιωθησαν υπερ του ονοματος ατιμασθηναι⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι τον χριστον ιησουν

6 εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις³ επισκεψασθε δε αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος και σοφιας ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερομεν

⁵ και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρη πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια ⁶ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας ⁷και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει ⁸στεφανος δε πληρης χαριτος και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω ¹⁰και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημια εις μωυσην και τον θεον ¹²συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον ¹³εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται λαλων ρηματα κατα του τοπου του αγιου [τουτου] και του νομου ¹⁴ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη α παρεδωκεν ημιν μωυσης ¹⁵και ατενισαντες εις αυτον παντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7 ειπεν δε ο αρχιερευς ει ταυτα ουτως εχει ²ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γης σου και της συγγενειας σου και δευρο εις την γην ην αν σοι δειξω ⁴τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε ⁵και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου ⁶ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια ⁷και το εθνος ω εαν δουλευσουσιν κρινω εγω ο θεος ειπεν και μετα ταυτα εξελευσονται και λαιτρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ισαακ τον ιακωβ και ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας ⁹και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου ¹⁰και εξειλατο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλευς αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ηλθεν δε λιμος επ ολην την αιγυπτον και χαναν και θλιψις μεγαλη και ουχ ηυρισκον χορτασματα οι πατερες ημων

¹²ακουσας δε ιακωβ οντα σιτια εις αιγυπτον εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον ¹³και εν τω δευτερω εγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος ιωσηφ ¹⁴αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο ιακωβ τον πατερα αυτου και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε ¹⁵κατεβη δε ιακωβ [εις αιγυπτον] και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων ¹⁶και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ω ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμμωρ εν συχημ ¹⁷καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμολογησεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸αχρις ου ανεστη βασιλευς ετερος επ αιγυπτον ος ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας του ποιειν τα βρεφη εκθητα αυτων εις το μη ζωογονεισθαι ²⁰εν ω καιρω εγεννηθη μωυσης και ην αστειος τω θεω ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος ²¹εκτεθεντος δε αυτου ανειλατο αυτον η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον ²²και επαιδευθη μωυσης παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις αυτου ²³ως δε επληρουτο αυτω τεσσερακονταετης χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ ²⁴και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον ²⁵ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν σωτηριαν αυτοις οι δε ου συνηκαν ²⁶τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε ινατι αδικειτε αλληλους ²⁷ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημων ²⁸μη ανελιν με συ θελεις ον τροπον ανειλες εχθες τον αιγυπτιον ²⁹εφυγεν δε μωυσης εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιους δυο ³⁰και πληρωθεντων ετων τεσσερακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος εν φλογι πυρος βατου ³¹ο δε μωυσης ιδων εθαυμασεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου ³²εγω ο θεος των πατερων σου ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εντρομος δε γενομενος μωυσης ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ ω εστηκας γη αγια εστιν ³⁴ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτου ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον ³⁵τουτον τον μωυσην ον ηρνησαντο ειποντες τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος και αρχοντα και λυτρωτην απεσταλκεν συν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω ³⁶ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν τη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσερακοντα ³⁷ουτος εστιν ο μωυσης ο ειπας τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει ο θεος εκ των αδελφων υμων ως εμε ³⁸ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη

ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογια ζωντα δουναι υμιν ³⁹ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλα απωσαντο και εστραφησαν εν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι εγενετο αυτω ⁴¹και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴²εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτοις λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιαις προσηνεγκατε μοι ετη τεσσερακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴³και ανελαβετε την σκηνην του μολχ και το αστρον του θεου ρομφα τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επκεινα βαβυλωνος ⁴⁴η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωυση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ ⁴⁶ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ ⁴⁷σολομων δε οικοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸αλλ ουχ ο υπιστος εν χειροποιητοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει ⁴⁹ο ουρανος μοι θρονος και η γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου ⁵⁰ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα ⁵¹σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιαις και τοις ωσιν υμεις αι εν τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ως οι πατερες υμων και υμεις ⁵²τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεχτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις εγενεσθε ⁵³οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον ⁵⁵υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους διηνοιγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵⁹και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξααι το πνευμα μου ⁶⁰θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις ταυτην την αμαρτιαν και τουτο ειπων εκοιμηθη

8σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες [δε] διεσπαρησαν

κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων ²συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαν κοπετον μεγαν επ αυτω ³σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην ⁴οι μεν ουν διασπαρηντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵φιλιππος δε κατελθων εις την πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον ⁶προσειchon δε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει ⁷πολλοι γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν ⁸εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη ⁹ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν ¹⁰ω προσειchon παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η καλουμενη μεγαλη ¹¹προσειchon δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτοις ¹²οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες ¹³ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο ¹⁴ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους πετρον και ιωαννην ¹⁵οιτινες καταβαντες προσημυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ουδεπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του κυριου ιησου ¹⁷τοτε επετιθεσαν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸ιδων δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα προσηνεγκεν αυτοις χρηματα ¹⁹λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι ²¹ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι του θεου ²²μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του κυριου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου ²³εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα ²⁴αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον εις ιεροσολυμα πολλας τε κωμας των σαμαριτων ευηγγελιζοντο ²⁶αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημος ²⁷και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλισσης αιθιοπων ος ην επι πασης της γαζης αυτης [ος] εληλυθει προσκυνη-

σων εις ιερουσαλημ ²⁸ην δε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν ²⁹ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω ³⁰προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν τον προφητην και ειπεν αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις ³¹ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τις οδηγησει με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω ³²η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου ³³εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γεγεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου ³⁴αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινος ο προφητης λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινος ³⁵ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν ³⁶ως δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχος ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι ^{37,38}και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος και εβαπτισεν αυτον ³⁹οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων ⁴⁰φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει ²ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ ³εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω εξαιφνης τε αυτον περιηστραψεν φως εκ του ουρανου ⁴και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁵ειπεν δε τις ει κυριε ο δε εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ⁶αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν ⁷οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισητηκισαν ενεοι ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες ⁸ηγερθη δε σαυλος απο της γης ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον ⁹και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν ¹⁰ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον εν οραματι ο κυριος ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε ¹¹ο δε κυριος προς αυτον αναστα πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ¹²και ειδεν ανδρα [εν οραματι] ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας] χειρας οπως αναβλεψη ¹³απεκριθη δε ανανιας κυριε ηκουσα απο πολλων περι του ανδρος τουτου οσα κακα τοις αγιοις σου εποιησεν εν ιερουσαλημ ¹⁴και ωδε

χει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου ¹⁵ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον [των] εθνων τε και βασιλεων υιων τε ισραηλ ¹⁶εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν ¹⁷απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψης και πλησθης πνευματος αγιου ¹⁸και ευθεως απεπεσαν αυτου απο των οφθαλμων ως λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη ¹⁹και λαβων τροφην ενισχυθη εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας ²⁰και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον ιησουν οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ²¹εξιستانτο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις ²²σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος ²³ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελαιν αυτον ²⁴εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουντο δε και τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν ²⁵λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους καθηκαν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι ²⁶παραγενομενος δε εις ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης ²⁷βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι ιησου ²⁸και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εις ιερουσαλημ παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ²⁹ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν ανελαιν αυτον ³⁰επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ³¹η μεν ουν εκκλησια καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχεν ειρηνην οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνετο ³²εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδα ³³ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι αινεαν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαττου ος ην παραλελυμενος ³⁴και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεως ανεστη ³⁵και ειδαν αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδα και τον σαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον ³⁶εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης εργαων αγαθων και ελεημοσυνων ων εποιει ³⁷εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε εθηκαν εν υπερω ³⁸εγγυς δε ουσης λυδδας τη

ιοππη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησης διελθειν εως ημων ³⁹ αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων ουσα η δορκας ⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και θεις τα γονατα προσηξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴¹ δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολης ιοππης και επιστευσαν πολλοι επι τον κυριον ⁴³ εγενετο δε ημερας ικανας μειναι εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10 ανηρ δε τις εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης ² ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος ³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν του θεου ⁵ και νυν πεμφον ανδρας εις ιοπτην και μεταπεμφθαι σιμωνα τινα ος επικαλειται πετρος ⁶ ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ⁷ ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω φωνησας δυο των οικετων και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω ⁸ και εξηγησαμενος απαντα αυτοις απεστειλεν αυτους εις την ιοπτην ⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰ εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε αυτων εγενετο επ αυτον εκστασις ¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενον επι της γης ¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και ερπετα της γης και πετεινα του ουρανου ¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ ο δε πετρος ειπεν μηδαμως κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον ¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρις και ευθυσ ανελημφθη το σκευος εις τον ουρανον ¹⁷ ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸ και φωνησαντες επυθοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται ¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν το πνευμα ιδου ανδρες δυο ζητουντες σε ²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος οτι εγω απεσταλκα αυτους

²¹ καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε ²² οι δε ειπαν κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³ εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω ²⁴ τη δε επαυριον εισηλθεν εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους ²⁵ ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν ²⁶ ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων αναστηθι και εγω αυτος ανθρωπος ειμι ²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθотας πολλους ²⁸ εφη τε προς αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω καμοι ο θεος εδειξεν μηδεν κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹ διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμφασθε με ³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην την ενατην προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³² πεμφον ουν εις ιοπτην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ³³ εξ αυτης ουν επεμψα προς σε συ τε καλως εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου ³⁴ ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο θεος ³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν ³⁶ τον λογον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος ³⁷ υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης ³⁸ ιησουν τον απο ναζαρεθ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου ³⁹ και ημεις μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και ιερουσαλημ ον και ανειλαν κρεμασαντες επι ξυλου ⁴⁰ τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων ⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον

πιστευοντα εις αυτον ⁴⁴ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον ⁴⁵και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οι συνηλθαν τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του πνευματος του αγιου εκκεχεται ⁴⁶ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη πετρος ⁴⁷μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον ως και ημεις ⁴⁸προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι ιησου χριστου βαπτισθηναι τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ²οτε δε ανεβη πετρος εις ιερουσαλημ διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης ³λεγοντες οτι εισηλθεν προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας και συνεφαγεν αυτοις ⁴αρξαμενος δε πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων ⁵εγω ημην εν πολει ιοπηη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αρχις εμου ⁶εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ηκουσα δε και φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε ⁸ειπον δε μηδαμως κυριε οτι κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου ⁹απεκριθη δε εκ δευτερου φωνη εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁰τουτο δε εγενετο επι τρις και ανεσπασθη παλιν απαντα εις τον ουρανον ¹¹και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημεν απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με ¹²ειπεν δε το πνευμα μοι συνελθειν αυτοις μηδεν διακριναντα ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος ¹³απηγγειλεν δε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθηντα και ειποντα αποστειλον εις ιοπηην και μεταπεμφαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ¹⁴ος λαλησει ρηματα προς σε εν οις σωθηση συ και πας ο οικος σου ¹⁵εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη ¹⁶εμνησθην δε του ρηματος του κυριου ως ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισαν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ¹⁷ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον ¹⁸ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξασαν τον θεον λεγοντες αρα και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εις ζωην εδωκεν ¹⁹οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις ²⁰ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες ελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν και προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν ²¹και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος ο πιστευσας

επεστρεψεν επι τον κυριον ²²ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της ουσης εν ιερουσαλημ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν εως αντιοχειας ²³ος παραγενομενος και ιδων την χαριν την του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν [εν] τω κυριω ²⁴οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω ²⁵εξηλθεν δε εις ταρσον αναζητησαι σαυλον ²⁶και ευρων ηγαγεν εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτοις και ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτως εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους ²⁷εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν ²⁸αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημαινεν δια του πνευματος λιμον μεγαλην μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην ητις εγενετο επι κλαυδιου ²⁹των δε μαθητων καθως εμπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμφαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις ³⁰ο και εποησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου

12 κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας ²ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρη ³ιδων δε οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε ημεραι των αζυμων ⁴ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ⁵ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενωσ γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον περι αυτου ⁶οτε δε ημελλεν προσαγαγειν αυτον ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσειν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην ⁷και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμφεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσαν αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων ⁸ειπεν δε ο αγγελος προς αυτον ζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποηησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι ⁹και εξελθων ηκολουθει και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν ¹⁰διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτεραν ηλθαν επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιγη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου ¹¹και ο πετρος εν εαυτω γενομενος ειπεν νυν οιδα αληθως οτι εξαπεστειλεν ο κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλατο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων ¹²συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν της μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³κρουσαντος δε αυτου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη

¹⁴και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος ¹⁵οι δε προς αυτην ειπαν μαινη η δε διισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελος εστιν αυτου ¹⁶ο δε πετρος επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδαν αυτον και εξεστησαν ¹⁷κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης ειπεν τε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον ¹⁸γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετρος εγενετο ¹⁹ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι και καταλθων απο της ιουδαιας εις καισαρειαν διετριβεν ²⁰ην δε θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην δια το τρεφεισθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης ²¹τακτη δε ημερα [ο] ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους ²²ο δε δημοσ επεφωνει θεου φωνη και ουκ ανθρωπου ²³παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω και γενομενος σκωληκοβρωτος εξεψυξεν ²⁴ο δε λογος του κυριου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13ησαν δε εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ και λουκιος ο κυρηναιος μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος ²λειτουργοι των αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα ³το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους ⁴τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν ⁵αυτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του αγιου πνευματος κατηλθον εις σελευκειαν εκειθεν τε απεπλευσαν εις κυπρον ⁶και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαίς των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁷διελθοντες δε ολην την νησον αχρι παφου ευρον ανδρα τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησους ⁸ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτος προσκαλεσαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁹ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως ¹⁰σαυλος δε ο και παυλος πλησθεις πνευματος αγιου ατενισας εις αυτον ¹¹ειπεν ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους του κυριου τας ευθειας ¹²και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεσεν επ αυτον αχλυσ

και σκοτος και περιαγων εζητει χειραγωγους ¹²τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπληροσσομενος επι τη διδαχη του κυριου ¹³αναχθεντες δε απο της παφου οι περι παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα ¹⁴αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν την πσιδιαν και ελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει τις εστιν εν υμιν λογος παρακλησεως προς τον λαον λεγετε ¹⁶αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτου και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω ¹⁹καθελων εθνη επτα εν γη χαναν κατεκληρονομησεν την γην αυτων ²⁰ως ετεσιν τετρακοσιοις και πενηκοντα και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ προφητου ²¹κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κικ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα ²²και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον δαυιδ αυτοις εις βασιλεα ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσα [ανδρα] κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηρα ιησουν ²⁴προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ ²⁵ως δε επληρου ιωαννης τον δρομον ελεγεν τι εμε υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ανδρες αδελφοι υιοι γενοους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον ημιν ο λογος της σωτηριας ταυτης εξαπεσταλη ²⁷οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγιγνωσκομενας κριναντες επληρωσαν ²⁸και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον ²⁹ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον ³⁰ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ³¹ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες [νυν] εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον ³²και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην [13 33] οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις ημων αναστησας ιησουν ³³ως και εν τω ψαλμω γεγραπται τω δευτερω υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ³⁴οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα ³⁵διοτι και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ³⁶δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πα-

τερας αυτου και ειδεν διαφθοραν ³⁷ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ³⁸γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται ³⁹και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν νομω μωυσεως δικαιοθηναι [13 39] εν τουτω πας ο πιστευων δικαιουται ⁴⁰βλεπετε ουν μη επεληθη το ειρημενον εν τοις προφηταις ⁴¹ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εργαζομαι εγω εν ταις ημεραις υμων εργον ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται υμιν ⁴²εξιοντων δε αυτων παρεκαλουν εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ταυτα ⁴³λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες αυτοις επειθον αυτοις προσμενειν τη χαριτι του θεου ⁴⁴τω δε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχη ακουσαι τον λογον του θεου ⁴⁵ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο παυλου λαλουμενοις βλασφημουντες ⁴⁶παρρησιασαμενοι τε ο παυλος και ο βαρναβας ειπαν υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη απωθεισθε αυτον και ουκ αξιους κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ⁴⁷ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ⁴⁸ακουοντα δε τα εθνη εχαιρον και εδοξαζον τον λογον του θεου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον ⁴⁹διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας ⁵⁰οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας τας ευσημονας και τους πρωτους της πολεως και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και βαρναβαν και εξεβαλον αυτοις απο των οριων αυτων ⁵¹οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων επ αυτοις ηλθον εις ικονιον ⁵²οι τε μαθηται επληρουοντο χαρας και πνευματος αγιου

14εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος ²οι δε απειθησαντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων ³ικανον ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴εσχισθη δε το πληθος της πολεως και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις ⁵ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτοις ⁶συνιδοντες καταφυγον εις τας πολεις της λυκαονιας λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷κακει ευαγγελιζομενοι ησαν ⁸και τις ανηρ αδυνατος εν λυστροις τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου ος ουδεποτε περιεπατησεν ⁹ουτος ηκουεν του παυλου λαλουντος ος ατενισας αυτω και ιδων οτι εχει πιστιν του σωθηναι ¹⁰ειπεν μεγαλη φωνη αναστηθι επι τους ποδας σου ορθος και

ηλατο και περιεπατει ¹¹οι τε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν παυλος επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποις κατεβησαν προς ημας ¹²εκαλουν τε τον βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτος ην ο ηγουμενος του λογου ¹³ο τε ιερευς του διος του οντος προ της πολεως ταυρους και στεμματα επι τους πυλωνας ενεγκας συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβας και παυλος διαρρηξαντες τα ιματια εαυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες ¹⁵και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι θεον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις εισαεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων ¹⁷καιτοι ουκ αμαρτυρον αυτον αφηκεν αγαθουργων ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιρους καρποφορους εμπιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων ¹⁸και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις ¹⁹επηλθαν δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως νομιζοντες αυτον τεθνηκεναι ²⁰κυκλωσαντων δε των μαθητων αυτον αναστας εισηλθεν εις την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην ²¹ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και εις ικονιον και [εις] αντιοχειαν ²²επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³χειροτονησαντες δε αυτοις κατ εκκλησιαν πρεσβυτερους προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοις τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²⁴και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις την παμφυλιαν ²⁵και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁶κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγελλον οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως ²⁸διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις

15και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτιμηθητε τω εθει τω μωυσεως ου δυνασθε σωθηναι ²γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτοις εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου ³οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την τε φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφη των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις ⁴παραγενομενοι δε εις ιεροσολυμα παρεδεχθησαν απο της εκκλησιας και των αποστολων και

των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων ⁵εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες λεγοντες οτι δει περιτεμνιν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεως ⁶συνηχθησαν τε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου ⁷πολλης δε ζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους ανδρες αδελφοι υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων εν υμιν εξελεξατο ο θεος δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁸και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους το πνευμα το αγιον καθως και ημιν ⁹και ουθεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων ¹⁰νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι ¹¹αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι ¹²εσιγησεν δε παν το πληθος και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹³μετα δε το σιγησαι αυτους απεκριθη ιακωβος λεγων ανδρες αδελφοι ακουσατε μου ¹⁴συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον τω ονοματι αυτου ¹⁵και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθως γεγραπται ¹⁶μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεστραμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην ¹⁷οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ποιων ταυτα ¹⁸γνωστα απ αιωνος ¹⁹διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον ²⁰αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και πνικτου και του αιματος ²¹μωυσης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγιωσκομενος ²²τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμφθαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις ²³γραψαντες δια χειρος αυτων οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν ²⁴επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων οις ου διεστειλαμεθα ²⁵εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις ανδρας πεμφθαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω ²⁶ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ²⁷απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα ²⁸εδοξεν γαρ τω πνευματι τω αγιω και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των επαναγκες ²⁹απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και

πνικτων και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευπραξετε ερωσθε ³⁰οι μεν ουν απολυθεντες κατηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην ³¹αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει ³²ιουδας τε και σιλας και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν ³³ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστειλαντας αυτους ³⁴35 παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου ³⁶μετα δε τινας ημερας ειπεν προς βαρναβαν παυλος επιστρεψαντες δη επισκεψομεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν ³⁷βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον ³⁸παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμβανειν τουτον ³⁹εγενετο δε παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του κυριου υπο των αδελφων ⁴¹διηρχετο δε την συριαν και [την] κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16κατηντησεν δε και εις δερβην και εις λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος ²ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων ³τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδεισαν γαρ απαντες οτι ελλην ο πατηρ αυτου υπηρχεν ⁴ως δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδosan αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και πρεσβυτερων των εν ιεροσολυμοις ⁵αι μεν ουν εκκλησιασαι εσπερευοντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν ⁶διηλθον δε την φρυγιαν και γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ελθοντες δε κατα την μυσιαν επειραζον εις την βιθυνιαν πορευθηναι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ιησου ⁸παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹και οραμα δια νυκτος τω παυλω ωφθη ανηρ μακεδων τις ην εστως και παρακαλων αυτον και λεγων διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ως δε το οραμα ειδεν ευθεως εζητησαμεν εξελθειν εις μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο θεος ευαγγελισασθαι αυτους ¹¹αναχθεντες ουν απο τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη δε επιουση εις νεαν πολιν ¹²κακειθεν εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος μακεδονιας πολις κολωνια ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας ¹³τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης παρα ποταμον ου ενομιζομεν προσευχην ειναι και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν ¹⁴και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος

διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο παυλου ¹⁵ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μενετε και παρεβιασατο ημας ¹⁶εγενετο δε πορευομενων ημων εις την προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνα υπαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης ματευομενη ¹⁷αυτη κατακολουθουσα [τω] παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υφιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν υμιν οδον σωτηριας ¹⁸τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεις δε παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας ²⁰και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπαν ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες ²¹και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν ²²και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν ²³πολλας δε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους ²⁴ος παραγγελιαν τοιαυτην λαβων εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας ησφαλισατο αυτων εις το ξυλον ²⁵κατα δε το μεσουικτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνου τον θεον επηκρωοντο δε αυτων οι δεσμοι ²⁶αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ηνεωχθησαν δε [παραχρημα] αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη ²⁷εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος την μαχαιραν ημελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπνευγεναι τους δεσμιους ²⁸εφωνησεν δε παυλος μεγαλη φωνη λεγων μηδεν πραξης σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε ²⁹αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και σιλα ³⁰και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω ³¹οι δε ειπαν πιστευσον επι τον κυριον ιησουν και σωθησιν συ και ο οικος σου ³²και ελαλησαν αυτω τον λογον του θεου συν πασιν τοις εν τη οικια αυτου ³³και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου απαντες παραχρημα ³⁴αναγαγων τε αυτους εις τον οικον παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιασατο πανοικει πεπιστευκως τω θεω ³⁵ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους ³⁶απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους προς τον παυλον οτι απεσταλκαν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη ³⁷ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας εβαλαν εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκ-

βαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξαγαγε- τωσαν ³⁸απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα εφοβηθησαν δε ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν ³⁹και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων απελθειν απο της πολεως ⁴⁰εξελθοντες δε απο της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες παρεκαλεσαν τους αδελφους και εξηλθαν

17διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και την απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην συναγωγή των ιουδαιων ²κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων ³διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ο ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και [τω] σιλα των τε σεβομενων ελληνων πληθος πολυ γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγοι ⁵ζηλωσαντες δε οι ιουδαιοι και προσλαβομενοι των αγοραιων ανδρας τινας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν και επισταντες τη οικια ιασονος εζητουν αυτους προαγαγειν εις τον δημον ⁶μη ευροντες δε αυτους εσυρον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας βωοντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουσιν βασιλεα ετερον λεγοντες ειναι ιησουν ⁸εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα ⁹και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰οι δε αδελφοι ευθεως δια νυκτος εξεπεμφσαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων απησσαν ¹¹ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας [το] καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφας ει εχοι ταυτα ουτως ¹²πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια καταγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες και ταρασσοντες τους οχλους ¹⁴ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την θαλασσαν υπεμειναν τε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει ¹⁵οι δε καθιστανοντες τον παυλον ηγαγον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τον τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησσαν ¹⁶εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγή τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγανοντας ¹⁸τινες δε και των επικουρειων και στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελι-

ζετο ¹⁹επιλαβομενοι δε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωσαι τις η καινη αυτη [η] υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωσαι τινα θελει ταυτα ειναι ²¹αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηγκαιρουν η λεγειν τι η ακουειν τι καινοτερον ²²σταθεις δε παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ο ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτο εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης υπαρχων κυριος ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοην και τα παντα ²⁶εποιησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος προσωπου της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιαις της κατοικιας αυτων ²⁷ζητειν τον θεον ει αρα γε φηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν ²⁹γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησεως ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον ³⁰τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν απαγγελλει τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν ³¹καθοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³²ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπαν ακουσομεθα σου περι τουτου και παλιν ³³ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οις και διονυσιος [ο] αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18μετα ταυτα χωρισθεις εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ²και ευρων τινα ιουδαιοι ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους απο της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ηργαζοντο ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη ⁴διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας ⁵ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω λογω ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι τον χριστον ιησουν ⁶αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι ⁷και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι τιτιου ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη

⁸χρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο ⁹ειπεν δε ο κυριος εν νυκτι δι οραματος τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησης ¹⁰διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη ¹¹εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου ¹²γαλλιωνος δε ανθυπατου οντος της αχαιας κατεπεστησαν οι ιουδαιοι ομοθυμαδον τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον ¹⁴μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ανεσχομην υμων ¹⁵ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷επιλαβομενοι δε παντες σωσθην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελεν ¹⁸ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανας τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος εν κεγχρεαις την κεφαλην ειχεν γαρ ευχηνην ¹⁹κατηντησεν δε εις εφεσον κακεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις ιουδαιοις ²⁰ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευσεν ²¹αλλα αποταξαμενος και ειπων παλιν ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου ²²και κατελθων εις καισαρειαν αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ²³και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν στηριζων παντας τους μαθητας ²⁴ιουδαιος δε τις απολλωσ ονοματι αλεξανδρευς τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ²⁵ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ²⁶ουτος τε ηρξατο παρηρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου πρισκιλλα και ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την οδον του θεου ²⁷βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος ²⁸ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρειν τινας μαθητας ²ειπεν τε προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε προς αυτον αλλ ουδ ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ειπεν τε εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπαν εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ειπεν δε παυλος ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω

λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον ιησουν ⁵ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶και επιθεντος αυτοις του παυλου χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητευον ⁷ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα ⁸εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνας τρεις διαλεγομενος και πειθων περι της βασιλειας του θεου ⁹ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου ¹⁰τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιουδαιους τε και ελληνας ¹¹δυναμεις τε ου τας τυχουσας ο θεος εποιει δια των χειρων παυλου ¹²ωστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι ¹³επεχειρησαν δε τινες και των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζω υμας τον ιησουν ον παυλος κηρυσσει ¹⁴ησαν δε τινος σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα υιοι τουτο ποιουντες ¹⁵αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις τον [μεν] ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεις δε τινες εστε ¹⁶και εφαλομενος ο ανθρωπος επ αυτους εν ω ην το πνευμα το πονηρον κατακυριευσας αμφοτερων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου ¹⁷τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου ¹⁸πολλοι τε των πεπιστευοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων ¹⁹ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε ²⁰ουτως κατα κρατος του κυριου ο λογος ηυξανεν και ισχυεν ²¹ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²²αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου ²⁴δημητριος γαρ τις ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους [αργυρους] αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις ουκ ολιγην εργασιαν ²⁵ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν εστιν ²⁶και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας

αρτεμιδος ιερων εις ουθεν λογισθηναι μελλειν τε και καθαιρεσθαι της μεγαλειοτητος αυτης ην ολη [η] ασια και [η] οικουμενη σεβεται ²⁸ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ²⁹και επλησθη η πολις της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου ³⁰παυλου δε βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμφαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³²αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκα συνεληλυθεισαν ³³εκ δε του οχλου συνεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴επιγνοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσει επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ³⁵καταστειλας δε τον οχλον ο γραμματευσ φησιν ανδρες εφεσιοι τις γαρ εστιν ανθρωπων ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν ³⁷ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον ημων ³⁸ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγονται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις ³⁹ει δε τι περαιτερω επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα αποδουναι λογον περι της συστροφης ταυτης ⁴¹και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον μεταπεμφαμενος ο παυλος τους μαθητας και παρακαλεσας ασπασαμενος εξηλθεν πορευεσθαι εις μακεδονιαν ²διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα ³ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης επιβουλης αυτω υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμης του υποστρεφειν δια μακεδονιας ⁴συνειπετο δε αυτω σωπατρος πυρρου βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχιος και τροφιμος ⁵ουτοι δε προσελθοντες εμενον ημας εν τρωαδι ⁶ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρις ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα ⁷εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων ημων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι ⁹καθεζομενος δε τις νεανιας ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεις απο του υπνου επεσεν

απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος ¹⁰καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαμβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹αναβας δε [και] κλασας τον αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρις αυγης ουτως εξηλθεν ¹²ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριως ¹³ημεις δε προελθοντες επι το πλοιοι ανηχθημεν επι την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ διατεταγμενος ην μελλων αυτος πεζευειν ¹⁴ως δε συνεβαλλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην ¹⁵κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηνητησαμεν αντικρυς χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον τη δε εχομενη ηλθομεν εις μιλητον ¹⁶κεκρικει γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ειη αυτω την ημεραν της πεντηκοστης γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷απο δε της μιλητου πεμφας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερους της εκκλησιας ¹⁸ως δε παρεγενοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επιστασθε απο πρωτης ημερας αφ ης επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνης και δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταις επιβουλαις των ιουδαιων ²⁰ως ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους ²¹διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις θεον μετανοιαν και πιστιν εις τον κυριον ημων ιησουν ²²και νυν ιδου δεδεμενος εγω τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα εμοι μη ειδως ²³πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν ²⁴αλλ ουδενος λογου ποιουμαι την ψυχην τιμιαν εμαυτω ως τελειωσω τον δρομον μου και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου ²⁵και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οις διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν ²⁶διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος εμιμ απο του αιματος παντων ²⁷ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι πασαν την βουλην του θεου υμιν ²⁸προσεχετε εαυτοις και παντι τω ποιμνιω εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους ποιμαινειν την εκκλησιαν του θεου ην περιεποιησατο δια του αιματος του ιδιου ²⁹εγω οίδα οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰και εξ υμων [αυτων] αναστησοντα ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω εαυτων ³¹διο γρηγορειτε μηνονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³²και τα νυν παρατιθεμαι υμας τω κυριω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω οικοδομησαι και δουναι την κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν ³³αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα ³⁴αυτοι γινωσχετε οτι ταις χρεiais μου και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν

αι χειρες αυται ³⁵παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν ³⁶και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο ³⁷ικανος δε κλαυθος εγενετο παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον ³⁸οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιοι

21ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κω τη δε εξης εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ²και ευροντες πλοιοι διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν ³αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηλθομεν εις τυρον εκεισε γαρ το πλοιοι ην αποφορτιζομενον τον γομον ⁴ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν εις ιεροσολυμα ⁵οτε δε εγενετο εξαρτισαι ημας τας ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εως εξω της πολεως και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι ⁶απησπασαμεθα αλληλους και ενεβημεν εις το πλοιοι εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ημεις δε τον πλον διανυσαντες απο τυρου κατηνητησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις ⁸τη δε επαυριον εξελθοντες ηλθομεν εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹τουτω δε ησαν θυγατερες τεσσαρες παρθενοι προφητευσαι ¹⁰επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδαιας προφητης ονοματι αγαβος ¹¹και ελθων προς ημας και αρας την ζωνην του παυλου δησας εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων ¹²ως δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ ¹³τοτε απεκριθη [ο] παυλος τι ποιειτε κλαιοντες και συνθροπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου ¹⁴μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες του κυριου το θελημα γινεσθω ¹⁵μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα ¹⁶συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγοντες παρ ω ξενισθωμεν μναςωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη ¹⁷γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ απεδεξατο ημας οι αδελφοι ¹⁸τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι ¹⁹και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της

διακονίας αυτού ²⁰οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον θεον ειπον τε αυτω θεωρεις αδελφε ποσαι μυριαδες εισιν εν τοις ιουδαιοις των πεπιστευοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν ²¹κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεις απο μωυσεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθεσιν περιπατειν ²²τι ουν εστιν παντως ακουσσονται οτι εληλυθας ²³τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες αφ εαυτων ²⁴τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησονται την κεφαλην και γνωσονται παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος φυλασσω τον νομον ²⁵περι δε των πεπιστευοτων εθνων ημεις απεστειλαμεν κριναντες φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και αιμα και πνικτον και πορνειαν ²⁶τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα ²⁷ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον επ αυτον τας χειρας ²⁸κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη διδασκων ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον ²⁹ησαν γαρ προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος ³⁰εκινήθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι ³¹ζητούντων τε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγχυννεται ιερουσαλημ ³²ος εξ αυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον ³³τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυθθανετο τις ειη και τι εστιν πεποιηκως ³⁴αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν εν τω οχλω μη δυναμενου δε αυτου γνωμαι το ασφαλες δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην ³⁵οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου ³⁶ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες αιρε αυτον ³⁷μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις ³⁸ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των σικαριων ³⁹ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευς της κιλικιας ουκ ασημου πολεως πολιτης δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον ⁴⁰επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι

τω λαω πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22 ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμας νυνη απολογιας ²ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν ³εγω ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον ⁴ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας ⁵ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον ιεροουσημην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραψαι φως ικανον περι εμε ⁷επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεις ⁸εγω δε απεκριθην τις ει κυριε ειπεν τε προς εμε εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις ⁹οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι ¹⁰ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι ¹¹ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον ¹²ανανιας δε τις ανηρ ευλαβης κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ελθων προς εμε και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον ¹⁴ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωμαι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου ¹⁵οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας ¹⁶και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου ¹⁷εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει ¹⁸και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου μαρτυριαν περι εμου ¹⁹καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε ²⁰και οτε εξεχυνετο το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων και φυλασσω τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²²ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γης τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην ²³κραυγαζοντων τε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴εκελευσεν ο χιλιαρχος εισαγεσθαι αυτον εις την πα-

ρεμβολήν ειπας μαστιξίν ανεταξέσθαι αυτον ινα επιγνώ δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω ²⁵ως δε προετειναν αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστώτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξείν ²⁶ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιαρχω απηγγειλεν λεγων τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν ²⁷προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι συ ρωμαιος ει ο δε εφη ναι ²⁸απεκριθη δε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταξειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι αυτον ην δεδεκως ³⁰τη δε επαυριον βουλομενος γνωμαι το ασφαλες το τι κατηγορειται υπο των ιουδαιων ελυσεν αυτον και εκελευσεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν το συνεδριον και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους

23ατενισας δε παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας ²ο δε αρχιερευς ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεος τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεις με τυπτεσθαι ⁴οι δε παρεστωτες ειπαν τον αρχιερεα του θεου λoidορεις ⁵εφη τε ο παυλος ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευς γεγραπται γαρ οτι αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως ⁶γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιος ειμι υιος φαρισαιων περι ελπίδος και αναστασεως νεκρων κρινομαι ⁷τουτο δε αυτου λαλουντος εγενετο στασις των φαρισαιων και σαδδουκαιων και εσχισθη το πληθος ⁸σαδδουκαιιοι γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μητε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντες τινες των γραμματεων του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος ¹⁰πολλης δε γινομενης στασεως φοβηθεις ο χιλιαρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν εις την παρεμβολην ¹¹τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν θαρσει ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτως σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ¹²γενομενης δε ημερας ποιησαντες συστροφην οι ιουδαιοι ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πιειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον ¹³ησαν δε πλειους τεσσερακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι ¹⁴οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπαν αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον ¹⁵νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπως καταγαγη αυτον εις υμας ως μελ-

λοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελιν αυτον ¹⁶ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ¹⁷προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ απαγγειλαι τι αυτω ¹⁸ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιος παυλος προσκαλεσαμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προς σε εχοντα τι λαλησαι σοι ¹⁹επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιαρχος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι ²⁰ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον παυλον καταγαγης εις το συνεδριον ως μελλων τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου ²¹συ ουν μη πεισθης αυτοις ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσερακοντα οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πιειν εως ου ανελωσιν αυτον και νυν εισιν ετοιμοι προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν ²²ο μεν ουν χιλιαρχος απελευσεν τον νεανισκον παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς εμε ²³και προσκαλεσαμενος τινας δυο των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους απο τριτης ωρας της νυκτος ²⁴κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσιν προς φηλικα τον ηγεμονα ²⁵γραφας επιστολην εχουσαν τον τυπον τουτον ²⁶κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν ²⁷τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναιρεισθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλαμην μαθων οτι ρωμαιος εστιν ²⁸βουλομενος τε επιγνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω [κατηγαγον εις το συνεδριον αυτων] ²⁹ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν δε αξιον θανατου η δεσμων εχοντα εγκλημα ³⁰μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα εσεσθαι εξαυτης επεμψα προς σε παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν προς αυτον επι σου ³¹οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια νυκτος εις την αντιπατριδα ³²τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην ³³οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω ³⁴αναγνους δε και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας ³⁵διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται κελυσας εν τω πραιτωριω του ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον

24μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς ανανιας μετα πρεσβυτερων τινων και ρητορος τερτυλλου τινος οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου ²κληθεντος δε [αυτου] ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων [24 3] πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και

διορθωμάτων γινόμενων τῷ ἔθνει τούτῳ δια τῆς σῆς προνοίας ³παντῆ τε καὶ πανταχοῦ αποδεχομεθα κρατίστε φηλιξ̄ μετα πάσης ευχαριστίας ⁴ἵνα δὲ μὴ ἐπι πλείον σε ἐγκοπτῶ παρακαλῶ ἀκουσαὶ σε ἡμῶν συντομῶς τῆ σῆ ἐπιεικεία ⁵εὐροντες γὰρ τὸν ἀνδρὰ τούτον λοιμὸν καὶ κινουντα στάσεις πασὶν τοῖς ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἰρέσεως ⁶ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπειράσεν βεβήλωσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν ⁷παρ οὐ δύνηση αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγῶναι ὡς ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ ⁸συνεπέθετο δὲ καὶ οἱ ἰουδαῖοι φασκόντες ταῦτα οὕτως εἶναι ⁹ἀπεκριθῆ τε ὁ παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνου λέγειν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος εὐθυμῶς τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογουμαι ¹⁰δυναμένου σου ἐπιγῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δώδεκα ἀφ ἧς ἀνεβῆν προσκυνήσων εἰς ἱεροσόλημ ¹¹καὶ οὐτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρον με πρὸς τινὰ διαλεγόμενον ἢ ἐπίστασιν ποιοῦντα ὄχλου οὐτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὐτε κατὰ τὴν πόλιν ¹²οὐδὲ παραστήσαι δύνανται σοὶ περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσιν μοι ¹³ὁμολογῶ δὲ τούτῳ σοὶ ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἰρέσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρὶ ὁθεὶ πιστευῶν πασὶν τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφηταῖς γεγραμμένοις ¹⁴ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεὸν ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται ἀναστάσιν μέλλειν ἐσεσθαι δικαίων τε καὶ ἀδικῶν ¹⁵ἐν τούτῳ καὶ αὐτὸς ἀσκῶ ἀπροσκοπὸν συνειδήσιν εἶναι πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους δια πάντος ¹⁶δι ἐτῶν δὲ πλείονων ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενομένην καὶ προσφοράς ¹⁷ἐν αἷς εὐρον με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορυβοῦ τινεὶς δὲ ἀπὸ τῆς ἀσίας ἰουδαῖοι ¹⁸οὓς εἶδεν ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἰ τι ἔχοιεν πρὸς ἐμὲ ¹⁹ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν τί εὐρον ἀδικήματα σταντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου ²⁰ἡ περὶ μίας ταυτῆς φωνῆς ἧς ἐκεκράξα ἐν αὐτοῖς ἐστὼς ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἐφ ὑμῶν ²¹ἀνεβλήτε δὲ αὐτοὺς ὁ φηλιξ̄ ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ εἶπας ὅταν λύσιαις ὁ χιλιάρχος καταβῆ διαγνώσομαι τὰ καθ ὑμᾶς ²²διαταξάμενος τῷ εκατονταρχῇ τηρεῖσθαι αὐτὸν εἶναι τε ἀνεσὶν καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ²³μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παρεγενομένου ὁ φηλιξ̄ συν δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ οὐσῇ ἰουδαία μετεπεμφάτο τὸν παῦλον καὶ ἠκούσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν ἰήσων πίστεως ²⁴διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κριματός τοῦ μέλλοντος ἐμφοβὸς γενομένος ὁ φηλιξ̄ ἀπεκριθῆ τὸ νῦν ἔχον πορευοῦ καίρον δὲ μεταλαβῶν μετακαλέσομαι σε ²⁵ἀμα καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται [αὐτῷ] ὑπὸ τοῦ παύλου διο καὶ πικνότερον αὐτὸν μεταπεμπομένος ὡμίλει αὐτῷ ²⁶διετίας δὲ πληρωθείσης ἐλάβεν διαδοχὸν ὁ φηλιξ̄ πορχιον φηστον θελὼν τε χάριτα καταθεσθαι τοῖς ἰουδαίοις ὁ φηλιξ̄ κατέλιπεν τὸν παῦλον δεδεμένον

25 φηστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχείᾳ μετὰ τρεῖς ἡμε-

ρας ἀνεβῆ εἰς ἱεροσόλυμα ἀπὸ καισαρείας ²ἐνεφάνισαν τε αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν ἰουδαίων κατὰ τοῦ παύλου καὶ παρεκαλοῦν αὐτὸν ³αἰτοῦμενοι χάριν κατ αὐτοῦ ὅπως μεταπεμφῆται αὐτὸν εἰς ἱεροσόλημ ἐνεδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδὸν ⁴ὁ μὲν οὖν φηστός ἀπεκριθῆ τηρεῖσθαι τὸν παῦλον εἰς καισαρείαν ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορευεσθαι ⁵οἱ οὖν ἐν ὑμῖν φησὶν δυνατοὶ συγκαταβάντες εἰ τί ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ ἀτοπὸν κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ ⁶διατριψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας οὐ πλείους ὀκτῶ ἢ δέκα κατὰ βας εἰς καισαρείαν τῇ ἐπαυρίῳ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν παῦλον ἀχθῆναι ⁷παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περιστήσαν αὐτὸν οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων καταβεβηκοτές ἰουδαῖοι πολλὰ καὶ βάρεια αἰτιώματα καταφέροντες ἀοὐκ ἰσχυρὸν ἀποδείξαι ⁸τοῦ παύλου ἀπολογουμένου ὅτι οὐτε εἰς τὸν νόμον τῶν ἰουδαίων οὐτε εἰς τὸ ἱερόν οὐτε εἰς καισάρα τί ἡμάρτον ⁹ὁ φηστός δὲ θελὼν τοῖς ἰουδαίοις χάριν καταθεσθαι ἀποκριθεὶς τῷ παύλῳ εἶπεν θελεῖς εἰς ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ ἐμοῦ ¹⁰εἶπεν δὲ ὁ παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τοῦ βήματος καισάρος ἐμὶ οὐ με δεῖ κρίνεσθαι ἰουδαίους οὐδὲν ἡδικῆκα ὡς καὶ σὺ καλλίον ἐπιγίνωσκεις ¹¹εἰ μὲν οὖν ἀδικῶ καὶ ἀξίον θανάτου πέπραχα τί οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσιν μοι οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χάρισασθαι καισάρα ἐπικαλοῦμαι ¹²τότε ὁ φηστός συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκριθῆ καισάρα ἐπικεκλησάει ἐπὶ καισάρα πορευεῖν ¹³ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν ἀγριππᾶς ὁ βασιλεὺς καὶ βερνικῆ κατήντησαν εἰς καισαρείαν ἀσπασάμενοι τὸν φηστόν ¹⁴ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διετρίβον ἐκεῖ ὁ φηστός τῷ βασιλεὶ ἀνεθέτο τὰ κατὰ τὸν παῦλον λέγων ἀνὴρ τίς ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ φηλικῶς δεσμῶν ¹⁵περὶ οὐ γενομένου μοι εἰς ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν ἰουδαίων αἰτοῦμενοι κατ αὐτοῦ καταδικῆν ¹⁶πρὸς οὓς ἀπεκριθῆν ὅτι οὐκ ἐστὶν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινὰ ἀνθρώπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροῦς τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος ¹⁷συνελθόντων οὖν ἐνθάδε ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιήσάμενος τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἀνδρὰ ¹⁸περὶ οὐ σταθέντες οἱ κατηγοροὶ οὐδεμίαν αἰτίαν ἐφέρον ὧν ἐγὼ ὑπενοοῦν πονηρῶν ¹⁹ζητήματα δὲ τίνα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν καὶ περὶ τίνος ἰησοῦ τεθνηκότος ὃν ἐφάσκεν ὁ παῦλος ζῆν ²⁰ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν ἐλέγον εἰ βουλοῖτο πορευεσθαι εἰς ἱεροσόλυμα κακεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων ²¹τοῦ δὲ παύλου ἐπικαλέσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ σεβαστοῦ διαγνώσιν ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἐὼς οὐ ἀναπεμφῶ αὐτὸν πρὸς καισάρα ²²ἀγριππᾶς δὲ πρὸς τὸν φηστόν ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκουσαὶ αὐρίον φησὶν ἀκουσῆ αὐτοῦ ²³τῇ οὖν ἐπαυρίῳ ἐλθόντος τοῦ ἀγριππᾶ καὶ τῆς βερνικῆς μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ ἐισελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ ἐξοχῆν

της πολέως και κελευσαντος του φηστου ηχθη ο παυλος ²⁴και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου απαν το πληθος των ιουδαιων ενετυχεν μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε βωωντες μη δειν αυτον ζην μηκετι ²⁵εγω δε κατελαβωμην μηδεν αξιον αυτον θανατου πεπραχεναι αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν ²⁶περι ου ασφαλές τι γραφαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψω ²⁷αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι

26αγριππας δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο ²περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλον σημερον απολογεισθαι ³μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων διο δεομαι μακροθυμωσ ακουσαι μου ⁴την μεν ουν βιωσιν μου εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε ιεροσολυμοις ισασιν παντες ιουδαιοι ⁵προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος ⁶και νυν επ ελπιδι της εις τους πατερας ημων επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος ⁷εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ ⁸τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει ⁹εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι ¹⁰ο και εποησα εν ιεροσολυμοις και πολλους τε των αγιων εγω εν φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηγεγα ψηφον ¹¹και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις ¹²εν οις πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερων ¹³ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμφαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους ¹⁴παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεις σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ¹⁵εγω δε ειπα τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις ¹⁶αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες με ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων εις ους εγω αποστελλω σε ¹⁸ανοιξαι οφθαλμους αυτων του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε ¹⁹οθεν βασιλευ αγριππα

ουκ εγενομην απειθης τη ουρανω οπτασια ²⁰αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον τε και ιεροσολυμοις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελλον μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας ²¹ενεκα τουτων με ιουδαιοι συλλαβωμενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²²επικουριας ουν τυχων της απο του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης ²³ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν ²⁴ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει ²⁵ο δε παυλος ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι ²⁶επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς προς ον παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τουτων ου πειθομαι ουθεν ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο ²⁷πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οίδα οτι πιστευεις ²⁸ο δε αγριππας προς τον παυλον εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι ²⁹ο δε παυλος ευξαμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος και εγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων ³⁰ανεστη τε ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις ³¹και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον πρασσει ο ανθρωπος ουτος ³²αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης ²επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντι πλειν εις τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως ³τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεψεν προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν ⁴κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους ειναι εναντιους ⁵το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας ⁶κακει ευρων ο εκατονταρχης πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο ⁷εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντος ημας του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην ⁸μολις τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας ω εγγυς ην πολις λασσα ⁹ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλος ¹⁰λεγων αυτοις ανδρες θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελ-

λιν εσεσθαι τον πλουν ¹¹ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκλήρω μάλλον επειθετο η τοις υπο παυλου λεγομενοις ¹²ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν ειπως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευρακυλων ¹⁵συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα ¹⁶νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον καυδα ισχυσαμεν μολις περικρατεις γενεσθαι της σκαφης ¹⁷ην αραντες βοθηταις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευος ουτως εφεροντο ¹⁸σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην εποιουντο ¹⁹και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν ²⁰μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο ελπις πασα του σωζεσθαι ημας ²¹πολλης τε ασιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν ²²και τα νυν παραινω υμας ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου ²³παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του θεου ου ειμι ω και λατρευω αγγελος ²⁴λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου ²⁵διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι ²⁶εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν ²⁷ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφερομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενουουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν ²⁸και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε ²⁹φοβουμενοι τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι ³⁰των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης αγκυρας μελλοντων εκτεινειν ³¹ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε ³²τοτε απεκοψαν οι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και εισαν αυτην εκπεσειν ³³αχρι δε ου ημερα ημελλεν γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηθεν προσλαβομενοι ³⁴διο παρακαλω υμας μεταλαβειν τροφης τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει ουδενος γαρ υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται ³⁵ειπας δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν ³⁶ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυ-

τοι προσελαβοντο τροφης ³⁷ημεθα δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω ως εβδομηκοντα εξ ³⁸κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν ³⁹οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευοντο ει δυναιντο εκσωσαι το πλοιον ⁴⁰και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμωνα τη πνευση κατειχον εις τον αιγιαλον ⁴¹περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας ⁴²των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν μη τις εκκολυμβησας διαφυγη ⁴³ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι ⁴⁴και τους λοιπους ους μεν επι σανισι ους δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην

28 και διασωθεντες τοτε επεγινωμεν οτι μελιτηνη η νησος καλειται ²οι τε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος ³συστρεψαντος δε του παυλου φρουγανων τι πληθος και επιθεντος επι την πυραν εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα καθηψεν της χειρος αυτου ⁴ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου προς αλληλους ελεγον παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ εισαsen ⁵ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον ⁶οι δε προσεδοκων αυτον μελαιν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον μεταβαλομενοι ελεγον αυτον ειναι θεον ⁷εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω ος αναδεξαμενος ημας ημερας τρεις φιλοφρονως εξενισεν ⁸εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντεριω συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον ⁹τουτου δε γενομενου [και] οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες ασθενειας προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επεθεντο τα προς τας χρειας ¹¹μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροις ¹²και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις ¹³οθεν περιελοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεροι οι ηλθομεν εις ποτιολους ¹⁴ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθαμεν ¹⁵κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων ηλθαν εις απαντησιν ημιν αχρις αππιου φορου και τριων ταβερων ους ιδων ο παυλος

ευχαριστήσας τω θεω ελαβεν θαρσος ¹⁶ οτε δε εισηλθομεν εις ρωμην επετραπη τω παυλω μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷ εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους εγω ανδρες αδελφοι ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων ¹⁸ οτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹ αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν ²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹ οι δε προς αυτον ειπαν ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οις εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας ²⁴ και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν ²⁵ ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας υμων ²⁶ λεγων πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους ²⁸ γνωστον ουν υμιν εστω οτι τοις εθνεσιν απεσταλη τουτο το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ^{29,30} ενεμεινεν δε διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον ³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹Παυλος δουλός ιησου χριστου κλητός αποστολός αφω-
ρισμένος εις ευαγγελίον θεού ²ο προεπηγγεϊλατό δια
των προφητών αυτού εν γραφαίς αγιαίς ³περι του υιού
αυτού του γενομένου εκ σπερματος δαυιδ κατά σάρκα
⁴του ορισθέντος υιού θεού εν δυναμει κατά πνεύμα αγιω-
σύνης εξ αναστάσεως νεκρών ιησου χριστού του κυ-
ριου ημών ⁵δι ου ελαβόμεν χάριν και αποστολήν εις
υπακοήν πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπέρ του ονο-
ματος αυτού ⁶εν οίς εστε και υμεις κλητοί ιησου χρι-
στού ⁷πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοίς θεού κλητοίς
αγίοις χάρις υμιν και ειρήνη απο θεού πατρός ημών
και κυριου ιησου χριστού ⁸πρωτον μεν ευχαριστώ τω
θεώ μου δια ιησου χριστού περι παντων υμών οτι η
πιστις υμών καταγγελλεται εν όλω τω κόσμω ⁹μαρτυς
γάρ μου εστιν ο θεός ω λατρεύω εν τω πνεύματι μου εν
τω ευαγγελίω του υιού αυτού ως αδιαλείπτως μνείαν
υμών ποιούμαι ¹⁰παντοτε επι των προσευχών μου δεο-
μένος ει πως ηδη ποτε ευοδωθήσομαι εν τω θελήματι
του θεού ελθην προς υμας ¹¹επιποθω γάρ ιδειν υμας
ινα τι μεταδώ χάρισμα υμιν πνευματικόν εις το στηρι-
χθηναι υμας ¹²τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν
δια της εν αλληλοίς πιστεως υμών τε και εμού ¹³ου θελω
δε υμας αγνοειν αδελφοί οτι πολλακις προεθεμην ελθην
προς υμας και εκωλύθην αχρι του δευρο ινα τινα καρ-
πον σχω και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποίς εθνεσιν
¹⁴ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοίς τε και ανοητοίς οφει-
λετης ειμι ¹⁵ουτως το κατ εμε προθυμόν και υμιν τοις εν
ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ου γάρ επαισχυνόμαι το ευαγ-
γελίον δυναμίς γάρ θεού εστιν εις σωτηριαν παντι τω
πιστευοντι ιουδαιω τε [πρωτον] και ελληνι ¹⁷δικαιοσύνη
γάρ θεού εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πι-
στιν καθως γεγραπται ο δε δικαίος εκ πιστεως ζησεται
¹⁸αποκαλυπτεται γάρ οργη θεού απ ουρανού επι πα-
σαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν
εν αδικια κατεχόντων ¹⁹δι οτι το γνωστόν του θεού φα-
νερών εστιν εν αυτοίς ο θεός γάρ αυτοίς εμφανερών
²⁰τα γάρ αορατά αυτού απο κτισεως κόσμου τοις ποιη-
μασιν νοούμενα καθαράται η τε αιδιός αυτού δυναμίς
και θειοτης εις το ειναι αυτούς αναπολόγητους ²¹δι οτι
γινόντες τον θεόν ουχ ως θεόν εδοξασαν η ηυχαιστη-
σαν αλλ εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών και
εσκοτισθη η ασυνετός αυτών καρδιά ²²φασκόντες ειναι

σοφοί εμωρανθήσαν ²³και ηλλαξαν την δοξάν του αφθαρ-
του θεού εν ομοιωματι εικόνος φθαρτού ανθρωπου και
πετεινών και τετραποδών και ερπετών ²⁴διο παρεδωκεν
αυτούς ο θεός εν ταις επιθυμίαις των καρδιών αυτών
εις ακαθαρσίαν του ατιμαζεσθαι τα σώματα αυτών εν
αυτοίς ²⁵οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεού εν
τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρεύσαν τη κτισει
παρα τον κτισαντα ος εστιν ευλογητός εις τους αιώνας
αμήν ²⁶δια τουτο παρεδωκεν αυτούς ο θεός εις παθη ατι-
μίας αι τε γάρ θηλείαι αυτών μετηλλαξαν την φυσικην
χρησιν εις την παρα φύσιν ²⁷ομοίως τε και οι αρσενες
αφεντες την φυσικην χρησιν της θηλείας εξεκαυθησαν
εν τη ορεξει αυτών εις αλληλους αρσενες εν αρσεσιν
την ασχημοσύνην κατεργαζόμενοι και την αντιμισθίαν
ην εδει της πλανης αυτών εν εαυτοίς απολαμβάνοντες
²⁸και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεόν εχειν εν επιγνώσει
παραδωκεν αυτούς ο θεός εις αδοκιμόν νουν ποιειν τα
μη καθηκόντα ²⁹πεπληρωμένους παση αδικια πονηρία
πλεονεξία κακία μεστους φθόνου φόνου εριδος δόλου
κακοηθείας ψιθυριστας ³⁰καταλάλους θεοστυγείς υβρι-
στας υπερηφάνους αλαζόνες εφευρετας κακών γονευ-
σιν απειθείς ³¹ασυνετούς ασυνθετούς αστοργούς ανελε-
ημόνας ³²οιτινες το δικαίωμα του θεού επιγνόντες οτι
οι τα τοιαυτά πράσσοντες αξίοι θανάτου εισιν ου μόνον
αυτά ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πράσσου-
σιν

²διο αναπολόγητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινών εν
ω γάρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γάρ
αυτά πράσσεις ο κρινών ²οιδαμεν δε οτι το κριμα του
θεού εστιν κατά αληθειαν επι τους τα τοιαυτά πράσ-
σοντας ³λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινών τους τα
τοιαυτά πράσσοντας και ποιων αυτά οτι συ εκφευξη
το κριμα του θεού ⁴η του πλούτου της χρηστοτητος αυ-
του και της ανοχης και της μακροθυμίας καταφρονεις
αγνων οτι το χρηστον του θεού εις μετανοίαν σε αγει
⁵κατά δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν
θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκα-
λυψεως δικαιοκρισίας του θεού ⁶ος αποδώσει εκαστω
κατά τα εργα αυτού ⁷τοις μεν καθ υπομονην εργου αγα-
θου δοξάν και τιμήν και αφθαρσίαν ζητουσιν ζών αι-
ωνιον ⁸τοις δε εξ εριθείας και απειθουσιν τη αληθεια πει-
θομένοις δε τη αδικια οργη και θυμός ⁹θλιψίς και στενο-

χωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνος ¹⁰δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνη ¹¹ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹²οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ου γαρ οι ακροαται νομου δικαιοι παρα [τω] θεω αλλ οι ποιηται νομου δικαιωθησονται ¹⁴οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσιν ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος ¹⁵οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουσων η και απολογουμενων ¹⁶εν η ημερα κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια χριστου ιησου ¹⁷ει δε συ ιουδαιος επονομαζη και επαναπαυη νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενος εκ του νομου ¹⁹πεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φως των εν σκοτει ²⁰παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω ²¹ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις ²²ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις ²³ος εν νομω καυχασαι δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις ²⁴το γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθως γεγραπται ²⁵περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης εαν δε παραβατης νομου ης η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχ η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται ²⁷και κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου ²⁸ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαίνος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τις η ωφελεια της περιτομης ²πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν [γαρ] οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³τι γαρ ει ηπιστησαν τινες μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ⁴μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεος αληθης πας δε ανθρωπος ψευστης καθαπερ γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε ⁵ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ⁶μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον ⁷ει δε η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι ⁸και μη καθως βλασφημουμεθα [και] καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹τι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελλη-

νας παντας υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις ¹¹ουκ εστιν συνιων ουκ εστιν εκζητων τον θεον ¹²παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ¹³ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ων το στομα αρας και πικριας γεμει ¹⁵οξεισ οι ποδες αυτων εκχει αιμα ¹⁶συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων ¹⁷και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ¹⁸ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ¹⁹οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω ²⁰διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας ²¹νυν δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ²²δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως [ιησου] χριστου εις παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη ²³παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου ²⁴δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου ²⁵ον προσθετο ο θεος ιλαστηριον δια πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων ²⁶εν τη ανοχη του θεου προς την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου ²⁷που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεως ²⁸λογιζομεθα γαρ δικαιουσθαι πιστει ανθρωπον χωρις εργων νομου ²⁹η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι και εθνων ναι και εθνων ³⁰ειπερ εις ο θεος ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως ³¹νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως μη γενοιτο αλλα νομον ιστανομεν

4τι ουν ερουμεν αβρααμ τον προπατορα ημων κατα σαρκα ²ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προς θεον ³τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁴τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα ⁵τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην ⁶καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων ⁷μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι ⁸μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν ⁹ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην ¹⁰πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια ¹¹και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας εις το λογισθηναι αυτοις [την] δικαιοσυνην ¹²και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ

περιτομής μονον αλλά και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ ¹³ου γαρ δια νομου η επαγγελία τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον είναι κοσμου αλλά δια δικαιοσύνης πιστεως ¹⁴ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κενωται η πίστις και κατηγορηται η επαγγελία ¹⁵ο γαρ νομος οργην κατεργάζεται ου δε ουκ εστιν νομος ουδε παραβασίς ¹⁶δια τουτο εκ πιστεως ινα κατα χαριν εις το είναι βεβαιαν την επαγγελίαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλά και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁷καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα ¹⁸ος παρ ελπίδα επ ελπίδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου ¹⁹και μη ασθενήσας τη πιστει κατενοησεν το εαυτου σωμα [ηδη] νεκρωμενον εκατονταετης που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας ²⁰εις δε την επαγγελίαν του θεου ου διεκριθη τη απιστία αλλ ενεδυναμώθη τη πιστει δους δοξάν τω θεω ²¹και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι ²²διο [και] ελογισθη αυτω εις δικαιοσύνην ²³ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴αλλά και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ος παρεδόθη δια τα παραπτώματα ημων και ηγεθη δια την δικαιοσύνην ημων

5δικαιωθεντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχωμεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ²δι ου και την προσαγωγήν εσχηκαμεν [τη πιστει] εις την χαριν ταυτην εν η εστήκαμεν και καυχώμεθα επ ελπίδι της δοξής του θεου ³ου μονον δε αλλά και καυχώμεθα εν ταις θλιψεσιν ειδότες οτι η θλιψις υπομονην κατεργάζεται ⁴η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπίδα ⁵η δε ελπίς ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθέντος ημιν ⁶ει γε χριστος οντων ημων ασθενων ετι κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷μολις γαρ υπερ δικαίου τις αποθάνεται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθάνειν ⁸συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹πολλω ουν μάλλον δικαιωθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργής ¹⁰ει γαρ εχθροι οντες κατηλλάγημεν τω θεω δια του θανάτου του υιου αυτου πολλω μάλλον καταλλάγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ου μονον δε αλλά και καυχώμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου [χριστου] δι ου νυν την καταλλάγην ελαβομεν ¹²δια τουτο ωςπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτία εις τον κοσμον εισήλθεν και δια της αμαρτίας ο θάνατος και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θάνατος διήλθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³αχι γαρ νομου αμαρτία ην εν κοσμω αμαρτία δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου ¹⁴αλλά εβασίλευσεν ο θάνατος απο αδαμ

μεχρι μωυσεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος ¹⁵αλλ ουχ ως το παραπτωμα ουτως [και] το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτώματι οι πολλοι απεθανον πολλω μάλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν ¹⁶και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωμάτων εις δικαιομα ¹⁷ει γαρ τω του ενος παραπτώματι ο θάνατος εβασίλευσεν δια του ενος πολλω μάλλον οι την περισσειαν της χαριτος και [της δωρεας] της δικαιοσύνης λαμβανοντες εν ζωη βασίλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου ¹⁸αρα ουν ως δι ενος παραπτώματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιοματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιοσιν ζωής ¹⁹ωςπερ γαρ δια της παρακοής του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοής του ενος δικαίου κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτία υπερεπερισσευσεν η χαρις ²¹ινα ωςπερ εβασίλευσεν η αμαρτία εν τω θανάτω ουτως και η χαρις βασίλευση δια δικαιοσύνης εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6τι ουν ερουμεν επιμενωμεν τη αμαρτία ινα η χαρις πλεοναση ²μη γενοιτο οτινες απεθανομεν τη αμαρτία πως ετι ζήσομεν εν αυτη ³η αγνοείτε οτι όσοι εβαπτισθημεν εις χριστον [ιησουν] εις τον θάνατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θάνατον ινα ωςπερ ηγεθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξής του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωής περιπατήσωμεν ⁵ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανάτου αυτου αλλά και της αναστασεως εσομεθα ⁶τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτίας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτία ⁷ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτίας ⁸ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζήσομεν αυτω ⁹ειδοτες οτι χριστος εγερθεις εκ νεκρων ουκετι αποθνήσκει θάνατος αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ο γαρ απεθανεν τη αμαρτία απεθανεν εφραπαξ ο δε ζή ζή τω θεω ¹¹ουτως και ημεις λογιζεσθε εαυτους είναι νεκρους μεν τη αμαρτία ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου ¹²μη ουν βασίλευετω η αμαρτία εν τω θνήτω υμων σωματι εις το υπακούειν ταις επιθυμιας αυτου ¹³μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικίας τη αμαρτία αλλά παραστήσατε εαυτους τω θεω ωσει εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσύνης τω θεω ¹⁴αμαρτία γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλά υπο χαριν ¹⁵τι ουν αμαρτησωμεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλά υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ουκ οιδάτε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτίας εις θάνατον η υπακοής εις δικαιοσύνην ¹⁷χαρις δε τω θεω οτι

ητε δούλοι της αμαρτίας υπηκούσατε δε εκ καρδιάς εις τον παρεδοθητε τυπον διδαχης ¹⁸ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτίας εδουλώθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δούλα τη ακαθαρσία και τη ανομία [εις την ανομίαν] ουτως νυν παραστήσατε τα μελη υμων δούλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμόν ²⁰οτε γαρ δούλοι ητε της αμαρτίας ελευθεροί ητε τη δικαιοσυνη ²¹τινα ουν καρπόν ειχετε τότε εφ' οίς νυν επαισχυνεσθε το γαρ τέλος εκεινων θάνατος ²²νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτίας δουλώθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπόν υμων εις αγιασμόν το δε τέλος ζώντων αιώνων ²³τα γαρ οφώνια της αμαρτίας θάνατος το δε χάρισμα του θεου ζώη αιώνιος εν χριστώ ιησού τω κυρίω ημών

7η αγνοείτε αδελφοί γινώσκουσιν γάρ νομόν λαλώ ότι ο νόμος κυριεύει του ανθρώπου εφ' όσον χρόνον ζή ²η γάρ υπάνδρος γυνή τω ζώντι άνδρι δεδεται νόμω εάν δε αποθάνη ο άνηρ κατηγορηται απο του νομού του άνδρος ³αρά ουν ζώντος του άνδρος μοιχαλίσ χρηματίσει εάν γενηται άνδρι ετερω εάν δε αποθάνη ο άνηρ ελευθερα εστιν απο του νομού του μη είναι αυτην μοιχαλιδα γενομενη άνδρι ετερω ⁴ωστε αδελφοί μου και υμεις εθανατώθητε τω νόμω δια του σώματος του χριστού εις το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρών εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵οτε γάρ ημεν εν τη σαρκί τα παθήματα των αμαρτιών τα δια του νομού ενεργειτο εν τοίς μελεσίν ημών εις το καρποφορησαι τω θανάτω ⁶νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομού αποθάνοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν [ημάς] εν καινοτητι πνεύματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷τι ουν ερούμεν ο νόμος αμαρτία μη γενοίτο αλλά την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομού την τε γάρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νόμος ελεγεν ουκ επιθυμεις ⁸αφορμην δε λαβουσα η αμαρτία δια της εντολής κατειργασατο εν εμοί πασαν επιθυμιαν χωρίς γάρ νομού αμαρτία νεκρά ⁹εγω δε εζων χωρίς νομού ποτε ελθουσης δε της εντολής η αμαρτία ανεζήσεν εγω δε απεθάνον ¹⁰και ευρεθη μοί η εντολή η εις ζώντων αυτη εις θάνατον ¹¹η γάρ αμαρτία αφορμην λαβουσα δια της εντολής εξήπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹²ωστε ο μεν νόμος αγίος και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή ¹³το ουν αγαθόν εμοί εγενετο θάνατος μη γενοίτο αλλά η αμαρτία ινα φανή αμαρτία δια του αγαθού μοί κατεργαζομενη θάνατον ινα γενηται καθ' υπερβολήν αμαρτωλός η αμαρτία δια της εντολής ¹⁴οιδαμεν γάρ ότι ο νόμος πνευματικός εστιν εγω δε σαρκίνος είμι πεπραμένος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ο γάρ κατεργαζομαι ου γινώσκω ου γάρ ο θελώ τουτο πράσσω αλλ' ο μίσω τουτο ποιώ ¹⁶ει δε ο ου θελώ τουτο ποιώ συμφημι τω νόμω ότι καλός ¹⁷νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλά η εννοικουσα εν εμοί αμαρτία ¹⁸οιδα γάρ ότι ουκ οικει εν εμοί τουτ' εστιν εν τη σαρκί μου αγαθόν το γάρ θελείν παρακειται μοί το δε κατεργαζεσθαι το καλόν ου ¹⁹ου γάρ ο θελώ ποιώ αγαθόν αλλά ο ου

θελώ κακόν τουτο πράσσω ²⁰ει δε ο ου θελώ τουτο ποιώ ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλά η οικουσα εν εμοί αμαρτία ²¹ευρίσκω αρά τον νόμον τω θελοντι εμοί ποιειν το καλόν ότι εμοί το κακόν παρακειται ²²συνηδομαι γάρ τω νόμω του θεού κατα τον εσω άνθρωπον ²³βλεπω δε ετερόν νόμον εν τοίς μελεσίν μου αντιστρατευόμενον τω νόμω του νοός μου και αιχμαλωτίζοντα με [εν] τω νόμω της αμαρτίας τω οντι εν τοίς μελεσίν μου ²⁴ταλαιπώρος εγω άνθρωπος τίς με ρυσεται εκ του σώματος του θάνατου τουτου ²⁵χάρις [δε] τω θεω δια ιησού χριστού του κυρίου ημών αρά ουν αυτός εγω τω μεν νοί δουλεύω νόμω θεού τη δε σαρκί νόμω αμαρτίας

8ουδεν αρά νυν κατακριμα τοίς εν χριστώ ιησού ²ο γάρ νόμος του πνεύματος της ζωής εν χριστώ ιησού ηλευθερωσεν σε απο του νομού της αμαρτίας και του θάνατου ³το γάρ αδύνατον του νομού εν ω ησθενει δια της σαρκός ο θεός τον εαυτού υιον πεμφας εν ομοιωμάτι σαρκός αμαρτίας και περι αμαρτίας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκί ⁴ινα το δικαίωμα του νομού πληρωθή εν ημίν τοίς μη κατα σαρκά περιπατούσιν αλλά κατα πνεύμα ⁵οί γάρ κατα σαρκά οντες τα της σαρκός φρονουσιν οί δε κατα πνεύμα τα του πνεύματος ⁶το γάρ φρονημα της σαρκός θάνατος το δε φρονημα του πνεύματος ζώη και ειρήνη ⁷διότι το φρονημα της σαρκός εχθρά εις θεόν τω γάρ νόμω του θεού ουχ υποτασσεται ουδε γάρ δύναται ⁸οί δε εν σαρκί οντες θεώ αρεσαι ου δύνανται ⁹υμεις δε ουκ εστε εν σαρκί αλλά εν πνεύματι ειπερ πνεύμα θεού οικει εν υμίν ει δε τίς πνεύμα χριστού ουκ εχει ουτός ουκ εστιν αυτού ¹⁰ει δε χριστός εν υμίν το μεν σώμα νεκρόν δια αμαρτιαν το δε πνεύμα ζώη δια δικαιοσυνην ¹¹ει δε το πνεύμα του εγειραντός τον ιησούν εκ νεκρών οικει εν υμίν ο εγειρας εκ νεκρών χριστόν ιησούν ζωοποιήσει [και] τα θνητά σώματα υμών δια του εννοικούντος αυτού πνεύματος εν υμίν ¹²αρά ουν αδελφοί οφειλεται εσμεν ου τη σαρκί του κατα σαρκά ζήν ¹³ει γάρ κατα σαρκά ζήτε μελλετε αποθνήσκειν ει δε πνεύματι τας πράξεις του σώματος θανάτουτε ζήσεσθε ¹⁴οσοί γάρ πνεύματι θεού αγονταί ουτοί υιοί θεού εισιν ¹⁵ου γάρ ελαβετε πνεύμα δουλείας παλιν εις φόβον αλλά ελαβετε πνεύμα υιοθεσίας εν ω κραζόμεν αββα ο πατήρ ¹⁶αυτο το πνεύμα συμμαρτυρει τω πνεύματι ημών ότι εσμεν τέκνα θεού ¹⁷ει δε τέκνα και κληρονόμοι κληρονόμοι μεν θεού συγγληρονόμοι δε χριστού ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθώμεν ¹⁸λογίζομαι γάρ ότι ουκ αξία τα παθήματα του νυν καιρού προς την μελλούσαν δοξάν αποκαλυφθηναι εις ημάς ¹⁹η γάρ αποκαρδοκία της κτισσεως την αποκαλυψίν των υιών του θεού απεκδεχεται ²⁰τη γάρ ματαιοτητι η κτισσις υπεταγή ουχ εκουσα αλλά δια τον υποταξάντα εφ' ελπίδι ²¹οτι και αυτη η κτισσις ελευθερωθησεται απο της δουλείας της φθοράς εις την ελευθεριαν της δοξης των τέκνων του θεού ²²οιδαμεν γάρ ότι πασα η κτισσις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ου μόνον δε αλλά

και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες [ημεις] και αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις ο γαρ βλεπει τις ελπίζει ²⁵ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα ²⁶ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται τη ασθeneia ημων το γαρ τι προσευξωμεθα καθο δει ουκ οίδαμεν αλλα αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει στεναγμοις αλαλητοις ²⁷ο δε εραυνωντας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸οίδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει [ο θεος] εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν ²⁹οτι ους προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις ³⁰ους δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ους εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ους δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ³¹τι ουν ερουμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τις καθ ημων ³²ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλα υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαριζεται ³³τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεος ο δικαιων ³⁴τις ο κατακρινων χριστος [ιησους] ο αποθανων μαλλον δε γεροθεις [εκ νεκρων] ος εστιν εν δεξια του θεου ος και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαιρα ³⁶καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης ³⁷αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας ³⁸πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ουτε δυναμεις ³⁹ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τις κτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω ²οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου ³ηυχομην γαρ αναθεμα ειναι αυτος εγω απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴οιτινες εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελια ⁵ων οι πατερες και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας αμην ⁶ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα ⁹επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος ¹⁰ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα ισαακ του πατρος ημων ¹¹μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η φαυλον ινα η κατ εκλογην προθεσις

του θεου μενη [9 12] ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντος ¹²ερρεθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³καθαπερ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιο ¹⁵τω μωυσει γαρ λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτιρησω ον αν οικτιρω ¹⁶αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεωντος θεου ¹⁷λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ¹⁹ερεις μοι ουν τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν ²⁰ω ανθρωπε μενουγγε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως ²¹ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευς του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος ο δε εις ατιμιαν ²²ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν ²³ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους α προητοιμασεν εις δοξαν ²⁴ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ²⁵ως και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ²⁶και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη [αυτοις] ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος ²⁷ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το υπολειμμα σωθησεται ²⁸λογον γαρ συντελων και συντεμων ποιησει κυριος επι της γης ²⁹και καθως προειρηκεν ησαιας ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως ³¹ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον ουκ εφθασεν ³²δια τι οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργαων προσεκοφαν τω λιθω του προσκομματος ³³καθως γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις προς τον θεον υπερ αυτων εις σωτηριαν ²μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴τελος γαρ νομου χριστος εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι ⁵μωυσης γαρ γραφει οτι την δικαιοσυνην την εκ νομου ο ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτη ⁶η δε εκ πιστεως δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸αλλα τι λεγει εγγυς σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεως ο κηρυσσομεν ⁹οτι εαν ομολογησης το ρημα εν τω στοματι

σου οτι κυριος ιησους και πιστευσης εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹λεγει γαρ η γραφη πας ο πιστευων επ αυτω ου καταισχνυθησεται ¹²ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνος ο γαρ αυτος κυριος παντων πλουτων εις παντας τους επικαλουμενους αυτον ¹³πας γαρ ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴πως ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πως δε πιστευσωσιν ου ουκ ηκουσαν πως δε ακουσωσιν χωρις κηρυσσοντος ¹⁵πως δε κηρυξωσιν εαν μη αποσταλωσιν καθαπερ γεγραπται ως ωραιοι οι ποδες των ευαγγελιζομενων αγαθα ¹⁶αλλ ου παντες υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιας γαρ λεγει κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷αρα η πιστις εξ ακοης η δε ακοη δια ρηματος χριστου ¹⁸αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων ¹⁹αλλα λεγω μη ισραηλ ουκ εγνω πρωτος μωυσης λεγει εγω παραζηλωσω υμας επ ουκ εθνει επ εθνει ασυνετω παροργιω υμας ²⁰ησαιας δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοις εμε μη ζητουσιν εμφανης εγενομην τοις εμε μη επερωτωσιν ²¹προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τας χειρας μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11 λεγω ουν μη απωσατο ο θεος τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτης ειμι εκ σπερματος αβρααμ φυλης βενιαμιν ²ουκ απωσατο ο θεος τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ως εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ ³κυριε τους προφητας σου απεκτειναν τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονος και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμος κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιους ανδρας οιτινες ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτος γεγονεν ⁶ει δε χαριτι ουκετι εξ εργαων επει η χαρις ουκετι γινεται χαρις ⁷τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸καθαπερ γεγραπται εδωκεν αυτοις ο θεος πνευμα κατανυξεως οφθαλμους του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εως της σημερον ημερας ⁹και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοις ¹⁰σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον ¹¹λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοις εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτοους ¹²ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτος κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτος εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³υμιν δε λεγω τοις εθνεσιν εφ οσον μεν ουν ειμι εγω εθνων αποστολος την διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων ¹⁵ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τις η προσλημφις ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ει δε η απαρχη αγια και

το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης της πιοτητος της ελαιας εγενου ¹⁸μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεις αλλα η ριζα σε ¹⁹ερεις ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω ²⁰καλως τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκας μη υψηλα φρονει αλλα φοβου ²¹ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο ουδε σου φεισεται ²²ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τους πεσοντας αποτομια επι δε σε χρηστοτης θεου εαν επιμενης τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση ²³κακεινοι δε εαν μη επιμενωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτοους ²⁴ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ου γαρ θελω υμας αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε εν εαυτοις φρονιμοι οτι πωρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγονεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶και ουτως πας ισραηλ σωθησεται καθως γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος αποστρεφει ασεβειας απο ιακωβ ²⁷και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τας αμαρτιας αυτων ²⁸κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας ²⁹αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου ³⁰ωσπερ γαρ υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια ³¹ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι νυν ελεηθωσιν ³²συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεηση ³³ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου ως ανεξεραυνητα τα κριματα αυτου και ανεξιγνιαστοι αι οδοι αυτου ³⁴τις γαρ εγνω νουν κυριου η τις συμβουλος αυτου εγενετο ³⁵η τις προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³⁶οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα αυτω η δοξα εις τους αιωνας αμην

12 παρακαλω ουν υμας αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν τω θεω ευαρεστον την λογικην λατρειαν υμων ²και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του νοος εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθεισης μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εις το σωφρονειν εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως ⁴καθαπερ γαρ εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν ⁵ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω το δε καθ εις αλληλων μελη ⁶εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως ⁷ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁸ειτε ο παρακαλων εν τη

παρακλησει ο μεταδιδους εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι ⁹η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ¹⁰τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι τη τιμη αλληλους προηγουμενοι ¹¹τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες ¹²τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτερουντες ¹³ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες ¹⁴ευλογειτε τους διωκοντας ευλογειτε και μη καταρασθε ¹⁵χαιρειν μετα χαιροντων κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁶το αυτο εις αλληλους φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις ¹⁷μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁸ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες ¹⁹μη εαυτους εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω λεγει κυριος ²⁰αλλα εαν πεινα ο εχθρος σου φωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ²¹μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13 πασα ψυχη εξουσιαις υπερεχουσαις υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι υπο θεου τεταγμεναι εισιν ²ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα λημψονται ³οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος τω αγαθω εργω αλλα τω κακω θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτης ⁴θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιης φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εις οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶δια τουτο γαρ και φορους τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτερουντες ⁷αποδοτε πασιν τας οφειλας τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην ⁸μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αλληλους αγαπαν ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹το γαρ ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ουκ επιθυμησεις και ει τις ετερα εντολη εν τω λογω τουτω ανακεφαλαιουται [εν τω] αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ¹⁰η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ηδη υμας εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσασμεν ¹²η νυξ προεκοφεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους ενδυσωμεθα [δε] τα οπλα του φωτος ¹³ως εν ημερα ευσημιονως περιπατησωμεν μη κωμοις και μεθαις μη κοιταις και ασελγειαις μη εριδι και ζηλω ¹⁴αλλα ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας

14 τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη

εις διακρισεις διαλογισμων ²ος μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ο εσθιων τον μη εσθιωντα μη εξουθενειτω ο δε μη εσθιων τον εσθιωντα μη κρινετω ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο ⁴συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικητην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυναται γαρ ο κυριος στησαι αυτον ⁵ος μεν [γαρ] κρινει ημεραν παρ ημεραν ος δε κρινει πασαν ημεραν εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορησθω ⁶ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστησει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστησει τω θεω ⁷ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει ⁸εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹εις τουτο γαρ χριστος απεθανεν και εζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του θεου ¹¹γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριος οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹²αρα [ουν] εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει [τω θεω] ¹³μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον εισιν εκεινω κοινον ¹⁵ει γαρ δια βρωμα ο αδελφος σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεις μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν ¹⁶μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ο γαρ εν τουτω δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις ¹⁹αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους ²⁰μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιονται ²¹καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει ²²συ πιστιν ην εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ο δε διακρινόμενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεως παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν

15 οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθηνηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοις αρεσκειν ²εκαστος ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην ³και γαρ ο χριστος ουκ εαυτω ηρεσεν αλλα καθως γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε ⁴οσα γαρ προεγραφη [παντα] εις την ημετεραν διδασκαλιαν εγραφη ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν ⁶ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του

κυριου ημων ιησου χριστου ⁷διο προσλαμβανεσθε αλληλους καθως και ο χριστος προσελαβετο ημας εις δοξαν του θεου ⁸λεγω γαρ χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων ⁹τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον καθως γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹και παλιν αινειτε παντα τα εθνη τον κυριον και επαινεσατωσαν αυτον παντες οι λαοι ¹²και παλιν ησαιας λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν ¹³ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου ¹⁴πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτος εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης πεπληρωμενοι πασης της γνωσεως δυναμενοι και αλληλους νουθετειν ¹⁵τολμηροτερωσ δε εγραψα υμιν απο μερους ως επαναμιμνησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι απο του θεου ¹⁶εις το ειναι με λειτουργον χριστου ιησου εις τα εθνη ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος ηγιασμενη εν πνευματι αγιω ¹⁷εχω ουν [την] καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον ¹⁸ου γαρ τολμησω τι λαλειν ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω ¹⁹εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματος [αγιου] ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου ²⁰ουτως δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω ²¹αλλα καθως γεγραπται οφονται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν ²²διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προς υμας ²³νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις κλιμασιν τουτοις επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο ικανων ετων ²⁴ως αν πορευωμαι εις την σπανιαν ελπιζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερους εμπλησθω ²⁵νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις ²⁶ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ευδοκησαν γαρ και οφειλεται εισιν αυτων ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις ²⁸τουτο ουν επιτελεσας και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις σπανιαν ²⁹οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας χριστου ελευσομαι ³⁰παρακαλω δε υμας [αδελφοι] δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον ³¹ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος τοις αγιοις γενηται ³²ινα εν χαρα ελθων προς υμας δια θεληματος θεου συναναπαυσωμαι υμιν

³³ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν [και] διακονον της εκκλησιας της εν κεγχρεαις ²ινα προσδεξησθε αυτην εν κυριω αξιως των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και εμου αυτου ³ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου ⁴οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων ⁵και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της ασιας εις χριστον ⁶ασπασασθε μαριαν ητις πολλα εκοπιασεν εις υμας ⁷ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγοναν εν χριστω ⁸ασπασασθε αμπλιατον τον αγαπητον μου εν κυριω ⁹ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου ¹¹ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω ¹²ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμην πατροβαν ερμαν και τους συν αυτοις αδελφους ¹⁵ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους ¹⁶ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι πασαι του χριστου ¹⁷παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινετε απ αυτων ¹⁸οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων ¹⁹η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο εφ υμιν ουν χαιρω θελω δε υμας σοφους [μεν] ειναι εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον ²⁰ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου μεθ υμων ²¹ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος [μου] και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου ²²ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραφας την επιστολην εν κυριω ²³ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και ολης της εκκλησιας ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος ²⁴τω δε δυναμενω υμας στηριζει κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονις αιωνιοις σεσιγημενου ²⁵φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος ²⁶μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου [ω] η δοξα εις τους αιωνας αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

1 Παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος 2τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων και ημων 3χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 4ευχαριστω τω θεω παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου 5οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει 6καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν 7ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεχδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου 8ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου [χριστου] 9πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων 10παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη 11εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν 12λεγω δε τουτου οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου 13μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε 14ευχαριστω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον 15ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε 16εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα 17ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλα ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου 18ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν 19γεγραπται γαρ απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω 20που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου 21επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας 22επειδη και ιουδαιοι σημεια αιτουσιν και ελληνες σοφian ζητουσιν 23ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν δε μωριαν 24αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και

ελληνσιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφian 25οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων 26βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις 27αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τους σοφους και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα 28και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεος [και] τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση 29οπως μη καυχησθαι πασα σαρξ ενωπιον του θεου 30εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη σοφια ημιν απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις 31ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2 Καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιας καταγγελλων υμιν το μυστηριον του θεου 2ου γαρ εκρινα τι ειδεναι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον 3καγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας 4και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμειωσ 5ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου 6σοφian δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφian δε ου του αιωνος τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνος τουτου των καταργουμενων 7αλλα λαλουμεν θεου σοφian εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων 8ην ουδεις των αρχοντων του αιωνος τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν 9αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμος ουκ ειδεν και ους ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη οσα ητοιμασεν ο θεος τοις αγαπωσιν αυτον 10ημιν γαρ απεκαλυψεν ο θεος δια του πνευματος το γαρ πνευμα παντα εραυνα και τα βαθη του θεου 11τις γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις εγνωκεν ει μη το πνευμα του θεου 12ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν 13α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματος πνευματικους πνευματικα συγκρινοντες 14ψυχικος δε ανθρωπος ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια

γάρ αὐτῷ ἐστὶν καὶ οὐ δύναται γινῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρινεται ¹⁵ ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρινεὶ μὲν πάντα αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρινεται ¹⁶ τίς γὰρ ἐγνώσκει κυρίου ὡς συμβιβασεὶ αὐτὸν ἡμεῖς δὲ νουν χριστοῦ ἐχομεν

3 καὶ ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθητε λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοὶ ἀλλ' ὡς σαρκίνοι ὡς νηπιῖοι ἐν χριστῷ ² γὰρ ὑμᾶς ἐποίησα ὡς βρῶμα οὐ γὰρ ἐδύνασθε ἀλλ' οὐδὲ [εἶ] νῦν δύνασθε ³ εἰ γὰρ σαρκίνοι ἐστε ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἐρις οὐκ ἔστι σαρκίνοι ἐστε καὶ κατὰ ἀνθρώπων περιπατεῖτε ⁴ ὅταν γὰρ λέγῃ τις ἐγὼ μὲν εἰμι παύλου ἕτερος δὲ ἐγὼ ἀπολλῶς οὐκ ἀνθρώποι ἐστε ⁵ τί οὖν ἐστὶν ἀπολλῶς τί δὲ ἐστὶν παύλος διακονοὶ δι' ὧν ἐπιστεύσατε καὶ ἐκαστῷ ὡς ὁ κύριος ἐδώκεν ⁶ ἐγὼ ἐφυτεύσα ἀπολλῶς ἐποίησεν ἀλλὰ ὁ θεὸς ἠξίανεν ⁷ ὥστε οὔτε ὁ φυτεῦν ἐστὶν τί οὔτε ὁ ποτιζῶν ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεὸς ⁸ ὁ φυτεῦν δὲ καὶ ὁ ποτιζῶν ἐν εἰσὶν ἐκαστὸς δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λημψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον ⁹ θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοὶ θεοῦ γεωργίον θεοῦ οἰκοδομῆ ἐστε ¹⁰ κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτεκτῶν θεμελίον ἐθήκα ἀλλὸς δὲ ἐποικοδομεῖ ἐκαστὸς δὲ βλέπετε πῶς ἐποικοδομεῖ ¹¹ θεμελίον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θῆναι παρὰ τὸν κείμενον ὅς ἐστιν ἰησοῦς χριστός ¹² εἰ δὲ τίς ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμελίον χρυσοῖον ἀργυροῖον λίθους τιμίους ξύλα χορτὸν καλάμη ¹³ ἐκαστοῦ τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται καὶ ἐκαστοῦ τὸ ἔργον ὁποῖον ἐστὶν τὸ πῦρ αὐτὸ δοκιμάσει ¹⁴ εἰ τίνος τὸ ἔργον μένει ὁ ἐποικοδομῆσεν μισθὸν λημψεται ¹⁵ εἰ τίνος τὸ ἔργον κατακαήσεται ζῆμιώθησεται αὐτὸς δὲ σωθήσεται οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός ¹⁶ οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς θεοῦ ἐστε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν οἰκεῖ ¹⁷ εἰ τίς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ φθείρει φθερεῖ τούτον ὁ θεὸς ὁ γὰρ ναὸς τοῦ θεοῦ ἅγιος ἐστὶν οἳτινες ἐστε ὑμεῖς ¹⁸ μήδεῖς ἐαυτὸν ἐξαπατάτε εἰ τίς δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς γενεσθῶ ἵνα γενήται σοφός ¹⁹ ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ θεῷ ἐστὶν γεγραπταὶ γὰρ ὁ δρασσομένος τοὺς σοφούς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν ²⁰ καὶ πάλιν κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμούς των σοφῶν ὅτι εἰσὶν ματαῖοι ²¹ ὥστε μήδεῖς καυχασθῶ ἐν ἀνθρώποις πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ²² εἴτε παύλος εἴτε ἀπολλῶς εἴτε κηφάς εἴτε κόσμος εἴτε ζωὴ εἴτε θάνατος εἴτε ἐνεστῶτα εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ²³ ὑμεῖς δὲ χριστοῦ χριστός δὲ θεοῦ

4 οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἀνθρώπος ὡς ὑπηρετὰς χριστοῦ καὶ οἰκονομοὺς μυστηρίων θεοῦ ² ὡδὲ λοιπὸν ζῆτεται ἐν τοῖς οἰκονομίῳ ἵνα πιστὸς τίς εὐρεθῇ ³ ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστον ἐστὶν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακρίθω ἢ ὑπο ἀνθρωπίνης ἡμέρας ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω ⁴ οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ συνοῖδα ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδίκαιωμα ὁ δὲ ἀνακρινῶν με κύριος ἐστὶν ⁵ ὥστε μὴ προ καίρου τί κρινετε εἰς ἀν' ἐλθῇ ὁ κύριος ὅς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά

τοῦ σκοτοῦ καὶ φανερώσει τὰς βούλας τῶν καρδιῶν καὶ τότε ὁ ἐπαινὸς γενήσεται ἐκαστῷ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ⁶ ταῦτα δὲ ἀδελφοί μετεσχηματίσατε εἰς ἐμαυτὸν καὶ ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μαθήτε τὸ μὴ ὑπερβαίνειν ὅτι γεγραπταὶ ἵνα μὴ εἰς ὑπερ τοῦ ἐνός φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἕτερου ⁷ τίς γὰρ σε διακρινεῖ τί δὲ εἴς ὁ οὐκ ἐλάβες εἰ δὲ καὶ ἐλάβες τί καυχασαί ὡς μὴ λαβὼν ⁸ ἤδη κεκορησμένοι ἐστε ἤδη ἐπλουτήσατε χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε καὶ ὀφελὸν γὰρ ἐβασίλευσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασίλευσώμεν ⁹ δοκῶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους ὅτι θεατῶν ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλῳ καὶ ἀνθρώποις ¹⁰ ἡμεῖς μωροὶ διὰ χριστοῦ ὑμεῖς δὲ φρονιμοὶ ἐν χριστῷ ἡμεῖς ἀσθενεῖς ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ ὑμεῖς ἐνδοξοὶ ἡμεῖς δὲ ἀτιμοὶ ¹¹ ἀχρι τῆς ἀρτιώρας καὶ πεινωμένοι καὶ διψῶμεν καὶ γυμνιτευόμεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν ¹² καὶ κοπιώμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶν λοιδορούμενοι εὐλογούμεν διωκόμενοι ἀνεχομεθα ¹³ δυσφημούμενοι παρακαλούμεν ὡς περικαθαράματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περιφήμα εἰς ἀρτί ¹⁴ οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γραφῶ ταῦτα ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπῆτα νοουθετῶ ¹⁵ εἰ γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἐχῆτε ἐν χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας ἐν γὰρ χριστῷ ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγεννήσα ¹⁶ παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταί μοι γίνεσθε ¹⁷ διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν τιμοθέον ὅς ἐστὶν μοι τέκνον ἀγαπῆτον καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μοι τὰς ἐν χριστῷ [ἰησοῦ] καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω ¹⁸ ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ μοι πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιωθήσαν τινεὶς ¹⁹ ἐλευσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς εἰάν ὁ κύριος θέλησῃ καὶ γινώσκω οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν ²⁰ οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει ²¹ τί θέλετε ἐν ραβδίῳ ἐλθῶ πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνευματικῆ τε πραυτήτος

5 ὅλως ἀκουεταί ἐν ὑμῖν πορνεία καὶ τοιαυτὴ πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὥστε γυναῖκα τινὰ τοῦ πατρὸς εἶναι ² καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστε καὶ οὐκ ἄλλο ἐπενθήσατε ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο πράξας ³ ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν σωματικῶν παρῶν δὲ τῷ πνευματικῷ ἤδη κεκρίκα ὡς παρῶν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον ⁴ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου [ἡμῶν] ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος συν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ ⁵ παραδουναί τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὀλεθρὸν τῆς σαρκὸς ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ⁶ οὐ καλὸν τὸ καυχῆσθαι ὑμῶν οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ ⁷ ἐκκαθαράτε τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ἦτε νεὸν φύραμα καθὼς ἐστε ἀζύμοι καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη χριστός ⁸ ὥστε εορταζόμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εὐκρινείας καὶ ἀληθείας ⁹ ἐγράψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμιγνύσθαι πορνούς ¹⁰ οὐ παντὸς τοῖς πορνοῖς τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονεκταῖς καὶ ἀρπαξίν ἢ εἰδωλόατραῖς ἐπεὶ ὠφείλετε ἀρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξέλθειν ¹¹ νῦν δὲ ἐγράψα ὑμῖν

μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λαιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιεν ¹²τι γαρ μοι τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε ¹³τους δε εξω ο θεος κρινει εξαρτατε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ²η ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιου εστε κριτηριων ελαχιστων ³ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε ⁵προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος ος δυναησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και τουτο αδελφους ⁹η ουκ οιδατε οτι αδικοι θεου βασιλειαν ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται ου μεθυσοι ου λαιδοροι ουχ αρπαγες βασιλειαν θεου κληρονομησουσιν ¹¹και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου χριστου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹²παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι ¹⁴ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγειρει δια της δυναμεως αυτου ¹⁵ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη μη γενοιτο ¹⁶η ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν ¹⁷ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων νας του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ηγορασθητε γαρ τιμης δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων

7περι δε ων εγραψατε καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι ²δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδωτω ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι ⁴η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη ⁵μη αποστερειτε αλληλους ει μητι [αν] εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολασθητε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο ητε ινα μη πειραζη

υμας ο σατανας δια την ακρασιαν [υμων] ⁶τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷θελω δε παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον αλλα εκαστος ιδιον εχει χαρισμα εκ θεου ο μεν ουτως ο δε ουτως ⁸λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εαν μεινωσιν ως καγω ⁹ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρειττον γαρ εστιν γαμειν η πυρουσθαι ¹⁰τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελω ουκ εγω αλλα ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι ¹¹εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹²τοις δε λοιποισ λεγω εγω ουχ ο κυριος ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης μη αφιετω τον ανδρα ¹⁴ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω αδελφω επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ει δε ο απιστος χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν υμας ο θεος ¹⁶τι γαρ οιδας γυναι ει τον ανδρα σωσεις η τι οιδας ανερ ει την γυναικα σωσεις ¹⁷ει μη εκαστω ως μεμερικεν ο κυριος εκαστον ως κεκληκεν ο θεος ουτως περιπατειτω και ουτως εν ταις εκκλησιας πασαις διατασσομαι ¹⁸περιτετμημενος τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια κεκληται τις μη περιτεμνεσθω ¹⁹η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησις εντολων θεου ²⁰εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹δουλος εκληθης μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι μαλλον χρησαι ²²ο γαρ εν κυριω κληθεις δουλος απελευθερος κυριου εστιν ομοιως ο ελευθερος κληθεις δουλος εστιν χριστου ²³τιμης ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴εκαστος εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω ²⁵περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ως ηλεημενος υπο κυριου πιστος ειναι ²⁶νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι ²⁷δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα ²⁸εαν δε και γαμησης ουχ ημαρτες και εαν γημη [η] παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹τουτο δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος εστιν το λοιπον ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν ³⁰και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες και οι χαιροντες ως μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες ³¹και οι χρωμενοι τον κοσμον ως μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³²θελω δε υμας αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πως αρεση τω κυριω ³³ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση τη γυναικι ³⁴και μεμερισται και η γυνη η αγαμος και η παρθενος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια [και] τω σωματι και τω πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πως αρεση τω ανδρι ³⁵τουτο δε προς το υμων αυτων συμφορον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προς το

ευσχημον και ευπαρεδρον τω κυριω απερισπαστως ³⁶ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ος δε εστηκεν εν τη καρδια αυτου εδραιος μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τουτο κεκρικεν εν τη ιδια καρδια τηρειν την εαυτου παρθενον καλως ποιησει ³⁸ωστε και ο γαμιζων την εαυτου παρθενον καλως ποιει και ο μη γαμιζων κρεισσον ποιησει ³⁹γυνη δεδεται εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης εαν δε κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁰μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω γαρ καγω πνευμα θεου εχειν

8περι δε των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιολογια η δε αγαπη οικοδομει ²ει τις δοκει εγνωκεναι τι ουπω εγνω καθως δει γνωσιναι ³ει δε τις αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου ⁴περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεος ει μη εις ⁵και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι ⁶[αλλ] ημιν εις θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου ⁷αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνηθεια εως αρτι του ειδωλου ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθηνει οσα μολυνεται ⁸βρωμα δε ημας ου παραστησει τω θεω ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ουτε εαν φαγωμεν περισσεουμεν ⁹βλεπετε δε μη πως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσιν ¹⁰εαν γαρ τις ιδη [σε] τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹¹απολλυται γαρ ο ασθενων εν τη ση γνωσει ο αδελφος δι ον χριστος απεθανεν ¹²ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε ¹³διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9ουκ ειμι ελευθερος ουκ ειμι αποστολος ουχι ιησουν τον κυριον ημων εορακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ²ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγις μου της αποστολης υμεις εστε εν κυριω ³η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν εστιν αυτη ⁴μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν ⁵μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας ⁶η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη εργαζεσθαι ⁷τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τις φυτευει αμπελωνα και τον καρπον αυτου ουκ εσθιει [η] τις ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει ⁸μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η και ο νομος ταυτα ου λεγει ⁹εν γαρ τω μωυσεως νομω γεγραπται ου φιμωσεις

βουν αλωνντα μη των βων μελει τω θεω ¹⁰η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι οφειλει επ ελπιδι ο αροτριων αροτριαν και ο αλων επ ελπιδι του μετεχειν ¹¹ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹²ει αλλοι της υμων εξουσιας μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη τινα εγκοτην δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι τα εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω παρεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται ¹⁴ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵εγω δε ου κεχημαι ουδενι τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ουδεις κενωσει ¹⁶εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι γαρ μοι εστιν εαν μη ευαγγελισωμαι ¹⁷ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι ¹⁸τις ουν μου εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω ¹⁹ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω ²⁰και εγενομην τοις ιουδαιοις ως ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ως υπο νομον μη ων αυτος υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω ²¹τοις ανομοις ως ανομος μη ων ανομος θεου αλλ εννομος χριστου ινα κερδανω τους ανομους ²²εγενομην τοις ασθενεσιν ασθηνειν ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγωνα παντα ινα παντως τινας σωσω ²³παντα δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνος αυτου γενωμαι ²⁴ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε ²⁵πας δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον ²⁶εγω τοιουν ουτως τρεχω ως ουκ αδηλως ουτως πυκτεω ως ουκ αερα δερων ²⁷αλλα υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μη πως αλλοις κηρυξας αυτος αδοκιμος γενωμαι

10ου θελω γαρ υμας αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον ²και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση ³και παντες [το αυτο] πνευματικον βρωμα εφαγον ⁴και παντες το αυτο πνευματικον επιον πομα επιον γαρ εκ πνευματικης ακολουθουσης πετρας η πετρα δε ην ο χριστος ⁵αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω ⁶ταυτα δε τυποι ημων εγεννηθησαν εις το μη ειναι ημας επιθυμητας κακων καθως κακεινοι επεθυμησαν ⁷μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθως τινες αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαος φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν ⁸μηδε πορνευωμεν καθως τινες αυτων επορνευσαν και επεσαν μια ημερα εικοσι τρεις χιλιαδες ⁹μηδε εκπειραζωμεν τον κυριον κα-

θως τινες αυτων επειρασαν και υπο των οφρων απωλ-
 λυντο ¹⁰μηδε γογγυζετε καθαπερ τινες αυτων εγογγυ-
 σαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου ¹¹ταυτα δε τυ-
 πικως συνεβαινεν εκεινοις εγραφη δε προς νουθεσιαν
 ημων εις ους τα τελη των αιωνων κατητηκεν ¹²ωστε
 ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση ¹³πειρασμος υμας
 ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπιнос πιστος δε ο θεος ος ουκ
 εασει υμας πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει
 συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υπενε-
 γκειν ¹⁴διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλο-
 λατριας ¹⁵ως φρονιμοις λεγω κρινατε υμεις ο φημι ¹⁶το
 ποτηριον της ευλογιας ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια εστιν
 του αιματος του χριστου τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοι-
 νωνια του σωματος του χριστου εστιν ¹⁷οτι εις αρτος εν
 σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενος αρ-
 του μετεχομεν ¹⁸βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι
 εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν
¹⁹τι ουν φημι οτι ειδωλοθυτον τι εστιν η οτι ειδωλον τι
 εστιν ²⁰αλλ οτι α θυουσιν [τα εθνη] δαιμονιοις και ου
 θεω θυουσιν ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων
 γινεσθαι ²¹ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και πο-
 τηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν
 και τραπεζης δαιμονιων ²²η παραζηλουμεν τον κυριον
 μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ²³παντα εξεστιν αλλ ου παν-
 τα συμφερει παντα εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει
²⁴μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου ²⁵παν-
 το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες
 δια την συνειδησιν ²⁶του κυριου γαρ η γη και το πλη-
 ρωμα αυτης ²⁷ει τις καλει υμας των απιστων και θελετε
 πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν
 ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁸εαν δε τις υμιν ειπη
 τουτο ιεροθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυ-
 σαντα και την συνειδησιν ²⁹συνειδησιν δε λεγω ουχι την
 εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια
 μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως ³⁰ει εγω χαριτι με-
 τεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³¹ειτε
 ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν
 θεου ποιειτε ³²απροσκοποι και ιουδαιοις γινεσθε και ελ-
 λησιν και τη εκκλησια του θεου ³³καθως καγω παντα
 πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφορον αλλα το
 των πολλων ινα σωθωσιν

11μιμηται μου γινεσθε καθως καγω χριστου ²επαινω
 δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα
 υμιν τας παραδοσεις κατεχετε ³θελω δε υμας ειδεναι
 οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν κεφαλη δε
 γυναικος ο ανηρ κεφαλη δε του χριστου ο θεος ⁴πας
 ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων
 καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁵πασα δε γυνη προσευ-
 χομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη κα-
 ταισχυνει την κεφαλην αυτης εν γαρ εστιν και το αυτο τη
 εξυρημενη ⁶ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και χειρα-
 σθω ει δε αισχρον γυναικι το χειρασθαι η ξυρασθαι κα-
 τακαλυπτεσθω ⁷ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτε-

σθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων η γυνη
 δε δοξα ανδρος εστιν ⁸ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος
 αλλα γυνη εξ ανδρος ⁹και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την
 γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ¹⁰δια τουτο οφειλει η
 γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους
¹¹πλην ουτε γυνη χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος
 εν κυριω ¹²ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και
 ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου ¹³εν
 υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυ-
 πτον τω θεω προσευχεσθαι ¹⁴ουδε η φυσικη αυτη διδασκει
 υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ¹⁵γυνη δε
 εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου
 δεδοται αυτη ¹⁶ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι ημεις
 τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του
 θεου ¹⁷τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εις το
 κρεισσον αλλα εις το ησσον συνερχεσθε ¹⁸πρωτον μεν
 γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα
 εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω ¹⁹δει γαρ και αι-
 ρεσεις εν υμιν ειναι ινα [και] οι δοκιμοι φανεροι γενω-
 νται εν υμιν ²⁰συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ
 εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ²¹εκαστος γαρ το ιδιον
 δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος
 δε μεθυει ²²μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και
 πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και κα-
 ταισχυνετε τους μη εχοντας τι ειπω υμιν επαινεσω υμας
 εν τουτω ουκ επαινω ²³εγω γαρ παρελαβον απο του κυ-
 ριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυ-
 κτι η παρεδιδετο ελαβεν αρτον ²⁴και ευχαριστησας εκλα-
 σεν και ειπεν τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων
 τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ²⁵ωσαυτως και το
 ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον
 η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε
 οσακις εαν πινητε εις την εμην αναμνησιν ²⁶οσακις γαρ
 εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον πινητε τον
 θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρις ου ελθη ²⁷ωστε
 ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτηριον του κυριου
 αναξιως ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του
 κυριου ²⁸δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ
 του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ²⁹ο γαρ
 εσθιων και πινων κριμα εαυτω εσθιεει και πινει μη δια-
 κρινων το σωμα ³⁰δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και
 αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ³¹ει δε εαυτους διεκρι-
 νομεν ουκ αν εκρινομεθα ³²κρινομενοι δε υπο του κυ-
 ριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν
³³ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλλη-
 λους εκδεχεσθε ³⁴ει τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις
 κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι

12περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας
 αγνοειν ²οιδατε οτι οτε εθνη ητε προς τα ειδωλα τα
 αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι ³διο γνωριζω υμιν οτι
 ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησους
 και ουδεις δυναται ειπειν κυριος ιησους ει μη εν πνευ-
 ματι αγιω ⁴διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο

πνευμα ⁵και διαιρέσεις διακονιών εισιν και ο αυτος κυριος ⁶και διαιρέσεις ενεργημάτων εισιν και ο αυτος θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷εκάστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον ⁸ου μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα ⁹ετερω πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαμάτων εν τω ενι πνευματι ¹⁰αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω [δε] προφητεια αλλω [δε] διακρισεις πνευματων ετερω γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται ¹²καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη πολλα εχει παντα δε τα μελη του σωματος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος ¹³και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα ¹⁵εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτου ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁶και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτου ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁷ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις ¹⁸νυν δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθως ηθελησεν ¹⁹ει δε ην [τα] παντα εν μελος που το σωμα ²⁰νυν δε πολλα μελη εν δε σωμα ²¹ου δυναται [δε] ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι χρεϊαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χρεϊαν υμων ουκ εχω ²²αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³και α δοκουμεν ατιμωτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημησυνην περισσοτεραν εχει ²⁴τα δε ευσημημονα ημων ου χρεϊαν εχει αλλα ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουμενω περισσοτεραν δους τιμην ²⁵ινα μη η σχισμα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται μελος συγχαιρει παντα τα μελη ²⁷υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους ²⁸και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις επειτα χαρισματα ιαμάτων αντιλημφεις κυβερνησεις γενη γλωσσων ²⁹μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις ³⁰μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαμάτων μη παντες γλωσσαις λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν ³¹ζηλουτε δε τα χαρισματα τα μειζονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ²καν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν καν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³καν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου καν

παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι ου περπερευεται ου φυσιουται ⁵ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια ⁷παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπίζει παντα υπομενει ⁸η αγαπη ουδεποτε πιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται ⁹εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν ¹⁰οταν δε ελθη το τελειον το εκ μερους καταργηθησεται ¹¹οτε ημην νηπιος ελαλουν ως νηπιος εφρονουν ως νηπιος ελογιζομεν ως νηπιος οτε γεγωνα ανηρ κατηγορηκα τα του νηπιου ¹²βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερους τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθη ¹³νυν δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ²ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων δε ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις εκτος ει μη διερμηνευη ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶νυν δε αδελφοι εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων τι υμας ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ομως τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλος ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοις φθογγοις μη δω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸και γαρ εαν αδηλον σαλπιγξ φωνην δω τις παρασκευασεται εις πολεμον ⁹ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες ¹⁰τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εισιν εν κοσμω και ουδεν αφωνον ¹¹εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος ¹²ουτως και υμεις επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε ¹³διο ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴εαν [γαρ] προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νους μου ακαρπος εστιν ¹⁵τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω [δε] και τω νοι ¹⁶επει εαν ευλογης [εν] πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν ¹⁷συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται ¹⁸ευχαριστω τω θεω παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω ¹⁹αλλα εν εκκλησια θελω πεντε λογους τω νοι μου λαλησαι ινα και αλλους κατηχησω η μυριους λογους εν γλωσση ²⁰αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταις δε φρεσιν

τελειοι γινεσθε ²¹εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερο-
 γλωσσοις και εν χειλεσιν ετερων λαλησω τω λαω τουτω
 και ουδ ουτως εισακουσονται μου λεγει κυριος ²²ωστε
 αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα
 τοις απιστοις η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις
 πιστευουσιν ²³εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το
 αυτο και παντες λαλωσιν γλωσσαις εισελθωσιν δε ιδιω-
 ται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴εαν δε παντες
 προφητευωσιν εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης ελεγχε-
 ται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵τα κρυπτα
 της καρδιας αυτου φανερα γινεται και ουτως πεσων επι
 προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι οντως
 ο θεος εν υμιν εστιν ²⁶τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχη-
 σθε εκαστος φαλμον χειρι διδαχην χειρι αποκαλυψιν χειρι
 γλωσσαν χειρι ερμηνειαν χειρι παντα προς οικοδομην γι-
 νεσθω ²⁷ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον
 τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω ²⁸εαν δε μη
 η διερμηνευτης σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω
 και τω θεω ²⁹προφητεια δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι
 αλλοι διακρινετωσαν ³⁰εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθη-
 μενω ο πρωτος σιγατω ³¹δυνασθε γαρ καθ ενα παντες
 προφητευειν ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρα-
 καλωνται ³²και πνευματα προφητων προφηταις υποτασ-
 σεται ³³ου γαρ εστιν ακαταστασιας ο θεος αλλα ειρηνης
 ως εν πασαις ταις εκκλησαις των αγιων ³⁴αι γυναικες εν
 ταις εκκλησαις σιγατωσαν ου γαρ επιτρεπεται αυταις
 λαλειν αλλα υποτασσεσθωσαν καθως και ο νομος λεγει
³⁵ει δε τι μανθανειν θελουσιν εν οικω τους ιδιους αν-
 δρας επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναικι λαλειν
 εν εκκλησια ³⁶η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις
 υμας μονους κατηνησεν ³⁷ει τις δοκει προφητης ειναι
 η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου
 εστιν εντολη ³⁸ει δε τις αγνοει αγνοειται ³⁹ωστε αδελφοι
 μου ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν μη κωλυετε
 γλωσσαις ⁴⁰παντα δε ευσχημονως και κατα ταξιν γινε-
 σθω

15γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγε-
 λισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ²δι
 ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατε-
 χετε εκτος ει μη εικη επιστευσατε ³παρεδωκα γαρ υμιν
 εν πρωτοις ο και παρελαβον οτι χριστος απεθανεν υπερ
 των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας ⁴και οτι εταφη και
 οτι εγηγερται τη ημερα τη τριτη κατα τας γραφας ⁵και
 οτι ωφθη κηφα ειτα τοις δωδεκα ⁶επειτα ωφθη επανω
 πεντακοσιοις αδελφοις εφαπαξ εξ ων οι πλειονες μενου-
 σιν εως αρτι τινες δε εκοιμηθησαν ⁷επειτα ωφθη ιακωβω
 ειτα τοις αποστολοις πασιν ⁸εσχατον δε παντων ωσπε-
 ρει τω εκτρωματι ωφθη και μοι ⁹εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος
 των αποστολων ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος
 διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰χαριτι δε θεου
 ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη
 αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε
 αλλα η χαρις του θεου συν εμοι ¹¹ειτε ουν εγω ειτε εκει-

νοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε ¹²ει δε
 χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγου-
 σιν εν υμιν τινες οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν ¹³ει δε
 αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται ¹⁴ει
 δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων
 κενη και η πιστις ημων ¹⁵ευρισκομεθα δε και ψευδομαρ-
 τυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι
 ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ
 εγειρονται ¹⁶ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος
 εγηγερται ¹⁷ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις
 υμων [εστιν] ει εστε εν ταις αμαρτιαις υμων ¹⁸αρα και
 οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο ¹⁹ει εν τη ζωη ταυτη
 εν χριστω ηλπικοτες εσμεν μονον ελεεινότεροι παντων
 ανθρωπων εσμεν ²⁰νουν δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων
 απαρχη των κεκοιμημενων ²¹επειδη γαρ δι ανθρωπου θανα-
 τος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων ²²ωσπερ γαρ
 εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χρι-
 στω παντες ζωοποιηθησονται ²³εκαστος δε εν τω ιδιω
 ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη
 παρουσια αυτου ²⁴ειτα το τελος οταν παραδιδω την βα-
 σιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην
 και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵δει γαρ αυτον βασι-
 λευειν αχρις ου θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας
 αυτου ²⁶εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος ²⁷παντα
 γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι
 παντα υποτεταχται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος
 αυτω τα παντα ²⁸οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε
 [και] αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω
 τα παντα ινα η ο θεος παντα εν πασιν ²⁹επει τι ποιησου-
 σιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ
 εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ αυτων ³⁰τι και ημεις
 κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹καθ ημεραν αποθνησκω νη
 την υμετεραν καυχησιν αδελφοι ην εχω εν χριστω ιη-
 σου τω κυριω ημων ³²ει κατα ανθρωπον εθριομαχησα
 εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φα-
 γωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³μη πλα-
 νασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλεια κακαι ³⁴εκνηψατε
 δικαιως και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες
 εχουσιν προς εντροπην υμιν λαλω ³⁵αλλα ερει τις πως
 εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶αφρων
 συ ο σπειρεις ου ζωοποιεεται εαν μη αποθανη ³⁷και ο
 σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυ-
 μνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων ³⁸ο δε
 θεος διδωσιν αυτω σωμα καθως ηθελησεν και εκαστω
 των σπερματων ιδιον σωμα ³⁹ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ
 αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη
 δε σαρξ πτηνων αλλη δε ιχθυων ⁴⁰και σωματα επουρα-
 νια και σωματα επιγεια αλλα ετερα μεν η των επουρα-
 νιων δοξα ετερα δε η των επιγειων ⁴¹αλλη δοξα ηλιου
 και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ
 γαρ αστερος διαφερεει εν δοξη ⁴²ουτως και η αναστασις
 των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια
⁴³σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν
 ασθενεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴σπειρεται σωμα ψυχι-

κον εγειρεται σωμα πνευματικον ει εστιν σωμα ψυχικον εστιν και πνευματικον ⁴⁵ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχαιτος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος εξ ουρανου ⁴⁸οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹και καθως εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυναται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵²εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχαιτη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴οταν δε το θνητον τουτο ενδυσηται [την] αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵που σου θανατε το νικος που σου θανατε το κεντρον ⁵⁶το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος ⁵⁷τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16περι δε της λογειας της εις τους αγιους ωσπερ διεταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε ²κατα μιαν σαββατου εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι εαν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογειαι γινωνται ³οταν δε παραγενωμαι ους εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεργειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ ⁴εαν δε αξιον η του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται ⁵ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶προς υμας δε τυχον καταμενω η παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω γαρ χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεψη ⁸επιμενω δε εν εφεσω εις της πεντηκοστης ⁹θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργης και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβως γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ως εγω ¹¹μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹²περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις ετα-

ξαν εαυτους ¹⁶ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φορτουνατου και αχαικου οτι το υμετερον υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ασπαζονται υμας αι εκκλησιας της ασιας ασπαζεται υμας εν κυριω πολλα ακυλας και πρισκα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ²¹ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ²²ει τις ου φιλει τον κυριον ητω αναθεμα μαρανα θα ²³η χαρις του κυριου ιησου μεθ υμων ²⁴η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχουμεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ⁷ειδοτες οτι ως κοινονοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης εν τη ασια οτι καθ υπερβολην υπερ δυναμιν εβαρηθημεν ωστε εξαπορηθηαι ημας και του ζην ⁹αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ος εκ τηλικουτου θανατου ερυσατο ημας και ρυσεται εις ον ηλιπικαμεν [οτι] και ετι ρυσεται ¹¹συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ ημων ¹²η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν αγιοτητι και ειλικρινεια του θεου [και] ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας ¹³ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγνωσκατε η και επιγνωσκατε ελπίζω δε οτι εως τελουσ επιγνωσεσθε ¹⁴καθως και επεγνωτε ημας απο μερους οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου ¹⁵και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην προτερον προς υμας ελθειν ινα δευτεραν χαραν σχητε ¹⁶και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηαι εις την ιουδαιαν ¹⁷τουτο ουν βουλομενος μητι αρα τη ελαφρια εχησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸πιστος

δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εστιν ναι και ου ¹⁹ο του θεου γαρ υιος χριστος ιησους ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεις δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι διο και δι αυτου το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων ²¹ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χριστας ημας θεος ²²[ο] και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων ²³εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον ²⁴ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2 Ξεκρινα γαρ εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν ²ει γαρ εγω λυπω υμας και τις ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου ³και εγραψα τουτο αυτο ινα μη ελθων λυτην σχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴εκ γαρ πολλης θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμας ⁵ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερους ινα μη επιβαρω παντας υμας ⁶ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ωστε τουναντιον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος ⁸διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ω δε τι χαριζεσθε καγω και γαρ εγω ο κεχαρισμαι ει τι κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου ¹¹ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹²ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγημενης εν κυριω ¹³ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν ¹⁴τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις ¹⁶οις μεν οσμη εκ θανατου εις θανατον οις δε οσμη εκ ζωησ εις ζωην και προς ταυτα τις ικανος ¹⁷ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καπηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ως εξ

ελικρινείας αλλ ως εκ θεου κατεναντι θεου εν χριστω λαλούμεν

3αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν η μη χοιζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων ²η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις ⁴πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον ⁵ουχ οτι αφ εαυτων ικανοι εσμεν λογισασθαι τι ως εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου ⁶ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτεινει το δε πνευμα ζωοποιει ⁷ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη ⁹ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσειει η διακονια της δικαιοσυνης δοξη ¹⁰και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τουτω τω μερει εινεκεν της υπερβαλλουσης δοξης ¹¹ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη ¹²εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα ¹³και ου καταπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον αυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου ¹⁴αλλα επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον ημερας το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον οτι εν χριστω καταργειται ¹⁵αλλ εως σημερον ηνικα αν αναγινωσκηται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ηνικα δε εαν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου ελευθερια ¹⁸ημεις δε παντες ανακαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθως ηλεθημεν ουκ εγκακουμεν ²αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστανοντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον ⁴εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου ⁵ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν ⁶οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψει ος ελαμψεν

εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω χριστου ⁷εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμειως η του θεου και μη εξ ημων ⁸εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι ¹⁰παντοτε την νεκρωσιν του ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη ¹¹αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων ¹²ωστε ο θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν ¹³εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλούμεν ¹⁴ειδοτες οτι ο εγειρας τον [κυριον] ιησουν και ημας συν ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν ¹⁵τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσειυση εις την δοξαν του θεου ¹⁶διο ουκ εγκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσω ημων ανακαινυται ημερα και ημερα ¹⁷το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν ¹⁸μη σκοπουτων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομη εν θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις ²και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες ³ει γε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα ⁴και γαρ οι οντες εν τω σκηνηι στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης ⁵ο δε κατεργασασμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος ⁶θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου ⁷δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους ⁸θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον ⁹διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι ¹⁰τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε φαυλον ¹¹ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι ¹²ου παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια ¹³ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν ¹⁴η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον ¹⁵και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει εαυτοις ζωσιν

ἀλλὰ τὼ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθάνοντι καὶ ἐγερθέντι ¹⁶ ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲνα οἰδαμεν κατὰ σὰρκα εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σὰρκα χριστὸν ἀλλὰ νῦν οὐκετι γινώσκωμεν ¹⁷ ὥστε εἰ τις ἐν χριστῷ καινὴ κτίσις τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν ἰδοὺ γέγονεν καινὰ ¹⁸ τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς ¹⁹ ὥς ὅτι θεὸς ἦν ἐν χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν καὶ θεμενός ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς ²⁰ ὑπὲρ χριστοῦ οὐκ ὑπεσβέουμένως τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν δεόμεθα ὑπὲρ χριστοῦ καταλλαγήτε τῷ θεῷ ²¹ τὸν μὴ γνόντα ἀμαρτιαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀμαρτιαν ἐποίησεν ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν αὐτῷ

6 Συνεργούντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὴν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ δεξασθαι ὑμᾶς ² λέγει γὰρ καιρῷ δεκτῷ ἐπηκούσα σοὺ καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησα σοὶ ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπροσδεκτός ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας ³ μὴδεμίαν ἐν μὴδενὶ δίδοντες προσκοπὴν ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία ⁴ ἀλλ' ἐν παντὶ συνίστανοντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διακονοὶ ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλιψέσιν ἐν ἀναγκαῖς ἐν στενοχωριαῖς ⁵ ἐν πληγαῖς ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις ἐν κόποις ἐν ἀγρυπνιαῖς ἐν νηστεῖαις ⁶ ἐν ἀγνοίᾳ ἐν γνῶσει ἐν μακροθυμίᾳ ἐν χρηστότητι ἐν πνεύματι ἀγίῳ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκριτῶ ⁷ ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυνάμει θεοῦ διὰ τῶν ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ⁸ διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας ὡς πλανοὶ καὶ ἀληθεῖς ⁹ ὡς ἀγνοοῦμενοὶ καὶ ἐπιγινώσκωμενοὶ ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι ¹⁰ ὡς λυπούμενοὶ ἀεὶ δὲ χαιρόντες ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτιζόντες ὡς μὴδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατεχόντες ¹¹ τὸ στόμα ἡμῶν ἀνεώγειν πρὸς ὑμᾶς κορινθιοὶ ἡ καρδία ἡμῶν πεπλατυνταὶ ¹² οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλαγχνοῖς ὑμῶν ¹³ τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω πλατυνθήτε καὶ ὑμεῖς ¹⁴ μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγούντες ἀπιστοῖς τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας ἢ τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκοτὸς ¹⁵ τίς δὲ συμφωνήσις χριστοῦ πρὸς βελίαν ἢ τίς μερὶς πίστῳ μετὰ ἀπιστοῦ ¹⁶ τίς δὲ συγκαταθέσις νᾶω θεοῦ μετὰ εἰδώλων ἡμεῖς γὰρ νᾶος θεοῦ ἐσμεν ζῶντος καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἐσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοὶ ἐσονται μοῦ λαός ¹⁷ διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορισθήτε λέγει κύριος καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἀπτεσθε κατὰ τὸ εἰσεδεξομαι ὑμᾶς ¹⁸ καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα καὶ ὑμεῖς ἐσεσθε μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας λέγει κύριος παντοκράτωρ

7 Ταυτὰς οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοὶ καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολύσμου σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ ² χωρησάτω τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμαζῶν ³ γινώσκετε ἡμᾶς οὐδὲνα ἠδίκησαμεν οὐδὲνα ἐφθείραμεν οὐδὲνα ἐπλεονεκτήσαμεν ⁴ πρὸς κατακρίσιν οὐ λέγω προειρηγὰ γὰρ

ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθάνειν καὶ συζῆν ⁵ πολλὴ μοι παρηρησία πρὸς ὑμᾶς πολλὴ μοι καυχῆσις ὑπὲρ ὑμῶν πεπληρωμαὶ τῆ παρακλήσει ὑπερπερισσεύομαι τῆ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν ⁶ καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἐσχῆκεν ἀνεσίην ἡ σαροῦ ἡμῶν ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἐξώθεν μάχαι ἐσώθεν φόβοι ⁷ ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ τιτοῦ ⁸ οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιποθήσιν τὸν ὑμῶν ὄδυρμον τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ ὥστε με μᾶλλον χαρῆσαι ⁹ ὅτι εἰ καὶ ἐλυπήσα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ οὐ μεταμέλομαι εἰ καὶ μετεμέλομένη βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὦραν ἐλυπήσεν ὑμᾶς ¹⁰ νῦν χαιρῶ οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ θεὸν ἵνα ἐν μὴδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν ¹¹ γὰρ κατὰ θεὸν λυπητὴ μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον ἐργάζεται ἡ δὲ τοῦ κόσμου λυπητὴ θάνατον κατεργάζεται ¹² ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι ποσὴν κατεργάσατο ὑμῖν σπουδὴν ἀλλὰ ἀπολογίαν ἀλλὰ ἀγανακτήσιν ἀλλὰ φόβον ἀλλὰ ἐπιποθήσιν ἀλλὰ ζῆλον ἀλλὰ ἐκδικήσιν ἐν παντὶ συνέστησατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι τῷ πραγματὶ ¹³ ἀρα εἰ καὶ ἐγράψα ὑμῖν οὐχ ἐνεκεν τοῦ ἀδικησαντός [ἀλλ'] οὐδὲ ἐνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ¹⁴ διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περὶ σσοτέρως μᾶλλον ἐχαρήμεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ τιτοῦ ὅτι ἀναπεπαυταὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν ¹⁵ ὅτι εἰ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαυχῆμαι οὐ κατήσχυθη ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν οὕτως καὶ ἡ καυχῆσις ἡμῶν ἐπὶ τιτοῦ ἀληθείᾳ ἐγενήθη ¹⁶ καὶ τὰ σπλαγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστὶν ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν ὡς μετὰ φόβου καὶ τρομοῦ ἐδεξάσθε αὐτὸν ¹⁷ χαιρῶ ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν

8 Ὀγνωρίζομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς μακεδονίας ² ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσειὰ τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βαθοὺς πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερὶ σσεύσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἀπλοτητος αὐτῶν ³ ὅτι κατὰ δυνάμιν μαρτυρῶ καὶ παρὰ δυνάμιν αὐθαίρετοὶ ⁴ μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους ⁵ καὶ οὐ καθὼς ἠλπισάμεν ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἐδώκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ ⁶ εἰς τὸ παρακαλεῖσθαι ἡμᾶς τίτον ἵνα καθὼς προενηρξάτο οὕτως καὶ ἐπιτελεσθῆ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταυτὴν ⁷ ἀλλ' ὡσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε πιστεὶ καὶ λόγῳ καὶ γνῶσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ἡμῶν ἐν ὑμῖν ἀγάπῃ ἵνα καὶ ἐν ταυτῇ τῇ χαρίτι περισσεύητε ⁸ οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς καὶ γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ [χριστοῦ] ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλοῦσιος ὢν ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτω-

χεια πλουτησητε ¹⁰και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελιν προενηρξασθε απο περυσι ¹¹νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπως καθαπερ η προθυμια του θελιν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹²ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει ¹³ου γαρ ινα αλλοις ανεις υμιν θλιψις αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹⁴ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτης ¹⁵καθως γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν ¹⁶χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁷οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας ¹⁸συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαίνος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁹ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων εν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων ²⁰στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ²¹προνοουμεν γαρ καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²²συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας ²³ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμος και εις υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²⁴την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησης υπερ υμων εις αυτους ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

9περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν ²οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και το υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας ³επεμψα δε τους αδελφους ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε ⁴μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους κατασχυνθωμεν ημεις ινα μη λεγωμεν υμεις εν τη υποστασει ταυτη ⁵αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν ⁶τουτο δε ο σπειρων φειδομενω φειδομενω και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιας επ ευλογιας και θερισει ⁷εκαστος καθως προηρηται τη καρδια μη εκ λυπης η εξ αναγκης ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος ⁸δυνατει δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον ⁹καθως γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ¹⁰ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει και πληθυνει τον σπορον υμων και

αυξησει τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων ¹¹εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹²οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹³δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας ¹⁴και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵χαρις τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρω εις υμας ²δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας ³εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου ⁶και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν εφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις ⁸εαν τε γαρ περισσοτερον τι καυχωσθωμαι περι της εξουσιας ημων ης εδωκεν ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι ⁹ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων ¹⁰οτι αι επιστολαι μεν φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθηνης και ο λογος εξουθενημενος ¹¹τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οι οι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω ¹²ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετροντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν ¹³ημεις δε ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου επιχεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ου γαρ ως μη επικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριους κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνηται κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν ¹⁶εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω ¹⁸ου γαρ ο εαυτον συνιστανων εκεινος εστιν δοκιμος αλλα ον ο κυριος συνιστησιν

11οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι αφροσυνης αλλα και ανεχεσθε μου ²ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμοσαμην

γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³φοβουμαι δε μη πως ως ο οφιος εξηπατησεν ευαν εν τη πανουργια αυτου φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και της αγνοτητος] της εις τον χριστον ⁴ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρουξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλως ανεχεσθε ⁵λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν αποστολων ⁶ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωσαντες εν πασιν εις υμας ⁷η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οφωνιον προς την υμων διακονιαν ⁹και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρχησα ουθενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη εμαυτον υμιν ετηρησα και τηρησω ¹⁰εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας ¹¹δια τι οτι ουκ αγαπω υμας ο θεος οιδεν ¹²ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοφω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις ¹³οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου ¹⁴και ου θαυμα αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος ¹⁵ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶παλιν λεγω μη τις με δοξη αφρονα ειναι ει δε μη γε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι ¹⁷ο λαλω ου κατα κυριον λαλω αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεως ¹⁸επει πολλοι καυχωνται κατα [την] σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες ²⁰ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι ει τις κατεσθιει ει τις λαμβανει ει τις επαιρεται ει τις εις προσωπον υμας δερει ²¹κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθηνηκαμεν εν ω δ αν τις τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω ²²εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποις περισσοτερω εν φυλακαις περισσοτερω εν πληγαις υπερβαλλοντως εν θανατοις πολλακις ²⁴υπο ιουδαιων πεντακις τεσσερακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵τρεις ερραβδισθην απαξ ελιθασθην τρεις εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα ²⁶οδοιποριας πολλακις κινδυνους ποταμων κινδυνους ληστων κινδυνους εκ γενους κινδυνους εξ εθνων κινδυνους εν πολει κινδυνους εν ερημια κινδυνους εν θαλασση κινδυνους εν ψευδαδελφοις ²⁷κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαις πολλακις εν λιμω και διφει εν νηστειαις πολλακις εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸χωρις των παρεκτος η επιστασις μοι η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹τις ασθenei και ουκ ασθενω τις σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι ³⁰ει καυχασθαι δει τα της ασθενειας [μου] καυχησομαι ³¹ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου οιδεν ο ων ευλογητος εις τους αιωνας

οτι ου ψευδομαι ³²εν δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την πολιν δαμασκηνων πιασαι με ³³και δια θυριδος εν σαργανη εχλασθην δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου

12καυχασθαι δει ου συμφερον μεν ελευσομαι δε εις οπτασιας και αποκαλυψεις κυριου ²οιδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτος του σωματος ουκ οίδα ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου ³και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε χωρις του σωματος [ουκ οίδα] ο θεος οιδεν ⁴οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθενειαις ⁶εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει εξ εμου ⁷και τη υπερβολη των αποκαλυψεων διο ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοφ τη σαρκι αγγελος σατανα ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι ⁸υπερ τουτου τρις τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹και ειρηκεν μοι αρχει σοι η χαρις μου η γαρ δυναμις εν ασθενεια τελειται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμις του χριστου ¹⁰διο ευδοκω εν ασθενειαις εν υβρεσιν εν αναγκαις εν διωγμοις και στενοχωριαις υπερ χριστου οταν γαρ ασθενω τοτε δυνατος ειμι ¹¹γεγονα αφρων υμεις με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερ λιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹²τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη σημειοις [τε] και τερασιν και δυναμεσιν ¹³τι γαρ εστιν ο ησσωθητε υπερ τας λοιπας εκκλησιας ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρχησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ιδου τριτον τουτο ετοιμωμ εχω ελθειν προς υμας και ου καταναρχησω ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμας ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν αλλα οι γονεις τοις τεκνοις ¹⁵εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει περισσοτερω υμας αγαπω ησσον αγαπωμαι ¹⁶εστω δε εγω ου κατεβαρησα υμας αλλα υπαρχων πανουργος δολω υμας ελαβον ¹⁷μη τινα ων απεσταλκα προς υμας δι αυτου επλεονεκτησα υμας ¹⁸παρεκαλεσα τιτον και συναπεστειλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμας τιτος ου τω αυτω πνευματι περιεπατησαμεν ου τοις αυτοις ιχνησιν ¹⁹παλαι δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ ²⁰φοβουμαι γαρ μη πως ελθων ουχ οιους θελω ευρω υμας καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μη πως ερις ζηλος θυμοι εριθειας καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεις ακαταστασαι ²¹μη παλιν ελθοντος μου ταπεινωση με ο θεος μου προς υμας και πενηθσω πολλους των προσημαρτηκωτων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν

13τρίτον τουτο ερχομαι προς υμας επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα ²προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν τοις προημαρτηκοσιν και τοις λοιτοις πασιν οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι ³επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυναται εν υμιν ⁴και γαρ εσταυρωθη εξ ασθeneιας αλλα ζη εκ δυναμεως θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεν συν αυτω εκ δυναμεως θεου [εις υμας] ⁵εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν ει μητι αδοκιμοι εστε ⁶ελπιζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι ⁷ευχομεθα δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν ⁸ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλα υπερ της αληθειας ⁹χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο και ευχομεθα την υμων καταρτισιν ¹⁰δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην ο κυριος εδωκεν μοι εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν ¹¹λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων ¹²ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι ¹³[13 12] ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες ¹⁴[13 13] η χαρις του κυριου ιησου [χριστου] και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 Παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ²και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιαις της γαλατιας ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων ⁵ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁶θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον ⁷ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελισθαι [υμιν] παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην ¹¹γνωριζω γαρ υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹²ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου ¹³ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμο οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην ¹⁴και προεκοπτον εν τω ιουδαισμο υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτης υπαρχων των πατριων μου παραδοσεων ¹⁵οτε δε ευδοκησεν [ο θεος] ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου ¹⁶αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον ¹⁸επειτα μετα τρια ετη ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε ¹⁹ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και [της] κιλικιας ²²ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω ²³μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελι-

ζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ²ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον ³αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηται ⁴δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσουσιν ⁵οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας ⁶απο δε των δοκουντων ειναι τι οιοιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον [ο] θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο ⁷αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης ⁸ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενηργησεν και εμοι εις τα εθνη ⁹και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας ινα ημεις εις τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομη ¹⁰μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹οτε δε ηλθεν κηφας εις αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην ¹²προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης ¹³και συνυπεκριθησαν αυτω [και] οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη υποκρισει ¹⁴αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω κηφα εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως και ουκ ιουδαικως ζης πως τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν ¹⁵ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ειδοτες δε οτι ου δικαιοται ανθρωπος εξ εργαων νομου εαν μη δια πιστεως χριστου ιησου και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεως χριστου και ουκ εξ εργαων νομου οτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ¹⁷ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιας διακονος μη γενοιτο ¹⁸ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην

εμαυτον συνιστανω ¹⁹εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω ²⁰χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστος ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου ²¹ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστος δωρεαν απεθανεν

3ω ανοητοι γαλαται τις υμας εβασκανεν οις κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εσταυρωμενος ²τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοης πιστεως ³ουτως ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴τοσαυτα επαθετε εικη ει γε και εικη ⁵ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεις εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοης πιστεως ⁶καθως αβρααμ. επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁷γινωσκετε αρα οτι οι εκ πιστεως ουτοι υιοι εισιν αβρααμ. ⁸προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεως δικαιοι τα εθνη ο θεος προεγγηγελοσατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη ⁹ωστε οι εκ πιστεως ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ ¹⁰οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ οτι επικαταρατος πας ος ουκ εμμενει πασιν τοις γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα ¹¹οτι δε εν νομω ουδεις δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιος εκ πιστεως ζησεται ¹²ο δε νομος ουκ εστιν εκ πιστεως αλλ ο ποιησας αυτα ζησεται εν αυτοις ¹³χριστος ημας εξηγορασεν εκ της καταρας του νομου γενομενος υπερ ημων καταρα οτι γεγραπται επικαταρατος πας ο κρεμαμενος επι ξυλου ¹⁴ινα εις τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν ιησου χριστω ινα την επαγγελιαν του πνευματος λαβωμεν δια της πιστεως ¹⁵αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομως ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις αθετει η επιδιατασσεται ¹⁶τω δε αβρααμ ερρεθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοις σπερμασιν ως επι πολλων αλλ ως εφ ενος και τω σπερματι σου ος εστιν χριστος ¹⁷τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου ο μετα τετρακοσια και τριακοντα ετη γεγωνας νομος ουκ ακυροι εις το καταργησαι την επαγγελιαν ¹⁸ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιας τω δε αβρααμ δι επαγγελιας κεχαρισται ο θεος ¹⁹τι ουν ο νομος των παραβασεων χαριν προσεθεθη αχρις αν ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεις δι αγγελων εν χειρι μεσιτου ²⁰ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν ²¹ο ουν νομος κατα των επαγγελιων [του θεου] μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως εν νομω αν ην η δικαιοσυνη ²²αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεως ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν ²³προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκλειομενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηται ²⁴ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεως δικαιωθωμεν ²⁵ελθουσης δε της πιστεως ουκετι

υπο παιδαγωγον εσμεν ²⁶παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεως εν χριστω ιησου ²⁷οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε ²⁸ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου ²⁹ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων ²αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος ³ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεθα δεδουλωμενοι ⁴οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον ⁵ινα τους υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν ⁶οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας ημων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ωστε ουκετι ει δουλος αλλα υιος ει δε υιος και κληρονομος δια θεου ⁸αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις φυσει μη ουσιν θεοις ⁹νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οις παλιν ανωθεν δουλευσαι θελετε ¹⁰ημερας παρατηρεισθε και μηνας και καιρους και ενιαυτους ¹¹φοβουμαι υμας μη πως εικη κεκοπιακα εις υμας ¹²γινεσθε ως εγω οτι καγω ως υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³οιδατε δε οτι δι ασθeneian της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴και τον πειρασμον υμων εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσσατε αλλα ως αγγελον θεου εδεξασθε με ως χριστον ιησουν ¹⁵που ουν ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες εδωκατε μοι ¹⁶ωστε εχθρος υμων γεγονα αληθευων υμιν ¹⁷ζηλουσιν υμας ου καλως αλλα εκλεισαι υμας θελουσιν ινα αυτους ζηλουτε ¹⁸καλον δε ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας ¹⁹τεκνια μου ους παλιν ωδινω μεχρις ου μορφωθη χριστος εν υμιν ²⁰ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορομαι εν υμιν ²¹λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²²γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας ²³αλλ ο [μεν] εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερας δι επαγγελιας ²⁴ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορους σινα εις δουλειαν γεννωσα ητις εστιν αγαρ ²⁵το δε αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει γαρ μετα των τεκνων αυτης ²⁶η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητις εστιν μητηρ ημων ²⁷γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εσμεν ²⁹αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως

και νυν ³⁰αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης ου γαρ μη κληρονομησει ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας ³¹διο αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας

5τη ελευθερια ημας χριστος ηλευθερωσεν στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε ²ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει ³μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴κατηργηθητε απο χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε της χαριτος εξεπεσατε ⁵ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα ⁶εν γαρ χριστω [ιησου] ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη ⁷ετρεχετε καλως τις υμας ενεκοψεν αληθεια μη πειθεσθαι ⁸η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας ⁹μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμας βαστασει το κριμα οστις εαν η ¹¹εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου ¹²οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας ¹³υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπληρωται εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ¹⁵ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπ αλληλων αναλωθητε ¹⁶λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα γαρ αλληλοις αντικειται ινα μη α εαν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ειδωλολατρια φαρμακεια εχθραι ερις ζηλος θυμοι εριθειαι διχοστασαι αιρεσεις ²¹φθονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²²ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθωσυνη πιστις ²³πραυτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴οι δε του χριστου ιησου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας ²⁵ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6αδελφοι εαν και προλημφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραυτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης ²αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων φρεναπατα εαυτον ⁴το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω [εκαστος] και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον ⁵εκαστος γαρ το

ιδιον φορτιον βαστασει ⁶κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις ⁷μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον ⁹το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰αρα ουν ως καιρον εχωμεν εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως ¹¹ιδετε πληκιοις υμιν γραμμασιν εγραφα τη εμη χειρι ¹²οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμεσθαι μονον ινα τω σταυρω του χριστου [ιησου] μη διωκωνται ¹³ουδε γαρ οι περιτεμνομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται ¹⁴εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω κοσμω ¹⁵ουτε γαρ περιτομη τι εστιν ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷του λοιπου κοπουσ μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸η χαρις του κυριου [ημων] ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν [εν εφεσω] και πιστοις εν χριστω ιησου ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου ης εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματων κατα το πλουτος της χαριτος αυτου ⁸ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹²εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικοντας εν τω χριστω ¹³εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω ¹⁴ο εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου ¹⁵δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την εις παντας τους αγιους ¹⁶ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου ¹⁸πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας [υμων] εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμειως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου ²⁰ην ενηργηκεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων και καθισας εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμειως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μο-

νον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²²και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2 και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας υμων ²εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας ³εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεθα τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι ⁴ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας ⁵και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου ⁷ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις το υπερβαλλον πλουτος της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου ⁸τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται ¹⁰αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργασις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹διο μνημονευετε οτι ποτε υμεις τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου ¹²οτι ητε τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω ¹³νυι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγενηθητε εγγυς εν τω αιματι του χριστου ¹⁴αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας ¹⁵την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν αυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶και αποκαταλλαξη τους αμφοτερους εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και ειρηνην τοις εγγυς ¹⁸οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ¹⁹αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικιοι αλλα εστε συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ²⁰εποικοδομηθεντες

επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου χριστου ιησου ²¹εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ²²εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων ²ει γε ηκουσατε την οικονομια της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας ³[οτι] κατα αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον καθως προεγραφα εν ολιγω ⁴προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁵ο ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι ⁶ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας εν χριστω ιησου δια του ευαγγελιου ⁷ου εγενηθη διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτου ⁸εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι το ανεξιχνιαστον πλουτος του χριστου ⁹και φωτισαι τις η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι ¹⁰ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσαις εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου ¹¹κατα προθεσιν των αιωνων ην εποησεν εν τω χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹²εν ω εχομεν την παρηρσιαν και προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτου ¹³διο αιτουμαι μη εγκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων ητις εστιν δοξα υμων ¹⁴τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα ¹⁵εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται ¹⁶ινα δω υμιν κατα το πλουτος της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον ¹⁷κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιαις υμων ¹⁸εν αγαπη ερριζωμενοι και θεμελιωμενοι [3 18] ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και υψος και βαθος ¹⁹γνωαι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου ²⁰τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκ περισσου ων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν ²¹αυτω η δοξα εν τη εκκλησια και εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων αμην

4παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε ²μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραυτητος μετα μακροθυμιας ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη ³σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης ⁴ενσωμα και εν πνευμα καθως [και] εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων ⁵εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα ⁶εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια

παντων και εν πασιν ⁷ενι δε εκαστω ημων εδοθη [η] χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου ⁸διο λεγει αναβας εις υψος ηχημαλωτευσεν αιχημαλωσιαν [και] εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις ⁹το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη εις τα κατωτερα μερη της γης ¹⁰ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα ¹¹και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους τους δε προφητας τους δε ευαγγελιστας τους δε ποιμενας και διδασκαλους ¹²προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου ¹³μεχρι καταντησωμενοι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου ¹⁴ινα μηκετι ωμεν νηπιιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης ¹⁵αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος εστιν η κεφαλη χριστος ¹⁶εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατα ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη ¹⁷τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμας περιπατειν καθως και τα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοος αυτων ¹⁸εσκοτωμενοι τη διανοια οντες απηλολτριωμενοι της ζωης του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων ¹⁹οιτινες απηληγκοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια ²⁰υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον ²¹ει γε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου ²²αποθεσθαι υμας κατα την προτερην αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης ²³ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοος υμων ²⁴και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας ²⁵διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ²⁶οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι παροργισμω υμων ²⁷μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω ²⁸ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος ταις χερσιν το αγαθον ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι ²⁹πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλα ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρειας ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ³⁰και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως ³¹πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια ³²γινεσθε [δε] εις αλληλους χρηστοι ευσπλαγγνοι χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαριστατο υμιν

5γινεσθε ουν μιμηται του θεου ως τεκνα αγαπητα ²και περιπατειτε εν αγαπη καθως και ο χριστος ηγα-

πησεν υμας και παρεδωκεν εαυτον υπερ υμων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας ³πορνεια δε και ακαθαρσια πασα η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθως πρεπει αγιοις ⁴και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπελια α ουκ ανηκεν αλλα μαλλον ευχαριστια ⁵τουτο γαρ ιστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης ο εστιν ειδωλολατρης ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου ⁶μηδεις υμας απατατω κενους λογους δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας ⁷μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁸ητε γαρ ποτε σκοτος νυν δε φως εν κυριω ως τεκνα φωτος περιπατειτε ⁹ο γαρ καρπος του φωτος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια ¹⁰δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω ¹¹και μη συγκοινωνειτε τοις εργοις τοις ακαρποις του σκοτους μαλλον δε και ελεγχετε ¹²τα γαρ κρυφη γινόμενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹³τα δε παντα ελεγχόμενα υπο του φωτος φανερωται παν γαρ το φανερούμενον φως εστιν ¹⁴διο λεγει εγειρε ο καθυδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανυσει σοι ο χριστος ¹⁵βλεπετε ουν ακριβως πως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁶εξαγοραζόμενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁷δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιετε τι το θελημα του κυριου ¹⁸και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁹λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες τη καρδια υμων τω κυριω ²⁰ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι ²¹υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου ²²αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν ως τω κυριω ²³οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας αυτος σωτηρ του σωματος ²⁴αλλα ως η εκκλησια υποτασσεται τω κυριω ουτως και αι γυναικες τοις ανδρασιν εν παντι ²⁵οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁶ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι ²⁷ινα παραστηση αυτος εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁸ουτως οφειλουσιν [και] οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁹ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλα εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο χριστος την εκκλησιαν ³⁰οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου ³¹αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος [τον] πατερα και [την] μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³²το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και [εις] την εκκλησιαν ³³πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

τουτο γαρ εστιν δικαιον ²τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ³ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονιος επι της γης ⁴και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλα εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁵οι δουλοι υπακουετε τοις κατα σαρκα κυριοις μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω κυριω ⁶μη κατ οφθαλμοδουλιαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁷μετ ευνοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ ανθρωποισ ⁸ειδοτες οτι εκαστος εαν τι ποιηση αγαθον τουτο κομισεται παρα κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος ⁹και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και αυτων και υμων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωπολημψια ουκ εστιν παρ αυτω ¹⁰του λοιπου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹¹ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προς το δυνασθαι υμας στηναι προς τας μεθοδειας του διαβολου ¹²οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προς αιμα και σαρκα αλλα προς τας αρχας προς τας εξουσιας προς τους κοσμοκρατορας του σκοτους τουτου προς τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις ¹³δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι ¹⁴στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης ¹⁵και υποδησασαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης ¹⁶εν πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου [τα] πεπυρωμενα σβεσαι ¹⁷και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου ¹⁸δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων ¹⁹και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρησια γνωρισαι το μυστηριον [του ευαγγελιου] ²⁰υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρησιασωμαι ως δει με λαλησαι ²¹ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα γνωρισει υμιν τυχιος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω ²²ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων ²³ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου ²⁴η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια

6τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων [εν κυριω]

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 Παυλος και τιμοθεος δουλοι χριστου ιησου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων ⁴παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεσιν ποιουμενος ⁵επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο της πρωτης ημερας αχρι του νυν ⁶πεποιθως αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρις ημερας ιησου χριστου ⁷καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας ⁸μαρτυς γαρ μου ο θεος ως επιποθη παντας υμας εν σπλαγχνοις χριστου ιησου ⁹και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισευχη εν επιγνωσει και παση αισθησει ¹⁰εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου ¹¹πεπληρωμενοι καρπον δικαιοσυνης τον δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου ¹²γινωσκειν δε υμας βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν ¹³ωστε τους δεσμοις μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν ¹⁴και τους πλειονας των αδελφων εν κυριω πεποιθοντας τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβως τον λογον του θεου λαλειν ¹⁵τινες μεν και δια φθονον και εριν τινες δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν ¹⁶οι μεν εξ αγαπης ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι ¹⁷οι δε εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν εγειρειν τοις δεσμοις μου ¹⁸τι γαρ πλην οτι παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστος καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι ¹⁹οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του πνευματος ιησου χριστου ²⁰κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρηγοσια ως παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστος εν τω σωματι μου ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου ²¹εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος ²²ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρπος εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω ²³συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων

εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω γαρ μαλλον κρεισσον ²⁴το δε επιμενειν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας ²⁵και τουτο πεποιθως οιδα οτι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως ²⁶ινα το καυχημα υμων περισευχη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας ²⁷μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητις εστιν αυτοις ενδειξεις απωλειας υμων δε σωτηριας και τουτο απο θεου ²⁹οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδατε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2 ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπης ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι ²πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες ³μηδεν κατ εριθειαν μηδε κατα κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων ⁴μη τα εαυτων εκαστοι σκοπουντες αλλα και τα ετερων εκαστοι ⁵τουτο φρονειτε εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷αλλα εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος ⁸εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος ¹²ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη [ως] εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας ¹⁴παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιιοι τεκνα θεου αμωμα μεσον γενεας σχολιας και διεστραμμενης εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω

¹⁶λογον ζωης επεχοντες εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα ¹⁷αλλα ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸το δε αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεως πεμφαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων ²⁰ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει ²¹οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου ²²την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον ²³τουτον μεν ουν ελπιζω πεμφαι ως αν αφιδω τα περι εμε εξ αυτης ²⁴πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι ²⁵αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμφαι προς υμας ²⁶επειδη επιποθων ην παντας υμας [ιδειν] και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν ²⁷και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατου αλλα ο θεος ηλησεν αυτον ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω ²⁸σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερος ω ²⁹προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε ³⁰οτι δια το εργον κυριου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβολουσαμενος τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιας

3το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ ²βλεπετε τους κυνασ βλεπετε τους κακους εργατας βλεπετε την κατατομην ³ημεις γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες ⁴καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον ⁵περιτομη οκταημερος εκ γενους ισραηλ φυλης βενιαμιν εβραιος εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιος ⁶κατα ζηλος διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτος ⁷αλλα ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν ⁸αλλα μενουνγε και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ινα χριστον κερδησω ⁹και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει ¹⁰του γνωναι αυτον και την δυναμιν της αναστασεως αυτου και κοινωνιαν παθηματων αυτου συμμορφιζομενος τω θανατω αυτου ¹¹ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν την εκ νεκρων ¹²ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατελημφθην υπο χριστου [ιησου] ¹³αδελφοι εγω εμαυτον ουπω λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος ¹⁴κατα σκοπον διωκω εις το βραβειον της ανω κλησεως του θεου εν χριστω ιησου ¹⁵οσοι ουν

τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυφει ¹⁶πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν ¹⁷συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε τυπον ημας ¹⁸πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του χριστου ¹⁹ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες ²⁰ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον ²¹ος μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι αυτω τα παντα

4ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανος μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι ²ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³ναι ερωτω και σε γνησιε συζυγε συλλαμβανου αυταισ αιτινες εν τω ευαγγελιω συνηλησαν μοι μετα και κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωης ⁴χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριος εγγυς ⁶μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προς τον θεον ⁷και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου ⁸το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τις αρετη και ει τις επαиноσ ταυτα λογιζεσθε ⁹α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων ¹⁰εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι ¹²οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με ¹⁴πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει ¹⁵οιδατε δε και υμεις φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεωσ και λημφεωσ ει μη υμεις μονοι ¹⁶οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ουχ οτι επιζητω το δομα αλλα επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸απεχω δε παντα και περισευω πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα το πλουτοσ αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²¹ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι ²²ασπαζονται υμασ παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ ²³η χαρισ του

κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ² τοις εν κολοσσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων ³ ευχαριστουμεν τω θεω πατρι του κυριου ημων ιησου [χριστου] παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην [ην εχετε] εις παντας τους αγιους ⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶ του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷ καθως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ ημων διακονος του χριστου ⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹ δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰ περιπατησαι αξιως του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επιγνωσει του θεου ¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι υμας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως ¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα εν τοις ουρανοις και επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷ και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸ και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν [η] αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων ¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι ²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου [δι αυτου] ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις ²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια

εν τοις εργοις τοις πονηροις νυν δε αποκατηλλαξεν ²² εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ ει γε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴ νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου ²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυν δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷ οις ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ο εστιν χριστος εν υμιν η ελπις της δοξης ²⁸ ον ημεις καταγγελλομενουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2 θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω υπερ υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εορακων το προσωπον μου εν σαρκι ² ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντες εν αγαπη και εις παν πλουτος της πληροφοριας της συνεσεως εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου χριστου ³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και γνωσεως αποκρυφοι ⁴ τουτο λεγω ινα μηδεις υμας παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων ⁶ ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε ⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι τη πιστει καθως εδιδαχθητε περισσευοντες [εν αυτη] εν ευχαριστια ⁸ βλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως ¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας ¹¹ εν ω και περιετηθητε

περιτομή αχειροποιητώ εν τῇ απεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκός εν τῇ περιτομῇ τοῦ χριστοῦ ¹²συνταφέντες αὐτῷ εν τῷ βαπτισματι εν ᾧ και συνηγερθῆτε δια τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγειραντος αὐτὸν εκ νεκρῶν ¹³και ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασιν και τῇ ακροβυστια τῆς σαρκός ὑμῶν συνεζωοποίησεν ὑμᾶς συν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα ¹⁴ἐξάλειψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρογραφὸν τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντιον ἡμῖν και αὐτὸ ἦρκεν εκ τοῦ μέσου προσήλωσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ ¹⁵ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς και τὰς ἐξουσίας ἐδειγματίσεν εν παρηγορία θριαμβεύσας αὐτοὺς εν αὐτῷ ¹⁶μη οὖν τις ὑμᾶς κρίνεται εν βρώσει και εν ποσει ἢ εν μερεῖ εορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων ¹⁷ἃ ἐστὶν σκία τῶν μελλόντων τὸ δε σῶμα τοῦ χριστοῦ ¹⁸μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύεται θελῶν εν ταπεινοφροσυνῇ και θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ εὐραχεν ἐμβάτευων εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοοῦ τῆς σαρκός αὐτοῦ ¹⁹και οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν ἐξ οὗ πάντῃ τὸ σῶμα δια τῶν ἀφῶν και συνδεσμῶν ἐπιχορηγοῦμενον και συμβιβάζομενον αὐξοῖ τὴν αὐξήσιν τοῦ θεοῦ ²⁰εἰ ἀπεθάνετε συν χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τί ὡς ζῶντες εν κόσμῳ δογματιζέσθε ²¹μη ἀφή μηδε γέυση μηδε θιγῆς ²²ἃ ἐστὶν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρησεῖ κατα τὰ ἐντάλματα και διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων ²³ἃτινα ἐστὶν λόγον μὲν ἐχόντα σοφίας εν ἐθελοθηρηκίᾳ και ταπεινοφροσυνῇ [και] ἀφειδία σώματος οὐκ εν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησίον τῆς σαρκός

3 εἰ οὖν συνηγερθῆτε τῷ χριστῷ τὰ ἀνω ζητεῖτε οὐ ὁ χριστὸς ἐστὶν εν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθημένος ²τὰ ἀνω φρονεῖτε μη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ³ἀπεθάνετε γὰρ και ἡ ζωὴ ὑμῶν κεκρυπται συν τῷ χριστῷ εν τῷ θεῷ ⁴ὅταν ὁ χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ἡμῶν τότε και ὑμεῖς συν αὐτῷ φανερωθήσεσθε εν δόξῃ ⁵νεκρωσατέ οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν παθὸς ἐπιθυμίαν κακὴν και τὴν πλεονεξίαν ἧτις ἐστὶν εἰδωλόλατρία ⁶δι ἃ ἐρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ⁷εν οἷς και ὑμεῖς περιεπατήσατε ποτε ὅτε ἐζήτε εν τούτοις ⁸νῦν δε ἀποθέσθε και ὑμεῖς τὰ πάντα ὀργὴν θυμὸν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρολογίαν εκ τοῦ στόματος ὑμῶν ⁹μη ψευδέσθε εἰς ἀλλήλους ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον συν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ¹⁰και ἐνδυσάμενοι τὸν νεὸν τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπιγνώσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτισάντος αὐτὸν ¹¹ὅπου οὐκ ἐνὶ ἑλλῆν και ἰουδαίῳ περιτομῇ και ακροβυστια βαρβαρὸς σκυθὴς δούλος ἐλευθερὸς ἀλλὰ πάντα και εν πασὶν χριστὸς ¹²ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι και ἡγαπημένοι σπλαγχνα οἰκτιρῶν χρηστοτήτα ταπεινοφροσυνῇ πραυτήτα μακροθυμίαν ¹³ἀνεχόμενοι ἀλλήλων και χαρίζομενοι ἑαυτοῖς ἐὰν τις πρὸς τινὰ ἐχὴ μομφὴν καθὼς και ὁ κυριὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως και ὑμεῖς ¹⁴ἐπὶ πασὶν δε τούτοις τὴν ἀγαπὴν ὃ ἐστὶν συνδεσμός τῆς τελειότητος ¹⁵και ἡ εἰρήνη τοῦ χριστοῦ βραβεύεται εν ταῖς καρδίαις ὑμῶν εἰς ἡν και ἐκλήθητε εν [ἐν] σώματι και ευχαριστοὶ γίνεσθε ¹⁶ὁ λόγος τοῦ χριστοῦ

ἐνοικείται εν ὑμῖν πλουσίως εν πάσῃ σοφίᾳ διδασκόντες και νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς ὑμνοῖς ᾠδαῖς πνευματικαῖς εν χάριτι ἀδόντες εν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ ¹⁷και πάντῃ ὅτι ἐὰν ποιῆτε εν λόγῳ ἢ εν ἐργῷ πάντα εν ὀνόματι κυρίου ἰησοῦ ευχαριστοῦντες τῷ θεῷ πατρὶ δι' αὐτοῦ ¹⁸ἃὶ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἀνήκεν εν κυρίῳ ¹⁹οἱ ἀνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας και μη πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς ²⁰τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατα πάντα τούτῳ γὰρ ευαρεστον ἐστὶν εν κυρίῳ ²¹οἱ πατέρες μη ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν ἵνα μη ἀθυμῶσιν ²²οἱ δούλοι ὑπακούετε κατα πάντα τοῖς κατα σάρκα κυρίοις μη εν ὀφθαλμοδουλίαις ὡς ἀνθρώποις ἀλλ' εν ἀπλοτητὶ καρδίας φοβούμενοι τὸν κύριον ²³ὃ ἐὰν ποιῆτε εκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ και οὐκ ἀνθρώποις ²⁴εἰδοτες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀποληψέσθε τὴν ἀνταποδοσὴν τῆς κληρονομίας τῷ κυρίῳ χριστῷ δουλεύετε ²⁵ὃ γὰρ ἀδικῶν κομίζεται ὁ ἠδίκησεν και οὐκ ἐστὶν προσωπολήμψια

4 οἱ κυριοὶ τὸ δίκαιον και τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρεχεσθε εἰδοτες ὅτι και ὑμεῖς ἐχετε κύριον εν οὐρανῷ ²τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε γρηγοροῦντες εν αὐτῇ εν ευχαριστίᾳ ³προσευχομένοι ἅμα και περι ἡμῶν ἵνα ὁ θεὸς ἀνοιξῇ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλήσαι τὸ μυστήριον τοῦ χριστοῦ δι' ὃ και δεδεμαί ⁴ἵνα φανερωσῶ αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλήσαι ⁵εν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἐξῶ τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι ⁶ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε εν χάριτι ἀλατὶ ἠρτυμένος εἶδεναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι ⁷τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀδελφός και πιστός διακόνος και συνδούλος εν κυρίῳ ⁸ὃν ἐπέμφα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τούτῳ ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν και παρακαλεσῆ τὰς καρδίας ὑμῶν ⁹συν ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ και ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν τὰ ὠδε ¹⁰ἀσπάζεται ὑμᾶς ἀριστάρχος ὁ συναιχμαλωτός μου και μαρκὸς ὁ ἀνεψίος βαρναβᾶ περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς ἐὰν ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς δεξάσθε αὐτὸν ¹¹και ἰησοῦς ὁ λεγόμενος ἰουστός οἱ ὄντες εκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησαν μοι παρηγορία ¹²ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐπαφράς ὁ ἐξ ὑμῶν δούλος χριστοῦ ἰησοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν εν ταῖς προσευχαῖς ἵνα σταθῆτε τελεῖοι και πεπληροφορημένοι εν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ ¹³μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἐχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν και τῶν εν λαοδικείᾳ και τῶν εν ἰεραπολεί ¹⁴ἀσπάζεται ὑμᾶς λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός και δήμας ¹⁵ἀσπασάσθε τοὺς εν λαοδικείᾳ ἀδελφούς και νυμφάν και τὴν κατ' οἶκον αὐτῆς ἐκκλησίαν ¹⁶και ὅταν ἀναγνώσθῃ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ ποιήσατε ἵνα και εν τῇ λαοδικείᾳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνώσθῃ και τὴν εκ λαοδικείας ἵνα και ὑμεῖς ἀναγνῶτε ¹⁷και εἶπατε ἀρχιππῶ βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες εν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς ¹⁸ὁ ἀσπασμός τῆ ἐμῆ χειρὶ παυλοῦ μνημονεῦετε μου τῶν δεσμῶν ἢ χάρις μεθ' ὑμῶν

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη ²ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων ⁴ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο [του] θεου την εκλογην υμων ⁵οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και πληροφορια πολλη καθως οιδατε οιοι εγενηθημεν υμιν δι υμας ⁶και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι ⁷ωστε γενεσθαι υμας τυπον πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και εν τη αχαια ⁸αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και αχαια αλλ εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξελθυθεν ωστε μη χρειαν εχειν ημας λαλειν τι ⁹αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ [των] νεκρων ιησουν τον ρουομενον ημας εκ της οργης της ερχομενης

2 Αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν ²αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουδε εν δολω ⁴αλλα καθως δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηται το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων ⁵ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειας εγενηθημεν καθως οιδατε ουτε προφασει πλεονεξιας θεος μαρτυς ⁶ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων [2 7] δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι ⁷αλλα εγενηθημεν νηπιοι εν μεσω υμων ως εαν τροφος θαληπη τα εαυτης τεκνα ⁸ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα

και τας εαυτων ψυχας διοτι αγαπητοι ημιν εγενηθητε ⁹μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου ¹⁰υμεις μαρτυρες και ο θεος ως οσιως και δικαιως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹καθαπερ οιδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου [2 12] παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι ¹²και μαρτυρομενοι εις το περιπατειν υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³και δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως αληθως εστιν λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν ¹⁴υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους προφητας και ημας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποις εναντιων ¹⁶κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτιας παντοτε εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος ¹⁷ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸διοτι ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω μεν παυλος και απαξ και δις και ενεκοψεν ημας ο σατανας ¹⁹τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησης η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3 Διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι ²και επεμφαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υπερ της πιστεως υμων ³το μηδεν σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα ⁴και γαρ οτε προς υμας ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε ⁵δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμφα εις το γνωναι την πιστιν υμων μη πως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων ⁶αρτι δε ελθοντος τιμοθεου

προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαπην παντοτε επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας ⁷δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη αναγκη και θλιψει ημων δια της υμων πιστεως ⁸οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηχετε εν κυριω ⁹τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰νυκτος και ημερας υπερ εκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων ¹¹αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους κατευθυναι την οδον ημων προς υμας ¹²υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλους και εις παντας καθαπερ και ημεις εις υμας ¹³εις το στηριξαι υμων τας καρδιας αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου μετα παντων των αγιων αυτου

⁴λοιπον αδελφοι ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου [ινα] καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω καθως και περιπατειτε ινα περισσευητε μαλλον ²οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου ³τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμος υμων απεχεσθαι υμας απο της πορνειας ⁴ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵μη εν παθει επιθυμιας καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικος κυριος περι παντων τουτων καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸τοιγαρουν ο αθետων ουκ ανθρωπον αθεται αλλα τον θεον τον διδοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας ⁹περι δε της φιλαδελφιας ου χριαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλους ¹⁰και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους [τους] εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις χερσιν υμων καθως υμιν παρηγγειλαμεν ¹²ινα περιπατητε ευσημονως προς τους εξω και μηδενος χριαν εχητε ¹³ου θελομεν δε υμας αγνοειν αδελφοι περι των κοιμωμενων ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα ¹⁴ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω ¹⁵τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας ¹⁶οτι αυτος ο κυριος εν κελουσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ¹⁷επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ου-

τως παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

⁵περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χριαν εχετε υμιν γραφεσθαι ²αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται ³οταν λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις επισταται ολεθρος ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτας καταλαβη ⁵παντες γαρ υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους ⁶αρα ουν μη καθευδωμεν ως οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν ⁸ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσασμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας ⁹οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλα εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου [χριστου] ¹⁰του αποθανοντος περι ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε ¹²ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας ¹³και ηγεισθαι αυτοις υπερεκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις ¹⁴παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προς παντας ¹⁵ορατε μη τις κακον αντι κακου τινη αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε εις αλληλους και εις παντας ¹⁶παντοτε χαιρετε ¹⁷αδιαλειπτως προσευχεσθε ¹⁸εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας ¹⁹το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰προφητειας μη εξουθενειτε ²¹παντα [δε] δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²²απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε ²³αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη ²⁴πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει ²⁵αδελφοι προσευχεσθε [και] περι ημων ²⁶ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω ²⁷ενορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αδελφοις ²⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

1 Παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ²χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου ³ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους ⁴ωστε αυτους ημας εν υμιν εγκαυχασθαι εν ταις εκκλησαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε ⁵ενδειγμα της δικαιας κρισεως του θεου εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου υπερ ης και πασχετε ⁶ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν ⁷και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου ⁸εν πυρι φλογος διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου ⁹οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου ¹⁰οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας εν τη ημερα εκεινη ¹¹εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργον πιστεως εν δυναμει ¹²οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεις εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι υπερ της παρουσιας του κυριου [ημων] ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον ²εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μηδε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων ως οτι ενεστηκεν η ημερα του κυριου ³μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της ανομιας ο υιος της απωλειας ⁴ο αντικειμενος και υπεραιρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος ⁵ου μνημονευετε οτι ετι ων προς υμας ταυτα ελεγον υμιν ⁶και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω αυτου καιρω

⁷το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιας μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται ⁸και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος ον ο κυριος [ιησους] ανελοι τω πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου ⁹ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους ¹⁰και εν παση απατη αδικιας τοις απολυμενοις ανθ ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους ¹¹και δια τουτο πεμπει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει ¹²ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλα ευδοκησαντες τη αδικια ¹³ημεις δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλατο υμας ο θεος απ αρχης εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας ¹⁴εις ο εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων ¹⁶αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και [ο] θεος ο πατηρ ημων ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριξει εν παντι εργω και λογω αγαθω

3 το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας ²και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις ³πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου ⁴πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν [και] ποιειτε και ποιησετε ⁵ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου ⁶παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβετε παρ ημων ⁷αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας ¹⁰και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω

¹¹ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους ¹²τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου χριστω ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ¹³υμεις δε αδελφοι μη εγκακησητε καλοποιουντες ¹⁴ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε μη συναναμιγυσθαι αυτω ινα εντραπη ¹⁵και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον ¹⁶αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων ¹⁷ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω ¹⁸η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και χριστου ιησου της ελπιδος ημων ²τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν ⁴μηδε προσεχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντοις αιτινες εκζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει ⁵το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρης καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου ⁶ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν ⁷θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται ⁸οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται ⁹ειδως τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοις δε και ανυποτακτοις ασεβεισιν και αμαρτωλοις ανομοις και βεβηλοις πατρολωαις και μητρολωαις ανδροφονοις ¹⁰πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται ¹¹κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω ¹²χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν ¹³το προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηλεηθην οτι αγνων εποησα εν απιστια ¹⁴υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου ¹⁵πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω ¹⁶αλλα δια τουτο ηλεηθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται χριστος ιησους την απασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωνη αιωνιον ¹⁷τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω θεω τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁸ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τας προαγουσας επι σε προφητειας ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν ¹⁹εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν ²⁰ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις

προσευχας εντευξεις ευχαριστίας υπερ παντων ανθρωπων ²υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι ³τουτο καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου ⁴ος παντας ανθρωπους θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν ⁵εις γαρ θεος εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων ανθρωπος χριστος ιησους ⁶ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροις ιδιοις ⁷εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια ⁸βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω επαιροντας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμων ⁹ωσαυτως γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας μη εν πλεγμασιν και χρυσιω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει ¹⁰αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελομεναις θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων ¹¹γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη ¹²διδασκειν δε γυναικι ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια ¹³αδαμ γαρ πρωτος επλασθη ειτα ευα ¹⁴και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη εξαπατηθεισα εν παραβασει γεγενεν ¹⁵σωθησεται δε δια της τεκνογονιας εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης

3 πιστος ο λογος ει τις επισκοπος ορεγεται καλου εργου επιθυμει ²δει ουν τον επισκοπον ανεπιλημpton ειναι μιας γυναικος ανδρα νηφαλιον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον ³μη παροινον μη πληκτην αλλα επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴του ιδιου οικου καλως προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος ⁵ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιας θεου επιμελησεται ⁶μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου ⁷δει δε και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου ⁸διακονους ωσαυτως σεμνους μη διλογους μη οινω πολλω προσεχοντας μη αισχροκερδεις ⁹εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει ¹⁰και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες ¹¹γυναικας ωσαυτως σεμνας μη διαβολουσ νηφαλιους πιστας εν πασιν ¹²διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες τεκνων καλως προισταμενοι και των ιδιων οικων ¹³οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και

πολλήν παρρησίαν ἐν πίστει τῆ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ¹⁴ταῦτα σοὶ γραφῶ ἐλπίζων ἔλθειν [πρὸς σέ] ἐν ταχεί ¹⁵ἐὰν δὲ βραδύνῃς ἵνα εἶδῃς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρεφῆσθαι ἧτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος στύλος καὶ ἐδραϊώμα τῆς ἀληθείας ¹⁶καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον ὃς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι ὡφθῆ ἀγγέλους ἐκηρυχθῆ ἐν ἔθνεσιν ἐπιστεῦθη ἐν κόσμῳ ἀνελημφθῆ ἐν δόξῃ

4τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστεροῖς καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως προσεχόντες πνευμασὶν πλανοῖς καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων ²ἐν ὑποκρίσει ψευδολογῶν κεκαυστηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν ³κωλύοντων γάμειν ἀπεχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἐκτίσεν εἰς μεταλήμψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκοσὶν τὴν ἀληθειαν ⁴ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλὸν καὶ οὐδὲν ἀποβλήτον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον ⁵ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντευξέως ⁶ταῦτα ὑποτιθεμένους τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἐσὶ διακονὸς Χριστοῦ Ἰησοῦ ἐντροφεόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἣ παρηκολούθηκας ⁷τούς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μυθοῦς παραιτοῦ γυμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσεβειαν ⁸ἣ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφελίμος ἣ δὲ εὐσεβεία πρὸς πάντα ὠφελίμος ἐστὶν ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης ⁹πίστος ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξίος ¹⁰εἰς τοῦτο γὰρ κοπιῶμεν καὶ ἀγωνίζομεθα ὅτι ἡλιπικαμέν ἐπι Θεῷ ζῶντι ὃς ἐστὶν σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα πιστῶν ¹¹παραγγέλλε ταῦτα καὶ διδάσκει ¹²μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω ἀλλὰ τυπὸς γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ ἐν ἀναστροφήῃ ἐν ἀγάπῃ ἐν πίστει ἐν ἀγνείᾳ ¹³ἕως ἐρχομαι προσεχε τῆ ἀναγνώσει τῆ παρακλήσει τῆ διδασκαλία ¹⁴μη ἀμελεῖ τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθεσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου ¹⁵ταῦτα μελέτα ἐν τούτοις ἴσθι ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ἦ πασὶν ¹⁶ἐπέχε σεαυτῷ καὶ τῆ διδασκαλία ἐπιμενε αὐτοῖς τοῦτο γὰρ ποίων καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντας σου

5πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξῃς ἀλλὰ παρακαλεῖ ὡς πατέρα νεωτέρους ὡς ἀδελφούς ²πρεσβυτέρας ὡς μητέρας νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ ³χήρας τιμὰ τὰς ὄντως χήρας ⁴εἰ δὲ τίς χήρα τέκνα ἣ ἐκγόνα ἔχει μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδίδοναι τοῖς προγόνοις τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ⁵ἣ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἡλιπικὴν ἐπι [τὸν] Θεόν καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσιν καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτός καὶ ἡμέρας ⁶ἣ δὲ σπαταλώσα ζῶσα τεθνήκην ⁷καὶ ταῦτα παραγγέλλε ἵνα ἀνεπιλημπτοὶ ὦσιν ⁸εἰ δὲ τίς τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα οἰκειῶν οὐ πρόνοει τὴν πίστιν ἠρηγῆται καὶ ἐστὶν ἀπιστοῦ χειρῶν ⁹χήρα καταλεγέσθω μὴ ἐλάττων ἐτῶν ἐξηκόντα γεγονυῖα ἐνὸς ἀνδρός γυνῆ ¹⁰ἐν ἐργοῖς καλοῖς μαρτυρούμενη εἰ ἐτεκνοτρόφησεν εἰ ἐξενδοχῆσεν εἰ ἀγίων ποδὰς ἐνίψεν εἰ θλιβόμε-

νοῖς ἐπῆρκεσεν εἰ πάντι ἐργῷ ἀγαθῷ ἐπῆκολούθησεν ¹¹νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ ὅταν γὰρ καταστρηγῶσιν τοῦ Χριστοῦ γάμειν θέλουσιν ¹²ἔχουσαι κριμα ὅτι τὴν πρῶτην πίστιν ἠθετήσαν ¹³ἀμὰ δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν περιερχόμεναι τὰς οἰκίας οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλυαροὶ καὶ περιεργοὶ λαλοῦσαι τὰ μὴ δεόντα ¹⁴βουλομαι οὖν νεωτέρας γάμειν τεκνογονεῖν οἰκοδεσποτεῖν μηδεμίαν ἀφορμὴν δίδοναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν ¹⁵ἤδη γὰρ τινες ἐξέτραπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ ¹⁶εἰ τίς πιστῆ ἔχει χήρας ἐπαρκεῖτω αὐταῖς καὶ μὴ βареισθῶ ἡ ἐκκλησία ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκεσῇ ¹⁷οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροὶ διπλῆς τιμῆς ἀξίουςθῶσαν μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλία ¹⁸λέγει γὰρ ἡ γραφὴ βουν ἀλώοντα οὐ φιμώσεις καὶ ἀξίος ὁ ἐργατῆς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ¹⁹κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδεχῶ ἐκτός εἰ μὴ ἐπι δύο ἢ τριῶν μαρτυρῶν ²⁰τούς [δὲ] ἀμαρτανόντας ἐνώπιον πάντων ἐλέγχε ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν ²¹διαμαρτυρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκριματός μηδὲν ποίων κατὰ προσκλήσιν ²²χείρας ταχέως μηδὲν ἐπιτιθεὶ μηδὲ κοινῶναι ἀμαρτιαῖς ἀλλοτρίαις σεαυτὸν ἀγνόν τηρεῖ ²³μηκετι ὑδροποτεῖ ἀλλὰ οἶνω ὀλιγῷ χρω διὰ τὸν στομαχόν καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας ²⁴τινῶν ἀνθρώπων αἰ ἀμαρτιαὶ προδήλοὶ εἰσὶν προαγούσαι εἰς κρίσιν τῶν δὲ καὶ ἐπακολούθηουσιν ²⁵ὡσαυτῶς καὶ τὰ ἐργὰ τὰ καλά προδήλα καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύναται

6οσοὶ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δούλοι τοὺς ἰδίους δεσποτὰς πάσης τιμῆς ἀξίους ἠγείσθωσαν ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηται ²οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσποτὰς μὴ καταφρονεῖτωσαν ὅτι ἀδελφοὶ εἰσὶν ἀλλὰ μάλλον δουλευέτωσαν ὅτι πιστοὶ εἰσὶν καὶ ἀγαπήτοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνομενοὶ ταῦτα διδάσκει καὶ παρακαλεῖ ³εἰ τίς ἐτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσερχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆ κατ' εὐσεβειαν διδασκαλία ⁴τετυφῶται μηδὲν ἐπισταμένος ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζήτησεις καὶ λογομαχίας ἐξ ὧν γίνεται φθόνος ἐρις βλασφημιαὶ ὑπονοιαὶ πονηραὶ ⁵διαπαραιτριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσεβειαν ⁶ἐστὶν δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσεβεία μετὰ αὐταρκείας ⁷οὐδὲν γὰρ εἰσηνεγάμεν εἰς τὸν κόσμον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δύναμεθα ⁸ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπασμάτα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα ⁹οἱ δὲ βουλομένοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς αἰτινὰς βυθίζουσιν τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὀλεθρὸν καὶ ἀπώλειαν ¹⁰ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπο τῆς πίστεως καὶ εαυτοὺς περιεπειραν ὀδυναῖς πολλαῖς ¹¹σὺ δὲ ὡ ἀνθρώπε Θεοῦ ταῦτα φεῦγε διώκε δὲ δικαιοσύνην εὐσεβειαν πίστιν ἀγαπὴν ὑπομονὴν πραυπαθίαν

¹²αγωνίζου τον καλον αγωνα της πιστεως επιλαβου της αιωνιου ζωης εις ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων ¹³παραγγελλω σοι ενωπιον του θεου του ζωογονουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν ¹⁴τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιλημπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ην καιροις ιδιοις δειξει ο μακαριος και μονος δυναστης ο βασιλευς των βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων ¹⁶ο μονος εχων αθανασιαν φως οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος αιωνιον αμην ¹⁷τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ επι θεω τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εις απολαυσιν ¹⁸αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους ¹⁹αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της οντως ζωης ²⁰ω τιμοθεε την παραθηκη φυλαξον εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως ²¹ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρις μεθ υμων

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

1 Παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου ²τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων ³χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας ⁴επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω ⁵υπομνησιν λαβων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι ⁶δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου ⁷ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμού ⁸μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου ⁹του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων ¹⁰φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων χριστου ιησου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου ¹¹εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος ¹²δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν ¹³υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου ¹⁴την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του νοικουντος εν ημιν ¹⁵οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελος και ερμογενης ¹⁶δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη ¹⁷αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιως εζητησεν με και ευρεν ¹⁸δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου ²και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδαξαι ³συγκακοπαθησον

ως καλος στρατιωτης χριστου ιησου ⁴ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση ⁵εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμως αθληση ⁶τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν ⁷νοει ο λεγω δωσει γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν ⁸μνημονευε ιησουν χριστον εγγεγεμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακουργος αλλα ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹²ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνησομεθα κακεινος αρνησεται ημας ¹³ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι γαρ εαυτον ου δυναται ¹⁴ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του θεου μη λογομαχειν επ ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων ¹⁵σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας ¹⁶τας δε βεβηλους κενοφωνιας περιμιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας ¹⁷και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος ¹⁸οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες αναστασιν ηδη γεγονενα και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου ²⁰εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²²τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας ²³τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδως οτι γεννωσιν μαχας ²⁴δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλα ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵εν πραυτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δωη αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3τὸ αὐτὸ δὲ γινώσκει ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποὶ ²ἐσονται γὰρ οἱ ἀνθρώποι φιλαυτοὶ φιλαργυροὶ ἀλαζόνες ὑπερηφάνοι βλασφημοὶ γονευσὶν ἀπειθεῖς ἀχαριστοὶ ἀνοσιοὶ ³ἀστοργοὶ ἀσπονδοὶ διαβολοὶ ἀκράτεις ἀνημεροὶ ἀφιλαγαθοὶ ⁴προδοταὶ προπετεῖς τετυφωμένοι φιληδονοὶ μάλλον ἢ φιλοθεοὶ ⁵ἔχοντες μορφωσὶν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρηνημένοι καὶ τοὺς ἀποτρεποῦ ⁶ἐκ τούτων γὰρ εἰσὶν οἱ ἐνδυνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ ἀιχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις ἀγομένα ἐπιθυμίαις ποικίλαις ⁷παντοτε μανθάνοντα καὶ μὴδεποτε εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυναμένα ⁸ὄν τροπον δὲ ἰαννῆς καὶ ἰαμβρῆς ἀντεστήσαν μωυσεὶ οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν ἀδοκιμοὶ περὶ τὴν πίστιν ⁹ἀλλ' οὐ προκοφουσὶν ἐπὶ πλείον ἢ γὰρ ἀνοία αὐτῶν ἐκδηλὸς ἐστὶ πᾶσιν ὡς καὶ ἡ ἐκεῖνων ἐγένετο ¹⁰σὺ δὲ παρηκολούθησας μοὶ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγωγῆς τῆς προθέσει τῆς πίστεως τῆς μακροθυμίας τῆς ἀγαπῆς τῆς ὑπομονῆς ¹¹τοῖς διωγμοῖς τοῖς παθήμασιν οἷά μοι ἐγένετο ἐν ἀντιοχείᾳ ἐν ἰκονίῳ ἐν λυστρίοις οἰοῦς διωγμοὺς ὑπηρεγὰ καὶ ἐκ πάντων με ἐρρυσάτο ὁ κύριος ¹²καὶ πάντες δὲ οἱ θελόντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν χριστῷ ἰησοῦ διωχθήσονται ¹³πονηροὶ δὲ ἀνθρώποι καὶ γοῆτες προκοφουσὶν ἐπὶ τὸ χειρόν πλανῶντες καὶ πλανώμενοι ¹⁴σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἐμαθες καὶ ἐπιστῶθης εἰδὼς παρὰ τινῶν ἐμαθες ¹⁵καὶ ὅτι ἀπο βρεφούς ἱερά γραμμάτα οἶδας τὰ δυναμένα ἐ σοφίᾳ εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν χριστῷ ἰησοῦ ¹⁶πᾶσα γραφὴ θεοπνευστος καὶ ὠφελίμος πρὸς διδασκαλίαν πρὸς ἐλεγμον πρὸς ἐπανορθῶσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ ¹⁷ἵνα ἀρτίως ἡ ὁ τοῦ θεοῦ ἀνθρώπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξήρτισμένος

4διαμαρτυρομαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς καὶ τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ²κῆρυξον τὸν λόγον ἐπιστήθῃ εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς ἐλεγξόν ἐπιτιμήσον παρακαλέσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασκῆ ³ἐστὶ γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς υγιαινουσῆς διδασκαλίας οὐκ ἀνεξοῦνται ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐαυτοῖς ἐπισωρευουσὶν διδασκαλοὺς κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν ⁴καὶ ἀπομὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρεψοῦσιν ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται ⁵σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσιν κακοπαθήσον ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον ⁶ἐγὼ γὰρ ἤδη σπενδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως μοῦ ἐφῆστηκεν ⁷τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνισμαι τὸν δρόμον τετέλεκα τὴν πίστιν τετήρηκα ⁸λοιπὸν ἀποκεῖται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στεφανὸς ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτὴς οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσιν τοῖς ἠγαπηκοῖσιν τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ ⁹σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως ¹⁰ἤδη γὰρ με ἐγκατελείπεν ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα καὶ ἐπορεύθη εἰς θεσσαλονικὴν κρησκή εἰς γαλατῖαν τίτος εἰς δαλματῖαν ¹¹λουκάς ἐστὶν μόνος μετ' ἐμοῦ μαρκὸν ἀναλαβὼν ἀγε μετὰ σεαυτοῦ ἐστὶν γὰρ μοι εὐχρηστὸς εἰς διακο-

νίαν ¹²τυχικὸν δὲ ἀπεστείλα εἰς ἐφεσον ¹³τὸν φαίλονην ὃν ἀπέλειπον ἐν τρωαδί παρὰ καρπῷ ἐρχόμενος φερε καὶ τὰ βιβλία μάλιστα τὰς μεμβράνας ¹⁴ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδειξάτο ἀποδώσει αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ ¹⁵ὃν καὶ σὺ φυλάσσοι λίαν γὰρ ἀντεστή τοῖς ἡμετέροις λόγοις ¹⁶ἐν τῇ πρώτῃ μοῦ ἀπολογία οὐδεὶς μοι παρεγένετο ἀλλὰ πάντες με ἐγκατελείπον μὴ αὐτοῖς λογισθῆναι ¹⁷ὃ δὲ κύριος μοι παρεστή καὶ ἐνεδυναμῶσεν με ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κῆρυγμα πληροφόρηθῆ καὶ ἀκουσῶσιν πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐρρυσθῆν ἐκ στόματος λέοντος ¹⁸ῥυσεται με ὁ κύριος ἀπο πάντος ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουρανίον ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν ¹⁹ἀσπασαὶ πρισκᾶν καὶ ἀκυλᾶν καὶ τὸν ὀνησιφοροῦ οἰκὸν ²⁰ἐραστός ἐμείνεν ἐν κορινθῷ τροφιμὸν δὲ ἀπέλειπον ἐν μιλῆτῳ ἀσθενούντα ²¹σπουδάσον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν ἀσπαζέται σε εὐβούλος καὶ πούδης καὶ λίνος καὶ κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ [πάντες] ²²ὁ κύριος μετὰ τοῦ πνεύματος σου ἡ χάρις μετὰ ὑμῶν

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 Παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν ²επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων ³εφανερωσεν δε καιριους ιδιους τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου ⁴τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις και ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του σωτηρος ημων ⁵τουτου χαριν απελειπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους ως εγω σοι διεταξαμην ⁶ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα ⁷δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη ⁸αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη ⁹αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαίνουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν ¹⁰εισιν γαρ πολλοι ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ της περιτομης ¹¹ους δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν ¹²ειπεν τις εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αιει ψευσται κακα θηρια γαστερες αργαι ¹³η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγε αυτους αποτομωσ ινα υγιαίνωσιν [εν] τη πιστει ¹⁴μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθιοις και εντολαιοις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν ¹⁵παντα καθαρα τοις καθαροις τοις δε μεμιαμμενοις και απιστοις ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις ¹⁶θεον ομολογουσιν ειδεναι τοις δε εργοις αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαίνουση διδασκαλια ²πρεσβυτας νηφαλιους ειναι σεμνους σωφρονας υγιαίνοντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη ³πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματα ιεροπρεπεις μη διαβολους μηδ οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλους ⁴ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανδρους ειναι φιλοτεκνους ⁵σωφρονας αγνας οικουργους αγαθας υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται ⁶τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν ⁷περι παντα

σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αφθοριαν σεμνοτητα ⁸λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων λεγειν περι ημων φαυλον ⁹δουλους ιδιους δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστους ειναι μη αντιλεγοντας ¹⁰μη νοσφιζομενους αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους αγαθην ινα την διδασκαλιαν την του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν ¹¹επεφανη γαρ η χαρις του θεου σωτηριος πασιν ανθρωποις ¹²παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι ¹³προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων χριστου ιησου ¹⁴ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσθαι ημας απο πασης ανομιας και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ¹⁵ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3 υπομιμνησθε αυτους αρχαις εξουσαις υποτασσεσθαι πειθαρχειν προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι ²μηδεν α βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεις πασαν ενδεικνυμενους πραυτητα προς παντας ανθρωπους ³ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις εν κακια και φθωνω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους ⁴οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ⁵ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη α εποιησαμεν ημεις αλλα κατα το αυτου ελεος εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου ⁶ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁷ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενηθωμεν κατ ελπιδα ζωης αιωνιου ⁸πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβειβαιουσθαι ινα φρονιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις ⁹μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και εριν και μαχας νομικας περιμιασσο εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι ¹⁰αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου ¹¹ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτος ¹²οταν πεμφω αρτεμαν προς σε η τυχιον σπουδασον ελθειν προς με εις νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι ¹³ζηναν τον νομικον και απολλων σπουδαιως προπεμφον ινα μηδεν

αυτοις λειπη ¹⁴μυθνηανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων
εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας ινα μη
ωσιν ακαρποι ¹⁵ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπα-
σαι τους φιλουντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων
υμων

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹Παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ²και απφια τη αδελφη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις εις τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους ⁶οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου [του] εν ημιν εις χριστον ⁷χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαιται δια σου αδελφε ⁸διο πολλην εν χριστω παρηρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης νυνι δε και δεσμιος χριστου ιησου ¹⁰παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον γεγεννησα εν τοις δεσμοις ονησιμον ¹¹τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ¹²ον ανεπεμψα σοι αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα ¹³ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου μοι διακονη εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου ¹⁴χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης ¹⁶ουκετι ως δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ως εμε ¹⁸ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογα ¹⁹εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις ²⁰ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν χριστω ²¹πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδως οτι και υπερ α λεγω ποιησεις ²²αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ασπαζεται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου ²⁴μαρκος αρισταρχος δημας λουκας οι συνεργοι μου ²⁵η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

1 πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ²ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και εποιησεν τους αιωνας ³ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις ⁴τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον ⁶οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα ⁸προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα [του αιωνος] και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας αυτου ⁹ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου ¹⁰και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται ¹²και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους ως ιματιον και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2 δια τουτο δει περισσοτερωσ προσεχειν ημας τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρυωμεν ²ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη ⁴συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν ⁵ου γαρ αγγελοι υπεταξεν την οικουμενην την μελλου-

σαν περι ης λαλουμεν ⁶διεμαρτυρατο δε που τις λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον [και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου] ⁸παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν τω γαρ υποταξαι [αυτω] τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουτω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου ¹⁰επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν ¹²λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε ¹³και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος ¹⁴επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος και αυτος παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας ¹⁶ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου ¹⁸εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεως επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν ²πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωυσης εν [ολω] τω οικω αυτου ³πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευαστας αυτον ⁴πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος ο δε παντα κατασκευαστας θεος ⁵και μωυσης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων ⁶χριστος δε ως υιος επι τον οικον αυτου ου οικος εσμεν ημεις εαν την παρηρησιαν και το καυχημα της ελπιδος [μεχρι τελους βεβαιαν] κατασχωμεν ⁷διο καθως λεγει το πνευμα

το αγιον σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε ⁸μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ⁹ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκιμασια και ειδον τα εργα μου τεσσερακοντα ετη ¹⁰διο προσωχθισα τη γενεα ταυτη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τας οδους μου ¹¹ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου ¹²βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος ¹³αλλα παρακαλειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν αχρις ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτιας ¹⁴μετοχοι γαρ του χριστου γενομενοι εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους βεβαιαν κατασχωμεν ¹⁵εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω ¹⁶τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ αιγυπτου δια μωυσεως ¹⁷τισιν δε προσωχθισεν τεσσερακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω ¹⁸τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν ¹⁹και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

⁴φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι ²και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους μη συγκεκερασμενους τη πιστει τοις ακουσασιν ³εισερχομεθα γαρ εις [την] καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθως ειρηκεν ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολης κοσμου γενηθεντων ⁴ειρηκεν γαρ που περι της εβδομης ουτως και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου ⁵και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου ⁶επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν ⁷παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθως προειρηται σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ⁸ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας ⁹αρα απολειπεται σαββατισμος τω λαω του θεου ¹⁰ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτος κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεος ¹¹σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας ¹²ζων γαρ ο λογος του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης και πνευματος αρμων τε και μυελων και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας ¹³και ουκ εστιν κτισις αφανης ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχλησιμενα τοις οφθαλμοις αυτου προς ον ημιν ο λογος ¹⁴εχοντες ουν αρχιερεα

μεγαν διεληλυθοτα τους ουρανοους ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιας ¹⁵ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συμπαθησαι ταις ασθeneiais ημων πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρις αμαρτιας ¹⁶προσερχομεθα ουν μετα παρηρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοθηειαν

⁵πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα [τε] και θυσιας υπερ αμαρτιων ²μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθeneian ³και δι αυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι εαυτου προσφερειν περι αμαρτιων ⁴και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθωσπερ και ααρων ⁵ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερεα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁶καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ⁷ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας ⁸καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην ⁹και τελειωθεις εγενετο πασιν τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας αιωνιου ¹⁰προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹¹περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γενοατε ταις ακοαις ¹²και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γενοατε χρειαν εχοντες γαλακτος ου στερεας τροφης ¹³πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν ¹⁴τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

⁶διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεως επι θεον ²βαπτισμων διδαχην επιθεσεως τε χειρων αναστασεως νεκρων και κριματος αιωνιου ³και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος ⁴αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γενηθεντας πνευματος αγιου ⁵και καλον γευσσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος ⁶και παραπεσοντας παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουοντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας ⁷γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης ερχομενον πολλακις υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου ⁸εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος και καταρας εγγυς ης το τελος εις καυσιν ⁹πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σω-

τηρίας ει και ουτως λαλουμεν ¹⁰ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθεσθαι του εργου υμων και της αγαπης ης ενδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες ¹¹επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους ¹²ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας ¹³τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴λεγων ει μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε ¹⁵και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας ¹⁶ανθρωποι γαρ κατα του μειζονος ομνυσουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος ¹⁷εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οις αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος ¹⁹ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος ²⁰οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισηδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

7ουτος γαρ ο μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον ²ω και δεκατην απο παντων μεμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης ³απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εις το διηνεκες ⁴θεωρειτε δε πηλικος ουτος ω δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης ⁵και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ ⁶ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν ⁷χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται ⁸και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη ⁹και ως επος ειπειν δι αβρααμ και λευις ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται ¹⁰ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην οτε συνηνητησεν αυτω μελχισηδεκ ¹¹ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτης νενομοθετηται τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισηδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι ¹²μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται ¹³εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω ¹⁴προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην περι ιερων ουδεν μωυσης ελαλησεν ¹⁵και περισσοτερον ετι καταδη-

λον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισηδεκ ανισταται ιερευς ετερος ¹⁶ος ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου ¹⁷μαρτυρεται γαρ οτι συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ¹⁸αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενες και ανωφελες ¹⁹ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω ²⁰και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ²¹ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερευς εις τον αιωνα ²²κατα τοσούτο και κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους ²³και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ²⁴ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶τοιουτος γαρ ημιν [και] επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουραων γενομενος ²⁷ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφραπαξ εαυτον ανενεγκας ²⁸ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερεα ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλυσυνης εν τοις ουρανοις ²των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος ουκ ανθρωπος ³πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενηγκη ⁴ει μεν ουν ην επι γης ουδ αν ην ιερευς οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα ⁵οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων καθως κεχηματισται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶νυν δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται ⁷ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας εξητειτο τοπος ⁸μεμφομενος γαρ αυτους λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος ¹⁰οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραφω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον ¹¹και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον

αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου εως μεγαλου αυτων ¹²οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιαις αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹³εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού

9ειχεν μεν ουν [και] η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον ²σκηνην γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπέζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια ³μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴χρυσου εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ακρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵υπερανω δε αυτης χερουβιν δοξης κατασχιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος ⁶τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες ⁷εις δε την δευτερην απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρις αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοημάτων ⁸τουτο δηλοντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν ⁹ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεστηκота καθ ην δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα ¹¹χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως ¹²ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εις τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος ¹³ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωνημενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα ¹⁴ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν ημων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας ¹⁶οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια επει μη τοτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος ¹⁸οθεν ουδε η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται ¹⁹λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και των τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν ²⁰λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος ²¹και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν ²²και σχεδον εν αιματι παντα

καθαριζεται κατα τον νομον και χωρις αιματεχυσιας ου γινεται αφεσις ²³αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαις παρα ταυτας ²⁴ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν της αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται ²⁷και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις ²⁸ουτως και ο χριστος απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν

10σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιαις ας προσφερουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυνανται τους προσερχομενους τελειωσαι ²επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους ³αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον ⁴αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας ⁵διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας σωμα δε κατηρτισω μοι ⁶ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας ⁷τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεος το θελημα σου ⁸ανωτερον λεγων οτι θυσιας και προσφορας και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας αιτινες κατα νομον προσφερονται ⁹τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση ¹⁰εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν δια της προσφορας του σωματος ιησου χριστου εφαπαξ ¹¹και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας ¹²ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου ¹³το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου ¹⁴μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους ¹⁵μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το ειρηκεναι ¹⁶αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου επι καρδιας αυτων και επι την διανοιαν αυτων επιγραφω αυτους ¹⁷και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθησομαι ετι ¹⁸οπου δε αφεσις τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιας ¹⁹εχοντες ουν αδελφοι παρηρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου ²⁰ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματος τουτ εστιν της σαρκος αυτου ²¹και ιερεα με-

γαν επι τον οικον του θεου ²²προσερχομεθα μετα αληθινης καρδιας εν πληροφορια πιστεως ρεραντισμενοι τας καρδιας απο συνειδησεως πονηρας και λελουσμενοι το σωμα υδατι καθαρω ²³κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδος ακλινη πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος ²⁴και κατανοωμεν αλληλους εις παροξυσμον αγαπης και κλων εργαων ²⁵μη εγκαταλειποντες την επισυναγωγην εαυτων καθως εθος τισιν αλλα παρακαλουντες και τοσουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσιν την ημεραν ²⁶εκουσιως γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειας ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια ²⁷φοβερα δε τις εκδοχη κρισεως και πυρος ζηλος εσθιειν μελλοντος τους υπεναντιους ²⁸αθητησας τις νομον μωυσεως χωρις οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει ²⁹ποσω δοκειτε χειρονος αξιωθησεται τιμωριας ο τον υιον του θεου καταπατησας και το αιμα της διαθηκης κοινον ηγησαμενος εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτος ενυβρισας ³⁰οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησις εγω ανταποδωσω και παλιν κρινει κυριος τον λαον αυτου ³¹φοβερον το εμπεισιν εις χειρας θεου ζωντος ³²αναμιμνησκεσθε δε τας προτερον ημερας εν αις φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων ³³τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες ³⁴και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτους κρειττονα υπαρξιν και μενουσαν ³⁵μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μεγαλην μισθαποδοσιαν ³⁶υπομονης γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισησθε την επαγγελιαν ³⁷ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονισει ³⁸ο δε δικαιος [μου] εκ πιστεως ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ³⁹ημεις δε ουκ εσμεν υποστολης εις απωλειαν αλλα πιστεως εις περιποιησιν ψυχης

11εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματων ελεγχος ου βλεπομενων ²εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τους αιωνας ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων το βλεπομενον γεγονεναι ⁴πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ης εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτης αποθανων ετι λαλει ⁵πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουκ ηυρισκετο διοτι μετετεθηκεν αυτον ο θεος προ γαρ της μεταθεσεως μεμαρτυρηται ευαρεστηκεναι τω θεω ⁶χωρις δε πιστεως αδυνατον ευαρεστησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον [τω] θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτης γινεται ⁷πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεις κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ης κατεκρινεν τον κοσμον και της καταπιστιν δικαιοσυνης εγενετο κληρονομος ⁸πιστει καλουμενος αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τοπον ον ημελλεν

λαμβάνειν εις κληρονομίαν και εξήλθεν μη επισταμενος που ερχεται ⁹πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελίας ως αλλοτριαν εν σκηναις κατοικησας μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελίας της αυτης ¹⁰εξεδεχετο γαρ την τους θεμελιους εχουσιν πολιν ης τεχνιτης και δημιουργος ο θεος ¹¹πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον ¹²διο και αφ ενος εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ως η αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος ¹³κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες μη κομισαμενοι τας επαγγελίας αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και ασπασαμενοι και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης ¹⁴οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν ¹⁵και ει μεν εκεινης εμνημονευον αφ ης εξεβησαν ειχον αν καιρον ανακαμφαι ¹⁶ουν δε κρειττονος ορεγονται τουτ εστιν επουρανου διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος θεος επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν ¹⁷πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελίας αναδεξαμενος ¹⁸προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ¹⁹λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο θεος οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο ²⁰πιστει και περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ ²¹πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου ²²πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο ²³πιστει μωυσης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως ²⁴πιστει μωυσης μεγας γενομενος ηρησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω ²⁵μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν ²⁶μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν ²⁷πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν ²⁸πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων ²⁹πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν ³⁰πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν κυκλωθεντα επι επτα ημερας ³¹πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης ³²και τι ετι λεγω επιλειπει με γαρ διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων βαρακ σαμφων ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων ³³οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴εσβεσαν δυναμιν πυρος εφυγον στοματα μαχαρης εδυναμωθησαν απο ασθενειας εγεννηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων ³⁵ελαβον γυ-

ναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν ³⁶ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακης ³⁷ελιθασθησαν επειρασθησαν επρισθησαν εν φωνη μαχαιρης απεθανον περιηλθον εν μηλωταις εν αιγειοις δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι ³⁸ων ουκ ην αξιος ο κοσμος επι ερημιαις πλανωμενοι και ορρουν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης ³⁹και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεφαμενου ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν

12τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ²αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν ³αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις εαυτους αντιλογιαν ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι ⁴ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵και εκλελησθε της παρακλησεως ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος ⁶ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷εις παιδειαν υπομενετε ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος τις γαρ υιος ον ου παιδευει πατηρ ⁸ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε ⁹ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας εχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα ου πολυ μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν ¹⁰οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου ¹¹πασα μεν παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης ¹²διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³και τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρις ουδεις οφεται τον κυριον ¹⁵επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δι αυτης μιανθωσιν οι πολλοι ¹⁶μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαυ ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου ¹⁷ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην ¹⁸ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ζοφω και θυελλη ¹⁹και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο προστηθηναι αυτοις λογον ²⁰ουκ εφερον γαρ το διαστελλο-

μενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται ²¹και ουτως φοβερον ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος ²²αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανιω και μυριασιν αγγελων ²³πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων ²⁴και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα πολυ μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε υν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σεισω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷το δε ετι απαξ δηλοι [την] των σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινητα μη σαλευομενα ²⁸διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευωμεν ευαρεστως τω θεω μετα ευλαβειας και δεους ²⁹και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13η φιλαδελφια μενετω ²της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελους ³μιμνησθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι ⁴τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνου γαρ και μοιχους κρινει ο θεος ⁵αφιλαργυρος ο τροπος αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτος γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω ⁶ωστε θαρρουντας ημας λεγειν κυριος εμοι βοηθος ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος ⁷μνημονευετε των ηγουμενων υμων οτινες ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης μιμεισθε την πιστιν ⁸ιησους χριστος εχθες και σημερον ο αυτος και εις τους αιωνας ⁹διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οις ουκ ωφεληθησαν οι περιπατουντες ¹⁰εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν [εξουσιαν] οι τη σκηνη λατρευοντες ¹¹ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολης ¹²διο και ιησους ινα αγιαση δια του ιδιου αιματος τον λαον εξω της πυλης επαθεν ¹³τοιουν εξερχωμεθα προς αυτον εξω της παρεμβολης τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹⁴ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵δι αυτου αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶της δε ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε τοιαυταις γαρ θυσιας ευαρεσταιται ο θεος ¹⁷πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες αλυσιτελες γαρ υμιν τουτο ¹⁸προσευχεσθε περι ημων πειθομεθα γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεισθαι ¹⁹περισσοτερως

δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ²⁰ο δε θεος της ειρηνης ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου τον κυριον ημων ιησουν ²¹καταρτισαι υμας εν παντι αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν ημιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ²²παρακαλω δε υμας αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ²³γινωσκετε τον αδελφον ημων τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμας ²⁴ασπασασθε παντας τους ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους ασπαζονται υμας οι απο της ιταλιας ²⁵η χαρις μετα παντων υμων

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 **Ι**ακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν ²πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις ³γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεως κατεργαζεται υπομονη ⁴η δε υπομονη εργον τελειον εχετε να ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι ⁵ει δε τις υμων λειπεται σοφιας αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλως και μη ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω ⁶αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω ⁷μη γαρ οισθω ο ανθρωπος εκεινος οτι λημψεται τι παρα του κυριου ⁸ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις αυτου ⁹καυχασθω δε [ο] αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου ¹⁰ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ως ανθος χορτου παρελευσεται ¹¹ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανε τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται ¹²μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης ον επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ¹³μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδεν ¹⁴εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος ¹⁵ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτηι αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθησα αποκυει θανατον ¹⁶μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι ¹⁷πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατρος των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα ¹⁸βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων ¹⁹ιστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι βραδυς εις το λαλησαι βραδυς εις οργην ²⁰οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται ²¹διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων ²²γινεσθε δε ποιηται λογου και μη ακροαται μονον παραλογιζομενοι εαυτους ²³οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω ²⁴κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως

επελαθετο οποιος ην ²⁵ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται ²⁶ει τις δοκει θρησκος ειναι μη χαλιναγωγων γλωσσαν εαυτου αλλα απατων καρδιαν εαυτου τουτου ματαιος η θρησκεια ²⁷θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων ασπilon εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2 **Α**δελφοι μου μη εν προσωπολημφιαις εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης ²εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι ³επιβλεψητε δε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε συ καθου ωδε καλως και τω πτωχω ειπητε συ στηθι η καθου εκει υπο το υποποδιον μου ⁴ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων ⁵ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους τω κοσμω πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον ⁶υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι εκουσιν υμας εις κριτηρια ⁷ουχ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας ⁸ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε ⁹ει δε προσωπολημπειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται ¹⁰οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση πταιση δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος ¹¹ο γαρ ειπων μη μοιχευσης ειπεν και μη φονευσης ει δε ου μοιχευεις φονευεις δε γεγονας παραβατης νομου ¹²ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι ¹³η γαρ κρισις ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος κατακαυχεται ελεος κρισεως ¹⁴τι οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τις εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον ¹⁵εαν αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι της εφημερου τροφης ¹⁶ειπη δε τις αυτοις εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις τα επιτηδεια του σωματος τι οφελος ¹⁷ουτως και η πιστις εαν μη εχη εργα νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸αλλ ερει τις συ πιστιν εχεις καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου χωρις των εργαων καγω σοι

δειξω εκ των εργαων μου την πιστιν ¹⁹συ πιστευεις οτι εις θεος εστιν καλως ποιεις και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν ²⁰θελεις δε γνωσαι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρις των εργαων αργη εστιν ²¹αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκας ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ²²βλεπεις οτι η πιστις συνηργει τοις εργαοις αυτου και εκ των εργαων η πιστις ετελειωθη ²³και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην και φιλος θεου εκληθη ²⁴ορατε οτι εξ εργαων δικαιουται ανθρωπος και ουκ εκ πιστεως μονον ²⁵ομοιως δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τους αγγελους και ετερα οδω εκβαλουσα ²⁶ωσπερ το σωμα χωρις πνευματος νεκρον εστιν ουτως και η πιστις χωρις εργαων νεκρα εστιν

3μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτες οτι μειζον κριμα λημψομεθα ²πολλα γαρ πταιομεν απαντες ει τις εν λογω ου πταιει ουτος τελειος ανηρ δυνατος χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα ³ει δε των ιππων τους χαλινους εις τα στοματα βαλλομεν εις το πειθεσθαι αυτους ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν ⁴ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο ανεμων σκληρων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου η ορμη του ευθυνοντος βουλεται ⁵ουτως και η γλωσσα μικρον μελος εστιν και μεγαλα αυχει ιδου ηλικον πυρ ηλικην υλην αναπτει ⁶και η γλωσσα πυρ ο κοσμος της αδικιας η γλωσσα καθισταται εν τοις μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεως και φλογιζομενη υπο της γεεννης ⁷πασα γαρ φυσις θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁸την δε γλωσσαν ουδεις δαμασαι δυναται ανθρωπων ακαταστατον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹εν αυτη ευλογουμεν τον κυριον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τους ανθρωπους τους καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτας ¹⁰εκ του αυτου στοματος εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτως γινεσθαι ¹¹μητι η πηγη εκ της αυτης οπησ βρυει το γλυκυ και το πικρον ¹²μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιας ποιησαι η αμπελος συκα ουτε αλυκον γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³τις σοφος και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλης αναστροφης τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιας ¹⁴ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας ¹⁵ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλα επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης ¹⁶οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁷η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθης μεστη ελεους και καρπων αγαθων αδιακριτος ανυποκριτος ¹⁸καρπος δε δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4ποθεν πολεμοι και ποθεν μαχαι εν υμιν ουκ εντευ-

θεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων ²επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας ³αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε ⁴μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος εαν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁵η δοκειτε οτι κενως η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το πνευμα ο κατωκισεν εν ημιν ⁶μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασsetαι ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁷υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβωλω και φευξετα αφ υμων ⁸εγγισατε τω θεω και εγγισει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι ⁹ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενθος μετατραπητω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ταπεινωθητε ενωπιον κυριου και υψωσει υμας ¹¹μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου η κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεις ουκ ει ποιητης νομου αλλα κριτης ¹²εις εστιν νομοθετης και κριτης ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τις ει ο κρινων τον πλησιον ¹³αγε νυν οι λεγοντες σημερον η αυριον πορευσομεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησομεν εκει ενιαυτον και εμπορευσομεθα και κερδησομεν ¹⁴οιτινες ουκ επιστασθε της αυριον ποια η ζωη υμων ατμις γαρ εστε προς ολιγον φαινομενη επειτα και αφανιζομενη ¹⁵αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θελη και ζησομεν και ποιησομεν τουτο η εκεινο ¹⁶νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις ²ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ο χρυσος υμων και ο αργυρος κατωται και ο ιος αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκας υμων ως πυρ εθησαυρισατε εν εσχαις ημεραις ⁴ιδου ο μισθος των εργατων των αμησαντων τας χωρας υμων ο αφυστερημενος αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθαν ⁵ετρυφησατε επι της γης και εσπαταλησατε εθρεψατε τας καρδιας υμων εν ημερα σφαγης ⁶κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασsetαι υμιν ⁷μακροθυμησατε ουν αδελφοι εως της παρουσιας του κυριου ιδου ο γεωργος εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γης μακροθυμων επ αυτω εως λαβη προιμον και οψιμον ⁸μακροθυμησατε και υμεις στηριξατε τας καρδιας υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν ⁹μη στεναζετε αδελφοι κατ αλληλων ινα μη κριθητε ιδου ο κριτης προ των θυρων εστηκεν ¹⁰υποδειγμα λαβετε αδελφοι της κακοπαθιας και της μακροθυμιας τους προφητας οι ελαλησαν εν τω ονοματι κυριου ¹¹ιδου μακαριζομεν τους υπομειναντας την υπομονην ιωβ ηκου-

σατε και το τελος κυριου ειδετε οτι πολυσπλαγχνος
 εστιν ο κυριος και οικτιρμων ¹²προ παντων δε αδελφοι
 μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε
 αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου
 ου ινα μη υπο κρισιν πεσητε ¹³κακοπαθει τις εν υμιν
 προσευχεσθω ευθυμει τις ψαλλετω ¹⁴ασθενει τις εν υμιν
 προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και
 προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες ελαιω εν τω ονο-
 ματι [του κυριου] ¹⁵και η ευχη της πιστεως σωσει τον
 καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η
 πεποιηκως αφεθησεται αυτω ¹⁶εξομολογεισθε ουν αλλη-
 λους τας αμαρτιας και προσευχεσθε υπερ αλληλων οπως
 ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη ¹⁷ηλιας
 ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυ-
 ξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαι-
 τους τρεις και μηνας εξ ¹⁸και παλιν προσηυξατο και ο
 ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρ-
 πον αυτης ¹⁹αδελφοι μου εαν τις εν υμιν πλανηθη απο
 της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον ²⁰γινωσκετε οτι
 ο επιστρεφας αμαρτων εκ πλανης οδου αυτου σωσει
 ψυχην αυτου εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 Πέτρος αποστολός ιησού χριστού εκλεκτοίς παρεπιδημοίς διασποράς πόντου γαλατίας καππαδοκίας ασίας και βιθυνίας ²κατά προγνωσιν θεού πατρός εν αγιασμῷ πνεύματος εἰς υπακοήν και ραντισμὸν αἱματος ἰησοῦ χριστοῦ χάρις ὑμῖν και εἰρήνη πληθυνθεῖη ³εὐλογητός ὁ θεός και πατήρ του κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ κατά το πολὺ αὐτοῦ ἐλεός ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζώσαν δι ἀναστασεως ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν ⁴εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτὸν και ἀμιαντὸν και ἀμαραντὸν τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς ⁵τούς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πιστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχατῷ ⁶ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε ὀλίγον ἄρτι εἰ δεὸν λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς ⁷ἵνα το δοκιμιὸν ὑμῶν τῆς πιστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ του ἀπολλυμένου διὰ πυρός δε δοκιμαζόμενου εὐρεθῆ εἰς ἀμείνον και δοξάν και τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ ⁸ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπάτε εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες πιστεύοντες δε ἀγαλλιάτε χάρα ἀνεκλάλητῳ και δεδοξασμένῳ ⁹κομιζόμενοι το τέλος τῆς πιστεως σωτηρίαν ψυχῶν ¹⁰περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν και ἐξηραυνήσαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες ¹¹ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἡ ποῖον καιρὸν ἐδήλου το ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρομένον τὰ εἰς χριστὸν παθημένα και τὰς μετὰ ταῦτα δοξᾶς ¹²οἰς ἀπεκαλυφθῆ ὅτι οὐχ εαυτοῖς ὑμῖν δε διηκονοῦν αὐτὰ ἀ νυν ἀνηγγελη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἀγίῳ ἀποσταλῆντι ἀπ οὐρανοῦ εἰς ἀ επιθυμοῦσιν ἀγγελοὶ παρακυφαὶ ¹³διὸ ἀναζώσαμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν νηφόντες τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁴ὡς τεκνὰ υπακοῆς μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις ¹⁵ἀλλὰ κατά τον καλεσαντὰ ὑμᾶς ἁγίον και αὐτοὶ ἁγιοὶ ἐν πασῇ ἀναστροφῇ γενηθῆτε ¹⁶διὸτι γεγραπταὶ [ὅτι] ἁγιοὶ ἐσεσθε ὅτι ἐγὼ ἁγιός ¹⁷και εἰ πατέρα επικαλεσθε τον ἀπροσωπολημπτῶς κρινόντα κατά το ἐκαστοῦ ἐργὸν ἐν φόβῳ τον τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστραφῆτε ¹⁸εἰδοτές ὅτι οὐ φθαρτοὶς ἀργυρίῳ ἡ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου ¹⁹ἀλλὰ τιμῷ αἱματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου και ἀσπίλου χριστοῦ ²⁰προεγνωσμένου μὲν προ καταβολῆς κόσμου φανερωθέντος δε ἐπ ἐσχατοῦ των χρόνων δι ὑμᾶς ²¹τούς δι αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τον ἐχειραντὰ

αὐτὸν ἐκ νεκρῶν και δοξάν αὐτῷ δόντα ὡστε τὴν πίστιν ὑμῶν και ἐλπίδα εἶναι εἰς θεὸν ²²τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ υπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυποκρίτον ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενωσ ²³ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθαρτοῦ διὰ λόγου ζώντος θεοῦ και μενοντος ²⁴διὸτι πασα σὰρξ ὡς χορτὸς και πασα δοξὰ αὐτῆς ὡς ἀνθὸς χορτοῦ ἐξηρανθῆ ὁ χορτὸς και τὸ ἀνθὸς ἐξεπέσεν ²⁵το δε ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τον αἰῶνα τουτο δε ἐστὶν το ῥῆμα το εὐαγγελισθεν εἰς ὑμᾶς

2 Ἀποθεμένοι οὖν πασαν κακίαν και παντὰ δολὸν και υποκρίσιν και φθόνους και πασὰς καταλαλίας ²ὡς ἀρτιγεννητὰ βρεφῆ το λογικὸν ἀδολὸν γὰρα ἐπιποθήσατε ἵνα ἐν αὐτῷ ἀυξηθῆτε εἰς σωτηρίαν ³εἰ ἐγευσασθε ὅτι χρηστός ὁ κυριός ⁴πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα ὑπο ἀνθρώπων μὲν ἀποδοδοκιμασμένον παρὰ δε θεῷ ἐκλεκτὸν ἐντιμὸν ⁵και αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομησθε οἶκος πνευματικός εἰς ἱερατεῦμα ἁγίον ἀνενεγκαι πνευματικῆς θυσίας εὐπροσδεκτοῦς θεῷ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ⁶διὸτι περιεχει ἐν γραφῇ ἰδοῦ τιθημι ἐν σίῳν λίθον ἐκλεκτὸν ἀκρογωνίαῖον ἐντιμὸν και ὁ πιστευῶν ἐπ αὐτῷ οὐ μὴ καταίσχυνθῆ ⁷ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστευουσὶν ἀπιστοῦσιν δε λίθος ὃν ἀπεδοκιμασαν οἱ οἰκοδομῶντες οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας ⁸και λίθος προσκομματος και πέτρα σκανδαλοῦ οἱ προσκοπτοῦσιν τῷ λόγῳ ἀπειθῶντες εἰς ὃ και ἐτεθήσαν ⁹ὑμεῖς δε γενοσ ἐκλεκτὸν βασιλεῖον ἱερατεῦμα ἔθνος ἁγίον λαός εἰς περιποίησιν ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεληθῆτε του ἐκ σκοτῶς ὑμᾶς καλεσαντος εἰς το θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς ¹⁰οἱ ποτε οὐ λαός νυν δε λαός θεοῦ οἱ οὐκ ἠλεημένοι νυν δε ἐλεηθέντες ¹¹ἀγαπητοὶ παρακαλῶ ὡς παροικίους και παρεπιδήμους ἀπεχεσθῆ των σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν αἰτινὲς στρατεύονται κατά τῆς ψυχῆς ¹²τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐχόντες καλὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ἐκ των καλῶν ἐργῶν ἐποπτεύοντες δοξάσωσιν τον θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς ¹³ὑποταγῆτε πασῇ ἀνθρώπινῃ κτίσει διὰ τον κυριὸν εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι ¹⁴εἴτε ἡγεμοσιν ὡς δι αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδικήσιν κακοποιῶν ἐπαινον δε ἀγαθοποιῶν ¹⁵ὅτι οὕτως ἐστὶν το θέλημα του θεοῦ ἀγαθοποιούντας φῖμουν τὴν των ἀφρονῶν ἀνθρώπων ἀγνωσίαν ¹⁶ὡς ἐλευθεροὶ και μὴ ὡς επικαλύμμα ἐχόντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν

ἀλλ ὡς θεοῦ δούλοι ¹⁷πάντας τιμησατε τὴν ἀδελφότητα ἀγαπατε τὸν θεὸν φοβείσθε τὸν βασιλεῖα τιματε ¹⁸οἱ οἰκεταὶ ὑποτασσομένοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσποταῖς οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικῶσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς ¹⁹τούτο γὰρ χάρις εἶ δια συνειδήσιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πασχῶν ἀδικῶς ²⁰ποιὸν γὰρ κλέος εἶ ἀμαρτανόντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομένετε ἀλλ εἶ ἀγαθοποιόντες καὶ πασχόντες ὑπομένετε τούτο χάρις παρὰ θεοῦ ²¹εἰς τούτο γὰρ ἐκλήθητε ὅτι καὶ χριστὸς ἐπάθεν ὑπερ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνέσιν αὐτοῦ ²²ὅς ἀμαρτιαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ εὐρεθῆ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ²³ὅς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ πασχῶν οὐκ ἠπειλεῖ παρεδίδου δὲ τῷ κρινόντι δικαίως ²⁴ὅς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήγγεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον ἵνα ταῖς ἀμαρτιαῖς ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσυνῇ ζήσωμεν οὐ τῷ μύλωπι ἰαθῆτε ²⁵ἦτε γὰρ ὡς προβάτα πλανώμενοι ἀλλὰ ἐπεστραφήτε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπισκοπὸν τῶν ψυχῶν ὑμῶν

3ομοίως γυναῖκες ὑποτασσομεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα εἰ τινες ἀπειθούσιν τῷ λόγω διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἀνευ λόγου κερδηθήσονται ²ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ³ὧν ἐστὼ οὐχ ὁ ἐξῶθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθесеως χρυσιῶν ἢ ἐνδύσεως ἱματιῶν κόσμος ⁴ἀλλ ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἀνθρώπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ ἡσυχίου καὶ πράεως πνεύματος ὁ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελες ⁵οὕτως γὰρ ποτε καὶ αἱ ἀγίαὶ γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκοσμούν ἐαυτὰς ὑποτασσομεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ⁶ὡς σαρρα ὑπήκουεν τῷ ἀβραάμ κυρίον αὐτὸν κάλουσα ἢ ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιούσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μὴ δειμίαν πτοήσιν ⁷οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικούντες κατὰ γνώσιν ὡς ἀσθενεστερῶ σκευεῖ τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ συγκληρονομοὶ χάριτος ζωῆς εἰς τὸ μὴ ἐγκοπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν ⁸τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμοφρονεῖς συμπάθεις φιλαδελφοὶ εὐσπλαγχνοὶ ταπεινοφρονεῖς ⁹μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας τουναντίον δὲ εὐλογούντες ὅτι εἰς τούτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε ¹⁰ὁ γὰρ θελῶν ζῶν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παύσατω τὴν γλώσσαν ἀπο κακοῦ καὶ χεῖλην τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον ¹¹ἐκκλινάτω δὲ ἀπο κακοῦ καὶ ποιήσατω ἀγαθὸν ζήτησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτὴν ¹²ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δεήσιν αὐτῶν πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά ¹³καὶ τῖς ὁ κακῶσων ὑμᾶς εἰάν τοῦ ἀγαθοῦ ζήλωται γενήσθε ¹⁴ἀλλ εἰ καὶ πασχοῖτε διὰ δικαιοσύνην μακάριοι τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβήθητε μὴδὲ ταραχθῆτε ¹⁵κύριον δὲ τὸν χριστὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐτοιμοὶ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος ἀλλὰ μετὰ πραυτήτος καὶ φόβου ¹⁶συνειδήσιν ἐχόντες ἀγαθὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ ἀναστροφήν

¹⁷κρείττον γὰρ ἀγαθοποιούντας εἰ θελοῖ τὸ θελημα τοῦ θεοῦ πασχεῖν ἢ κακοποιούντας ¹⁸ὅτι καὶ χριστὸς ἀπαξ περὶ ἀμαρτιῶν ἀπέθανεν δικαίως ὑπερ ἀδικῶν ἵνα ὑμᾶς προσάγαγῃ τῷ θεῷ θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι ¹⁹ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκῆρυξεν ²⁰ἀπειθήσασι ποτε ὅτε ἀπέξεδεχέτο ἢ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμεραῖς νῶε κατασκευαζόμενης κιβωτοῦ εἰς ἣν ὀλιγοὶ τούτῃ ἐστὶν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος ²¹ὁ καὶ ὑμᾶς ἀντιτύπον νῦν σώζει βαπτίσμα ὁ σαρκὸς ἀποθέσις ρυποῦ ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερωτήματα εἰς θεὸν δι' ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ ²²ὅς ἐστὶν ἐν δεξιά τοῦ θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων

4χριστοῦ οὖν παθόντος σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ὀπλίσασθε ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἀμαρτιῶν ²εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας ἀλλὰ θεληματι τοῦ θεοῦ τὸν ἐπιλοιπὸν ἐν σαρκὶ βίωσαι χρόνον ³ἀρκετός γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βουλημα τῶν ἐθνῶν κατειργασθαι πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις ἐπιθυμίαις οἰνοφλυγίαις κωμοῖς ποτοῖς καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλοατριαῖς ⁴ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀναχυσὶν βλασφημούντες ⁵οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοιμῶς κρινόντι ζῶντας καὶ νεκρούς ⁶εἰς τούτο γὰρ καὶ νεκροὶς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσιν μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσιν δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι ⁷πάντων δὲ τὸ τέλος ἠγγικεν σὺ φρονήσατε οὖν καὶ νηψάτε εἰς προσευχὰς ⁸πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγαπὴν ἐκτενῆ ἐχόντες ὅτι ἀγαπὴ κάλυπτει πλῆθος ἀμαρτιῶν ⁹φιλοξένοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμοῦ ¹⁰ἐκαστός καθὼς ἐλάβεν χάρισμα εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονούντες ὡς καλοὶ οἰκονομοὶ ποικίλης χάριτος θεοῦ ¹¹εἰ τῖς λαλεῖ ὡς λόγια θεοῦ εἰ τῖς διακονεῖ ὡς ἐξ ἰσχυρῆς ἢ χορηγεῖ ὁ θεὸς ἵνα ἐν πάσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν ¹²ἀγαπήτοι μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινόμενη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαινόντος ¹³ἀλλὰ καθὼς κοινώνετε τοῖς τοῦ χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρήτε ἀγαλλιωμένοι ¹⁴εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ μακάριοι ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται ¹⁵μὴ γὰρ τῖς ὑμῶν πασχετῶ ὡς φόνεὺς ἢ κλεπτής ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτριεπισκοπός ¹⁶εἰ δὲ ὡς χριστιανὸς μὴ αἰσχυνεσθῶ δοξάζετω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ ¹⁷ὅτι [ὁ] καιρὸς τοῦ ἀρξασθαι τὸ κρίμα ἀπο τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ θεῷ εὐαγγελίῳ ¹⁸καὶ εἰ ὁ δικαίος μόλις σώζεται ὁ [δὲ] ἀσεβῆς καὶ ἀμαρτωλὸς ποὺ φανεῖται ¹⁹ὥστε καὶ οἱ πασχόντες κατὰ τὸ θελημα τοῦ θεοῦ πιστῶ κτιστῇ παρατιθεσθῶσαν τὰς ψυχὰς ἐν ἀγαθοποιᾷ

5πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβυτέρος καὶ μαρτυρῶ τῶν τοῦ χριστοῦ παθμάτων ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλυπτεσθαι δόξης κοινῶνός ²ποιμᾶνατε

το εν υμιν ποιμνιον του θεου μη αναγκαστως αλλα εκουσιως μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως ³μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου ⁴και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον ⁵ομοιως νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροις παντες δε αλληλοις την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι [ο] θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν ⁶ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμας υψωση εν καιρω ⁷πασαν την μεριμναν υμων επιριψαντες επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων ⁸νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρουμενος περιπατει ζητων καταπιειν ⁹ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν τω κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ολιγον παθοντας αυτος καταρτισει στηριξει σθενωσει ¹¹αυτω το κρατος εις τους αιωνας αμην ¹²δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην στητε ¹³ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου ¹⁴ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 Σιμων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ²χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης ⁴διων τα τιμια και μεγαιστα ημιν επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως αποφυγοντες της εν τω κοσμω εν επιθυμια φθορας ⁵και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαια υμω αμαρτιων ¹⁰διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ¹¹ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ¹²διο μελλησω αι υμας υπομνησκειν περι τουτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια ¹³δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει ¹⁴ειδως οτι ταχινη εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι ¹⁵σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι ¹⁶ου γαρ σεσοφισμενοι μυθιοι εξακολουθησαντες εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος ¹⁷λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ενεχθεισης αυτω τοιαυδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξης ο υιος μου ο αγαπητος μου ουτος εστιν εις ον εγω ευδοκησα ¹⁸και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω αγιω ορει ¹⁹και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινονται εν αυχηρω

τοπω εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων ²⁰τουτο πρωτον γνωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται ²¹ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη προφητεια ποτε αλλα υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν απο θεου ανθρωποι

2 Γεγοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν ²και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγειαις δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται ³και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οις το κριμα εκπαλαι ουκ αρχει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει ⁴ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειριοις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενους ⁵και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας ⁶και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικως ⁷και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο ⁸βλεμματι γαρ και ακοη δικαιος εγκρατοιων εν αυτοις ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν ⁹οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικους δε εις ημεραν κρισεως κολαζομενους τηρειν ¹⁰μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μισμου πορευομενους και κυριοτητος καταφρονουντας τολμηται αυθαδεις δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες ¹¹οπου αγγελοι ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων [παρα κυριω] βλασφημον κρισιν ¹²ουτοι δε ως αλογα ζωα γεγεννημενα φυσικα εις αλωσιν και φθοραν εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες εν τη φθορα αυτων και φθαρησονται ¹³αδικουμενοι μισθον αδικιας ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απαταις αυτων συνευωχουμενοι υμιν ¹⁴οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαστους αμαρτιας δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες καταρας τεκνα ¹⁵καταλειποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βεωρ ος μισθον αδικιας ηγαπησεν ¹⁶ελεγξιν δε εσχεν ιδιας παρανομιας υποζυ-

γιον αφωνων εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονην ¹⁷ουτοι εισιν πηγαί ανυδροι και ομιχλαιοι υπο λαίλαπος ελαυνομενοι ος ο ζοφος του σκοτους τετηρηται ¹⁸υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιας σαρκος ασελγειαις τους ολιγως αποφευγοντας τους εν πλανη αναστρεφομενους ¹⁹ελευθεριαν αυτοις επαγγελιομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντες της φθορας ω γαρ τις ηττηται τουτω δεδουλωται ²⁰ει γαρ αποφυγοντες τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηρος ιησου χριστου τουτοις δε παλιν εμπλακεντες ηττωνται γεγονεν αυτοις τα εσχατα χειρονα των πρωτων ²¹κρειττον γαρ ην αυτοις μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνης η επιγνωσιν υποστρεψαι εκ της παραδοθεισης αυτοις αγιας εντολης ²²συμβεβηκεν αυτοις το της αληθους παροιμιας κυων επιστρεψας επι το ιδιον εξεραμα και υς λουσαμενη εις κυλισμον βορβορου

3ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν ²μνησθηται των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου και σωτηρος ³τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατων των ημερων εν εμπαιγμονη εμπαικται κατα τας ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι ⁴και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως ⁵λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω ⁶δι ων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο ⁷οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτω λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εις ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων ⁸εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια ⁹ου βραδυνει κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εις υμας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εις μετανοιαν χωρησαι ¹⁰ηξει δε ημερα κυριου ως κλεπτης εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησεται και γη και τα εν αυτη εργα ευρεθησεται ¹¹τουτων ουτως παντων λυομενων ποταπους δει υπαρχειν [υμας] εν αγιας αναστροφαις και ευσεβειαις ¹²προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται ¹³καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν ος δικαιοσυνη κατοικει ¹⁴διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηθηναι εν ειρηνη ¹⁵και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την δοθεισαν αυτω σοφιαν εγραψεν υμιν ¹⁶ως και εν πασαις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν αις εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστη-

ρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁷υμεις ουν αγαπητοι προγιωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου ¹⁸αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

1^ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ²και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν και υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου ⁴και ταυτα γραφομεν ημεις ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ⁵και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια ουκ εστιν εν αυτω ουδεμια ⁶εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας ⁸εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας ¹⁰εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2^ο τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τις αμαρτη παρακλήτον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον ²και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν ⁴ο λεγων οτι εγνωκα αυτον και τας εντολας αυτου μη τηρων ψευστης εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ος δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθως εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος περιπατειν ⁷αγαπητοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε ⁸παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθες εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει ⁹ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον

αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι ¹⁰ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹¹ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου ¹²γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹³γραφω υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον εγραφα υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹⁴εγραφα υμιν πατερες οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραφα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογος [του θεου] εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω ¹⁶οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια [αυτου] ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα ¹⁸παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹εξ ημων εξηλθαν αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ εξ ημων ησαν μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων ²⁰και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου οιδατε παντες ²¹ουκ εγραφα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν ²²τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον ²³πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει ο ομολογων τον υιον και τον πατερα εχει ²⁴υμεις ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και [εν] τω πατρι μενειτε ²⁵και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον ²⁶ταυτα εγραφα υμιν περι των πλανωντων υμας ²⁷και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου μενει εν υμιν και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ως το αυτου χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενετε εν αυτω ²⁸και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα εαν φανερωθη σχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ²⁹εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσχετε οτι

πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν και εσμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον 2αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οφομεθα αυτον καθως εστιν 3και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν 4πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια 5και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτίας αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν 6πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον 7τεκνια μηδεις πλανατωμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθως εκεινος δικαιοσ εστιν 8ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου 9πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται 10εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου 11οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους 12ου καθως και εν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαιοσ 13μη θαυμαζετε αδελφοι ει μισει υμας ο κοσμος 14ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων μενει εν τω θανατω 15πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν αυτω μενουσαν 16εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας θειναι 17ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρεϊαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω 18τεκνια μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλα εν εργω και αληθεια 19εν τουτω γνωσομεθα οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν την καρδιαν ημων 20οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα 21αγαπητοι εαν η καρδια μη καταγινωσκη παρησιαν εχομεν προς τον θεον 22και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν απ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν 23και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν 24και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασι εν τον κοσμον 2εν τουτω γινωσκετε το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν 3και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη 4υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω 5αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει 6ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης 7αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον 8ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν 9εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου 10εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπηκαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων 11αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν 12θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εν ημιν εστιν 13εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν 14και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου 15ος εαν ομολογηση οτι ιησους [χριστος] εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω 16και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω [μενει] 17εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω 18φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη 19ημεις αγαπωμεν οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας 20εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν ου δυναται αγαπαν 21και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα τον γεγεννημενον εξ αυτου 2εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου ποιωμεν 3αυτη γαρ εστιν

η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵τις εστιν [δε] ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και εν τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες ⁸το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου οτι μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ο θεος ημιν και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹²ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ταυτα εγραψα υμιν ινα ειδητε οτι ζωην εχετε αιωνιον τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ¹⁴και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ αυτου ¹⁶εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση ¹⁷πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον ¹⁸οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουκ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει αυτον και ο πονηρος ουκ απτεται αυτου ¹⁹οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται ²⁰οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γνωσκομεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος ²¹τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

1^ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν ²δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα ³εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος και παρα ιησου χριστου του υιου του πατρος εν αληθεια και αγαπη ⁴εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος ⁵και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ως εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ⁶και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου αυτη η εντολη εστιν καθως ηκουσατε απ αρχης ινα εν αυτη περιπατητε ⁷οτι πολλοι πλανοι εξηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος ⁸βλεπετε εαυτους ινα μη απολεσητε α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβητε ⁹πας ο προαγων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ο λεγων γαρ αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις ¹²πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανος αλλα ελπιζω γενεσθαι προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα υμων πεπληρωμενη η ¹³ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹Ὁ πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ²αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδου-σθαι και υγιαίνειν καθως ευοδουται σου η ψυχη ³εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθως συ εν αληθεια περιπαταις ⁴μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαριν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν τη αληθεια περιπατουντα ⁵αγαπητε πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και τουτο ξενους ⁶οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας ους καλως ποιησεις προπεμφας αξιως του θεου ⁷υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνικων ⁸ημεις ουν οφειλομεν υπολαμβανειν τους τοιουτους ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹εγραψα τι τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας ¹⁰δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοις πονηροις φλυαρων ημας και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει ¹¹αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουκ εωρακεν τον θεον ¹²δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπο αυτης της αληθειας και ημεις δε μαρτυρουμεν και οιδας οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν ¹³πολλα ειχον γραψαι σοι αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφειν ¹⁴ελπιζω δε ευθεως σε ιδειν και στομα προς στομα λαλησομεν [1 15] ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τους φιλους κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

1 Ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγαπημενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις ²ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη ³αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης ημων σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει ⁴παρεισεδυησαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριτα μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι ⁵υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας απαξ παντα οτι κυριος λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν ⁶αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν ⁷ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις τον ομοιον τροπον τουτοις εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι ⁸ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιαινουσιν κυριότητα δε αθετουσιν δοξας δε βλασφημουσιν ⁹ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωυσεως σωματος ουκ ετολημηνεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας αλλα ειπεν επιτιμησαι σοι κυριος ¹⁰ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται ¹¹ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο ¹²ουτοι εισιν οι εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνευωχουμενοι αφοβως εαυτους ποιμαινοντες νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα ¹³κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας αστερες πλανηται οις ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται ¹⁴επροφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριος εν αγιαις μυριασιν αυτου ¹⁵ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντας τους ασεβεις περι παντων των εργαων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεις ¹⁶ουτοι εισιν γογγυσται μεμφιμοιροι κατα τας επιθυμιας αυτων πορευομενοι και

το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν ¹⁷υμεις δε αγαπητοι μνησθητε των ρημάτων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁸οτι ελεγον υμιν επ εσχατου χρονου εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων ¹⁹ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες ψυχικοι πνευμα μη εχοντες ²⁰υμεις δε αγαπητοι εποικοδομουντες εαυτους τη αγιωτατη υμων πιστει εν πνευματι αγιω προσευχομενοι ²¹εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον ²²και ους μεν ελεατε διακρινομενους σωζετε εκ πυρος αρπαζοντες ²³ους δε ελεατε εν φοβω μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα ²⁴τω δε δυναμενω φυλαξαι υμας απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει ²⁵μονω θεω σωτηρι ημων δια ιησου χριστου του κυριου ημων δοξα μεγαλωσυνη κρατος και εξουσια προ παντος του αιωνος και νυν και εις παντας τους αιωνας αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 Αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ²ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν ³μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς ⁴ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια χαρις υμιν και ειρηνη απο ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου ⁵και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γης τω αγαπωντι ημας και λυσαντι ημας εκ των αμαρτιων [ημων] εν τω αιματι αυτου ⁶και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας αμην ⁷ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης ναι αμην ⁸εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ ⁹εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και συγκοινωνος εν τη θλιψει και βασιλειαι και υπομονη εν ιησου εγενομη εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου ¹⁰εγενομη εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος ¹¹λεγουσης ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν ¹²και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας ¹³και εν μεσω των λυχνιων ομοιον υιον ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν ¹⁴η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λεukai ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος ¹⁵και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενης και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων ¹⁶και εχων εν τη δεξια χειρι αυτου αστερας επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οφεις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου ¹⁷και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου

εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος ¹⁸και ο ζων και εγενομη νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου ¹⁹γραψον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰το μυστηριον των επτα αστερων ους ειδες επι της δεξιας μου και τας επτα λυχνιας τας χρυσας οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2 τω αγγελω τω εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων ²οιδα τα εργα σου και τον κοπον και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους και ουκ εισιν και ευρες αυτους ψευδεις ³και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ου κεκοπιακες ⁴αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκες ⁵μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης ⁶αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω ⁷ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου ⁸και τω αγγελω τω εν σμυρνη εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εζησεν ⁹οιδα σου την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα ¹⁰μη φοβου α μελλεις πασχειν ιδου μελλει βαλλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εχητε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης ¹¹ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου ¹²και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν ¹³οιδα που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρηνησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος [μου] ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σαταννας κατοικει ¹⁴αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουοντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδασκεν τω βα-

λακ βάλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι ¹⁵ ουτως εχεις και συ κρατου- ντας την διδαχην νικολαιτων ομοιως ¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου ¹⁷ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψη- φον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμε- νον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων ¹⁸ και τω αγγελω τω εν θυατειροις εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους [αυτου] ως φλογα πυ- ρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ¹⁹ οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακο- νιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων ²⁰ αλλα εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα ιεζαβελ η λεγουσα εαυτην προφητιν και δι- δασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα ²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετα- νοηση και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης ²² ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησουσιν εκ των εργαων αυτης ²³ και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο εραυ- νων νεφρους και καρδιας και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴ υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυα- τειροις οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ως λεγουσιν ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος ²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρις ου αν ηξω ²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷ και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα ως τα σκευη τα κεραμικα συ- ντριβεται [2 28] ως καγω ειληφα παρα του πατρος μου ²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

3 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας οιδα σου τα εργα οτι ονομα εχεις οτι ζης και νεκρος ει ² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλον αποθανειν ου γαρ ευρηκα σου εργα πεπληρω- μενα ενωπιον του θεου μου ³ μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγο- ρησης ηξω ως κλεπτης και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴ αλλα εχεις ολιγα ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμο- λυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις οτι αξιοι εισιν ⁵ ο νικων ουτως περιβαλεται εν ιματιοις λευκοις και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενω- πιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει και κλειων και ουδεις ανοι- γει ⁸ οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν

ηνεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρ- νησω το ονομα μου ⁹ ιδου διδω εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον των ποδων σου και γνω- σιν οτι εγω ηγαπησα σε ¹⁰ οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρα- σμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου ¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραφω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραφον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και [ο] αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου ¹⁵ οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος ¹⁶ ουτως οτι χλια- ρος ει και ουτε ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου ¹⁷ οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πε- πλουτηκα και ουδεν χριειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο τάλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος ¹⁸ συμβουλεω σοι αγορασαι παρ εμου χρυσιον πεπτρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτη- τος σου και κολλουριον εγχιρσαι τους οφθαλμους σου ινα βλεπης ¹⁹ εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλευε ουν και μετανοησον ²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου ²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ως καγω ενικησα και εκα- θισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου ²² ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις

4 μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ² ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος ³ και ο καθημενος ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορα- σει σμαραγδινω ⁴ και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους εικοσι τεσσαρας πρεσβυ- τερους καθημενους περιβεβλημενους ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους ⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρο- νται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου α εισιν τα επτα πνευματα του θεου ⁶ και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα

γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁷και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχων το προσωπον ως ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω ⁸και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν αυτων εχων ανα πτερυγας εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος ⁹και οταν δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁰πεσονται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες ¹¹αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας τα παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

⁵και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ²και ειδον αγγελον ισχυρον κηρουσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου ³και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴και [εγω] εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ανοιξει το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου ⁶και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχων κερατα επτα και οφθαλμους επτα οι εισιν τα [επτα] πνευματα του θεου απεσταλμενοι εις πασαν την γην ⁷και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁸και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν αι προσευχαι των αγιων ⁹και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ¹⁰και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλειαν και ιερεις και βασιλευουσιν επι της γης ¹¹και ειδον και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων ¹²λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν ¹³και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης [εστιν] και τα εν αυτοις παντα ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια

και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁴και τα τεσσαρα ζωα ελεγον αμην και οι πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν

⁶και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου ²και ειδον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση ³και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την δευτεραν ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου ⁴και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη [αυτω] λαβειν την ειρηνην [εκ] της γης και ινα αλληλους σφαξουσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ειδον και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶και ηκουσα ως φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινηκες κριθων δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης ⁷και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου ⁸και ειδον και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω [αυτου] ονομα αυτω [ο] θανατος και ο αδης ηκολουθει μετ αυτου και εδοθη αυτοις εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης ⁹και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον ¹⁰και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης ¹¹και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσονται ετι χρονον μικρον εως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτεννεσθαι ως και αυτοι ¹²και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα ¹³και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην ως συκη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ¹⁴και ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ¹⁵και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορειων ¹⁶και λεγουσιν τοις ορεισιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ¹⁷οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτων και τις δυναται σταθηναι

⁷μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουοντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης

μητε επι της θαλασσης μητε επι παν δενδρον ²και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οις εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι εκ φυλης ρουβην δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες ⁶εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες ⁷εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιαδες ⁸εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι ⁹μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι αυτον ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων ¹⁰και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω ¹¹και παντες οι αγγελοι εισηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωνων και επεσαν ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹²λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστησια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων [αμην] ¹³και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴και ειρηκα αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν αυτας εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι του θρονου σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους και οδηγησει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8 και οταν ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον ²και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες ³και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσου και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσου το ενωπιον του θρονου ⁴και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του

αγγελου ενωπιον του θεου ⁵και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος ⁶και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους ινα σαλπισωσιν ⁷και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πας χορτος χλωρος κατεκαη ⁸και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρησαν ¹⁰και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων ¹¹και το ονομα του αστερος λεγεται ο αφινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις αφινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹²και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φανη το τριτον αυτης και η νυξ ομοιως ¹³και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τους κατοικουντας επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν

9 και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου ²και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης και εσκοτωθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος ³και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησουσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων ⁵και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθησονται μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθαινειν και φευγει ο θανατος απ αυτων ⁷και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλαις αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον ¹⁰και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων

η εξουσία αυτών αδικήσαι τους ανθρώπους μῆνας πέντε ¹¹ἐχουσιν ἐπ' αὐτῶν βασιλεῖα τὸν ἀγγέλον τῆς ἀβυσσοῦ ὄνομα αὐτῷ ἐβραϊστί ἀβαδδὼν καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ ὄνομα ἐχει ἀπολλύων ¹²ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν ἰδοὺ ἐρχεται ἐπὶ δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα ¹³καὶ ὁ ἐκτός ἀγγέλος ἐσαλπύσεν καὶ ἤκουσα φωνῆν μίαν ἐκ τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ¹⁴λέγοντα τῷ ἐκτῷ ἀγγέλῳ ὁ ἐχὼν τὴν σάλπιγγα λύσον τοὺς τεσσαράς ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ ευφρατῆ ¹⁵καὶ ἐλύθησαν οἱ τεσσαρεῖς ἀγγελοὶ οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν ἵνα ἀποκτείνωσιν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων ¹⁶καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππικου δισμυριάδες μυριάδων ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ¹⁷καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄρασει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν ἐχόντας θώρακας πυρίνους καὶ υακινθίνους καὶ θειωδεῖς καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λέοντων καὶ ἐκ τῶν στόματων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον ¹⁸ἀπο τῶν τριῶν πλῆγων τούτων ἀπεκτανθῆσαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων ἐκ τοῦ πυρός καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στόματων αὐτῶν ¹⁹ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστὶν καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὁμοίαι ὀφείσιν ἐχούσαι κεφαλὰς καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσιν ²⁰καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτανθῆσαν ἐν ταῖς πλῆγαις ταύταις οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἐργῶν τῶν χειρῶν αὐτῶν ἵνα μὴ προσκυνήσουσιν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσα καὶ τὰ ἀργυρα καὶ τὰ χαλκα καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξυλῖνα ἃ οὐτε βλέπειν δύνανται οὐτε ἀκούειν οὐτε περιπατεῖν ²¹καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φονῶν αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν φαρμάκων αὐτῶν οὐτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὐτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν

10 καὶ εἶδον ἄλλον ἀγγέλον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιβεβλημένον νεφέλῃν καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τὴν κεφαλῆν αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός ²καὶ ἐχὼν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἠνεωγμένον καὶ ἐθήκεν τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς γῆς ³καὶ ἐκράξεν φωνῆν μεγάλην ὡσπερ λέων μυκάται καὶ ὅτε ἐκράξεν ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς εαυτῶν φωνὰς ⁴καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ ἠμέλλον γραφεῖν καὶ ἤκουσα φωνῆν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσαν σφραγίσσον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ καὶ μὴ αὐτὰ γραψῆς ⁵καὶ ὁ ἀγγέλος ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἤρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν εἰς τὸν οὐρανὸν ⁶καὶ ὠμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ὅς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ [καὶ τὴν θαλάσσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ] ὅτι χρόνος οὐκετι ἐστὶ ⁷ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδομοῦ ἀγγέλου ὅταν μελλῇ σάλπιξεν καὶ ἐτελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ ὡς εὐηγγέλισεν τοὺς εαυτοῦ δούλους τοὺς προφῆτας ⁸καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ παλιν λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ καὶ λεγούσαν

ὑπάγε λαβε τὸ βιβλίον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ⁹καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἀγγέλον λέγων αὐτῷ δῶναι μοι τὸ βιβλαρίδιον καὶ λέγει μοι λαβε καὶ καταφαγε αὐτὸ καὶ πικρᾶναι σοῦ τὴν κοιλίαν ἀλλ' ἐν τῷ στόματι σοῦ ἐστὶ γλυκὺ ὡς μέλι ¹⁰καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατεφαγον αὐτὸ καὶ ἦν ἐν τῷ στόματι μου ὡς μέλι γλυκὺ καὶ ὅτε ἐφαγον αὐτὸ ἐπικρανθῆ ἡ κοιλία μου ¹¹καὶ λεγούσιν μοι δεῖ σε παλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν καὶ γλώσσαις καὶ βασιλευσὶν πολλοῖς

11 καὶ ἐδοθῆ μοι καλάμος ὁμοῖος ραβδῷ λέγων ἐγείρε καὶ μετρήσον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνούντας ἐν αὐτῷ ²καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἐξῶθεν τοῦ ναοῦ ἐκβάλε ἐξῶθεν καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης ὅτι ἐδοθῆ τοῖς ἔθνεσιν καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσιν μῆνας τεσσαράκοντα [καὶ] δύο ³καὶ δώσω τοῖς δυσὶν μαρτυρῶσιν μου καὶ προφητεῦσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξηκόντα περιβεβλημένους σακκοὺς ⁴οὗτοι εἰσὶν αἱ δύο ἐλαίαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι [αἱ] ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῆς γῆς ἐστῶτες ⁵καὶ εἰ τις αὐτοὺς θελεῖ ἀδικήσαι πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν καὶ εἰ τις θελήσῃ αὐτοὺς ἀδικήσαι οὕτως δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι ⁶οὗτοι ἐχουσὶν τὴν ἐξουσίαν κλείσαι τὸν οὐρανὸν ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν καὶ ἐξουσίαν ἐχουσὶν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρεφῆν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ πλῆγῃ ὅσακις ἐὰν θελήσωσιν ⁷καὶ ὅταν τελεσωσὶν τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν τὸ θῆριον τὸ ἀναβαίνον ἐκ τῆς ἀβυσσοῦ ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτοὺς ⁸καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης ἠτις καλεῖται πνευματικῶς σοδομα καὶ αἰγυπτὸς ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη ⁹καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλώσσων καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφιούσιν τεθῆναι εἰς μνημῆα ¹⁰καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς καὶ ευφραίνονται καὶ δῶρα πεμψούσιν ἀλλήλοις ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ¹¹καὶ μετὰ [τὰς] τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσηλθὲν [ἐν] αὐτοῖς καὶ ἐστήσαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωρούντας αὐτοὺς ¹²καὶ ἤκουσαν φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης αὐτοῖς ἀναβατε ὠδε καὶ ἀνεβῆσαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐθεωρήσαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ¹³καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ τὸ δεκάτον τῆς πόλεως ἐπέσεν καὶ ἀπεκτανθῆσαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ καὶ οἱ λοιποὶ ἐμφοβοὶ ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ¹⁴ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἐρχεται ταχύ ¹⁵καὶ ὁ ἐβδομὸς ἀγγέλος ἐσαλπύσεν καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντες ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ

κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁶και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι [οι.] ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφας την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας ¹⁸και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηται και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τους μικρους και τους μεγάλους και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹και ηνοιγη ο ναος του θεου ο εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη

12 και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ²και εν γαστρι εχουσα και κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων μεγας πυρρος εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵και ετεκεν υιον αρσεν ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον απο του θεου ινα εχει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελιοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτων ετι εν τω ουρανω ⁹και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφεις ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορω των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτους ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹²δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι την γην και την θαλασσαν οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδως οτι ολιγον καιρον εχει ¹³και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρσενον ¹⁴και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπου τρε-

φεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως ¹⁵και εβαλεν ο οφεις εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση ¹⁶και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹⁷και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13^[12 18] και εσταθη επι την αμμον της θαλασσης ^[13 1] και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας ²και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασθη ολη η γη οπισω του θηριου ⁴και προσεκυνησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου ⁵και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνας τεσσερακοντα [και] δυο ⁶και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιας προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας ⁷[και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους] και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος ⁸και προσκυνησουσιν αυτον παντες οι κατοικουντες επι της γης ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου ⁹ει τις εχει ους ακουσατω ¹⁰ει τις εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρη αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρη αποκτανθηται ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων ¹¹και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων ¹²και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και ποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³και ποιει σημεια μεγαλα ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινειν εις την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ος εχει την πληγην της μαχαιρης και εζησεν ¹⁵και εδοθη αυτη δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση [ινα] οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶και ποιει παντας τους μι-

κρους και τους μεγάλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσιν αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων ¹⁷[και] ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου ¹⁸ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εξακοσιοι εξηκοντα εξ

14 και ειδον και ιδου το αρνιον εστος επι το ορος σιων και μετ αυτου εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ²και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων ³και αδουσιν ως ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγει ουτοι ηγοραστησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵και εν τω στοματι αυτων ουκ ευρεθη ψευδος αμωμοι εισιν ⁶και ειδον αλλον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι επι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων ⁸και αλλος δευτερος [αγγελος] ηκολουθησεν λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη η εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον αγγελων αγιων και ενωπιον του αρνιου ¹¹και ο καπνος του βασανισμου αυτων εις αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹²ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹³και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι ναι λεγει το πνευμα ινα αναπαησονται εκ των κοπων αυτων τα γαρ εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιον ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν

τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁶και εβαλεν ο καθημενος επι της νεφελης το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτος δρεπανον οξυ ¹⁸και αλλος αγγελος [εξηλθεν] εκ του θυσιαστηριου [ο] εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν φωνη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ¹⁹και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15 και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου ²και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντας κιθαρρας του θεου ³και αδουσιν την ωδην μωυσεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευς των αιωνων ⁴τις ου μη φοβηθη κυριε και δοξασει το ονομα σου οτι μονος οσιος οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι] εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου ενδεδυμενοι λιθον καθαρων λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας ⁷και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων ⁸και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16 και ηκουσα μεγαλης φωνης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις υπαγετε και εκχεετε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην ²και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου ³και ο δευτερος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωης απεθανεν τα εν τη θαλασση

⁴και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και τας πηγας των υδατων και εγενετο αιμα ⁵και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιος ει ο ων και ο ην [ο] οσιος οτι ταυτα εκρινας ⁶οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοις δεδωκας πιειν αξιοι εισιν ⁷και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιοι αι κρισεις σου ⁸και ο τεταρτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι ⁹και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος την εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου ¹¹και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹²και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν [τον] ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου ¹³και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι ¹⁴εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁵ιδου ερχομαι ως κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων ¹⁷και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη εκ του ναου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸και εγενοντο αστραπαι και φωνα και βρονται και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας ¹⁹και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσαν και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²⁰και πασα νησος εφυγεν και ορη ουκ ευρεθησαν ²¹και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι υδατων πολλων ²μεθ ης επορευσαν οι βασιλεις της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης ³και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμοντα ονοματα βλασφημιας εχων κεφαλας

επτα και κερατα δεκα ⁴και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταις εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης ⁵και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁶και ειδον την γυναικα μεθουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷και ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασας εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁸το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγει και θαυμασθησονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων το θηριον οτι ην και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰και βασιλεις επτα εισιν οι πεντε επεσαν ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι ¹¹και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹²και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλα εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν και την δυναμιν και εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοσιν ¹⁴ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαυσουσιν [εν] πυρι ¹⁷ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθησονται οι λογοι του θεου ¹⁸και η γυνη ην ειδεις εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18 μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ²και εκραξεν εν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονιων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισμημενου ³οτι εκ [του οινου] του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκαν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνουσ αυτης επλουτησαν ⁴και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθατε ο λαος μου εξ αυτης ινα μη συγκοινωνησητε ταις

αμαρτιαις αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε ⁵οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁶αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε [τα] διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν ⁷οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω ⁸δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης θανατος και πενθος και λιμος και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυρος [κυριος] ο θεος ο κρινας αυτην ⁹και κλαουσουσιν και κοφονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στρηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης ¹⁰απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη βαβυλων η πολις η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου ¹¹και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτην οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι ¹²γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτων και βυσσινου και πορφυρας και σιρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινου και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³και κινναμωμον και αμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα και ιππων και ρεδων και σωματων και ψυχας ανθρωπων ¹⁴και η οπωρα σου της επιθυμιας της ψυχης απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι ου μη αυτα ευρησουσιν ¹⁵οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντες απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντες και πενθουντες ¹⁶λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρον και κοκκινον και κεχρυσωμενη [εν] χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριτη ¹⁷οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸και εκραξαν βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες τις ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραξαν κλαιοντες και πενθουντες λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιωτητος αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ευφραϊνου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης ²¹και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλινον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις και ου μη ευρεθη ετι ²²και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πας τεχνητης [πασης τεχνης] ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμ-

φης ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι [οι] εμποροι σου ησαν οι μεγαστανες της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ²⁴και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δοξα και η δυναμις του θεου ημων ²οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης ³και δευτερον ειρηκαν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων ⁴και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι τω θρονω λεγοντες αμην αλληλουια ⁵και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τω θεω ημων παντες οι δουλοι αυτου οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος [ημων] ο παντοκρατωρ ⁷χαιρωμεν και αγαλλιωμεν και δωσομεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν ⁹και λεγει μοι γραφον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν ¹⁰και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας ¹¹και ειδον τον ουρανον ηνεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον πιστος [καλουμενος] και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ¹²οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος ¹³και περιβεβλημενος ιματιον ρεραντισμενον αιματι και κεκληται το ονομα αυτου ο λογος του θεου ¹⁴και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον ¹⁵και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος ¹⁶και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων ¹⁷και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν [εν] φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνειοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου ¹⁸ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιαρχων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτους και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων και

μεγαλών¹⁹ και ειδον το θηριον και τους βασιλεις της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγημενα ποιησαι τον πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου²⁰ και επιασθη το θηριον και μετ αυτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οις επλανησεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνοντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της καιομενης εν θειω²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου² και εκρατησεν τον δρακοντα ο οφισ ο αρχαιος ος εστιν διαβολος και ο σατανας και εδησεν αυτον χιλια ετη³ και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανηση ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη μετα ταυτα δειλυθηναι αυτον μικρον χρονον⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοις και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου χιλια ετη⁵ οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου [τα] χιλια ετη⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης τον γωγ και μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος αυτων ως η αμμος της θαλασσης⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων¹¹ και ειδον θρονον μεγαλν λευκον και τον καθημενον επ αυτου ου απο του προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουκ ευρεθη αυτοις¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνοιχθησαν και αλλο βιβλιον ηνοιχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων¹⁴ και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θα-

νατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος¹⁵ και ει τις ουκ ευρεθη εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21 και ειδον ουρανον καινιν και γην καινιν ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθαν και η θαλασσα ουκ εστιν ετι² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινιν ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης³ και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοι αυτου εσονται και ατος ο θεος μετ αυτων εσται⁴ και εξαλειψει παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι τα πρωτα απηλθαν⁵ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου καινα ποιω παντα και λεγει γραψον οτι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι εισιν⁶ και ειπεν μοι γεγοναν εγω το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και ατος εσται μοι υιος⁸ τοις δε δειλοισ και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας των γεμοντων των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την νυμφην την γυναικα του αρνιου¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επι ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνας δωδεκα και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν των δωδεκα φυλων υιων ισραηλ¹³ απο ανατολης πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις¹⁴ και το τειχος της πολεως εχων θεμελιους δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσου ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης¹⁶ και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν¹⁷ και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσερακοντα τεσσαρων πηγων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου¹⁸ και η ενδωμησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρν ομοιον υαλω καθαρω¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφιρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος²⁰ ο πεμπτος σαρ-

δонуξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρουλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυστος ²¹και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εις εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υαλος διαυγης ²²και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον ²³και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον ²⁴και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν αυτων εις αυτην ²⁵και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην ²⁷και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και [ο] ποιων βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22 και εδειξεν μοι ποταμον υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ²εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων ³και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω ⁴και οφονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵και νυξ ουκ εσται ετι και ουκ εχουσιν χρειαν φωτος λυχνου και φως ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτισει [επ] αυτους και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων ⁶και ειπεν μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και ο κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει ⁷και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ⁸καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα ⁹και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν ¹¹ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπανθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι ¹²ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εστιν αυτου ¹³εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος ¹⁴μακαριοι οι πλυνοντες τας στολας αυτων ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα

επι ταις εκκλησιας εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος ¹⁷και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν ¹⁸μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω ¹⁹και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰λεγει ο μαρτυρων ταυτα να ερχομαι ταχυ αμην ερχου κυριε ιησου ²¹η χαρις του κυριου ιησου [χριστου] μετα των αγιων